

MAGICKÁ PŘÍTOMNOST

Magická přítomnost

od Godfré Ray Kinga

Překlad díla „The Magic Presence“ 1935
Překlad z německého jazyka

ÚVODEM:

Ve jménu „MAGICKÉ PŘÍTOMNOSTI“ BOŽÍ JÁ JSEM křtíme české vydání díla
Godfré Ray Kinga

MAGICKÁ PŘÍTOMNOST

celého Velkého Bílého Bratrstva, všech Nanebevzatých Mistrů a Kosmických bytostí, které
řídí osudy Země a jejích vývojových říší.

Jsme tak šťastni a vděčni, že můžeme toto dílo nyní vydat v českém jazyce !
Odvoláváme se na ochranu a žehnání celého světelného zástupu Nanebevzatých, zvláště
našeho milovaného Nanebevzatého Mistra Saint Germaina, stejně tak jako našeho vládce,
milovaného Nanebevzatého Mistra El Moryi. Nechť toto dílo, vzniklé z mocné milosti, splní
svůj Boží plán a zažehne v srdcích lidstva Světlo duše !

Služebníci Světla

Uvedené dílo pro přátele Světla nelze získat v knihkupectvích.
Vytisknuto jako manuskript.

1. vydání předáno veřejnosti 1998
Přeložila: Reiki-mistr Eva Melzerová

Upozornění: vědomě byly zachovány jazykové zvláštnosti syntaktického a sémantického
druhu tak, jak jsou uvedeny v originále.

K dostání u:

Eva Melzerová
Praha

Tel. 257219564

Mobil 602328252

www.reiki-melzerova.cz
eva.melzerova@seznam.cz

V ě n o v á n í

Tato knižní řada je věnována v nejhlubší Věčné Lásce a Vděčnosti: našim milovaným Mistrům Saint Germainovi, Ježíšovi, Velkému Božímu Řídícímu Velkého Bílého Bratrstva, Bratrstvu Královského Tetonu, Bratrstvu Mount Shasty, Velkým z Venuše a oněm jiným Nanebevzetým Mistrům, jejichž milující pomoc byla bezprostřední a bez hranic.

Prokázání úcty

Velcí Nanebevzetí Mistři a andělům podobné bytosti nechávají své vysoké Světlo a svou Pomoc trvale proudit k lidstvu této Země. Nyní přišla ta hodina, kdy budou lidé muset zvýšenou měrou věnovat pozornost této činnosti. Tyto Vysoké Bytosti jsou ochránci a učители zemského pokolení a je třeba s nimi dosáhnout vědomé spolupráce.

Toho času spolupracuje zvláštní skupina těchto Velkých s Amerikou, aby v této zemi nastolila rovnováhu a ochránila ji. Nanebevzetí Mistři Saint Germain, Ježíš, Nada, Cha Ara, Lanto, Cyclopea, Velký Mistr z Venuše, Arcturus, Pánové Plamene z Venuše a jeden, který je znám jako Velký Božský Řídící, tvoří zjevně v Americe obrovské sloupy a paprsky světla. Směřují tyto Velké Světelné Proudly také do určitých jiných bodů na Zemi.

Tyto paprsky duchovního Světla působí ve vědomí všech lidí, kteří je přijmou, sladí navzájem jejich pocity a obrátí jejich pozornost na „Mocnou JÁ JSEM Přítomnost“. Kdo tento Velký zástup dokonalých bytostí uzná a nechá vstoupit vědomí těch Nanebevzatých Mistrů do vlastního srdce a myslí, ten bude moci také jiným, kteří po tom touží, poskytnout plnou pomoc a ochranu.

Pouze vědomí Nanebevzatých Mistrů, které je tou „Mocnou JÁ JSEM Přítomností“, je schopno kdy znovu nastolit pořádek a bezpečnost na této Zemi. Pouze tento stravující Plamen Boží Lásky může rozpustit strach v srdcích lidí. Pouze když obrátí člověk svou pozornost na tyto Velké Nanebevzaté Mistry a vyžádá si jejich žehnání pro všechny lidi, dojde ke spojení s nimi a otevře se ta brána, kterou projde jejich pomoc až k nám.

Vždy upozorňuje Nanebevzatý Mistr každého člověka na dvě věci:

Zprv se musí jednotlivec pro všechno dobré obrátit na své vlastní Božství, na tu „Mocnou JÁ JSEM Přítomnost“ a jí dát svou první a největší lásku.

Za druhé musí vyzařovat Božskou Lásku jako sílu, která všemu žehná a tím harmonizovat své pocity.

Kdo toto činí, získá neomezenou podporu těchto Velkých Bytostí, protože ony pracují vždy pouze skrze Božské Já každé jednotlivé bytosti (individua).

Milovaný Nanebevzatý Mistr Saint Germain je Poslem Velkého Bílého Bratrstva. Z vlastní vůle a Velké Lásky přináší dnes určité osvícení do Ameriky a pracuje pro naši ochranu. O naší zemi hovoří často jako o „Klenotu mého srdce, pro který již staletí pracuji“.

Ježíš se nabídl vykonat společně se Saint Germainem zvláštní dílo. Řekl:

„Tyto světelné paprsky, které vysíláme, jsou velmi skutečné, hmatatelné silové proudy, které v sobě nesou všechny dobré věci a žehnají vám v té míře, v jaké jste schopni je přijmout.“

Jako v dávném pravěku a ve všech Zlatých věcích, tak budou tyto Vysoké Dokonalé Bytosti, které získaly „vítězství“ v lidském těle, kráčet Zemí a hovořit s lidmi tváří v tvář. Objasní znovu Původní Božskou Životní Cestu, přiblíží ji lidskému rozumu a odkryjí Věčnou Pravdu.

Tato kniha nese zřetelné vyzařování Nanebevzatých Mistrů, kteří pracují pro Svět, a je naplněna vědomím svobody a Světlem Nanebevzatého Mistra Saint Germaina.

Lidský strach a omezení padnou, Země se opět usadí do Božího Pořádku a bude zaplavena „Božím Světlem, které nikdy nezhasne“.

Godfré Ray King

+++++

P ř e d m l u v a

Tato kniha obsahuje druhý díl zážitků, které jsem mohl prožít díky lásce a pomoci Milovaného Nanebevzatého Mistra Saint Germaina.

V první knize „Odhalená tajemství“ (Unveiled Mysteries) odhalil mnoho věcí, které byly drženy po mnoho staletí v tajnosti a byly ochraňovány jako svaté.

V „Magické přítomnosti“ následují nyní zážitky, které vyplynuly z použití jím odkrytého a mnou přijatého vysokého učení.

Na různých tajných místech „Velkého Bílého Bratrstva“, která jsem navštívil, mi byla předvedena ta ohromná práce, kterou toto Bratrstvo koná pro lidstvo prostřednictvím svých poslů, kteří působí ve vnějším světě. To Dobré, co přinášejí trvale Zemi a lidem, nemůže být nikdy vyjádřeno slovy.

Všeho dosahují pouze Božskou Láskou a nikdy neužívají ničící sílu a nikdy se nedotýkají svobodné vůle nějakého člověka a jeho rozhodnutí. Jejich zástupci darují vše jako radostnou svobodnou službu lásky a pro ni neexistuje nijaký nezdár.

Účelem této knihy je odhalit jednotlivci jeho vlastní Božské Já, tu „Mocnou JÁ JSEM Přítomnost“, aby se všichni, co to opravdově chtějí, vrátili ke svému původu, aby přijali své věčné dědictví a aby mohli nově pociťovat svou Božskou sebeúctu.

Pokud opravdový čtenář této knihy tyto události spoluprožije a prosí Nanebevzaté Mistry, aby osvětili jeho vědomí Světlem Kosmického Krista, tak bude i on přijímat tu proudící lásku, která znamená otevřenou bránu pro všechny dobré věci a osvobozuje člověka.

Amerika zažívá vyšší žehnání, než nějaká jiná část Země a proto musí také vysílat Vysoké Světlo. Naše země je „Kalichem“, pomocí kterého může „Velké Bílé Bratrstvo“ rozšiřovat Velkou Božskou Lásku Vesmíru k osvobození lidí. Proto má jeho tvoření v Americe nejvyšší význam a pokud to bude úspěch vyžadovat, tak bude „proudit Světlo tisíce sluncí a rozpustí na Zemi veškeré sobectví“.

Pravda, vysvětlení zákona a mé zážitky v této knize jsou skutečné, pravdivé a věčně platné. Místa, lidé a nástroje, které jsem viděl a se kterými jsem přišel do styku během té doby s Nanebevzatými Mistry, jsou skutečná fyzická místa a věci na Zemi a hmatatelné, žijící, dýchající bytosti. Nebyly výtvořiny obrazotvornosti a nejsou symboly. Každý takový výklad by byl mylný.

Je na volném uvážení čtenáře, zda přijme nebo odmítne pravdu každé jednotlivosti této knihy. Pokud ji nepřijme nebo s ní nesouhlasí, neoddlíží to nebo nezabrání to jak pravdě, tak její činnosti ve vesmíru. Pokud však je schopen přijmout nabízenou pravdu, bude tím jen požehnán a jeho svět se změní na větší a nádherné místo, ve kterém může žít.

Cítí-li opravdový čtenář Velké Paprsky Světla a Lásky, které vyzařují Nanebevzetí Mistři, a žije-li trvale v úctě ke své vlastní „Mocné JÁ JSEM Přítomnosti“, stane se zaručeně plným výrazem dokonalosti a zažije Věčné Osvobození od omezení Země.

Nechť zaplaví Velká Láska, Světlo a Šťěstí Nanebevzatých Mistrů tu bytost a svět všech jednotlivců, kteří čtou tuto knihu! Nechť se stanou navždy Plamenným Zlatým Sluncem, které osvětluje cestu k Míru, Blahu a Svobodě, dokud se každý z nich nestane velkým Srdcem věčně se rozšiřující dokonalosti a nezažije Plné Vítězství svého duchovního vzestupu !

Ve Věčné Službě „Světla Božího, které nikdy nezhasne“.

Godfre Ray King

+++++

Obsah

Kapitola	Strana
Prokázání úcty	5
Předmluva	7
I. Zvláštní příhoda	11
II. Projevení	16
III. Podzemní zázraky	28
IV. Božská romance	39
V. Vyšší příkaz	55
VI. Posel Velkého Bílého Bratrstva	64
VII. Tajemné poselství	80
VIII. Vítězná síla	89
IX. Nanebevzetí Daniela Rayborna	96
X. Uzavírající zážitky a naše cesta do Arábie	104
XI. Skutečný posel Boží Služby	119

JÁ JSEM ta „Přítomnost“, ta Věčná Jednota

JÁ JSEM ten Božský původ - to Velké Centrální Slunce

JÁ JSEM dechem Lásky, tlukotem srdce Světla

JÁ JSEM tou silou v Moudrosti a Moci

JÁ JSEM ten vidoucí, to vše-vidoucí oko

JÁ JSEM sluneční světlo, Země a nebe

JÁ JSEM horou, mořem, proudem

JÁ JSEM to mihotání ve třpytu rána

JÁ JSEM to požehnání v Andělech a v Lásce

JÁ JSEM život, který vtéká do mne, okolo mne a přese mne

JÁ JSEM ta nádhera, která kdysi ve mně všechno nesla

JÁ JSEM světelný paprsek, který osvobozuje lidi

JÁ JSEM to Jedno Srdce, které zaslechne každé volání

JÁ JSEM ten Světelný Zástup, který dává všem odpověď

JÁ JSEM to žezlo té milé síly Světla

JÁ JSEM Mistrem, každým okamžikem, každou hodinou

JÁ JSEM sférami a každou písní, kterou zpívají

JÁ JSEM srdcem tvoření a jeho vibrací

JÁ JSEM každou formou a nikdy nejsou dvě přesně stejné

JÁ JSEM existence, vůle a plamen

JÁ JSEM Já sám, veškeré bytosti a také Ty

JÁ JSEM „Magická přítomnost“, to Božské Já v průlomu

(doslovný, ne básnický překlad)

I. Zvláštní příhoda

Můj čtenáři, na konci knihy „Odhalená tajemství“ jsem tě zanechal s Lanto, tím Velkým Nanebevzetým Mistrem, který vysílá lidstvu svá žehnaní z tajného místa Královského Tetonu z Ameriky. V této knize popíšeš nyní jinou část důležitých a nádherných zážitků, které jsem směl zažít během oněch měsíců spojení s naším Milovaným Nanebevzetým Mistrem Saint Germainem.

Jednoho rána jsem od něj obdržel zprávu s doporučujícím dopisem na nějakého pana Daniela Rayborna v Hotelu Brown Palace v Denveru. Když jsem příštího rána vstoupil do hotelu, abych se poptal po tomto muži, potkal jsem tam jednoho starého přítele, pana Gaylorda, kterého jsem již léta znal. Nacházel se v doprovodu jednoho staršího pána, kterého mi ihned představil a kterým byl k mému velkému překvapení pan Rayborn. Předal jsem mu svůj doporučující dopis a po několika málo slovech jsme se dohodli, že společně povečeříme.

Příštího dne jsme všichni odjeli směrem na Diamantový ranč ve Wyomingu, kde byly doly v majetku rodiny Raybornů, a tam začaly zážitky této knihy. Tenkrát jsem ani netušil, co vlastně bude znamenat moje setkání s tímto mužem a k čemu všemu později povede. Takové zkušenosti umožňují poznat dokonalost té Velké, Moudré, Všepronikající Inteligence, která nás vede neomylně k lidem, do míst a do poměrů, jak to nutnost vyžaduje.

Můj dojem z Rayborna byl velmi příjemný. Jeho celé chování vyzařovalo harmonii a dobrotu; současně jsem pocítil jeho pevný charakter a jeho vytříbený cit pro čestnost. Měl jemně utvářenou hlavu, klasické tahy, ocelově šedé vlasy a jasné, pronikavé modro-šedé oči. Jeho postoj byl rovný jako svíčka a měřil plných šest stop a dva palce (185 cm). Měl osmnáctiletého syna a šestnáctiletou dceru, kteří se právě vrátili ze školy na východě země.

Dosáhli jsme místa určení, kde nás děti vyzvedly na nádraží. Po krátkém uvítání jsme jeli v jejich voze na ranč, který ležel ve vzdálenosti dvaceti mil (32 km). Syn se jmenoval Rex a byl to velký hezký mladý muž, který se velmi podobal otci a měl jeho klasické rysy v obličeji. Měřil nejméně šest stop a jeden palec (183 cm), měl hojnost světlehnědých vlnitých vlasů a pronikavé fialkově modré oči. Dcera Nada byla nápadně krásná se zvláštním druhem důstojnosti a půvabu starého světa. Měřila asi pět stop a sedm palců (167,5 cm), byla štíhlá, měla vlasy jako její bratr a temně modré oči. Každý pocítoval okamžité nadšení z těchto tří lidí a jejich půvabu.

Nádherná poloha a krása ranče nás nadchla. Ležel u vstupu do úzkého údolí, které se rozprostíralo na západ do vysokého skalnatého pohorí. Na severu se zvedal smělý vrcholak až do výše téměř tří tisíc metrů. Dům vystavěný z modrošedé žuly, průčelím na jih, připomínal středověké zámky v Evropě s jejich věžičkami a dřívější stavby dálného východu. Nejbližší okolí bylo nádherně rozvrženo a láskyplně ošetřováno. Čtyři věže stály na rozích mohutné budovy. Jihozápadní věž, která směřovala k horám, tvořila ve třetím poschodí velký kruhový prostor. Ostatní stavba měla jen dvě poschodí a byla zjevně postavena před mnoha lety. Daniel Rayborn zdědil ve dvaceti letech tento celý mohutný majetek od svého strýce, který mnoho cestoval, pilně se věnoval vysokým studiím a mnoho let žil v Indii a Arábii.

Vstoupili jsme do domu a Rex mně zavedl do řady pokojů ve druhém poschodí v jihovýchodní části domu. Brzy volali k jídlu a pochutnávali jsme si na lahodném bohatém pokrmu na nádherně upravené tabuli. Začali jsme též hovořit o našich plánech.

Rayborn očekával k večeru Johna Greye, vrchního dozorce jeho dolů. Sotva zmínil jeho jméno, byl ohlášen jeho příchod. Vstoupil, přátelsky pozdravil rodinu a já jsem mu byl představen. Když jsme si podali ruce, zamrazilo mne a nějaký pocit ve mně tohoto muže odmítl. Vypadal dobře, bylo mu asi čtyřicet let, měřil skoro šest stop, měl pronikavé tmavé oči, které, jak jsem zjistil, nemohly zůstat v klidu. Často sledovaly dceru se zvláštním pohledem, který ti ostatní, jak se zdálo, nepozorovali. Pan Rayborn se omluvil a šel s vrchním dozorcem do knihovny. My ostatní jsme odešli do hudebního pokoje a těšili jsme se dvě hodiny z nádherné hudby, protože obě děti měly velmi pěkné hlasy. Když jsme hovořili o jejich hudebním vzdělání, přeběhl stín smutku přes Nadin obličej. Poznamenala:

„My oba jsme zdědili naše hlasy od naší matky, která často zpívala v opeře, kde ji také otec nejprve poznal. Moje matka o tom často hovořila: ‘Poznali jsme jeden v druhém to vnitřní něco, co se stávalo časem stále silnějším. Později jsme se dozvěděli, že jsme dvoupaprsek. Porozuměli jsme, proč jsme směli zažít tolik nádherných věcí. Bylo nám, jako bychom se staletí hledali, proto nás vždy spojovala velká láska a dokonalé porozumění’. Matčin otec byl Angličan, její matka byla dcerou arabského šejka, vychovávaná však v Anglii. Před dvěma lety matka onemocněla a skonala během několika málo týdnů, i když bylo učiněno vše k záchraně jejího života. Během posledních týdnů svého života přijala nejvyšší zjevení, která nám mnoho vysvětlovala.

Krátce po mém narození k ní přišel nás Milovaný Mistr Saint Germain. Vysvětlil jí, že má pracovat ve vyšších úrovních života a že on bude Rexe a mne trvale láskyplně ochraňovat. Je tak nádherný a je k nám tak milý, že bych se chtěla o tuto radost podělit s celým světem. Východ a Dálný Východ, to znamená Indie, Arábie, Egypt a Persie, uznávají a mnohem jasněji rozumějí tomu, co tito Velcí Nanebevzetí Mistři udělali pro lidstvo a jak by měli být vděční za jejich mimozemskou lásku a rozsáhlé dobro.

Saint Germain nás učil tak jednoduše a jasně, jak tyto Velké Bytosti zvyšují a osvěcují své fyzické tělo tak, že jej vyčistí stravujícím ohněm svého vlastního Božství, které nazývá ‘Mocnou JÁ JSEM Přítomností’. Může toho být dosaženo pouze uctíváním této ‘Přítomnosti’, protože osobnost vnějšího vědomí musí úplně poslechnout. Říká, že tajemství spočívá v udržování Vnitřního společenství s tou ‘JÁ JSEM Přítomností’ po všechny časy, aby ta dokonalost, která z ní neustále proudí, mohla proniknout naším vnějším vědomím, aniž by byla strávena naší vlastní disharmonií a disharmonií fyzického světa, který nás obklopuje.

Tímto způsobem, jak vysvětlil Saint Germain, získali Nanebevzetí Mistři dokonalé ovládnutí veškerého tvoření (manifestace) a dokončili dílo lidské inkarnace, o které řekl Ježíš, že ji může dosáhnout ve stanovenou dobu každý. Ukazují po věčné časy plné mistrovství nade všemi podmínkami této fyzické Země; protože veškerá láska a veškerá síla jsou jejich ochotnými a poslušnými sluhy, stejně tak jako elementy a síly přírody; stali se sami Mistry Boží Lásky. Jejich celé tvoření má dovést všechny lidi ke stejnému mistrovství. Tento cíl však může být dosažen pouze nasazením vlastních sil každého jednotlivce a hojností lásky.

Matka měla v dětství zvláštní zážitky. Moje babička jí vypravovala o ještě zvláštnějších událostech, protože její dědeček viděl mnoho udivujících věcí, které konají tyto Velké Bytosti. Jeden, kterého dobře znal, pocházel ze země mé babičky: Arábie. Byl hluboce uctíván každým, kdo jej znal; jeho celý život přinášel trvale požehnání a pomoc ostatním lidem.

Saint Germain přišel poprvé k mé matce jednoho večera před začátkem jejího výstupu ve velké opeře. Zpívala teprve několik měsíců, když při jednom představení trémou ztratila hlas. Krátce před výstupem ji přepadl v šatně šílený strach, takže všechno zapoměla. Tu vstoupil Saint Germain ve svém hmatatelném těle, představil se a dotkl se jejího čela prsty své pravé ruky. Ihned z ní spadlo veškeré vzrušení; vzpomněla si opět na svou roli a uklidnila a

projasnila se a toho večera byl její úspěch ohromující. Stoupal i nadále a překonal vše, o čem kdy snila.

Saint Germain jí řekl, že si zasloužila právo na Ochrannou Přítomnost Nanebevzetých Mistrů a tito ji již nikdy neopustí. Popsal muže, za kterého se vdá, také syna a dceru, které bude mít. Poté ji navštěvoval v pravidelných intervalech a učil ji Vnitřním Zákonům, kterým měla porozumět a používat je s udivujícími výsledky, udivujícími pro všechny ty, kterým je užití Vyššího Zákona ještě cizí, však přirozenými pro všechny, kteří těmto Zákonům skrze Lásku rozumí a jsou schopni je používat.

Otec, jak řekl Saint Germain, ještě nebyl dostatečně probuzen, aby mohl být seznámen s touto činností. Před rokem k němu ale kvůli hrozícímu nebezpečí vstoupil Saint Germain ve své hmatatelné postavě a vysvětlil mu, že se dostane do bezprostřední blízkosti smrti rukou člověka, kterého považuje za přítele, ale že může zůstat klidný, že jej ochraňují Nanebevzetí Mistři.“

Byli jsme všichni tak hluboce pohrouženi do našeho rozhovoru, že jsem skoro zalitoval, když k nám přišel opět pan Rayborn a vrchní dozorce. Nada a Rex zazpívali ještě pro otce arabskou milostnou píseň. Poté jsme si popřáli dobrou noc a šli jsme do svých pokojů. Nechtělo se mi však spát. Že přišel Saint Germain k paní Raybornové mne tak radostně a silně rozrušilo, že jsem začal cítit, že mne do tohoto domu přivedla vyšší příčina. Posadil jsem se do křesla a myslel jsem s hlubokou vděčností na laskavé přijetí Nanebevzetými Mistry, kteří mi zde připravili tohoto člověka, obdařeného milostí.

Asi jsem usnul, protože jsem se náhle probudil s dojmem, že mne někdo volal. Tak silně jsem cítil ten tlak, abych vyšel ven, že jsem nemohl odolat. Cítil jsem se zcela probuzený a v napjatém očekávání nějaké neznámé události. Šel jsem po schodech dolů a ven z domu a sledoval jsem cestu k velké stodole. Vtom se něco ve stínu pohnulo a já jsem se v náhlém popudu skryl za strom. V tom okamžiku vyšel ze stodoly nějaký muž. Mezi stromy jsem viděl se pohybovat ještě něco jiného, ostřeji jsem tam pohlédl a rozeznal jsem velmi nezřetelně ve tmě nějakého muže se zbraní, připravenou k výstřelu. Protože cílil na toho muže, který vyšel ze stodoly, chtěl jsem zvolat varování, nebyl jsem však schopen ze sebe vydat hlásku. Než jsem dokázal správně uvažovat, uhodil oslepující světelný paprsek toho muže se zbraní plně do obličeje a zřetelně osvětlil jeho tahy, aby posléze padl dopředu na zem jako zasažený bleskem. Přitom byla obloha jasná a bez mraků. Stále ještě jsem nebyl schopen říci slovo a hýbat se. Muž ze stodoly ke mně přišel blíže, aniž by tušil, že unikl velkému nebezpečí. Nyní jsem v něm poznal pana Rayborna, on mne však neviděl; tak jsem zůstal za stromem, dokud nevstoupil do domu. Nyní jsem spěchal k místu, kde ten muž musel upadnout, ten však uprchl. Hledal jsem okolo, nenalezl jsem však po něm ani stopu a vrátil jsem se opět do svých pokojů. Byla skoro jedna hodina po půlnoci. Rychle jsem ulehnul do postele, uspořádal jsem své myšlenky a brzy jsem usnul.

Když jsem šel příštího rána k snídani, našel jsem všechny zářivě šťastné, s výjimkou Greye, vrchního dozorce, který se zdál rozrušený a velmi bledý. Rodina Raybornova, Gaylord a já jsme s velkou radostí plánovali den a přijali jsme rádi návrh dětí jet na koni k Tabulové hoře, jednomu z oblíbených míst ve skalnatém pohoří Wyomingu.

Grey zatím setrval v nevrhlém mlčení a chránil se komukoliv pohledět do očí. Po jídle se omluvil a jel k nádraží. Mou první myšlenkou bylo ihned Raybornovi sdělit zážitek poslední noci; rozhodl jsem se však s tím počkat, dokud s ním nebudu moci hovořit o samotě.

Omluvil jsem se, vybavil jsem se na vyjížďku a vyšel z domu, když podkoní přiváděl naše koně. Jeden z nich byl arabský kůň mléčné barvy s bělostnou hřívou a ohonem, nejnádhernější zvíře, které jsem kdy viděl. Patřil Nadě a ihned k ní přišel, postavil se hrdě před ní s pohledem plným téměř lidské inteligence a čekal na cukr, který již měla připraven. Milovala toho koně a on to věděl. „To je Pegasus,“ řekla a hladila jej. Natáhl krk, položil svůj nos na můj obličej, šel k Rexovi a opět zpátky k Nadě jako by chtěl říci, že souhlasí, že jedu také s nimi.

„Přijímá tě jako důvěrného přítele do našeho středu!“ vysvětluje Nada, která všechno pozorovala. „To je něco nového, ještě nikdy se s nikým nespřátelil mimo Rexe, podkoního a mne.“

„Odkud jej máš?“ zeptal jsem se. Odpověděla:

„Byl to dar mé matce od arabského šejka jako výraz uznání za koncert, který měla v Káhiře. Byl jí poslán sem na ranč jako překvapení při jejím návratu. Byl to také poslední koncert její pěvecké kariéry, úspěch byl mimořádně velký. Starý šejk miloval velmi hudbu a zvláště tento poslední koncert.“

Pokračovala: „Není Pegasus nádherný oř?“ Její láska byla zřetelně cítit a byla zcela oprávněna, každý musel tohoto urozeného tvora obdivovat. Nastoupili jsme na naše koně, zamávali jsme Raybornovi na rozloučenou, cválali údolím a brzy jsme vstoupili na horskou stezku. Nádherným vysokým lesem se vinula stále nahoru. Na některých mýtinách, které se nám otvíraly, jsme zastavili a radovali se z nádherného výhledu. Dlouhou dobu jsme sledovali horský potok. Štěbetání ptáků, vůně květů, nádherná svěžest řídkého horského vzduchu nám dovolily pociťovat zářící sílu a my jsme se radovali ze života.

Kolem poledne jsme dorazili na vrchol hory a ocitli jsme se na náhorní plošině o velikosti aspoň dvaceti jiter uprostřed ohromných horských vrcholů. Očekávala nás útulná horská chata a ochranná stříška pro koně. Tato kamenná stavba byla hezky zařízena; skrývala též kamna. Jídlo bylo lahodné. Rex mínil:

„Je mi, jako bychom se všichni znali již z pradávných dob!“ A Nada a já jsme pociťovali totéž.

„Po jídle půjdeme po jiné stezce k jeskyni“, navrhl. Rádi jsme souhlasili a jeli jsme po druhé straně hory po dobré stezce dolů divokou krajinou. Často zazářily skály zeleně, modře nebo černě podle obsazených minerálů. Slunce a stín si s nimi pohrával a nabízel nám stále se měnící obraz. Sestoupili jsme téměř třináct set metrů a náhle jsme se ocitli na východní straně hory.

Zjevně se zde před staletími oddělil mocný kus skály a nabídl se nám pohled na kolmou asi tři sta metrů vysokou stěnu. Stezka se prodírala jižním svahem dolů a obracela se nyní východně po římsce, která vedla ke vchodu do nějaké jeskyně. Cesta byla poseta ohromnými bloky skály, které činily přístup namáhavým a obtížným. Skalnaté křídlo skrývalo vchod, jako by stydlivá příroda chtěla svá tajemství zahalit před nepovolaným zrakem. Pevně jsme uvázali své koně a Rex vzal ze sedlové tašky tři silné kapesní svítilny.

„Připrav se na překvapení!“ zavolal na mne Rex a zavedl nás do jeskyně. Asi šestnáct metrů od vchodu jsme vstoupili do středně veliké haly. Sotvaže si moje oči zvykly na skromný svit uviděl jsem, že je celý strop pokryt růžovými a bílými vrstvami krystalů. Po tuctu kroků jsme obloukovitým vchodem vstoupili do druhého mocně klenutého prostoru o průměru aspoň sedmdesáti metrů.

Ze stropu visely stalaktity v barvách duhy v nejpřekvapivějších tvarech: kříže, kruhy, kříže v kruzích, trojhrany a mnoho tajných okultních symbolů, jaké byly používány na Zemi od jejího vzniku. Vypadalo to, že sem byly tyto symboly pravěku pověšeny a příroda je udržuje pokryté svítivě barevnými vápennými solemi na vysokém stupni uměleckého provedení. Jejich krása byla nade vše nádherná, nedá se ani popsat. Měli jsme pocit, že vědoucí oči sledují každý pohyb pozorovatele.

Rex nás zavolał k odkloněné stěně prostoru, kde stál. Šli jsme tam a najednou jsme se nacházeli před stěnou se třemi oblouky o průměru sedmi metrů. Každý se klenul nad čistě vybroušenou plochou: první po levé straně byla v čínské červené, druhá svítivě bílá a třetí v kobaltové modři. Současně jsem cítil, a to tak silně, že jsem to skoro již nemohl vydržet: toto znamená něco pro Ameriku.

„Toto je dílo mocné inteligence minulých časů,“ řekl jsem, „cítím, že tyto oblouky uzavírají vstup k jiným prostorám nebo průchodům.“

Nada a Rex ze mne nespustili oči; jejich obličejy byly bílé, jako by viděli něco, co na ně udělalo mocný dojem.

„Co je s vámi?“ ptal jsem se.

„Necítíš to - nevidíš to?“ opáčili.

„Copak?“ Nyní zpozorovali, že nevím nic o tom, co viděli. Nada vysvětlila:

„Ty jsi viditelně zahalen nějakou éterickou formou, kterou jsi nosil před tisíci lety, protože ty šaty se nepodobají ničemu, co znám. Tělo je nejméně dva metry vysoké, vlasy svítí zlatě a dosahují skoro až na ramena; pleť je světlá a jasná. Jsem si jista, že se nějaká stará vzpomínka pokouší vystoupit do vnějšího vědomí. Vyprávěj mu, Rexi, o našem zážitku při naší poslední návštěvě tady.“

„Před rokem,“ vysvětloval Rex, „jsme vstoupili do této jeskyně. Když jsem stál před modrým obloukem byl jsem tak okouzlen, že jsem vztáhl svou ruku a přešel jsem s ní po ploše. Tu zvolal nějaký hlas z atmosféry: ‘Stůj!’ V tom hlase nebyla žádná zlost, spíše nejvyšší autorita. Opustili jsme bezodkladně jeskyni a vrátili jsme se poprvé od té doby teprve dnes.“

„Milí přátelé,“ řekl jsem, „cítím s určitostí, že obdržíme překvapující vysvětlení tohoto všeho v době, kdy ještě budu s vámi.“

Vrátili jsme se k našim koním a našli jsme toho nádherného arabského Pegasa silně vzrušeného, protože byl nanejvýš citlivý k duchovním silám, které působily v těchto horách a které byly tak silné, že jej znepokojily. Pouze velkou něžností jej mohla Nada upokojit a zabránit divokému útěku domů. Řekla, že jeho rychlost, jak se zdá, nezná hranic, když je vzrušen.

Pokračovali jsme na cestě domů okolo úpatí hory. Stezka se stala pohodlnější a my jsme koním uvolnili uzdy. Po půl hodině, krátce před západem slunce, jsme dorazili na ranč. Daniel Rayborn nás přijal a sdělil nám, že můžeme brzy pojet. Během večere vyprávěl Rex svému otci naše zážitky z jeskyně. Tento odpověděl, že by chtěl s námi třemi po jídle hovořit v knihovně, abychom tam v osm hodin byli.

Nejdříve jsme se odebrali do hudebního pokoje a Nada zatím přinesla z pokoje své matky arabský nástroj, totiž havajskou kytaru. Saint Germain ji věnoval její matce a také ji naučil na ni zahrát určité melodie jako úvod k hodině meditace. Nada a Rex střídavě zpívali a doprovázeli se na tento nástroj. Jeho zvuk zněl nádherně jako zpěvný hlas; zněl jako hlas živé bytosti a pronikal až k základu bytí.

II. Projevení

Přesně v osm hodin jsme vstoupili do knihovny. Rayborn tam již byl. Ihned nás informoval: „Dnes k poledni ve dvě hodiny jsem obdržel hlášení, že moji lidé v dole v Coloradu narazili na zlatou žilu. Ihned jsem tam vyslal Greye. Pozítří se tam s ním chci setkat. Byl bych rád, kdybyste mne vy tři doprovodili. Nada může docela dobře bydlet v bungalovu tábora, vy dva u mne v dole.

Musím vám sdělit ještě jednu podivnou a závažnou zprávu. Dnes ráno jsem se probudil ve čtyři hodiny, protože jsem cítil, že je někdo v mém pokoji, a když jsem přišel zcela k sobě, rozeznal jsem našeho Milovaného Saint Germaina. Hovořil se mnou skoro dvě hodiny a řekl mimo jiné, že se minulou noc Grey pokusil mne zabít. Saint Germain zjistil jeho úmysl a když chtěl Grey vystřelit, nasměroval na něj Mistr svůj paprsek elektronové síly, který jej na okamžik uvedl do bezvědomí. Grey byl varován: když se opět pokusí, obrátí se jeho vlastní ničící vůle ihned proti němu samotnému a jeho vlastní tělo zaplatí za tu vinu.“

Nyní jsem vyprávěl, jak jsem tu první noc celou tuto událost spoluprožil. Rayborn byl hluboce pohnut; povstal, podal mi ruku a řekl:

„Zajisté jsi jedním z nás a já jsem za to pln vděčnosti. Saint Germain řekl, že jsi byl přiveden do tohoto domu, protože tu prý jsi zapotřebí. Od nynějška budeš pro Nadu a Rexe jako starší bratr. Zdá se, že jsme se všichni znali již z dřívějších inkarnací. Zdůraznil také, že se žádný z nás nemusí obávat žádného nebezpečí, protože jsme žili čistě a věrní našim ideálům. Toto umožňuje prý Nanebevzetým Mistrům nás ochraňovat všemi mocnými silami.

Dále mi Saint Germain vysvětlil, co je prožíváno při Nanebevzetí, při zvýšení těla. Ježíš poskytl národu příklad takového Vzkříšení a pokusil se mu jeho význam objasnit. Pro každého člověka platí ten samý cíl. Brzy již vystoupím do této velké svobody. Nás milovaný Mistr mi vysvětlil, že někdo může být do tohoto stavu vzkříšen již před nebo v blízkosti oné proměny, kterou nazýváme smrtí a všichni jej musí dosáhnout během tělesného života. Je-li stříbrný provaz světla, který se stále pohybuje v živoucím těle, zadržen, stává se nemožným toto tělo osvětlit a vzkřísit; člověk se musí znovu inkarnovat, aby získal konečné osvobození od hmoty. Všechna Nanebevzetí musí probíhat při plném vědomí, protože být Nanebevzetým Místrem znamená úplné vítězství nad všemi vnějšími zkušenostmi skrze osobní Já. Chci vám přečíst jeho vlastní slova, která jsem si na jeho pokyn zapsal.“

Sáhl po deskách, které ležely na jeho pultíku, otevřel je a předčítal nám z nich:

„Takzvaná smrt je pouze vhodnou příležitostí pro síly a schopnosti osobního vědomí k odpočinku a naladění se na vnitřní vývoj. Chce jej oprostít od víření a nesouladu Země na dostatečně dlouho, aby mohlo přijmout příliv světla a síly, které umožní vnější činnosti těla, aby mohlo započít dílo na tělo vázané zkušenosti na Zemi. Ztělesnění na Zemi má ten účel, aby byl člověk zdokonalen a osvěcen, dokud nebude chtít být jednotou s ‘Mocnou JÁ JSEM Přítomností’. Nazýváme toto SVĚTELNÉ tělo ‘Magickou Přítomností’. Ježíš o něm hovořil jako o ‘bezešvém oděvu’.

Látka tohoto SVĚTELNÉHO těla je z čistých elektronů; poskytuje jednotlivé bytosti naprostou svobodu ode všech omezení. Vnitřním odevzdáním se té ‘Mocné JÁ JSEM Přítomnosti’ může každý uvolnit její síly až k bodu, že může toto plamenné světlo vidět. Toto nejprve tak silně oslní, že lze snést pohled na něj pouze kratičký okamžik. Takovýmto odevzdáním se začínáme více a více zakoušet svou vlastní osobní vědomou vládu nade vším

stvořeným. To je věčným právem každého od narození a pro tento cíl nám bylo všem přiděleno putování lidskými zkušenostmi.

Dosáhl-li hledač této svobody toho vývojového stavu, že může uvolnit ze svého elektronového těla ihned jakékoliv zvolené množství světla, jaké požaduje jeho vlastní vědomí, stal se pánem naše všemi formami (manifestacemi) a je zcela lhostejno, v jaké sféře si je přeje vyjádřit. Je třeba jen pozorovat svět k zjištění, co všechno působí nesoulad v myšlení a cítění těm nádherným tělům, která jsme dostali od přírody k dispozici pro naše zkušenosti ve fyzické části života. V dětství a mládí je svalovina fyzického těla krásná, silná a splňuje, co od ní požadujeme. S pokračujícím životem však, když to osobní Já během let dovolí chaotickým myšlenkám a pocitům, aby se projeví, musí tělo ztratit své schopnosti; Chrám se rozpadne do trosek, protože to vnější bdělé vědomí neposlouchá ten 'jediný zákon života': Lásku, Harmonii, Mír.

Nazývej to jak chceš, věčnou pravdou zůstává, že nesoulad je pouze jiným názvem pro rozpad, pro smrt. Naučí-li se lidé žít svůj život ve 'Věčném Zákonu Lásky', shledají, že takováto poslušnost je osvobodí od koloběhu narození a znovunarození, a že zmizí otázky lidského bytí. Na jejich místo nastoupí radost z věčně se zvyšující dokonalosti, která již provždy zůstane uvnitř lásky. Stále trvající tvoření bude trvat věčně, protože život je nepřetržitým pohybem a nezná ani dřímotu, ani spánek, je samočinným proudem věčně se rozšiřujícího zdokonalování v radosti a vytržení a ve stále nových vzorech. Tato dokonalá činnost a radost života vyplyne sama z poslušnosti v rámci Zákona Lásky.

Poslední nepřítel, smrt, zmizí, protože je jenom pomocí v nouzi, aby nás zbavila oděvu, který nám již nemůže sloužit k dovršení života. Stane-li se fyzické tělo tak neschopným, že jej ta osobnost, která jej obývá, již nemůže použít v úsilí o dovršení, zasáhne sama příroda a uvolní ta omezení, aby mohla jednotlivá bytost získat příležitost k novému, úspěšnému pokusu. Zármutek při smrti milovaného člověka je sobectvím a zpomaluje pouze to nejvyšší štěstí, z něhož by se naši zesnulí milovaní měli radovat. Zármutek z pocitu ztráty je ve skutečnosti odpor proti účinnosti zákona, který byl vytvořen, aby zajistil velké možnosti odpočinku a růstu. Nic ve vesmíru neběží zpět, vše se pohybuje kupředu k stále větší radosti a dokonalosti, i když možná vzniká přechodně opačný dojem. Boží vědomí v nás nemůže a nebude zarmouceno a lidská část naší bytosti by měla vědět, že nikdo nikdy nemůže opustit vesmír, že zesnulý musí být na nějakém lepším, než dosavadním místě. Je-li to Skutečná, Pravá, Božská Láska, která nás naplňuje, potom nikdy neustane a přivede nás dříve nebo později opět k té bytosti, kterou milujeme. Proto nezná ta skutečná Božská Láska žádné rozloučení a to, co nás nechá pociťovat rozloučení, není láskou. Pocit oddělenosti je pouhým klamem osobního Já, ve kterém setrvává, protože nerozumí podstatě vědomí. Kde je vědomí, tam také působí jednotlivá bytost (individuum).

Myslíme-li na milovanou bytost, která přešla jinam, jsme naším vyšším myšlenkovým tělem skutečně v tom samém okamžiku u ní, protože naše vědomí setrvává u onoho člověka. Kdyby západní svět pochopil tuto pravdu, rozbil by řetězy, které způsobují takový zbytečný žal. Takový zármutek vyrůstá pouze ze skutečnosti, že osobnost, speciálně ve svých pocitech, pociťuje své tělo jako vlastní jednotlivou bytost, místo aby poznala, že tělo je pouhým oděvem, který nosí vnitřní člověk. Tento oděv by měl každý plně a trvale ovládat a naučit jej trvalému radostnému sloužení.

Kdo tu jinou bytost skutečně miluje, přál by si, aby byla šťastná a v míru. Zvolí-li nyní tato bytost pomocí takzvané smrti lepší příležitost pro budoucí výraz a máme-li také v sobě aspoň záblesk Lásky, neměli bychom pociťovat žádné hoře nebo si přát udržet si tuto bytost ve stavu nedokonalosti, když by přece chtěla najít větší blaho a větší svobodu.

Neznalost této pravdy umožňuje tomuto velkému sobectví, že lidé zůstávají sami uvězněni ve svých vlastních řetězech omezení. Tento způsob neznalosti svazuje životní výraz lidského

pokolení a vytváří tvrdošíjně bránění správnějšímu porozumění životu. Stahuje každým rokem tisíce lidských bytostí do hloubek zoufalství zcela zbytečně, zatímco by se mohli a měli radovat ze štěstí z nastoupené cesty, na které by je chtěla vést ta 'Mocná Přítomnost JÁ JSEM'. Tento opačný postoj k životu zabraňuje nejen naplnění toho všeho, co je samo o sobě hodné života, ale okrádá bytost také o její schopnosti a svrhává ji do okovů sebelítosti. Toto představuje tu nejchytřejší a nezáladnější cestu zlé síly ke zlomení odporu člověka a přivedení jej k negaci. Chce-li jednotlivá bytost získat své vítězství a mistrovství, musí s tím bez zaváhání souhlasit. Lidé vytvořili svým nesprávným myšlením a jednáním na této zemi zlou sílu. Tato užívá metody vlastní sebelítosti, aby zabránila snažícím se nádherným bytostem získat svou svobodu a užívat Plnou Sílu Božství, která jim patří již od počátku tvoření jako dar OTCE svým dětem. Ze všech chyb, které lidé sami vytvořili, je sebelítost to nejneodpuštělnější, protože znamená vrchol lidského sobectví. Tím je nárokována pozornost osobního vědomí, vnějšího Já zcela nicotnými, neúčinnými lidskými žádostmi fyzického těla: a to Velké, Nádherné, Zbožňování-hodné, Všemoudré, Všemocné Světlo té 'Mocné Přítomnosti JÁ JSEM', které se vždy vznáší nad fyzickým tělem, je zcela přehlíženo, jeho síla je oproti tomu spotřebovávána pro ony ničivé účely.

Lidé nemohou přijímat nic lepšího, než co právě dnes žijí - pokud dostatečně dlouho nehlédí ze svého malého Já kupředu a nepocítí a nerozeznají Přítomnost Boží, tu 'Mocnou Přítomnost JÁ JSEM' jako původ každého jednotlivého života a všeho dokonalého tvoření (manifestace). Zármutek je ohromná sebelítost - ne láska. Nebýt v jednotě je sebelítost - ne láska.

Lhostejnost je sebelítost - ne láska a ne život. Tyto následky sebelítosti vrhají pokolení do otroctví, protože lámou odpor jednotlivce skrze promarněnou životní sílu, která by měla být použita k vytvoření Krávy, Lásky a Dokonalosti. Toto otroctví trvá, protože vnější činnost osobního vědomí nepřebírá žádné potřebné určité úsilí ke svému osvobození od nadvlády fyzického světa. Fyzická vrstva získává pouze ta lidská stvoření, která vznikají pomatenými myšlenkami, pocity a slovy vnějšího konání nebo osobního vědomí. Mním to denní konání rozumu a těla, do kterého osobnost trvale zaplétá tvořivou životní sílu. Celé lidské pokolení je dnes tak vázáno na vlastní rozdvojenost, že ti Velcí, Nádherní, Nejvyšší Nanebevzetí Mistři se nyní - z čistého soucítění s pomalým růstem lidstva a bídou jejich ponížení - nabízejí, že zničí okovy fyzické úrovně a zavedou lidi na nové cesty.

Jako Nanebevzetý Mistr znám jak vnitřní, tak vnější činnosti života. Různými poměry fyzického světa jsou lidé zabavováni, okouzlováni, hypnotizováni; uvnitř fyzické vrstvy však neexistuje nic dobrého nebo trvalého. Je nebezpečnější než pohyblivý písek a stejně tak klamný. Fyzická vrstva a vnější konání rozumového a pocitového světa, pokud tyto neukazují dokonalost, jsou jednotou. Jsou jenom výtvozem lidského smyslového vědomí a pouhou sbírkou lidských myšlenek a forem, které jsou ožívovány lidskými pocity. Neobsahují nic z Krista 'toho Kosmického Světla'.

Touha po fyzických projevech a okouzlení jimi je pouze pocitem, velmi nebezpečným pocitem, který vzdaluje pozornost osoby od uznání, od trvalého uctívání, od ustavičného sjednocování s vlastní 'Mocnou Přítomností JÁ JSEM'. Kdo se obrací na činnosti fyzické úrovně, okrádá svou vlastní bytost o sílu a schopnost dosáhnout Božího původu a natrvalo tam zakotvit.

Říkám věčnou pravdu se slovy, že z fyzických oblastí k nám nemůže přijít nic od Krista, i když to může vypadat jinak. Fyzická nebo vnější činnost lidského rozumu mění přece neustále své hodnoty, zatímco Kristus, to znamená 'Věčné Světlo', věčně se rozšiřující dokonalostí, je tou Jedinou, Nezměnitelnou, Nejvyšší, Nepomíjející hodnotou.

Tato vazba na fyzickou úroveň skrze okouzlení pozornosti dělá dnes z lidí masu bezmocných dětí, které potřebují nutně moudrost a pomoc Nanebevzetých Mistrů, aby se mohly opět

pozvednout k porozumění Světlu, které jediné je může osvobodit z temnoty nynějšího chaosu na Zemi.

Od konce Druhého Zlatého Věku přicházeli po staletí spasitelé světa v pravidelných odstupech na Zemi, aby lidem přinesli pomoc. V důsledku fyzického zaměstnání byli lidé přivedeni do okouzlujícího světa forem a tvoření věcí. Většina času byla věnována pozornosti jednotlivce na vnější tvoření a vědomé znovupoznávání vlastního, zvláštního (individualizovaného) Božího Já bylo zapomenuto. Proto moderní člověk zcela přehlédl tu 'Mocnou Přítomnost JÁ JSEM', která sídlí v jeho elektronovém těle; tím mohl plnit pouze část svého životního plánu.“

Tak zní záznam slov Saint Germaina. Nyní se obrátil Rayborn na mne a řekl: „Saint Germain by chtěl, abys ty, můj bratře, velmi přesně pozoroval své pocity a dojmy, zatímco budeme v dole, protože je tam třeba učinit jisté dílo, které se podaří buď teď nebo nikdy. V této době působí jistá Kosmická činnost, kterou chce použít z důvodů, které mi nesdělil. Řekl, že se brzy vrátí a promluví k nám všem. Chce nám poskytnout další vysvětlení k Jeskyni symbolů, kterou jste nedávno navštívili a do které nás při své příští návštěvě tam všechny zavede. Grey brzy zemře z přirozených příčin a já bych mu neměl dát znát, že něco o jeho pokusu vraždy na mne vím.“

Skutečně, 'Pohádky z tisíce a jedné noci' nemohly být podivuhodnější než ty pravdy, které jsme nyní slyšeli a ony nádherné události, které jsme zažili. Zdálo se nám, že jsme vstoupili do zcela jiného světa, ve kterém se duchovní činnost bezprostředně přeměňovala do tělesné formy. Saint Germain předložil takové přesvědčující důkazy, že by mohl zjistit veškeré konání a dění našeho života, kdyby tomu chtěl, že by dokonce mohl prokouknout ty nejvnitřnější myšlenky a úmysly jednoho každého z nás. Cítil jsem se vnitřně mocně povznesen a nevysslovitelně šťasten.

Nejdříve zaplavilo Nadu a Rexe něco jako zármutek, když slyšeli, že jejich otec již brzy opustí svou lidskou formu; věděl jsem však bezpečně, že Ona Velká Přítomnost toho JÁ JSEM při nich bude v oněch dobách stát. Když jsme opustili knihovnu ptal jsem se Nady a Rexe, jestli mi jako svému novému bratru nechtějí zazpívat jednu nebo dvě písně a rádi souhlasili. Zazpívali „Věčné světlo lásky“, verzi od Rexe, kterou zhudebnila Nada. Melodie a vnitřní síla zněly ještě dlouho poté a pozvedaly vlastní vědomí vzhůru k Velkému Tvůrci všech věcí, k „Mocné Přítomnosti JÁ JSEM“. Po písni jsem položil obě paže okolo dětí, přivedl jsem je k jejich otci a vytvořili jsme okolo něj okruh.

„Milý bratře,“ řekl jsem, „obklopujeme tě našimi srdci plnými lásky. Necht' jsou všechny naše cesty cestami nejvyššího štěstí skrze tu zářící sílu Boží Lásky v nás všech!“ Vyjádřil jsem, což bylo možno jen těžko slovy vyjádřit, moji radost a vděčnost nad jejich láskou, přátelstvím a pohostinností.

„Můj bratře,“ odpověděl Daniel Rayborn, „jsem to já, který bych chtěl poděkovat Saint Germainovi a tobě za výsadu tvého přátelství, která tě činí druhem mých milovaných dětí, když budu jinde sloužit svým skromným způsobem. Těšme se ze štěstí, které si vzájemně můžeme poskytnout. A nyní pojďme spát, abychom mohli pozítří brzy ráno odpočinuti jet do Colorada do dolů.“

Příštího rána nás překvapil při snídani Rayborn zprávou, že při probuzení našel na stole poselství od Saint Germaina, abychom se sešli dnes večer ve věžním pokoji. Ihned nás naplnila velká radost z očekávání důležitých budoucích událostí.

Dvacet minut před osmou hodinou řekl Daniel Rayborn, abychom se nyní odebrali do věžního pokoje, cítil jsem však nějaký odpor, jako by bylo příliš brzy. Před dveřmi zůstal Rayborn chvíli stát, jako by meditoval. Tu se dveře tiše otevřely, aniž by se jich kdokoli dotknul. Když jsme vstoupili do onoho prostoru, našli jsme jej bohatě vybavený koberci a pěkným nábytkem. Uprostřed nádherného modrého koberce bylo vetkáno tajné Svaté Znamení Života, nad kterým vytvořil náš milovaný Saint Germain Život darující a Život stravující plamen. Stěny byly obloženy třpytící se bílou látkou, která vypadala jako ztuhlé hedvábí. Židle měly zvláštní tvary, jaké jsem ještě nikdy neviděl. Sestávaly z nějakého druhu bílého kovu, který se podobal glazovanému stříbru, s povrchem z hedvábného plyše stejné bohaté modři jako ten koberec. Byly tak dokonale utvořeny, že na nich mohlo tělo odpočívat lehce, vyrovnaně, jako by se vznášelo. Na každé ze světových stran stály židle tak, že tvořily na kruhovém obvodu místnosti kvadrát. Obě okna a dveře byly uzamčeny zevnitř. Když jsme se posadili, poprosil nás Daniel Rayborn, abychom zavřeli oči a setrvali v dokonalém klidu, dokud se Saint Germain neobjeví a nepromluví.

Brzy na to zazněl hluboký bohatý hlas:

„Přináším vám pozdravy, moji milovaní žáci!“

Otevřel jsem své oči a uviděl jsem tu obšťastňující nádhernou „Přítomnost“ našeho Milovaného Mistra. Stál před námi v plné výši šesti stop a jednoho palce (183 cm), štíhlý, královský a skutečný. Jeho tmavohnědé, vlnité vlasy halily v bohaté hojnosti jeho hlavu. Jeho obličej vykazoval krásu, vznešenost a sílu, která se nedá popsat - obličej zářícího věčného mládí s očima nejtemnější fialové barvy, ze kterých se do světa vylévala moudrost věků plná lásky a mistrovství.

Pokročil místností k Nadě, předklonil se a dotkl se jejího čela palcem své pravé ruky, zatímco přikryl její hlavu ostatními čtyřmi prsty. To samé učinil Rexovi, mně a Danielu Raybornovi. Tímto způsobem může přenášet Nanebevzetý Mistr záření, které překvapujícím způsobem změní jednotlivou bytost. Tato mocná pomoc vyjasní ducha, protože uvolní určité Vyšší činnosti ve vnitřních tělech žáka, zatímco ten spočívá v auře (v dosahu záření) Mistra.

„Moji milí,“ začal Saint Germain, „dnes večer bych vám chtěl vysvětlit určité zákony, které vás uschopní získat vládu nad lidskými omezeními, jakmile budete znát životní princip v lidském těle a budete mu zcela rozumět. Potom budete cítit a vědět, že je tento princip skutečně všemoudrý a všemocný. Pochopíte-li to, pak poznáte, že to není jen přirozené a možné, ale že to nutně za určitých okolností působí jako překročení veškeré vnější činnosti, jejích zákonů a omezení. Všechna omezení pocházejí z neznalosti. Projevují se ve vnějším konání, protože je rozumu dovoleno působit, aniž by jej osvítilo Světlo v srdci. Nesoulad a omezení přisuzuje své vnější činnosti pouze člověk sám, protože Všemoudrý, Dokonalý, Všemocný, Nejvyšší Tvůrce nikdy netvoří omezení, nedostatek nebo nesoulad.

Představa, že by bylo možné, aby dokonalé stvořilo něco nedokonalého, něco jemu nepodobného, je pošetilá a zcela neupřímná. Nejvyšší Tvůrce předává jednotlivé bytosti se svobodnou vůlí také používání vlastností Tvůrce, aby se s jejich pomocí mohl projevit duch a vytvořit svět s tím darem, že lze vyvozovat závěry samotným použitím rozumu, který však může zprostředkovat pouze nedostatečné poznatky. Používá totiž takto pouze část tvůrčích sil, které má k dispozici.

Závěry, které jsou vyvozovány pouze z částečné místo z obsáhlé znalosti, musí nutně přinést neuspokojivé výsledky. Jednotlivec musí mít svobodnou vůli, jinak by nemohl být žádným tvůrcem. Rozhodne-li se činit pokusy pouze s jedním paprskem kola místo s celým kolem, nezabrání mu nic v získání odpovídajících zkušeností.

Kolo zjevení a tvoření nemůže být dokonalé, dokud neuzná svou ‘Mocnou Přítomnost JÁ JSEM’, protože ta je tím jediným zdrojem, který zná vše, co je zapotřebí k vytvoření nějaké věci, ze které vzejde dokonalost.

Všechny dokonalé vzory a věci se nacházejí ve Vševědoucím, Nevyzpytatelném, Oslnivém Duchu té ‘Mocné Přítomnosti JÁ JSEM’.

Nemohou být nikdy stvořeny (manifestovány) ve fyzickém světě lidí, dokud není paprskem zlatého světla ve vlastním srdci osvěcena vnější činnost intelektu, jeho vědomí rozumu. Tento paprsek přichází vždy a výhradně z elektronového těla jednotlivé bytosti. Toto je ‘ta Magická Přítomnost’ – to ‘JÁ JSEM’.

Tato ‘Mocná Přítomnost JÁ JSEM’ lidské bytosti nikdy nepozná a nevytvoří bludiště zmatku, chaosu a ničení, které vytváří vnější myšlení a svět lidí stejně tak, jako vytváří slunce mraky. Je výsadou a právem od narození každé jednotlivé bytosti vyjadřovat plnost této Nádherné Vnitřní Přítomnosti a Síly. Když však to osobní Já samo nevolá v každém dění a v každé době tu sílu té ‘Přítomnosti’ pomocí vyššího rozumu do činnosti, zůstává veškerá vnější zkušenost pouze stále se proměňujícím odkládacím místem myšlenek a pocitů jiných lidských bytostí v okolí.

Přítomnost toho ‘Mocného JÁ JSEM’ sídlí v elektronickém těle každé jednotlivé bytosti, setrvává čtyři až šestnáct nebo více metrů nad fyzickým tělem a zná pouze jedinou činnost: vytvářet dokonalost, odhalovat ji a trvale ji vysílat. Toto elektronové tělo žije ve své vlastní říši a dokončuje práci na kosmických úrovních.

Pouze ve vnějším konání lidské osobnosti, která tvoří pouhý zlomek každé úplné individuality, může být vytvořena a prožita nedokonalost. Rozumná a vybíravá inteligence může jednat pouze prostřednictvím Vyššího Rozumu. V pozemském těle může Vyšší Rozum jednotlivé bytosti (individualizovaná inteligence) přehlédnout nesoulad lidského tvoření a pozorovat poměry, které obklopují osobnost a kterými prochází, aniž by je přijal do svého vědomí nebo svého světa. Vidí, co je zapotřebí k vytvoření dokonalosti ve fyzické zkušenosti a může zasáhnout do elektronického těla, do vlastní přítomnosti té ‘Mocné Přítomnosti JÁ JSEM’, aby k sobě přitáhl to, co ve vnějším konání vytváří dokonalost.

Když překonáme všechny zákony Země, uplatníme pouze Bohem danou plnou moc života a jednáme v úplném souladu s tou ‘Mocnou Přítomností JÁ JSEM’ člověka a nekonečnosti.

Tato ‘Přítomnost’ je Věčná, Nezaměnitelná, Dokonalá, však věčně sama sebe rozšiřující skrze jednotlivou bytost. Jak vidíte, přicházím k vám do uzamčené místnosti mezi pevnými kamennými zdmi. Tyto zdánlivě neproniknutelné zdi nejsou pro ‘Mocnou Přítomnost JÁ JSEM’ žádnou překážkou, stejně tak jako elektrická vlna. Tato ‘Přítomnost’ je tím Mocným Mistrem v nitru, to Boží Já každého jednotlivce. Kdo ji uzná, přijme, pochopí a pocítí, tomu se dají volně k dispozici její neomezené síly.

Tento dům a tato místnost byla zasvěcena Nanebevzetým Mistrům Lásky, Světla a Moudrosti již v době, kdy byla tato věž stavěna; zůstane středem jejich činnosti, dokud si to budou sami přát. Jestliže se uvolní obal vnějšího Já, který způsobil nesoulad, nikoliv však přechodem, který nazýváme smrtí, nýbrž vědomým vzkříšením a osvěcením těla a všeho jeho konání skrze ‘Světlo’ té ‘Mocné Přítomnosti JÁ JSEM’, uvolní se jejich síla skrze jednotlivou bytost do vnějšího světa a projeví se plné mistrovství, vláda nad tím, co mu na začátku bylo dáno OTCEM. Svým vědomím může každá lidská bytost uvolnit tu neomezenou sílu té ‘Mocné Přítomnosti JÁ JSEM’. Kdo pěstuje své vnější schopnosti a podřizuje je své vědomé vládě dokonalosti, ten tím bude uschopněn nechat proudit skrze sebe tuto ohromnou sílu zcela bez překážek a použít ji pro vývoj. V každém z vás je ta samá mocná síla, kterou používám také já. Máte ji stejně tak k dispozici jako já, jakmile ji uznáte, přijmete a dovolíte, aby byla tato ‘Mocná Přítomnost JÁ JSEM’ vždy a všude činná. Ona je tím Kosmickým Kristem a jediným Vědomím vesmíru, které může říci: ‘JÁ JSEM’.

Myslicí plamen Boží je tou jedinou činností života, který se někde ve tvoření zhmotnil, který může poznat vlastní podstatu bytí (individualizaci), používat tvůrčí slovo Boží, vysílat je do vesmíru a nechat jej zhmotnit. Jenom takový Syn Boží, tedy jednotlivá bytost se svobodnou vůlí, může vytvořit nové jako sám Bůh a říci 'JÁ JSEM'. Ať již cokoliv následuje po tomto slovu, vyřčeném do éteru, je to projevem (manifestací) ve světě hmoty a tím nabude formy. Řekne-li jednotlivá bytost 'JÁ JSEM', používá tím tvůrčí vlastností Boží a oznamuje tvoření na tom místě vesmíru, kde stojí a působí. Kmitající slova 'JÁ JSEM', ať jsou již jen myšlena nebo vyslovena, uvolňují tvůrčí sílu a ať si již cokoliv představujeme pod tímto mocným slovem, je to ihned přeneseno do elektronové hmoty v éteru. To je ta jediná pohonná hmota, která existuje. Její bytí spočívá v tom, že zviditelňuje nějaké hodnoty. Má prostě uskutečnit zasláný vzor. Vyžaduje-li člověk trvale dokonalost, představují jeho zkušenosti v jeho světě naplnění celého životního plánu. Požaduje-li však pouze nedokonalé, nebude se moci v jeho zkušenostech vyjádřit nic dokonalého.

Každá jednotlivá bytost může každý okamžik myslet na dokonalost, jen kdyby chtěla; a nádherné, dokonalé formy a zkušenosti nevyžadují více hmoty a síly než nedokonalé. Přeje-li si však jednatlivec tuto plnou moc vyjádřit ve svém vlastním světě, musí použít svou vlastní sílu, aby vyslovil to mocné slovo, které pro něj uvolní a uskuteční onu dokonalost. Tak zní 'Zákon jeho bytí' a nic to nemůže změnit.

Život je tou jedinou přítomností, inteligencí a silou, která může jednat a která kdy jednala. Tyto tři činnosti uvnitř života jsou všude jednotou. Čisté Elektronové Světlo, které naplňuje Nekonečno, je Samozářící Inteligentní Hmotou té 'Mocné Přítomnosti JÁ JSEM'. Je všude přítomna a všechny tvary jsou vytvářeny z ní. Nesoulad a omezení mohou takřkajíc přikrýt tuto látku závojem nebo nějakou vrstvou, která určitou měrou zabrání záření jejího světla; do samotné Elektronové hmoty samotné však nemůže nikdy vniknout nějaká nedokonalost. Nesoulad a omezení, které si sami lidé vytvořili, pocházejí z činnosti rozumu a citů, které k tomu nebyly vychovány a cvičeny, aby trvale viděly ve 'Světle' vlastní osobní 'Mocné Přítomnosti JÁ JSEM' plán dokonalosti, který má určovat všechno naše vnější konání a následovat jej.

Tento dokonalý plán se nachází pouze v té 'Mocné Přítomnosti JÁ JSEM', nikde jinde. Jsou-li intelekt a pocity vyčištěny a osvětleny světlem této Velké Přítomnosti, potom mohou dokonalé nápady a dny naplnit osobnost z nitra, aniž by byly stráveny nedostatečným pochopením ve vnějších oblastech vědomí. Zprávy ze smyslového vědomí člověka se týkají pouze stínových událostí a jestliže je do nich uvedeno 'Světlo' z 'Mocné Přítomnosti JÁ JSEM', tak se ihned rozpustí do původního tvaru své nádherné dokonalosti.

Lásky, Míru, Rovnováhy, Pořádku a Dokonalého činu nebo Souladu veškerého vnějšího konání se vzory dokonalosti, tou 'Přítomností', může být dosaženo pouze tím Jedním Velkým Světlem, tím 'JÁ JSEM'. Pouze tam existují předlohy dokonalosti. Když jednatlivec, hledající, nasměruje svou pozornost s rozhodnou houževnatostí na tu 'Mocnou Přítomnost JÁ JSEM' a udrží ji tam, může uvolnit tolik Boží Lásky, Světla, Moudrosti, Síly, Odvahy a Činnosti, kolik jen je schopen v okamžiku pojmout.

Boží Láska v sobě zahrnuje dokonalou činnost každé vlastnosti Božství. Když jednatlivec nastoupí na vědomou stezku Mistrovství nad sebou samým, měl by si být plně vědom, že je od tohoto okamžiku povinován tvořit vše, co podnikne, tou Sílou Boží Lásky ze své vlastní 'Mocné Přítomnosti JÁ JSEM'. Musí неотřesitelně vědět a stále na to myslet, že je součástí Boží Lásky, Rozsáhlé Moudrosti a Všemocné Síly té 'Mocné Přítomnosti JÁ JSEM'.

Když nějaký člověk tvoří dostatek Boží Lásky a nechává ji proudit do celého svého vnějšího konání, tak může poručit tou 'Mocnou Přítomností JÁ JSEM' co chce - vždy budou jeho požadavky plněny. I kdyby se chtěl vydat k divoké zvěři džungle, nemůže se mu nic přihodit. Boží Láska, pokud sama vědomě v jednotlivé bytosti vzniká, nabízí neviditelný,

nepřekonatelný a nezranitelný ochranný krunýř proti všem rušivým účinkům. Všude ve vesmíru může tvořit dokonalost pouze jedno: dostatek Boží Lásky. Milujte tedy vroucně svou vlastní ‘Mocnou Přítomnost JÁ JSEM’ a nic jiného nebude moci vniknout do vaší bytosti nebo vašeho světa.

Vy čtyři milovaní jste nyní dosáhli bodu, kdy ta ‘JÁ JSEM Přítomnost’ vyžaduje pomoc Nanebevzetých Mistrů. Proto mi učiní velkou radost vám veškerou potřebnou pomoc zajistit. Dříve, než budu se svým výkladem pokračovat, rád bych vám chtěl zprostředkovat velkou Lásku vaší milované matky a družky a její požehnání. Brzy zažijete tu radost, že jí budete stát tváří v tvář, a nikdy více vás nebude moci znepokojoovat ta myšlenka nebo ta změna, která se nazývá smrt. Jsem velmi šťasten, že cítím a vidím ve vašich rozumových a emocionálních tělech nádhernou harmonii.“

S tímto se Saint Germain obrátil na mne: „Můj bratře, uvítal jsem tě a žehnám tě pro tvou ryzí přirozenost, tvé upřímné srdce a pro tvou velkou lásku. Brzy se dovíš, co bys měl ještě mimo svoji spisovatelskou činnost učinit.“

K dětem řekl: „Moji milovaní Nado a Rexi, cítím se být vašim otcem i matkou, i když nemohu nastoupit na místo vašeho pozemského otce, který je tak ryzí a jemný, a jehož pozemská pouť se blíží ke konci. Přesto však bude s vámi ještě nějaký měsíc. Zapomeňte na vše, co posuzujete jako oddělení, a věnujte se s plnou silou úkolům, které před vámi leží.“

Opět se obrátil na mne: „Jsem rád, že ve tvém srdci poznávám velkou připravenost použít svých služeb tam, kde jich bude nejnmutněji zapotřebí. To ti přinese velké Světlo.“

K nám všem řekl: „Po vaší cestě k dolu udělím každému z vás osobní ponaučení, která vás mocně posílí a probudí ve vás určité schopnosti, které budete brzy potřebovat a pomocí kterých vás budu moci mnohem snáze dosáhnout. To vám přinese takovou srozumitelnost, která vyloučí jakékoliv pochyby.“

K Raybornovi poznamenal: „Vrchní dozorce tvého dolu si udrží své fyzické tělo dokud ti neřekne ještě několik slov na rozloučenou. Na severu štoly, kde byla nalezena poslední zlatá žíla, která je považována za velmi bohatou, se nachází ještě mnohem bohatší výskyt, který zůstal nepovšimnut. Já to místo přesně označím, až k němu ve štole dojdete. Ty si jej budeš pamatovat,“ přikázal mi s pohledem na mne.

„Určití lidé jsou ve spojení s Greyem. Proto je moudřejší zlatou žílu otevřít teprve tehdy, když pro své kumpány již nebude dosažitelný. Je také mnohem lepší do budoucna nerozšiřovat žádná hlášení o nálezích zlata. Tento výskyt zlata, který vám bude ukázán, obsahuje zlata za více než dvacet milionů dolarů, po odečtení všech nákladů.

Lidé ve velké nouzi nemají ani ponětí, jak lehce a rychle by mohli získat svou hospodářskou nezávislost, jen kdyby věnovali svou pozornost pouze té ‘Mocné Přítomnosti JÁ JSEM’ a upevnili ji tam s rozhodnou houževnatostí. Velká by byla odměna za takovou námahu. Budu s vámi v dole, nebudu však vašim očím viditelný. Toto je znovunastolení našeho dřívějšího nádherného spojení. Poznáte jeho velkou krásu, když si uvědomíte tu ohromnou sílu té ‘Mocné Přítomnosti JÁ JSEM’ ve vás. Tuto Všemocnou Sílu si k sobě přitáhnete a můžete ji neomezeně používat.“

Saint Germain stiskl každému z nás silně ruku a prosil nás, abychom zachovali ten samý postup jako před jeho zjevením. Brzy se máme opět setkat. Když jsme krátce na to opět otevřeli naše oči, zmizel tak rychle, jak se objevil.

Nada a Rex řekli, že tento zážitek byl největší jejich života, že jim připravil nešťastnější dvě hodiny jejich života. Lidem, kteří ještě sami nezažili podobné děje, nemůže být zprostředkován ani zlomek takovéto vznešené práce, ale otevírají se jim možnosti, pokud jsou ve své touze po světle dostatečně opravdoví, upřímní, skromní a nezištní a milují skutečně svou vlastní „Mocnou JÁ JSEM Přítomnost“.

Bylo to tak překvapující a povznášející vidět, jak ten prostor světla svítil tou zářící Přítomností Saint Germaina; to přesvědčivě dokazovalo, že jeho Přítomnost v sobě nesla své vlastní světlo. Každý z nás zažil takovou radost a lásku, jakou bychom si ani ve snu nebyli mohli přát. Nemohli jsme jinak - objali jsme se se slzami radosti v očích, z hluboké vděčnosti za takový Boží dar. Popřáli jsme si dobrou noc a šli jsme do svých pokojů, protože jsme chtěli příštího rána brzy odjet k dolům.

Velmi brzy jsme odjeli a ujeli jsme téměř osm set kilometrů. Silnice byla v bezvadném stavu, den byl klidný, jasný a líbezný, krása krajiny byla mohutná. Střídali jsme se u řízení, takže nikdo nebyl unaven. Večer přesně v sedm hodin jsme vjeli do tábora. Zaznamenali jsme silné rozčilení mezi lidmi. Ihned k nám jeden spěchal se zprávou:

„Grey leží těžce zraněn v dole. Stalo se mu neštěstí během střídání směn.“

Daniel Rayborn se rozeběhl, zatímco Rex a já jsme Nadu dovedli do bungalovu. Muži převzali zavazadla a běželi jsme k domu vrchního dozorce, kde Grey ležel. Když jsme vstoupili, byli všichni lidé vykázaní z místnosti, protože si Grey přál hovořit s Raybornem o samotě. Přistoupili jsme ke Greyovi, pozdravili jej, řekli několik povzbuzujících slov a nechali oba dva samotné.

Po půl hodině vyšel Rayborn ven. Byl hluboce pohnut a později nám vyprávěl, že se ten muž zcela přiznal, prosil o odpuštění a hned poté zesnul. Saint Germain nám později, když jsme o tom hovořili, vysvětlil:

„Duše se stáhla ze svého Chrámu masa když poznala, že to lidské Já nemůže odolat pokušení.“

Rayborn nám vysvětlil co se stalo:

„Odstřelili nálože, které připravila denní směna a Gray přezkušoval výsledek. Tu se uvolnil velký kus skály, spadl dolů a zasáhl jeho hlavu. Padl v bezvědomí, zatímco jiný kus skály zasáhl tak nešťastně jeho hrud', že jej již nebylo možno zachránit.

Když jsem k němu přistoupil, přišel k vědomí. Věděl, že zemře a přiznal se ke svému pokusu mne zabít. Rád jsem mu odpustil, z vnitřní potřeby, aby mohla jít jeho duše v míru dál. Tak má tu největší možnost růst. Jeho vděčnost za to, že se mohl vyzpovídat a že jsem mu odpustil, byla nevyslovitelná. Zesnul skutečně ve velkém míru.“

Byli jsme překvapeni, jak rychle a přesně se splnily předpovědi Saint Germaina. Příštího rána v jedenáct hodin jsme se v táboře slavnostně rozloučili a dovezli jsme Greyovo tělo na dráhu ve vzdálenosti asi pěti kilometrů. Bob Singleton jej doprovodil do San Francisca, kde žili matka a bratr Greye. Rayborn jim poslal šek ve výši 25.000 dolarů a uhradil všechny náklady. Z mé pracovní činnosti znám mnoho dolů, nezažil jsem však nikdy tak ohromující muže a poměry jako tady. Pro blaho a pohodlí dělníků bylo pořízeno vše, co si jen lze vymyslet, nebyly však trpěny žádné alkoholické nápoje. Důl ležel hluboko v divokých horách a bylo učiněno vše pro harmonickou rovnováhu.

Nada a Rex si velmi radovali, že mne mohli seznamovat s mnoha podrobnostmi. Všude bylo zřetelně cítit, že je Rayborn od svých lidí velmi milován. Vše dokazovalo soulad radostné spolupráce; nikde nepanovali surové nebo nežádoucí prvky.

Rayborn si zvykl vyplácet každému dělníkovi denně příplatek ke mzdě ve výši jednoho dolaru, dokud bylo těženo z bohaté žíly. Učinil nyní Boba Singletona vrchním dozorcem, což byl skvostný, ryzí, spravedlivý a upřímný mladý muž s výtečnými schopnostmi. Strávili jsme nádherný den prohlídkou technických sběrných zařízení, ze kterých se vybírala pouze bohatá ruda pro tavící pec. Většina z čistého zlata mohla být hned přezkušována, lisována do prutů a zasílána přímo do Denveru do mincovny.

Při večeři nám Rayborn podal zprávu o Bobovi Singletonovi:

„Již delší dobu jsem chtěl učinit Singletona vrchním dozorcem, protože cítím že mu lze zcela důvěřovat. Do dolů vstoupíme teprve až se vrátí ze San Francisca, pravděpodobně za tři dny. Zatím můžeme na povrchu sledovat průběh směn a orientovat se s pomocí plánů. Chtěl bych, abyste se vy dva muži seznámili přesně s hranicemi a všemi odděleními dolů. Ukáži vám také ty hlavní zlaté žíly na povrchu. Pracujeme v tomto dole již asi dvanáct let, brzy však uvidíte, že jsme vydolovali pouze malou část, i když to již byly milionové hodnoty.“

Singleton se vrátil v pozdním odpoledni čtvrtého dne a my jsme plánovali pro příští den rozsáhlou návštěvu podzemních zařízení. Toho večera jsem se cítil, jako bych byl nabit mocným dynamickým elektrickým proudem. Nada měla sebou svůj arabský hudební nástroj a ona i Rex nás po jídle královským způsobem potěšili.

Příštího rána v devět hodin jsme šli k šachetnímu domku. Tam jsme se setkali se Singletonem, který na nás čekal, aby nás zavedl do dolu. Vstoupili jsme do výtahu a sjeli 130 m hluboko do země. Tady jsme prošli vícero tunely a křižovatkami. Když jsme vstoupili jednou štolou na jihozápad, pocítil jsem náhle mnou projet elektrický proud. Zastavil jsem se a ptal se Singletona: „Jaká hornina je severně od tohoto bodu?“

„Mezi těmito dvěma zlatými žilami se nachází pouhá skála bez rudy,“ odpověděl. „Na povrchu leží tyto dvě žíly od sebe asi sto třicet metrů a jsou jen málo nápadné.“

Postoupili jsme dál; ostatními neviděn jsem však toto místo označil modrou křídou. Poté jsme sjeli o dvě stě metrů hlouběji a i tam jsme prošli všemi štolami. Opět jsme vstoupili do jedné štoly v jihozápadním směru, skoro přesně pod místem, kde jsem o sedmdesát metrů výše cítil elektrický proud. Opět mnou prostoupil, silněji však, než předtím. Podíval jsem se doprava a viděl silné modré světlo uprostřed roztaveného zlata. Jasně a zřetelně se vyzvedávalo ze stěny štoly. Rychle jsem označil to místo a ve stejném okamžiku byl můj vnitřní vhled mocně rozšířen. Jasně jsem viděl skrze skálu puklinu mezi oběma hlavními žilami nejméně sedmdesát metrů od nich vzdálenou. Tento otvor byl vysoký plných sedmdesát metrů a v příčném průřezu nabízel stejný rozměr. Trhlina ve skále vedla nahoru do patra, které leželo sto třicet metrů od povrchu.

Během dřívější vulkanické činnosti byla tato zlatá ruda přivedena až k tomuto místu a vytvořila velmi bohaté žíly; tato otevřená puklina jí však dovolila protéci a naplnit jeskyni. Byl to jeden z podivuhodných dějů přírody, které se přihodí nanejvýš zřídka, ale přesto se tak stane.

Tento celý postup proběhl v okamžiku mým vědomím jako vždy při kosmických osvětleních. Označil jsem křídou to místo a šel jsem s ostatními k novému nalezišti. Bylo nanejvýš zajímavé. Obě boční stěny žíly se náhle rozšiřovaly a skrývaly mocný blok zlata, přece však ani ne z desetiny tak velký, jako na tom ještě skrytém místě, které jsem duchovně viděl a označil na skále.

Vtom byl Bob Singleton na chvíli odvolán a já jsem měl možnost vysvětlit Rexovi a jeho otci, co mi Saint Germain ukázal. Věděl jsem bezpečně, že to byla jeho síla, která mne uschopnila uvidět skrze kamení jeskyni naplněnou zlatem.

Rayborn se ihned rozhodl nechat prorazit štolu ke zlaté žíle z místa, které jsem označil. Když se Singleton vrátil, tak jej hned Rayborn pověřil, aby svolal ihned lidi na stavbu této příčné štoly.

Vrchní dozorce se na něj dokonale překvapeně podíval; žádného z mužů by však nenapadlo pochybovat o pokynech Rayborna a Bob ihned zařídil vše potřebné. Rayborn mu podal pouze krátké vysvětlení:

„Já vím, Bobe, že nemůžeš rozumět tomu, proč chci mít tuto práci zajištěnu. Až však bude hotova, dozvíš se něco bližšího.“

„Pane Rayborne,“ řekl Singleton s klidnou skromnou hrdostí, „bude mi vždy potěšením provádět Vaše pokyny bez meziotázek.“

„Bylo by dobře,“ pokračoval Rayborn, „kdybys na tuto práci poslal nejschopnější a nejspolehlivější lidi. Ať pracují ve třech směnách, abychom pokračovali rychleji.“

„O kolik stop mohou ti lidé za dvacet čtyři hodin postoupit?“ ptal jsem se vrchního dozorce. „Počítám s nejméně deseti stopami,“ odpověděl, „více nebo méně podle tvrdosti kameniva.“

Cítil jsem, že při tomto tempu by mohli dospět ke zlaté žíle asi za deset dní. Byl bych jásal radostí, protože jsem si byl zcela jist, že učiní ohromný nález.

Rex a já jsme si Boba Singletona zamilovali, protože jsme jej pocítovali jako muže silného, dobrého charakteru, i když byl pro svou odpovědnou pozici ještě velmi mladý. Odešel od nás ihned, jakmile jsme opustili důl, protože čekala na odbavení zásilka zlata.

„Volal jsem šéfovi ranče,“ řekl Rayborn, „že se příštích čtrnáct dnů nevrátíme, pokud by nebylo něco moc naléhavého. Rád bych zde zůstal a sledoval postup prací v nové štole.“

Dny rychle ubíhaly, práce pokračovala dobře. Čas jsme využívali k psaní a turistice a těšili jsme se hudbou, kterou nám hráli Nada a Rex na svém arabském nástroji. Vícekrát s námi stoloval i Bob Singleton.

V prvních pěti dnech postoupila štola o čtyřicet osm stop. Každý dělník obdržel příplatek jednoho dolaru za stopu, Singleton jako uznání padesát dolarů. Bob se ptal Nady a Rexe, zda by něco večer dělníkům nezaspívali. Rádi souhlasili a Nada si nechala telegraficky z Denveru zaslat arabské šaty. Když oba vystoupili s prvním číslem, vybuchla bouře potlesku a po ukončení programu se zvedl jeden dělník a ptal se, jestli by mohli všichni dětem poděkovat za nádherný večer stisknutím ruky. To děti rády učinily; později se zmínily, že ještě nikdy nepocítovaly ve svých hlasech takovou sílu a nadšení. Cítily přítomnost Saint Germaina. Využil příležitosti, aby mohl skrze hudbu na dělníky vysílat své záření a tím odhalit jejich vědomí a zajistit jejich věrnost. Tímto odstranil ten zničující vliv, který na ně měl Grey.

K poledni jedenáctého dne jsem byl s Bobem Singletonem v kanceláři dolu, když dovnitř vpadl v nejvyšším rozčilení muž a hlásil, že v nové příčné štole narazili na silné naleziště zlata. Vrchní dozorce se na mne oněmělý podíval, tak zjevně dal najevo své překvapení. Nikdy neočekával, že tam lze nalézt zlato.

Normálním geologickým pozorováním by nemohlo být toto ložisko zlata nikdy nalezeno, protože geologové pouze zřídka počítají s náladami přírody, která příležitostně vytvoří ty nejpodivnější věci. Toto ložisko by nebylo nikdy objeveno, kdyby nám nebyly pomohly nadlidské síly našeho Milovaného Mistra.

Singleton se mne ptal, zda chci Rexovi a jeho otci tuto zprávu přinést. Spěchal jsem do tábora a našel jsem je, jak na mne čekají s obědem. Když jsem jim vyprávěl, co se stalo, ztichli jsme

a děkovali jsme té „Mocné JÁ JSEM Přítomnosti“ a našemu Požehnanému Saint Germainovi, že umožnili tento bohatý nález.

Rayborn oznámil Bobovi, že s ním půjde v půl druhé k nalezišti. Nada chtěla raději na naše zprávy počkat. Když jsme došli k místu viděl jsem, že ty poslední odpalovací nálože již hluboko zasáhly do zlata, protože se celá čelní stěna trpytila zlatem.

„Bobe,“ řekl Daniel Rayborn, „vezmi vzorky a popožeň dělníky dále kupředu, abychom mohli brzy zjistit objem nálezu.“

„Rád,“ odpověděl Bob. A pokračoval dále: „Nález se zlatem se dá daleko snáze vrtat a lámat, než obyčejná skála.“

Když jsem se vrátili na povrch, nemohl se již déle zdržet a ptal se pln údivu:

„Pane Rayborne, to je ta nejpodivnější věc, o které jsem kdy v mém životě slyšel. Jak jste mohl vědět, že se tam nalézá zlato? Žádné vnější znaky na to nepoukazovaly.“

„Bobe, můj chlapče,“ odpověděl Rayborn, „měj trochu trpělivosti. Brzy se dozvíš více. Zůstaneme zde další dva dny a pokud se nemýlím, budou muži ve zlaté rudě postupovat dvakrát rychleji než předtím. Ulož trochu rudy odděleně od ostatního výnosu. Později pro to sdělím důvod.“

U večeře řekl Rayborn, že by se chtěl s Nadou, Rexem a se mnou opět setkat v osm hodin. Poté nám řekl:

„Navrhuji, abychom přijali Boba Singletona jako společníka a hlavního vedoucího celého dolu, včetně nového ‘mistrovského nález’ nebo jak jej chceme nazývat. Měl by si hledat pomocníka, který nám bude všem vyhovovat. Zřetelně cítím, že můžeme Boba považovat za jednoho z nás. Máme nyní jasný důkaz, že všechno, co nám náš Milovaný Mistr sdělil o nalezišti zlata, je hmatatelnou skutečností. Bobovi o tom ještě nic neřekneme, dokud nebude štola proražena.“

Následující den přinesl mnoho pracovního zaneprázdnění a velký zájem o pokrok při práci. Skoro každý večer byl pozván Bob k jídlu, abychom se všichni mohli blíže poznat. Dvacet dní poté, co jsme narazili na zlatou rudu, skončila štola opět na obyčejné skále, po více než sedmdesáti metrech délky. Rayborn byl přešťasten, že jsme mohli tak dlouho počkat a měli nyní jasno.

Večer toho dne, kdy byla štola ukončena, oznámil Rayborn, že přijímá Boba jako společníka. „Mistrovský nález“ patří Nade a Rexovi, Bob však obdrží určitý podíl z výnosu celého dolu jako příplatek ke svému platu. Rayborn nyní vysvětlil, jak jsme k nálezu došli. Krátce podal zprávu o našem Milovaném Mistrovi Saint Germainovi, jak jej a jeho rodinu již mnoho let ochraňuje; zmínil se také krátce o útoku na svůj život a o šťastné záchraně. Slzy vděku a radosti stékaly Bobovi po tvářích, když se pokusil vyjádřit své uznání.

„Tvé dojetí,“ řekl Rayborn, „mi dokazuje tvou upřímnost. Máme tě velmi rádi, Bobe, a vím zcela jistě, že ti můžeme důvěřovat jako jednomu z nás.“

„Děkuji vám všem,“ řekl Bob upřímně, „všemi silami se budu snažit, abych se ukázal být hoden vaší důvěry a vaší velké dobroty.“

Dozvěděli jsme se, že Bob má sestru, která se jmenuje Pearl a kterou velmi miluje. Byla jeho jedinou žijící příbuznou s výjimkou jedné tety, u které sestra bydlela. Bob pokračoval:

„Očekávám Pearl zítra, protože mne chce na nějakou dobu navštívit.“

Hovořil o ní s velkým nadšením a ze své náprsní kapsy vytáhl její obrázek. Byla velmi pěkným osmnáctiletým děvčetem a přesto již bylo cítit také velkou sílu charakteru a přirozený cit pro chování a sebeovládání. Bob řekl Danielu Raybornovi, že vždy doufal, že pro ni bude moci vydělat prostředky pro vysokoškolské studium; velkodušná nabídka společnictví to nyní umožňuje.

Příštího dne jsme jeli Nada, Rex, Bob a já na nádraží vyzvednout Pearl. Když vlak zastavil a cestující vystupovali, spěchal někdo do Bobovy náruče. Z toho jsme poznali, jak se ti dva mají velmi rádi. Večer vyprávěl Bob své sestře o své velkém štěstí, které mu bylo darováno. Když později Pearl potkala Daniela Rayborna, objala jej a políbila jej s hlubokou vděčností za všechno dobro, které prokázal jejímu bratrovi. Chtěla mu poděkovat, Rayborn však poznamenal:

„Mé dítě, činí mne ještě šťastnějším když vím, že sdílíš tu radost se svým bratrem, kterého jsme si všichni zamilovali.“

Naslouchali jsme toho večera písničkám Nady a Rexe a Pearl byla tím nejšťastnějším a nejvděčnějším člověkem, jakého jsem kdy viděl.

Příštího rána přišla zpráva z ranče, že má Daniel Rayborn do deseti dnů dorazit do tábora. Nada přemluvila Boba, aby s námi Pearl jela na ranč, dokud pro ni nebude mít více času. Rayborn plánoval zůstat na ranči jenom dva nebo tři týdny a poté se vrátit zpět do dolu. Když jsme odjížděli ráno v šest hodin, přišli se všichni muži, kteří neměli směnu, s námi rozloučit. Bob podržel Pearl ve svých silných něžných rukou a byl šťasten, že v Nadě nalezla takovou nádhernou přítelkyni. Střídal jsem se s Rexem u řízení, aby se mohl Daniel Rayborn lépe seznámit s novou přítelkyní Nady. Pearl pozorovala bystře; její obdiv pro nádhernou krajinu, kterou jsme projížděli, byl hluboký a skutečný.

Čas ubíhá, když nás obklopují mír a harmonie - to je jeden z velkých zákonů života. Kdyby lidé chápali, jak jej ve svém životě vědomě používat a naplňovat, žili by velmi brzy v nádherném světě, daleko dříve, než si dnes umíme představit. Jeli jsme velkou objížďkou, přesto jsme však dorazili večer v osm hodin na ranč, kde nás čekala chutná večeře. Byli jsme všichni trochu unaveni dlouhou cestou, s výjimkou Pearl. Novost a krása krajiny a zážitky ji do té míry okouzly, že nepocítovala nic než hluboké štěstí. Šli jsme brzy spát, plni vroucného vděku za tu „Mocnou JÁ JSEM Přítomnost“, která nám přinesla tak nádherné požehnání.

III. Podzemní divy

Příštího dne jsem navštívil s Nadou, Pearl a Rexem naše nejmilejší horské jezero. Pearl procházela okolím, zatímco jsme my ostatní klidně seděli na břehu jezera. Skoro hodinu jsme tak byli, když mne přepadl zvláštní pocit. Pearl je v nebezpečí. Řekl jsem to Rexovi a spěchali jsme ji hledat. Když jsme obešli vysokou skálu, která zasahovala do stezky, viděli jsme Pearl nehnutě stát. Naštěstí jsme ji nevolali, spěchali jsme však kupředu. Když jsme přišli blíže, viděli jsme ohromného chřestýše, připraveného k útoku.

Rex nosil vždy provaz okolo pasu. Aniž by řekl slovo, rychleji než bych to mohl vyprávět, vytvořil laso a hodil jej smyčkou za hlavu nebezpečného tvora. Okamžitě jej usmrtil a obrátil se na Pearl v očekávání, že bude hluboce vyděšena. K našemu velkému překvapení byl její obličej klidný a veselý; smála se vzrušeně a mínila:

„Neočekávaně jsem potkala toho hada, věděla jsem však, že mi nic nemůže udělat, pokud mu budu pevně hledět do očí. Také jsem cítila, že přijdete.“

Zatím za námi přišla Nada a my jí vyprávěli, co se stalo. Poté řekla Pearl:

„Moje milá sestro, tvoje odvaha a chování jsou nádherné.“

Pearl se na ni zvláště podívala, jak jsme na ní ještě nepozorovali a řekla:

„Milá Nado, ty přece víš, že by Velký Mistr nikdy nedopustil, aby se někomu z nás přihodilo něco zlého.“

Nechtěl jsem věřit svým uším a zeptal jsem se tedy: „Jaký Mistr?“

Podívala se na mne pevně a řekla po chvíli:

„Jaká podivná otázka! Ten samý Mistr, kterého také vy všichni znáte!“

Tu objala Nada Pearl a zvolala: „Bůh nechť ti žehná, Pearl, jak jsi jej poznala?“ A nyní nám vyprávěla:

„Když zemřel můj otec, nebylo mi ještě deset let. Krátce na to se mi zjevila Požehnaná Bytost, kterou jsem později poznala jako Mistra Saint Germaina. Často mne nyní vyhledával a poučoval mne; nesměla jsem o tom však nikomu nic říci, ani ne svému bratrovi, dokud mi nedá dovolení to učinit.

Před krátkou dobrou mi řekl, že mám navštívit Boba. Přitom svítily jeho oči mnohoznačně, ale nerozuměla jsem, co by to mohlo znamenat. Nyní je mi všechno jasné. Ani se mi nezdálo, že najdu přátele, kteří znají též mého Milovaného Mistra Anděla, jak jej nazývám.“

Od nynějška se nám zdálo, že je Pearl sestrou, kterou jsme na dlouhou dobu ztratili a která se nyní vrátila. Večer jsme vyprávěli Danielu Raybornovi, že je Pearl žákyní našeho Požehnaného Saint Germaina – a ten byl přešťasten.

Když jsme příštího rána scházeli ke snídani, překvapil nás Daniel Rayborn zprávou, že mu Saint Germain sdělil, že máme všichni třetího dne, ve čtvrtek ráno v osm hodin čekat na Tabulové hoře v „Jeskyni Symbolů“. Pearl chtěla vědět něco bližšího o této jeskyni a mínila poté:

„Zažijeme tam velká zjevení.“

Konečně nastalo to ráno. Přišli jsme v šest hodin v turistickém oblečení ke snídani, plni radosti, že opět uvidíme našeho Požehnaného Saint Germaina. Cítili jsme, že nás očekávají ohromující věci. Jeli jsme vozem, dokud to cesta dovozovala, a potom jsme museli jít již jenom tři kilometry.

Bylo nádherné ráno, vzduch byl naplněn magickými vůněmi, mocnou, silně rozředěnou duchovní silou. Po rozkošné jízdě jsme našli chráněné parkoviště, vzali jsme naše kapesní svítilny s náhradními bateriemi a dosáhli jsme vstupu do jeskyně přesně deset minut před osmou hodinou.

Vstoupili jsme do první místnosti a okamžitě jsme si uvědomili mocnou vibraci, jako by pracoval ohromný stroj. Když jsme přišli k obloukovitému vstupu velkého vnitřního prostoru, stál tam náš Milovaný Mistr. Byl oděn do měňavého bílého šatu, vedle kterého se naše turistické oblečení vyjímalo skutečně zvláště. Objal každého z nás svým božským způsobem a řekl:

„Raduji se ohromně, že je mi umožněno svést dohromady v tělesném oděvu tak nádherné duše, jakými všichni jste. To se stává velmi výjimečně, jak později uvidíte. Nyní mne však následujte!“

Odebral se k bílému obloukovitému vstupu, jak byl popsán v první kapitole, a postavil se asi metr před něj. Natáhl svou pravou ruku a ihned naplnilo prostor jako hustá pára oslnivé bílé světlo. Otevřel se vstup do tunelu, který svítil měkkým bílým světlem.

Vstoupili jsme a následovali Saint Germaina dobrých sto metrů až před jinou novou bránu, která obsahovala v reliéfních postavách staré symboly života. Otevřela se a vstoupili jsme do místnosti mimořádného tvaru a krásy. Byla ohraničena plochami stejných tvarů a strop tvořila nádherná kupole.

Každá boční stěna byla vytvořena z jiného stavebního materiálu. Čtyři z těchto ploch zářily oslnivou bělostí, každá však planula zvláštním měkkým světélkujícím světlem. Tvořily kříž

ve dvanáctihranu. Ostatní plochy byly tónovány různými jemnými nádhernými barvami. Sál měřil nejméně dvacet metrů v průměru. U východní stěny stál přístroj s průsvitným krytem, podobný rádiu. Dvanáct křesel ze stejného průsvitného kovu stálo v kruhu místnosti, každé vzdáleno asi metr od plochy stěny. Saint Germain nás vyzval, abychom se posadili a přistoupili k přístroji.

„Milí žáci,“ začal, „váš odhad je správný. Pod tímto krytem se nachází nejpodivuhodnější radiový přijímač, který byl kdy na zemi sestaven. Kryt je, jak vidíte, zcela průsvitný, a přece je ta stavební hmota pevnější a silnější než ocel, ani rána kladivem by nezanechala stopu.

Vynálezkyňe tohoto „nad-radia“ bude dnes večer zde, poznáte ji.

Zvu vás, abyste byli po tři dny mými hosty. Dnes večer odevzdám pomocí viditelného posla písemné sdělení ve vašem domově; váš vůz je hlídán. A nyní mne následujte, protože máme do večera mnoho co zařizovat.“

Postavil se na tu stranu sálu, která ležela proti vchodu a přitiskl proti stěně svou ruku. Ta se zasunula a uvolnila vchod do velké pravoúhlé místnosti. Saint Germain vysvětloval:

„Toto je chemická laboratoř, ve které pracovali Velcí Mistři chemie v průběhu posledních padesáti let, aby vypracovali recepty pro ochranu Ameriky v nastávající krizi její zkušenosti. Po této krizi bude tento národ poučován, jak používat Kosmickou energii (Sílu Vesmíru) pro výrobu světla, tepla a síly. V tom bude dosaženo větších výsledků, než ve všech minulých časech.“

Prošli jsme místností a vstoupili do jiného, třikrát většího sálu, kde byly prováděny elektrické pokusy. Byl vyveden ve stejném průsvitném stavebním materiálu, jak jsme jej viděli na krytu rádia. Saint Germain pokračoval:

„Mnoho odhalení a vynálezů je dosahováno zde pomocí znovuprobuzení zasunutých starých vzpomínek spolupracovníků. Úspěchy minulých životů jsou vyvolány zpět do vnější činnosti rozumu a spojeny s větším a jednodušším budoucím zakončením. Tyto bytosti, které zde tvoří, připravují nepředstavitelné zázraky a žehnání pro Ameriku, její národ a pro celý svět. Po následujících sedmdesáti letech již skoro nebude Amerika k poznání ve srovnání s jejím zúženým konáním dnes!

Tyto nádherné bytosti, které tak jasně uznávají svou ‘Mocnou Přítomnost JÁ JSEM’, připravují podivuhodné věci k praktickému vyhodnocení a osvětlení a k blahu lidstva, které vystoupí nyní do vědomého porozumění těchto nových skutečností. Mnoho těchto formulek a vynálezů je vyzvednuto z měst, která leží potopena a vzduchotěsně uzavřena na dně Atlantického oceánu již od té doby, kdy byla zaplavena a zničena Atlantida. Tam si přicházejí tito Velcí pro uchované staré vědění a přezkušují a rozšiřují je. Tak je připravován nadcházející Zlatý věk na vyšší rozvoj lidstva. Velcí Nanebevzetí Mistři pozorují a řídí tuto práci. Jejich žáci, kteří byli poučeni, jak opouštět vědomě své fyzické tělo a opět se do něj vrátit, vedou pokusy v těchto laboratořích.

Nanebevzetí Mistři jsou ochránci lidstva a tvoří během staletí z neviditelného i z viditelného, aby vyvedli lidstvo z jeho vlastního ponížení a sobectví, aby jej vzbudili a osvětili. Zvítězili jsme nad smrtí úplnou a věčnou vládou nad atomickou látkou fyzického těla a pozemského světa. Všechny věci poslouchají naše příkazy. ‘Zákony přírody a vesmíru’ jsou našimi dobrovolnými a poslušnými služebníky. V těchto nádherných tajných prostorách přírody práce pokračuje klidně, bez vědomí vnějšího světa; a kde hledá jednotlivec světlo jen kvůli světlu samotnému, tam obdrží všechno potřebné.“

Saint Germain nás vedl od jednoho předmětu k druhému, některé byly dokončeny, některé se tvořily. Naše udivující radost nad vši touto skutečností se nedá popsat. Jeden stroj nás zvláště zaujal; ptali jsme se po jeho účelu.

„Zvyšuje atomickou vibraci lidského těla,“ vysvětlil, „a pomáhá jej přeměnit na Čisté Elektronové Tělo, o kterém hovořil Ježíš jako o oděvu beze švů nebo o svatebním oděvu ducha. Je z Čistého Elektronového Světla a žádná nedokonalost na něj nemůže mít jakýkoliv vliv.“

Světlo,“ zdůraznil, „je látka, síla a jas, všechno v jednom. Toto Čisté Elektronové Světlo, ze kterého je vytvořeno Věčné Tělo, je zhušťováno vaší ‘Mocnou Přítomností JÁ JSEM’ do samosvítící látky, která pro vás představuje jeden sebeudržující, nesmrtelný, stále se rozšiřující, věčně dokonalý tvar a sběrnou nádobu Božské Lásky, Moudrosti a Síly a Božího Světla z vlastního srdce Božího. Je vaším věčným vlastním (individualizovaným) chrámem života a srdcem vašeho světa vytvořených (manifestovaných) tvarů. Doposud se o něm hovoří jako o Bílém Ohňovém Těle, protože je to Oslivé Bílé Světlo, které vyzařuje, tak plamenné a ohromující, že je lidské oko pociťuje jako bílý oheň. Obvyčejný člověk je může snést pouze na zlomek sekundy.“

Toto je to Tělo, ve kterém dokončil Ježíš Nanebevzetí. Jakmile se světlo jeho těla přeměnilo na vyšší oktávu života a přišlo do rychlejších vibrací, stalo se to tělo pro množství obdivujících diváků neviditelným. Lidské oko zná pouze světelné vibrace uvnitř určitých vlnových délek; když však člověk zvýší svou vibraci, stává se světlo v každém elektronu fyzického těla jasnější a vyzařuje tak silně, že nejprve fyzický tvar svítí sám o sobě a potom se rozpustí těžiště. V tomto vývojovém stavu je jednotlivá bytost schopna vyjádřit svá osobní přání vědomě a svobodně v každé vibrační oktávě. Může se volně pohybovat uvnitř nekonečna, protože Čisté Elektronové Světlo existuje všude ve všem tvoření. Jakmile se atomická struktura fyzického těla stane zcela světlem, vstoupí pak toto tělo do toho Věčného Elementu, do toho ‘Velkého Rozsáhlého Moře Plamenné Bílé Hmoty (Esence)’, ze které stvořil Bůh všechny tvary. Jen v tomto stavu života je možná úplná Svoboda, Mistrovství a Dokonalost. Toto je skutečností a Nejvyšší Formou lidského bytí. Nyní bude člověk pozvednut, až bude zcela božským, to znamená: na věky Svobodným, Všudypřítomným, Všemocným, Vševědoucím. Může jít volně, kam chce a plnit všechna svá přání. Přesto se zažívá jako jednotlivá bytost (individuum) s vlastním vědomím, jako ohnisko té ‘Mocné JÁ JSEM Přítomnosti’.

V téměř každém tajném společenství, které - jinými slovy - uznává ‘Světlo’ jako pramen všeho dobrého, se nachází při zasvěceních výraz ‘zvýšit’ (zvýšený). Toto ‘Zvýšení’ nastává doslovně, obrazně, věčně a fyzicky opravdově, protože jsou zvýšeny vibrace fyzického atomu, až se stane zcela Čistým, Elektronickým, Sám-sebe-rozšiřujícím Duchem, Čistou Boží Hmotou, ‘Světlem’ - ‘Světlem’ - ‘Světlem’.“

Saint Germain se obrátil opět ke stroji a vysvětloval:

„Nazýváme tento vynález atomovým urychlovačem. Bude v budoucnu mnoho užíván, aby pomohl zvýšit fyzický atom tělesné struktury do její Božské Čistoty a Struktury Elektronového těla. Toto dokonalé tělo zůstává věčně mladé, krásné, silné, dokonalé a nezávislé na jakýchkoliv omezeních. V tomto těle mohou jednotlivé bytosti žít a jednat, kdekoliv ve vesmíru chtějí, protože pro toto tělo neexistují hranice času, místa a prostoru a žádná omezení.“

Poznámka překladatele: Tyto vývody a mnoho dějů této knihy vrhají světlo na důležitá místa v bibli. Čtete tam o dějích okolo Nanebevzetí Krista.

Matouš, 28

2. Protože Anděl Páně sestoupil z nebe, přistoupil a odvalil kámen ode dveří a posadil se na něm.
3. A byl obličej jeho jako blesk a roucho jeho bílé jako sníh.
4. A pro strach jeho zděsili se strážní a učiněni jsou jako mrtvi.

Jan, 20

14. To když řekla, obrátila se zpátkem a uzřela Ježíše, an stojí, ale nevěděla, že by Ježíš byl.
15. Dí jí Ježíš: Ženo, co pláčeš? Koho hledáš? Ona domnívající se, že by zahradník byl, řekla jemu: Pane, vzal-lis ty jej, pověz mi, kdes ho položil, ať já jej vezmu.
16. Řekl jí Ježíš: Maria. Obrátivší se ona, řekla jemu: Rabboni, co se vykládá: Mistře.
17. Dí jí Ježíš: Nedotýkej se mne; nebo jsem ještě nevstoupil k Otcí svému. Ale jdíž k bratřím
mým a pověz jim: Vstupuji k Otcí svému a k Otcí vašemu, k Bohu svému a k Bohu vašemu.

26. Přišel Ježíš a dveře byly zavřeny, i stál uprostřed a řekl: Pokoj Vám!

Lukáš, 24

30. I stalo se, když seděl s nimi za stolem, vzav chléb, dobrořečil a lámaje, podával jim
31. I otevřeny jsou oči jejich a poznali ho. On pak odnesl se od nich.

Jsou ještě zmíněny některé ukázky ze Starého Zákona a žalmů.

Touha po těchto dokonalých podmínkách žití je v celém lidstvu již od začátku jako idea a ideál. V legendách, mýtech a pohádkách všech ras a národů, které kdy žily na zemi, se nachází vyprávění o 'Dokončených Bytostech', Nesmrtelných, Vševědoucích, Věčného Mládí a Největší Krávy. Tyto pověsti mají jednu příčinu, vznikly ze stejné myšlenky a je to ta Věčná Pravda Bytí, kterou věk za věkem nesou, aby se tento ideál vždy vznášel před duchem lidstva. Je to ta Mistrovská forma, podle které byli lidé od začátku tvořeni, obraz a postava Boží, ta 'Mocná JÁ JSEM Přítomnost'.

Kdo opravdově hledá smysl života, vnikne hlouběji do myšlenek a pocitů oněch bytostí, které vyjadřují lidské stavy, vlastnosti a nejvyšší ideály. Uskutečnění těchto hodnot se zdá být obyčejnému člověku skoro nemožné vzhledem k velikosti a síle, která je požadována k jejich vnějšímu stvoření. Potřebné úsilí k dosažení těchto Božských hodnot a k jejich vyjádření, překonává úsilí, které je připraven průměrný člověk vynaložit. Tohoto vysokého cíle lze dosáhnout pouze upřímným přísným ovládním lidského smyslového vědomí, až se naučí poslouchat vzor 'dokonalosti', místo svých vlastních sobeckých a proměnlivých nálad a žádostí.

Kdo skutečně zná život ví, že může uskutečnit každou božskou vlastnost, kterou si jen může vědomí jednotlivce vymyslet, a sice tvůrčí silou svých vlastních myšlenek a svých pocitů Boží lásky.

Boží myšlenky, Boží pocity, Božské vlastnosti, Božské ideály mohou být nalezeny pouze tehdy, když o Božství přemýšlíme, protože neexistují nikde jinde a v celém Nekonečnu je tvořeno stejné ze stejného. Božství je 'to Světlo' a ta 'dokonalost' života.

Uvidíte tento atomový urychlovač v činnosti, zatímco se zde budete zdržovat pro vaše poučení a osvícení. Nanebevzetí Mistři dovolili, aby se o této možnosti dozvědělo více lidí a vyvíjejí v dnešní době veškeré nutné úsilí, aby tohoto cíle dosáhli.

Nanebevzetí Mistři jsou Mistři Lásky, Světla a Moudrosti. Pouze s jejich pomocí může lidstvo rozumět 'životu' a dosáhnout vysokých cílů, protože oni vědí všechno, prožili činnosti této

Země a jsou nyní zcela Božští a Mistři všech pozemských sil. Ušli každý krok té stezky, kterou dnes kráčejí lidské bytosti, znají každý stupeň této stezky. Proto mohou žákovi ukázat nebezpečí, pokud je připraven je poslouchat a nechat se od nich ochraňovat. Ale nikdy se nebudou snažit omezovat svobodnou vůli jednotlivce, která je jeho Božským právem od narození, a přísně jí dbají.“

Nyní nás Saint Germain zavedl ke vstupu do jednoho kovového výtahu. Vstoupili jsme a jeli asi o třicet metrů hlouběji. Zastavili jsme tam uprostřed kruhového prostoru o průměru asi sedmi metrů. Stáli jsme před branou z kamene. Saint Germain uvolnil nějakou páčku po své pravé straně. Brána se otevřela a uvolnila tak cestu do ohromného sálu, ve kterém byly nádherné suroviny všeho druhu pro stavbu všech přístrojů pro chemické a elektrické laboratoře. Zde stály mohutné elektrické tavící pece a velké válcovny k výrobě tenkých kovových plechů. Vše bylo poháněno elektricky. Saint Germain poznamenal:

„Toto je to místo, ze kterého jste při vstupu do jeskyně cítili dunivé vibrace. Přes den běží stroje velmi zřídka. Dnes musí pracovat, aby byly všechny potřebné hmoty připraveny pro to dílo, které má být dnes večer vytvořeno a kvůli kterému jsme sem byli pozváni.

Každá stavební hmota, kterou potřebujeme a používáme, se vyrábí v tomto prostoru.

Nepotřebujeme přirozeně žádná velká množství pro své pokusné práce, které připravují velká budoucí díla. Toto je dílo vysoce osvícených bytostí, které v plné bdělosti uznávají ‘Mocnou Přítomnost JÁ JSEM’ a tím používají neomezenou moudrost a sílu.

Mám potřebu vám vše vysvětlit v té nejjednodušší řeči, aby mohla být ta bytost a základy lehce a s konečnou platností pochopeny. Dnes je nutné zjednodušit technickou odbornou terminologii, aby mohla každá průměrná osoba lehce a rychle pochopit tyto pravdy.

Přišla doba, kdy se mnoho lidí probudí do pravdy a poznají, že sami v sobě nesou Božského Mistra, tu ‘Mocnou Přítomnost’, to ‘Mocné JÁ JSEM’. Je jich mnoho, kteří vnitřně již daleko postoupili svým dřívějším úsilím a výkony na stezce osvěcení. V svém dnešním ztělesnění (inkarnaci) si toho však ve vnějšku nejsou vědomi a nedostalo se jim žádného akademického školení. Musí být něco učiněno, aby tyto duše získaly svobodu po které touží a na kterou jsou připraveny. Jim by mělo být pomoheno a tomuto účelu slouží naše zdejší práce.“

Nyní se obrátil Saint Germain k Nadě a Pearl a zeptal se jich:

„Nejste již unaveny po tolika hodinách pozorování, která spíše patří do mužské kompetence?“ Obě to bez váhání zamítly a jasně světlo jejich očí to také potvrdovalo.

Pearl mínila:

„Ještě nikdy během mého celého života mne nic takovým způsobem nezajímalo.“

„Vaše bdělá pozornost mne ctí,“ odpověděl, „a vaše radost mne činí šťastným. Ale nyní také opět osvěžíme naše vnější tělo. Nechcete vstoupit do mého skromného bytu? Vrátime se zpět do elektrické laboratoře.“

Opět jsme použili výtahu, prošli místností a Saint Germain přistoupil k jedněm dveřím, které nás zavedly do vnitřku hory. Otevřely se na jeho dotek a vstoupili jsme do pravoúhlého přijímacího sálu s kupolovitou klenbou. Stěny a stropy se blýskaly v nejkrásnější něžné mléčně bílé barvě a podlaha byla pokryta vybranou, měkkou, vlně podobnou látkou, silnou nejméně čtyři centimetry. Stálo zde pět židlí z poloprůsvitné hmoty ve stejné smetanové barvě a čalouněných tím samým měkce modrým plyšem, jako židle ve věžním pokoji domu Raybornů. Čtyři židle byly zcela stejné, pátá měla vysoké vyřezávané opěradlo. Každá židle stála v blízkosti dveří, ta největší oproti tomu uprostřed místnosti.

Saint Germain zavedl Nadu a Pearl k prvním dveřím zleva. Prosil, aby vstoupily, vykoupaly se a oblékly si oděvy, které tam ležely připraveny, aby se potom vrátily do této místnosti a vyčkaly znamení k jídlu.

Rexe a mne zavedl k trochu vzdálenějším dveřím vpravo a poprosil nás stejným způsobem, abychom se připravili k jídlu. Vstoupili jsme do místnosti a údivem jsme ztratili řeč, protože byla nade vše krásná a ve všech směrech skutečně královská. Kruhové stěny nesly kupoli, vše bylo vypracováno v bílé barvě a ve zlatě, se dvěma nádhernými postelemi, židlí a dlouhým příčným zrcadlem na každé straně, zapuštěným do stěny. Do stěny byla zabudována také zvláštní komoda, a to tak přesně, že se daly rozeznat pouze úchyty. Židle a rám postele sestávaly z té samé poloprůsvitné látky, která připomínala kov.

Rex přistoupil k úzkému vchodu na levé straně a zavolal mne. Šel jsem k němu a uviděl jsem vybrané římské lázně stejného kruhovitého tvaru. V nádrži se jiskřila voda ke koupeli v neustálém pohybu, jako by byla nabita „životní esencí“. Nenalezli jsme žádné větrací otvory a přece byl vzduch v každé místnosti, kterou jsme navštívili, čistý, čerstvý, oživující a naplněný vůní růží.

Vykoupali jsme se a naše těla žhnula zdravím tak, jak jsme to ještě nikdy nezažili. Na postelích nás očekával oděv, do kterého jsme se měli obléknout. Oděv byl zhotoven beze švů a ze zcela nové látky, podobné bohatému silnému hedvábí, přece však velmi měkké a nepřestavitelně lehké. Rex měl připraven oděv v nádherné safírové modři, vyšívaný zlatem. Vyšívání tvořilo okolo pasu pásek a široké pásy přes záda, na volných rukávech a podél okrajů. Můj oděv byl bílý, vyšívaný zlatem. Také byly připraveny hezké sandály, které měly tu správnou velikost.

Oblékli jsme se a šli zpět do přijímací místnosti. Krátce na to přišla také děvčata, oblečena jako my a zářící líbezností. Pearl a Rex měli stejný oděv, Nada měla jako já. Dle jejich vypravování se jejich místnost zjevně podobala přesně té naší, barevné ladění bylo však jemně růžové. Vypravovali jsme si a snaživě jsme porovnávali, když se ozvalo místností nebeské vyzvánění a otevřely se prostřední dveře. Vstoupili jsme a dojatě jsme na sebe nechali působit novou krásu.

Opět zářila místnost v mléčné měkké bělosti a ve zlatě. Kupolovitá klenba se třpytila nebeskou modří a nesla oblaka, jako bychom se dívali do volného nebe. Stěny byly potaženy nádhernou látkou, která se nepopsatelně blýskala, jako by byla z diamantového prachu. Tento společenský sál měřil asi čtrnáctkrát dvacet osm metrů. V jeho středu stál velký zlatý stůl s křišťálovou deskou. Na vzdálenějším konci sálu byl umístěn druhý stejný stůl, který byl však ve velikosti jedné třetiny toho popsaného; okolo něj stálo šest židlí. V jednom rohu stály varhany a proti nim v druhém rohu klavír, jehož kryt byl ze stejného kovu podobnému materiálu, jako ostatní zařízení. Všichni jsme žasli, hluboce ponořeni do pozorování vši té nádhery okolo nás, takže jsme nezapomínali, že vstoupil Saint Germain a Daniel Rayborn a přistoupili k nám.

Náš milovaný Mistr nás zavedl k menšímu stolu; posadil Rayborna na jeden konec, sám se posadil na druhý. Napravo od něj se usadili Pearl a Rex, nalevo Nada a já. Nyní řekl: „Smím pro každého objednat jeho jídlo? Moje kuchyně pro vás není viditelná, pro mne však je hmatatelná a skutečná.“

Rádi jsme svolili a on pokračoval:

„Skloňme hlavy v okouzlení a uctívání té ‘Mocné Přítomnosti JÁ JSEM’ v každém z nás.“ V příštím okamžiku a bez dalšího slova se na pravé straně každého z nás objevil křišťálový pohár, naplněný zlatě perlící tekutinou.

„Na osvětlení a štěstí vás všech a lidstva!“ pronesl Mistr. Pozvedl svou sklenici a když jsme pili tento nádherný nektar, cítil každý tu vzletnou sílu tohoto elixíru života proudit svým

tělem. Na to se objevilo něco jako chléb z rostlinné hmoty s kouskem medového koláče, který byl jen trochu oslazen. Obojí chutnalo lahodněji než vše, co jsme kdy jedli. Následoval ovocný salát, aspoň tak to vypadalo. Saint Germain vysvětloval, že má vysokou výživnou hodnotu.

Jako zákusek jsme jedli jeden druh zmrzlinové smetany, osvěžujícím způsobem chladivé, ne však ledové, s určitým druhem andělského koláče, chutného nade vše. Nakonec se objevily křišťálové poháry naplněné smetanovou tekutinou a když jsme ji pili, projela našimi těly síla jako Živoucí Světlo.

Po každém chodu všechno použité nádobí jednoduše zmizelo. Ještě nikdy jsme nejedli nic tak chutného, výživného a uspokojujícího jako při tomto kouzelném jídle, které nám bezprostředně připravil náš Požehnaný Saint Germain ze všudypřítomné hmoty vesmíru.

Rayborn mu řekl:

„Tento zážitek je pro nás tak překvapivý a nádherný, pro tebe však je zcela přirozený a všední. Ještě nikdy v našem životě jsme nebyli takovým způsobem uctěni a potěšeni, jako dnešního večera.“

„Moje milované děti,“ odpověděl Saint Germain, „každý z vás má tu samou ‘Mocnou Přítomnost JÁ JSEM’ v sobě, to Mistrovské Boží Já, tu Všemocnou Boží Sílu, se kterou je možno uskutečnit všechny tyto věci. Také vy můžete vytvořit všechno, co potřebujete, přímo ze zásob vesmíru.“

Já jsem se jednoduše naučil, jak tuto Mocnou Sílu používat a jak se musí podřídit její neomezené tvoření mému rozkazu. Budete-li to požadovat, budete moci také vy již brzy řídit tuto Mocnou Sílu, tuto Boží energii, která vykoná vše, co dnes pozorujete jako velký div. Všichni lidé se to mohou naučit, pokud opravdově chtějí.

Ve vesmíru neexistuje nic, co by mohlo říci ne jakémukoliv vašemu přání, pokud toto přání nepřinese bolest žádnému jinému Božímu dítěti.

Je třeba daleko méně síly a je mnohem snadnější vše, co si přejete, stvořit bezprostředně z Věčné Čisté Hmoty světa, než to nechat vyrůst přírodním postupem; potřebné vědění a umění si však musíte nejdříve prisvojit.“

Nyní se zeptal Nady a Rexe: „Chcete mi prokázat tu čest a zazpívat dvě vaše písně k radosti nás všech?“

„Rádi,“ odpověděli. Nada si sedla ke klavíru a začala předehru melodie, kterou chtěli zpívat. Zarazila se, překvapena nádherným zvukem nástroje, který se nedal srovnat s žádným pozemským hudebním zvukem. Zpívali svou milovanou „Arabskou milostnou píseň“. Jejich hlasy a tento nádherný klavír vyvolaly dojem nepopsatelné krásy. Po písni se před nimi Saint Germain sklonil se vším půvabem a dokonalostí šlechtice v uctívání té „Mocné Přítomnosti JÁ JSEM“, která se tak dokonale projevila. Poblahopřál jim se slovy:

„Skláním se před nádherným trůnem písně a nikdy jsem neslyšel nic Božštějšího. - Jděme nyní do radiového sálu. Očekávají nás tam přátelé.“

Když jsme vstoupili do sálu, byli jsme představami třem dámám a třem pánům, kteří tam přišli před námi. Měli ten samý oděv jako my, jenom v jiných barvách. Mezi nimi se nacházel starší pán s bílými vlasy a bílými vousy, který se zdál být dosti slabý. Jedna z těch tří dam, kterou budeme nazývat Leonora, přistoupila k radiovému přijímači a vysvětlila:

„Toto vylepšené radio je výsledkem mé práce během sedmi různých inkarnací. Čtyřikrát jsem přítom použila mužské tělo. Pokaždé jsem v sobě nesla vzpomínku na to dosažené a nyní

jsem dosáhla zvolené dokonalosti přístroje. Má tři oblasti činnosti, které označuji jako vysokou, střední a hlubokou.

S vysokou dosahují jiné planety našeho slunečního systému; se střední všechny části naší vlastní planety Země se všemi jejími éterickými pásy; s hlubokou nitro naší Země. Zaměříme se nejdříve na vysílače našich měst.“

Po několika okamžicích jsme naslouchali jasně a zřetelně přednášce na jednom z nejdůležitějších vysílačů v New Yorku, poté symfonickému koncertu z jiného tamního vysílače. Potom se vytvořilo spojení s Londýnem, Paříží, Vídní, Káhirou, Kalkatou, Hongkongem, Melbourne a Tokiem. Vzdálenost neměnila nic na zřetelnosti příjmu a po celou dobu se neobjevily poruchy.

„Nastavme se nyní na první éterický pás naší Země,“ řekla vynálezkyň. Ihned jsme přijímali nádhernou, duši uchvacující hudbu a poté nádherný hlas:

„Toto je Zlaté éterické město nad Saharskou pouští. Víme vždy, když je navazováno spojení se Zemí, máme však k dispozici také vyšší zprostředkovací možnosti. Hovoříme pomocí zvukového paprsku, vidíme pomocí světelného paprsku. Spojí-li se tyto, vznikne nejvyšší forma vidění dálky - televize. Avšak také mechanická televize dosáhne vysoké dokonalosti a za několik málo let bude vnějšimu světu známa tak, jako dnes telefon. Kdyby jen chtělo stále více lidí zvyšovat své vědomí a ladit se na vyšší vibrace, aby se mohli také radovat z nádherného používání těchto vysokých paprsků.

Jak vidíte, ta ‘Mocná Přítomnost JÁ JSEM’ v každé jednotlivé bytosti neuznává ani čas, místo, prostor či jakékoli jiné podmínky. Pouze vnější činnost rozumu nebo lidského smyslového vědomí naráží na omezení.“

Leonora nastavila přijímač na vysoko. Ve stejném okamžiku jsme zaslechli hlas:

„Leonoro, zde je Venuše. Známe tě, protože pouze tvůj přijímač nás může ze Země dosáhnout. Tvé obvyklé spojení s námi je prováděno přes světelný a zvukový paprsek. Soudíme tedy, že jsi spojení s námi tentokrát navázala ve službě jiným. Náš přístroj zde označuje planetu, se kterou jsme ve spojení, pomocí vlnové délky tónu a barvy. Brzy přijde den, že se k nám dostane také vaše mechanická televize. Vaši vědci dosáhnou tohoto úspěchu teprve tehdy, když budou rozumět éterickým paprskům. Musí si jich být vědomi a naučit se je používat. To velmi zjednoduší všechny druhy spojení uvnitř vesmíru a vy s námi budete denně ve spojení.

V příštích deseti nebo dvaceti letech - to závisí zcela na harmonii mezi pozemskými obyvateli - se oněm z vás, kteří jsou schopni je přijmout, objeví celá řada velkých vynálezů. To se stane velkým požehnáním vašeho lidstva, stejně jako atomové urychlovače ve vaší blízkosti. Tento nástroj pro váš národ vykoná jednoho dne velké služby. Zavolej nás, kdykoliv budete potřebovat naši spolupráci. Nechť tebe a všechny na Zemi objímá naše Láska, Světlo a Moudrost!“

Nyní nastavila Leonora na hluboko. Asi po třech minutách bylo slyšet hluboký hlas:

„Znám vaše volání a odpovídám osobně. Jsem Pelleur. Je radostné a povzbuzující zjistit, že jsou na povrchu zemském bytosti, které počítají s možností, že také v nitru Země bydlí Boží bytosti. Myslíme si, že bojujeme méně než vy, protože neznáme žádné silné protiklady jako horko nebo zima, žádná roční období. Žijeme ve ‘Věčném Bílém Světle’, podobném subtropické oblasti na Zemi. Vaše Amerika bude mít jednoho dne podobné poměry, zůstanou však lehké rozdíly v ročních obdobích. Tyto budou o hodně menší než dnes. Vlastníme něco, co můžeme nazývat ‘Věčným sluncem stejnoměrného tlaku’. Vytváří stejnorodou atmosféru, která je harmonická pro všechny, kteří v ní žijí.

‘Mocná JÁ JSEM Přítomnost’ vytváří na každém stupni svého výrazu dokonalé podmínky. Kdyby to celý svět pochopil, zmizelo by zcela u pozemského lidstva to strašné trápení, které je vytvářeno strachem. Vidíte, že znám některé poměry vnějšího pozemského světa a nejen moje vlastní úkoly zde dole, protože i my rosteme, jako vy, do Ducha Božího. Tak můžeme dosáhnout veškerého vědění, pokud je naše pohnutka čistá a nesobecká.“

„Skončeme nyní s tímto vysíláním,“ mínila Leonora, „musíme nyní věnovat svou pozornost a svou službu něčemu jinému.“

Saint Germain v nás viděl a cítil mnoho nezodpovězených otázek; proč žijí bytosti v nitru Země a jakého jsou druhu. Protože toto představení nám bylo cizí, stejně jako prve čtenáři. Podíval se na nás všechny a potom řekl:

„Nyní bych vám rád sdělil nějaké skutečnosti, protože v každém z vás je velká potřeba porozumění a touha po pravdě. Jste žáky na stezce světla, kteří se skutečně pokoušejí porozumět životu všude ve vesmíru. Často musíte svému rozumu připomínat, že neexistuje ve vesmíru místo, kam by nemohly přijít samy sebe si vědomé bytosti, to jsou bytosti, které se sami poznávají jako tvůrci s vlastní vůlí, aby probádaly a porozuměly celému kosmickému dění. Pokud si to přejí, je jim vše otevřeno.

Představa, že střed Země je ohňovou hmotou, je zcela mylná. V povrchu zemském jsou v určité hloubce účinné ohňové prvky, ale ve středu Země žijí sebevědomé osobní bytosti, které dosáhly vlády nad určitými silami svou dlouhodobou prací a úsilím. S těmito silami dnes pracují, aby v této části Země splnili Boží plán. Jsou také bytosti, které touží po tom samém ideálu, pracují však pouze uvnitř těch poměrů, které byly vytvořeny přírodou na povrchu zemském.

Jen si pomyslete, že Nanebevzetí Mistři vyučují a pomáhají na všech stupních vnější životní zkušenosti, za všech podmínek na a v Zemi, jakož i na jiných planetách tohoto slunečního systému. Je zcela přirozené, že někteří učí také ony bytosti, které žijí a tvoří v nitru nebo v okolí planet s pomocí tamních sil.

Tento projev není nepřirozený a neodporuje Velkému Nekonečnému Božímu Plánu. Zmatené nenormální stavy lidstva pocházejí z neznalosti, z úzkosti, z nepatrnosti, z temnosti lidských představ, které sami sobě uzavírají bránu k překvapivým divům tohoto nádherného vesmíru následujícími slovy: ‘Tomu nevěřím, to není možné’.

Pouze neznalost a temnota umožňují člověku věřit, že vše toto je nemožné. Žáci Světla, kteří znají a skutečně uznávají Všemocný Zdroj Tvoření, vědí, že ty divy tvoření, které všude potkáváme, jsou nádherné a velké. Žádný myslící duch to nemůže zpochybňovat, když studuje divy atomu nebo kosmické slunce. Tyto skutečnosti jsou pravdou. Mnoho druhů jednotlivých bytostí rozšiřuje své světlo po planetách našeho slunečního světa a nemá-li tento druh bytostí ještě vědomou znalost o jiných bytostech neznamena to ještě, že tyto neexistují.

Lidé se musí jednoho dne naučit trochu více o tom všem, co mimo ně samotné obývá vesmír a moje učení tomuto účelu slouží. Je slovo od slova pravdivé a žádná lidská neznalost, žádná pochybnost nemůže odstranit tuto pravdu v jejích projevech ve vesmíru. Oblaka mohou na určitou dobu zadržet sluneční paprsky nad Zemí, ale nikdy nemohou sami zničit slunce. Tak je to také s míněním a neznalostí lidí v minulosti a přítomnosti. Jednoho dne prorazí ‘Světlo’ tato oblaka a tento den nyní nastal. Dnes je tady. Nechte jasně svítit ‘Světlo Pravdy’ skrze všechny předčasné lidské nápady a mínění! Budou odhaleny skutečnosti, které donutí veškerou neznalost, aby se ponořila do moře zapomnění. Na její místo vstoupí to ‘Velké Světlo té Mocné JÁ JSEM Přítomnosti’.

A nyní budeme pokračovat s naší další prací.“

„Nastala hodina vzkříšení - nanebevzetí našeho dobrého bratra,“ řekl Saint Germain a poukázal na toho staršího bělovlasého muže, kterého budeme nazývat Davidem. „Dřívějším školením urychlil svůj životní proud natolik, že nyní může vstoupit do další nebo kosmické vlny výrazu. V tomto větším tvoření bude moci vytvořit mnohem vyšší stupně svého vlastního života, než mu bylo umožněno v jeho současném bytí. Dřívější růst a sebevědomé úsilí v tomto životě umožnilo poskytnout mu naše služby. Pojďme proto do elektrické laboratoře.“

Když se otevřely dveře, viděli jsme, že místnost zazářila oslnivým Bílým Světlem. Přistoupili jsme k atomovému urychlovači, který byl pro tentokrát navit skutečnou životní esencí. Nebylo mi dovoleno už dnes podat podrobný popis tohoto nástroje, mohu však poznamenat, že se ta židle, do které si ten ke vzkříšení určený člověk sedne, zdála být z čistého zlata. Saint Germain nám později řekl, že se jedná o spojení zlata a mnoha jiných látek, které nejsou vnějšímu světu ještě známy.

Saint Germain pobídl Davida, aby se posadil na tuto židli a v židli začaly svítit samy od sebe určité světelné proudy. David seděl se svým zcela uvolněným tělem, ruce ležely pohodlně na postranicích. Židli neobklopoval nijaký mechanismus jakéhokoliv druhu, ani v ní samotné nebyl viditelný. Vyvolávala ten nádherný pocit nejvyššího pohodlí. Celé zařízení budilo dojem nebeské dokonalosti.

Když jsme byli všichni připraveni a ztišili jsme se, vystoupil náhle z atmosféry jeden z Nanebevzetých Mistrů v zářící nádheře a síle. Uspořádal přítomné dle jejich záření a prosil je, aby si podali ruce a vytvořili okolo židle úplný kruh. Mocný Mistr sám se postavil proti Davidovi. Osoby vedle Mistra se s ním spojily tak, že položily své ruce na jeho záda, přímo proti sluneční pleteni. Saint Germain stál na protistraně za židli, ve které David seděl. Mocný Mistr nyní rozdělil pokyny:

„Zavřete všichni oči a nasměřujte svou pozornost zcela na Všemocnou Sílu té ‘Mocné Přítomnosti JÁ JSEM’ v nitru. Radujte se, chvalte a děkujte Bohu, že bude Davidovo tělo nyní vzkříšeno ke své Boží dokonalosti a že přijímá nyní svou plnou Bohem mu danou Svobodu, Vládu a Mistrovství.“

Potom promluvil osobně ke mně a požádal mne, abych celý postup přesně pozoroval. Otevřel jsem své oči. Nejdříve jsem skoro nemohl rozeznat Davidovu postavu, tak velmi „Světlo“ zesílilo. Brzy se však obraz zjasnil, jako bych byl také já sám do určitého stupně povznesen. Ke svému velkému překvapení jsem viděl, že Davidovy vlasy opět obdržely svou dřívější tmavohnědou barvu, vrásky jeho obličej se vyrovnaly, jeho pleť růžově zářila dokonalým zdravím a jeho vous zmizel.

Nemohl jsem déle pozorovat, protože to „Světlo“ bylo tak silné, že jsem již nic jiného neviděl. Plamenné Světlo bylo nad jeho tělem a obepínalo nás všechny oslepujícím svitem. Obrysy těla zcela zmizely a bezděčně jsem zavřel opět své oči. Nevím, jak dlouho toto trvalo. Konečně jsem slyšel hlas našeho Milovaného Mistra Saint Germaina, hovořící k nám všem: „Davidovo tělo bylo nyní vzkříšeno do své elektronové dokonalosti a ten Mocný Mistr, můj bratr, jej vzal sebou do říše Světla, pro kterou byl David nyní tímto zdokonalením svého Věčného Světelného Těla připraven. Později se v této vzkříšené formě vrátí, aby sloužil lidem pod Božím vedením. Pojďte, vrátíme se nyní do mého bytu.“

Vedl nás cestou zpět a vstoupili jsme do toho nádherného „křišťálového sálu“, jak jsem jej nazval, kde jsme pojedli naše nádherné jídlo. Zde stály potřebné židle okolo velkého zlatého stolu s křišťálovou deskou. Místnost byla ve skutečnosti přednáškovým sálem, který Saint Germain občas používal jako jídelnu pro zvláštní hosty. Posadil se do čela tabule, Daniel Rayborn proti němu, A opět nám poskytl jednu ze svých nádherných přednášek.

„Zítřka večer, můj bratře,“ obrátil se na Rayborna, „zažiješ stejné ošetření jako David dnes. Postup však nebude doveden do konce, ale pouze začne zvyšování atomové struktury, takže ti bude moci být poskytnuta potřebná pomoc v době tvého průchodu, který je za jiných okolností nazýván smrtí, aby bylo možno tvou vnější pozemskou postavu přivést do dokonalé elektronové formy, místo aby byla odložena.“

„Slíbil jsem vám,“ řekl k Nadě a Rexovi, „že při odchodu vašeho otce nebude žádný smutek. Nyní již rozumíte, proč tomu tak bude. Toto je ta cesta, jak osvobodit sama sebe z rukou smrti a vědomě vstoupit do dokonalého života, který znamená pro každé Boží dítě Boží Světlo a Věčné Dědictví. Mnozí si nechávají příliš mnoho času, než dosáhnou tohoto bodu; všichni se však musí dříve nebo později vydat touto cestou.“

Tento kousek lidských zkušeností ještě nedošel skoro žádného uznání, také nebyl pochopen nebo uznán za možný, až teprve před velmi krátkou dobou a přesto dal Mocný Mistr Ježíš dokonalý příklad a také vysvětlení již před dvěma tisíci lety. Poskytl důkaz lidem, nádherný a konečný, a řekl:

‘Ty věci, které já konám, budete konat také, ba dokonce ještě větší.’*)

Toto řečené zůstane lidstvu zachováno jako věčný závazek, než splní tuto pravdu. Lidé pominuli skutečný význam a posuzují naplnění jako nemožné. Samozřejmě nedosáhnou všichni naplnění naprosto stejným způsobem jako Ježíš. Avšak každá lidská bytost musí někdy pozvednout svou vnější nebo atomickou tělesnou strukturu na nepomíjivé elektronické tělo, ve kterém již neexistuje nedokonalost.

Mnoho jednotlivců, kteří nyní sídlí v pozemském těle, dosáhne této dokonalosti v tomto životě pouze s minimální potřebnou pomocí. Je naším velkým právem jim při tom pomoci. Atomový urychlovač byl postaven pro tyto účely a žádný vynález nebo objev nemůže být kdy člověku v tak velké míře větším požehnáním.

Výsledky, kterých jste byli svědky u Davidova těla, jsou trvalé, skutečné a hmatatelné. Tento udivující, skutečný fyzický stroj je mocně působícím léčivým prostředkem a slouží současně ke Vzkříšení těla. Vytváří současně dokonalou rovnováhu ve struktuře mozku a vyváženosti činností rozumu a citů lidské bytosti může být zabráněno neupřímnosti a zločinům všeho druhu. Tento stroj již používali v Atlantidě, však ne v této dokonalé formě.“

IV. Božská romance

„Nyní se dostávám k věcem, které jsou nejsvatějším způsobem osobní,“ pokračoval Saint Germain. „Týkají se Nady, Pearl, Rexe a Boba Singletona. Nechtěl bych, abyste získali dojem, že se zkouším vměšovat do vašich soukromých záležitostí nebo že chci využívat své síly, které mám a používám, dle svého mínění.“

Existují však určité souvislosti, které vám nyní musím v plném světle předložit. Rex a Pearl jsou ‘Dvoupaprskem’ toho samého Božího Plamene. Tento plamen přichází ze srdce Božího, toho Velkého Vědomí Života Vesmíru, toho Velkého Centrálního Slunce.

Chce-li se ta ‘Mocná Přítomnost JÁ JSEM’ stát jednotlivým individualizovaným ohniskem určité vlády a smět vyslovovat Tvůrčí Slovo ‘JÁ JSEM’, stává se jejím prvním individuálním činem vytvoření Plamene. Tak začínáš ty, to ‘individualizované ohnisko’ té ‘Mocné Přítomnosti JÁ JSEM’ dynamické tvoření svého života.

*Viz Evangelium sv. Jana, 14,12

Tuto činnost nazýváme Sebe-Vědomím. Znamená, že si jednotlivá bytost uvědomí svůj původ a dokonalost života, kterou vyjadřuje. Pouze samo sebe si vědomé individuum má všechny vlastnosti a tvůrčí sílu té 'Mocné Přítomnosti JÁ JSEM'. Pouze ono samo může vědět, kdo a co je a vyjádřit plnost té tvůrčí síly Boží, ať již chce kdekoliv, pomocí užití slova 'JÁ JSEM'. Tu vnější lidskou část této činnosti nazýváme osobností. Je pouhým pomocným prostředkem, kterým má být ve vnější hmotě vesmíru vyjádřena dokonalost.

Nitrem toho 'Čistého Božího Plamene' protéká trvale Boží dech. Tento 'Dech Velkého Ohně' je rytmickým vyléváním Boží Lásky, která představuje tři vlastnosti: Lásku, Moudrost a Činnou Sílu. Tyto se trvale vlévají do 'Nekonečného moře čistého elektronového Světla'.

Toto Světlo je látkou nebo duchem vesmíru, ze kterého jsou tvořeny všechny formy.

Uvědomte si, že je toto Světlo inteligentní, protože poslouchá zákony na základě příkazu jednotlivé bytosti, která říká nebo si je vědoma: 'JÁ JSEM'. Tato dvě slova znamenají uznání a uvolnění síly, která uskutečňuje v našem vnějším bytí vše, co chceme. Protože rozum, který tam chce působit, musí nalézt rozum, na který může být působeno. Vesmírná hmota je jako fotografický film; přijímá takové hodnoty, jaké jí jednotlivec svým myšlením, citěním a mluvením vtiskne. Slova 'JÁ JSEM', ať již myšlena, pocíťována nebo vyřčena, uvolňují bezodkladně tvůrčí sílu. Jasně si to uvědomte. Inteligence je všudypřítomná; nachází se všude v Elektronovém Světle.

První 'Mocný Výrok Tvoření', který vstoupil do Nekonečna, zněl: 'Budiž Světlo!' - Tím začalo tvoření, protože z tohoto Prásvětla pochází veškerá vytvořená (manifestovaná) forma. 'Světlo' je středem života a síly v každém atomu, který tvoří hmotu, ze kterého pocházejí veškeré fyzické výtvořiny. Hovořím o atomu, protože ta nejnižší vibrační forma všech fyzických výtvořin, o kterých hovoříme, patří do atomové struktury.

Když vědomě zahalíte nějakou osobu, místo, stav nebo věc do oslnivého bílého 'Světla' a udržíte je tam, proniknete z atomové do elektronové struktury, ve které neexistuje nedokonalost. Při tomto užití 'Světla' se přemění struktura nedokonalého a vše, na co je nasměrována pozornost, se stane dokonalým, nejen proto, jak to nyní vidí OTEC, nýbrž že se může vyjádřit dokonalost OTEC.

Ty, jako syn (Boží) můžeš určit, kam má jít ta síla (ta představuje činnost 'Světla'). Dává příkaz k uskutečnění té vědomé myšlenky, která je pevnou pozorností nasměrována na nějakou věc. Činnost této Mocné Síly je nasměrována na cíl a toto učinit je vašim pradáváním právem.

Když používáte to 'Oslivé Bílé Světlo', uznáváte (akceptujete) prakticky elektronovou strukturu, která je ve vytvořeném přítomna, protože nyní tvoříte z úrovně činu nebo Dokonalého Tvoření. Vaše touha, pokud je neotřesitelně udržována, se stává vědomou nasměrovanou myšlenkou, protože si nemůžete přát nic bez vědomé myšlenky.

V posledních patnácti letech jste učinili velké pokroky ve vyšším užití tohoto 'Světla' na vnitřních úrovních. Vaše vědomá velká náklonnost ke 'Světlu' ukazuje, že jste připraveni pro jeho nejvyšší použití. Když budete při používání vědět, že dokonalost toho, co si přejete, je již ve tvoření přítomna, použijete v tom samém okamžiku tu dynamickou činnost tohoto 'Světla' a veškerá pochybnost, která stojí uskutečnění v cestě, bude z vaší mysli odstraněna.

Kdo nějakou osobu, nějaké místo, nějaký předmět nebo nějakou vlastnost oděje do ozařující postavy Ježíše Krista nebo si to vnitřně představí, ten obnažuje ve skutečnosti atom, proniká atomickou strukturou a vidí a uznává dokonalost zvoleného, které by nyní chtěl vytvořit; smazal tím tedy veškerou nedokonalost tvoření (Kristus nebo postava nějakého jiného Nanebevzetého Mistra je tím 'Oslivým Bílým Světlem').

Žák by měl své tělo vidět a cítit, jak je vytvářeno z Čistého Bílého Plamene a vysílá dlouhé světelné paprsky. Plamen je vaše skutečné JÁ, ta 'Mocná Přítomnost JÁ JSEM', ta plná dokonalost Krista. Ty paprsky, které vystřelují, jsou Boží Duch nebo 'Láska v činnosti'. Tyto

paprsky sledují vaše vědomé vedení, nesou vaše myšlenky a tvoří magické výsledky, pokud jsou udržovány určitou, neotřesitelnou, vědomou pozorností. To 'Světlo', které tímto způsobem vnitřně vidíte, je elektronovou hmotou, kterou nazývají Indové 'pránou'. Toto 'Světlo' je vždy řízeno myšlenkami; je však podmínkou se jej naučit vědomě ovládat a řídit. Takovýmto vědomým zvládnutím docilují Nanebevzetí Mistři překvapujících výsledků. Boží Láska je jedna Přítomnost, jedna Intelligence, jeden Prapůvod, jedna Síla, jedna Činnost, jedno Světlo a jedna Hmota. Poroučíme-li Boží Lásce něco vytvořit, uvádíme do pohybu nejvyšší formu tvoření, tu 'Nejmocnější Sílu'.

Je podivuhodné, že takový úspěch nevyžaduje žádné ohromné úsilí, spíše jeho protiklad. Vyrůstá z klidného, pevného, určitého, vědomého poznání. Stane-li se toto neotřesitelným vědomím, bezpodmínečnou jistotou jeho vlastního vědomého bytí, budou všechna přání a příkazy stále více bezodkladně plněny. Nestyďte se nikdy požadovat nebo přikazovat něco, co je v souladu se zákony vesmíru!

Nenechte se zmást! 'Světlo', ta univerzální elektronová hmota, je vám k dispozici, čeká na vaše příkazy. Vaše 'Mocná Přítomnost JÁ JSEM' je jednou sama sebe si vědomou bytostí a vaše vnější vědomí tvoří pouhý její zlomek. Proto můžete hovořit ke svému Mocnému Mistrovi ve vás jako k milujícímu otci, který vlastní v neomezené hojnosti 'Světlo', Lásku, Bohatství, Sílu, Zdraví, Štěstí nebo všechno, co si jen můžete přát, protože čím více používáte vědomě tuto Mocnou Přítomnost toho 'JÁ JSEM', tím rychleji vám může sloužit.

Boží Láska může ovládat všechno tvoření (manifestaci). Jste-li si ve vašem používání Boží Lásky vědomi, že v sobě nese veškerou Lásku, Moudrost a Sílu oné 'Mocné Přítomnosti JÁ JSEM', oživujete tím pro sebe to, co tam jako existující pociťujete. Případně vám vlada nade všemi věcmi: ve vzduchu, v zemi, v ohni, ve vodě - příkazem toho 'Mocného Rozsáhlého Principu', který je vždy k vašim vědomým službám.

Láska, Boží Duch a Prána jsou ve statickém nebo klidném stavu jednotou. Moudrým jednáním jednotlivé bytosti je Boží Láska řízena vědomě a stává se Láskou, Moudrostí a činnou Silou. Proto koná Boží Láska, když je vědomě vedena, překvapující věci. Když vnější vědomí ustane s jejím omezováním, stává se všemocnou a ihned působí.

Pozorujme nyní podstatu paprsků. Ten 'Všemocný Boží Plamen', který dýchá (žije) sám o sobě, vrhne dva paprsky do Velkého Množství Čistého Elektronového Světla. Tato inteligentní světelná hmota se stane oděvem těchto paprsků té 'Mocné Přítomnosti JÁ JSEM'. Každý paprsek nese v sobě všechny Božské vlastnosti, nemůže se jej dotknout nebo jej ovlivnit žádná nedokonalost. Individualizovaný plamen vyšle do paprsku ohnisko, jiskru, která vytvoří střed - srdce, ve kterém se shromažďuje ta 'Hmota elektronového Světla', která nyní vytvoří elektronové tělo. Okolo toho středu vysílá plamen paprsky menší síly, které vytvoří auru nebo silové pole. Toto silové pole se označuje jako 'kauzální tělo' (příčinné tělo). V něm se zaznamenávají výsledky veškerého pozitivního úsilí během a mezi všemi inkarnacemi. Veškerá elektronová hmota, která byla pozitivně použita osobním Já během jeho fyzické zkušenosti, se zde také uchovává. Skrze ní může ten 'Boží plamen' vyslat do prostoru větší hojnost svých vlastních životních vln.

Během putování osobnosti fyzickou zkušeností se stává 'kauzální tělo' stále se rozšiřujícím sluncem, sám sebe udržujícím zdrojem neomezených nápadů Lásky, Moudrosti a Síly, které vyzařují navždy do ostatního vesmíru na paprscích lásky. Toto slunce je ve skutečnosti sběrnou pozitivně použité silové hmoty, která se sbírá jako lidská zkušenost a je vytahována nahoru, aby se stala nádherou 'Božího Plamene', která, dávejte pozor, nikdy více ve vesmíru neztratí svoje individuální vlastnictví (identitu). Tímto způsobem pokračuje dále ta nádherná, radostná, dokonalá, neomezená činnost života a tvoření a rozšiřuje stále více svou dokonalost. Univerzální silová hmota, kterou to osobní Já používá odlišně od Božího, se shromažďuje v atmosféře okolo fyzického těla osobnosti a Země. Periodicky se vytváří víry a tato hmota

může být vyčištěna pouze činností ohně a vrácena zpět do Velkého Moře Univerzálního 'Světla'.

Očistné dílo ohně, které působí ve struktuře lidského těla, aby rozpustilo vše nesprávné, způsobuje pocit bolesti, pokud je osobností špatně posuzováno. Působí-li však oheň ve struktuře lidského těla k účelu oživení a posílení, vytváří tím pocit míru, veselosti a nadšení. Tvoří-li očistný oheň v atmosféře Země a přírody, vytváří vulkanické poruchy a velké povodně; oživuje-li a posiluje-li oproti tomu přírodu, vyvolává nádherný rozkvět a čistý zředěný vzduch, který vše oživuje.

Osobní Já každé jednotlivé bytosti je vybaveno silou rozhodovat samo, co by chtělo myslet, cítit, tvořit a zakusit. Kdo veškerou pohonnou hmotu své bytosti použije k zlepšování své bytosti, ten bude sklízet mír, rozšiřování, radost, hojnost a nádhru. Kdo se rozhodne pro opačnou možnost, padnou na něj zármutek a disharmonie a poškodí jeho tělo.

Osobní Já je hlídačem života, idejí a 'Světelné látky', čisté elektronové hmoty. Pouhá skutečnost, že někdo existuje jako lidská bytost, je pro všechny, kteří umí číst v knize života, otevřeným uznáním, že se tato bytost rozhodla pro osobní život, že na sebe vzala svobodnou volbu odpovědnost být stvořitelem. Každý musí sám nést odpovědnost za svůj vlastní svět. Pokud vytvořil k uspokojení svého fyzického těla věci nebo stavy, které se mu nehodí, má také veškerou moc se od nich očistit a rozpustit je správným užitím ohňového elementu, jehož nejvyšší, nejmocnější a věčnou činností je Boží Láska.

Přeje-li si uvést do pořádku své osobní Já a svůj vlastní svět a tím sklízet mír a vytvářet svět radosti, dokonalosti a nádhery, musí ve svém elektronovém těle pozorovat vzor své Boží dokonalosti, protože ji nikde jinde nikdy nenajde. Pouze tam může najít jeho osobní Já někdy jistotu, klid, uspokojení, radost a naplnění každého pozitivního přání, protože v 'hojnosti té Přítomnosti' jsou obsaženy všechny věci, které bychom si mohli přát.

Toto dokonalé, věčné, elektronové tělo se vznáší čtyři až šestnáct metrů nad fyzickým tělem každé jednotlivé bytosti. Pouze u velmi nízkých nebo ničících typů se více stahuje zpět. Toto elektronové tělo každého individualizovaného plamene Božího je synem a sluncem Božím. Je Oslivým Planoucím Světlem takové síly, že jej lidské oko může snést pouze na zlomek sekundy. Uctíváním Božího Plamene a čištěním jeho nástroje, toho osobního Já, se zvyšuje vnější činnost rozumu a fyzického těla ve svých vibracích, takže můžete zřetelně vidět elektronové tělo uprostřed plamenného Světla silového pole, které jej obklopuje. Fyzické tělo nebo skutečná atomická struktura tkáně je tou nejhustší formou hmoty. Je výsledkem vnější činnosti rozumu.

Na určitých stupních náboženských výkladů se hovořilo o tomto elektronovém těle často jako o Andělu Strážci. Tím je také a ještě více, když mu skutečně rozumíme a chápeme jej. Na něj by mělo osobní Já hledět jako na pramen všeho dobrého, jako dítě vzhlíží ke své matce. Vše, co skrývá Boží plamen, vtéká do elektronového těla, kde je ta ohromná síla a intenzita Světla té 'Mocné Přítomnosti JÁ JSEM' naladěna o něco hlouběji, aby mohla působit ve vibrační oktávě fyzického světa.

Ze srdce - středového bodu elektronového těla vtéká proud životního ducha nebo tekutého Světla šišinkou *) do fyzického těla a naplňuje dráhy nervů. Tento 'tekutý bílý oheň' protéká nervy jako krev žilami. Uvádí srdce do činnosti, pohybuje tělesnými svaly a uschopňuje nás vidět, zvednout ruku apod. Je také živoucím Světlem v mozkových buňkách.

O proudu života těla se často hovořilo jako o 'stříbrném provazci'. To je také správné, protože proud tekutého Bílého Světla nepřetržitě pulzuje přes nervový systém tělem. Při takzvané smrti stáhne ta 'Boží Přítomnost' proud tekutého Světla zpět a fyzické tělo se rozpustí do svých částí. Důvod pro to, proč musí lidské pokolení stále ještě zažívat zkušenost smrti, spočívá v promarnění tohoto 'elektronového Světla' skrze výstřednosti v citovém životě.

*) žláza v úhlu mezi malým mozkiem a zadním hlavním mozkiem

Místo toho by mělo být drženo ve fyzickém mozku a těle, aby stále obnovovalo všechny buňky a sloužilo celému tělu jako síla pohybu.

Lidé neslyší rádi tuto pravdu, přesto však - nezávisle na násilném působení - je hýření životní silou skrze neovládnuté city příčinou rozpadu všech fyzických těl. Kdo užívá tohoto vnitřního náhledu při pozorování životního proudu u silného, zdravého dítěte, ten uvidí nervové dráhy jeho těla naplněny tímto Oslnivým Bílým Světlem.

Pozoruje-li nyní tělo stejného dítěte, když je nemocno nebo unaveno, uvidí toto Světlo velmi zeslabené. V jeho starém těle je ještě matnější. A kdo při takzvané smrti pozoruje, jak duše opouští tělo, vidí, jak je tento životní proud na temeni hlavy zcela stahován zpět, dokud se nestáhne do tenkého světelného vlákna, které se nakonec ještě zlomí. V tomto okamžiku přestane srdce tlouci.

Obraťme se nyní opět k vysvětlení paprsků. Nada a Bob Singleton jsou dva různé paprsky jednoho individualizovaného Božího Plamene. Zda již chcete tuto nádhernou skutečnost uznat nebo ne, záleží zcela na vás. Nechci vás ani v nejmenším ovlivňovat; protože však znám tajné pocity vašich srdcí, mohu vám tolik odhalit. Chci vám vysvětlit nějaké z těchto pocitů, protože jim nerozumíte.

Je mou pevnou nadějí, abyste byli vy všichni čtyři schopni zvýšit v tomto životě svá těla, když nasměrujete vnější pozornost zcela na tento cíl. S pomocí, kterou vám smíme v určenou dobu poskytnout, byste měli dosáhnout konečného cíle. Cítím vaši vděčnost a děkuji vám za ni. Ptáte se v myšlenkách, čím že jste si mohli zasloužit tuto nádhernou výsadu. Vyplývalo to z dřívějšího růstu. Vaše vlastní v nitru sídlící 'Mocná Přítomnost JÁ JSEM' to vyžaduje k vaší ochraně a k vašemu osvětlení. Nyní vám vysvětlím ten zákon, který vás uschopní, osvětit fyzické tělo a vzkrísit jej a získat plné mistrovství, vítězství a svobodu Nanebevzetých Mistrů. Semeno v muži a ženě má nyní sloužit pouze Svatému Úkolu, vytvořit nové tělo, kterým by mohla nějaká jiná duše znovu vstoupit do pozemského života. Po všechny zbylé věky by mělo být vyzdvíženo to 'Nádherné Světlo' v těle do temene hlavy, aby mohlo proudit v hluboké úctě k 'Mocné Přítomnosti JÁ JSEM'. Zvýšenými myšlenkami a pocity může být vykonáno na duchovní úrovni tvůrčí dílo pomocí nádherných idejí, ideálů umění, hudby, vynálezů, objevů, výzkumů. Toto tvoření krásy a harmonie jakéhokoliv druhu slouží lidstvu, žehná jemu i tvořící jednotlivé bytosti.

Promarní-li se to nádherné Tekuté Světlo, tato udivující Bohem daná životní esence v sexuálních pocitech a prostopášnosti, zeslábne tělo stářím, ochabne a ochrne, tvář bude rozbrázděna vráskami, oko se stane matným, tělo bude shrbené a slabé, mozek zleniví, sluch zeslábne a paměť zklame. Místo toho by měla být tato síla správně použita k nádherné, ideální, tvůrčí činnosti.

Takto vzrůstajícím uvědoměním a dokonalostí by se stalo fyzické tělo věčně mladým a krásným, mozek a schopnosti bdělými, ostrými a činnými, celá fyzická postava by byla odrazem živoucího Boha, skutečným 'Chrámem Nejvyššího'.

Vaše těla vyžadují nyní svůj obvyklý klid. Pokoje jsou připraveny. Spěte, dokud se nevezbudíte. Položte se zcela do vaší nádherné 'Mocné Přítomnosti JÁ JSEM'. Odpočívejte v míru.“

Vrátili jsme se zpět do našich nádherných ložnic a našli jsme vše připraveno. Lahodná růžová vůně naplňovala vše a jistě jsme ještě nikdy neodpočívali na lepších ložích a neradovali se z takového Božského spánku. Rex byl velmi šťasten, že naše Pearl jako 'Dvoupaprsek' svého vlastního Božího Plamene. Vyprávěl mi před usnutím:

„Hned při prvním setkání jsem se cítil zvláště k Pearl přitahován a uvědomoval jsem si její Přítomnost vždy s pocitem klidné spokojenosti. Náš požehnaný Saint Germain to jistě nádherně vysvětlil; jsem plný velké vděčnosti.“

Na to jsem odpověděl: „Před několika měsíci mi Saint Germain tyto souvislosti vysvětlil přibližně takto: ta nádherná láska jednoho paprsku k jeho dvojčeti je nade vše povznášející a nádherná, o nekonečně mnoho radostnější, než když se ten velký proud Tekutého Ohně, Proudů Života vesmíru, obrátí zpět a stane se vášní.

Tato mocná koncentrovaná elektronová síla nebo životní esence je tekutým Světlem, které protéká vždy tam, kam jej vede pozornost. Myšlenkami a pocity, viděním a slyšením, dokonce mocí všech fyzických smyslů je přitahována pozornost mysli. Jaká to ohromná síla je nám k dispozici, když svou pozornost plně ovládáme! Tekutá elektronová hmota je touto mocnou silou. Dává svou energii všemu, co udržuje naši pozornost.

Pracuje-li někdo v duševním vypětí, zůstává ‘tekuté Světlo’ v mozku a proudí jako světelný paprsek středem čela mezi očima. Vnitřním vhledem lze toto kdykoliv bez potíží spatřit. Hovoří-li někdo, tu proudí tato čistá mocná síla jako tón středem krku. Daruje-li někdo Božskou Lásku, protéká toto ‘tekuté Světlo’ jako záření ze středu srdce.

Vysílá-li někdo silné city, proudí Světlo ze sluneční pleteně. Zde se také dokončuje trávení potravy. Vnitřní vhléd vidí světelný proud v každém orgánu, dokud je v činnosti. Toto Čisté Tekuté Světlo získává zabarvení dle zvláštních vlastností osobnosti, které jsou mu přisuzovány jejími myšlenkami, pocity a mluveným slovem. Zde je naše odpovědnost stvořitelů a současně možnost všechno nesprávně stvořené změnit a vyčistit.

Je-li tato životní esence v centru tvoření použita místo k výstavbě nového těla pro jinou bytost k sexuálnímu potěšení, začíná tím postup rozpuštění fyzického na jeho části a tím cesta utrpení k rozpadu, který jsme sami stvořili. Je jedno, co všechno by chtěli opačného lidé tvrdit. Toto je neúprosný zákon fyzického vtělení, kterému se nedá zabránit, a nikdo ve vesmíru to nemůže změnit. Toto zneužívání životní esence je u lidského pokolení hlavní příčinou postupu, který se nazývá smrtí. Kdo tuto pravdu neuzná, nechť srovná mozek a tělo člověka, který po více let udržoval toto Tekuté Světlo s těmi jiného člověka, který je v tom samém období promarnil; nebude potom zapotřebí žádného jiného důkazu více.

Udržení tohoto Tekutého Elektronového Světla a jeho vědomé zvýšení uctíváním té ‘Mocné JÁ JSEM Přítomnosti’ a síla ducha skrze ovládání pozornosti je stezkou dokonalosti. Je jistá, zdravá, rozumná. Nemůže nic jiného, než přinést harmonické, pozitivní výsledky pro mysl, tělo a okolí jednotlivce.

Toto není systém potlačení žádosti silou lidské vůle. Jakýkoliv takový závazek by byl nezdravý. Kdo nashromáždí vysoce koncentrovanou sílu a ještě ji pohání tajnými myšlenkami, pocity a ovlivňováním vnějších poměrů, vyvolá nutně nějaké odlehčení. Nikdy ještě nikdo, kdo skutečně zná pravdu a její zákony, nesouhlasil s takovým scestným učením v duchovním vývoji.

Lidé, až na malé výjimky, tuto pravdu nikdy nepochopili, jinak by se tisíce z nich již dávno staly Nanebevzetými Mistry. Aby bylo možno vystoupit z ponížení, bídy, chudoby a neštěstí masy, musí jednotlivec dospět k jasnému porozumění tomuto ‘zákonu’ ve vnější činnosti mysli. Tímto vědomým věděním a ovládnutím svých pocitů uzavře bránu k těm nejnebezpečnějším a nejjemnějším našeptáváním fyzické úrovně, která představuje nepoznaného nepřítele a zlou činnost temné síly tohoto světa.

Citová přirozenost člověka je sběrnou nádrží síly a nikdy se nemohou stát věcmi myšlenky, když nejsou hnány pocity do ‘Moře Elektronové Hmoty’.“

Když jsme leželi v posteli, zhaslo pozvolna to nádherné světlo v místnosti a brzy jsme tvrdě spali. Nikdy jsme ještě nezažili takový Božský odpočinek. Museli jsme spát plných dvanáct hodin, když se ozval ten nejnádhernější zvuk zvonu a místnost se opět začala naplňovat tím oslnivým světlem.

Když jsme se vykoukali a oblékli do našich oděvů, očekávala nás chutná snídaně, servírovaná na vkusném stole s křišťálovou deskou, který jsme před tím neviděli. Mísy se blýskaly jako vyrobené z perleti a měly lišty z těžkého zlata, ostatní nádobí bylo z nádherného poloprůsvitného kovu s perlovými drzadly. Jídla chutnala lahodněji, než by je kdy mohl uvařit pozemský kuchař. Po jídle jsme hovořili o těchto divech, které jsme zde zažili a zatím zmizel z našich očí stůl i se vši tou nádhrou.

Znovu zazněl zvuk zvonu. Vstoupili jsme do přijímacího sálu, kde na nás již čekaly Nada a Pearl. Zářily krásou. Mladí odpovídá vždy zázračněji na tu „Mocnou Magickou Přítomnost“, ale v obou děvčatech byla vidět neobvyklá proměna a projevilo se zcela nové vyzařování. Odpočinuly si stejně tak nádherně jako my a nadto bylo v obou cítit probuzení velké lásky. Vyměnili jsme si několik slov a již se otevřela velká brána křišťálového sálu. Vstoupili jsme a našli jsme tam dalších dvanáct Nanebevzetých Mistrů. Bylo nás tak s těmi, které jsme již poznali, dvacetčtyři. Saint Germain nás představil a přitom mne zaujala jedna dáma a jeden pán, okolo kterých zvláště jasně svítilo „Světlo“. Přišli ihned k Nadě a Rexovi a pozdravili je s nepopsatelným půvabem.

„Milovaný bratře a milovaná sestro,“ řekla ta dáma, „přicházíme ze sféry, ve které se zdržuje vaše milovaná matka. Není to její domov, získává tam však určité školení. Vy jste o tom tenkrát nic nevěděli, kdybyste však krátce před pohřbem pohlédli ještě jednou do rakve, již byste tam fyzické tělo své matky nenalezli. Byli jsme dva z těch dvanácti, kteří pomohli s Mocným Saint Germainem vaší matce vystoupit na nebe v jejím Věčném Elektronovém Těle. Je jejím přáním, abyste se to dověděli, protože nyní již víte o životním způsobu Nanebevzetých Mistrů a uznáváte jej.

Tito naši Požehnaní Nanebevzetí Bratři jsou toho přesvědčení, že každý z vás bude moci s potřebnou pomocí vzkřísit své tělo, jak to učinila i vaše matka, v čase, kdy dospějete ke konci vašeho pozemského putování. Třetí noci vašeho zdejšího pobytu k vám vaše matka přijde jako my jsme učinili nyní. Dnešní noci zažijí Nada a její otec velmi šťastné překvapení.“

Opět zazněl zvon a nás Milovaný Mistr Saint Germain nás všechny prosil vstoupit do elektrické laboratoře. Tam jsme našli ten nádherný atomový urychlovač, svítící silnými ‘světelnými’ proudy. Saint Germain požádal Daniel Rayborna, aby se posadil do židle. Oba Zářící Mistři stáli před a za Raybornem v kruhu těch jednadvaceti. Také Saint Germain byl mezi námi. Opět mne žádal, abych celý postup přesně sledoval.

Ihned začalo to ‘Světlo’ v Raybornově těle silněji svítit a jeho obličej zářil velkou radostí. V tom ‘světelném’ třpytu, který jej obklopoval, vystupovaly nepřetržitě nahoru částičky hmoty: nečistoty jeho fyzického těla byly odstraněny a stráveny. To trvalo deset minut. Potom jsem pozoroval, jak jeho vlasy pomalu získávaly znovu svou přirozenou tmavohnědou barvu a jeho obličej zářil mladostí. Nyní pozvolna zhaslo to světlo okolo židle a laboratoř byla opět klidná jako předtím.

Saint Germain podal Raybornovi ruku. Ten sestoupil ze židle, jako by si ani nebyl vědom své váhy. Déle než hodinu zářil jeho obličej a oči nejúžasnějším ‘Světlem’. Řekl nám:

„Ty zázraky, které jsem právě zažil, se nedají žádnými slovy popsat. Poprvé ve svém životě začínám poznávat skutečný smysl života. ‘JÁ JSEM’! Před vzkříšením si nikdy nemůžeme

představit, jak malinký zlomek toho Mocného Životního Principu v naší obvyklé pozemské zkušenosti používáme.“

„Každý z vás,“ řekl Saint Germain, „získal tímto silným zářením tohoto podivuhodného atomového urychlovače mocné vibrace.“

Vrátili jsme se do křišťálového sálu a našli tam židle pro dvacetčtyři osob okolo toho velkého stolu s křišťálovou deskou. Oba Zářící Mistři si sedli na horní a dolní konec tabule, náš Milovaný Mistr doprostřed a Nada proti němu.

„Nasměřuj svou pozornost na Boba Singletona,“ řekl Nadě, „a popros jej, aby k nám přišel.“ Skoro ve stejném okamžiku nás všechny zahalilo jemné růžové světlo a zároveň lahodná vůně růží. Okolo růžového kruhu se vytvořila nádherná modř. Tu modrou lemovalo zlaté záření.

Potom jsme uslyšeli nějaký tón jako ševelení křídel a Bob Singleton stál před námi na stole ve viditelném, hmatatelném těle, doprovázen oběma Zářícími Mistry, kteří předtím seděli na obou koncích tabule. Jejich odchod jsem nezaregistroval, teprve až se nyní vrátili s Bobem.

Když zde tak Bob stál, mohl jsem pozorovat, jak se jeho postava stávala světlejší, až bylo jeho tělo tak hmatatelné jako to moje. Saint Germain se zvedl, podal Bobovi svou ruku a ten sestoupil lehce a rychle ze stolu. Všichni jsme se zvedli a Nada se na něj upřeně podívala, zatímco jsme se my ostatní hrnuli jej pozdravit. Bob objal Nadu a přitiskl ji na své srdce.

„Moje vroucně milovaná,“ řekl, „vždy jsem tě viděl ve svých snech. Věděl jsem, že jsi přišla do dolů jako můj anděl lásky. Zdála ses mi však tak vzdálená. Nikdy bych se neodvážil v něco doufat. Držet tě nyní ve svém náručí je to nejbožštější, co se mi mohlo přihodit. V nádherné svobodě tohoto vnitřního těla vidím mezi tvým požeňnaným bratrem a mou milovanou sestrou Světlo Boží Lásky. Moje vděčnost je bezmezná.“

Daniel Rayborn přistoupil s otevřenou náručí, požeňnal této velké a božské lásce a totéž učinil u Pearl a Rexe. Řekl, že ve svém výše naladěném stavu rozeznává vše daleko zřetelněji.

„Budu se pamatovat na tuto událost,“ ptal se Bob našeho Mistra Saint Germaina, „když se zase vrátím do svého těla?“

„Když si to budeš přát, tak určitě!“ odpověděl. „Tato výsada, kterou ti dnes udělujeme, je nanejvýš ojedinělým darem, protože jsi zde nyní oděn do dočasného těla. Toto je však přesto tak hmatatelné, jako tvé vlastní fyzické tělo a jako těla všech ostatních přítomných.“

Nyní přistoupili všichni a blahopřáli milostným párům, zářícím štěstím. Nanebevzetí Mistři uzavřeli řetěz, aby jim mohli kdykoliv v budoucnosti pomoci, pokud by to bylo třeba. Nyní jsme se dověděli, že ti oba Zářící Mistři byli také ‘Dvoupaprskem’. Přítomní Nanebevzetí Mistři znali Boba, protože s ním byli ve vyšších sférách ve spojení; on si však na tato setkání nepamatoval. Když k němu přistoupil Saint Germain, chtěl před ním Bob pokleknout.

„Ne, Bobe,“ řekl Saint Germain a v odmítnutí pozvedl svou ruku, „tvá vlastní ‘JÁ JSEM Přítomnost’, která v tobě sídlí, je stejně tak velká jako těch ‘Nanebevzetých Mistrů’, kteří pouze našli o něco dříve než ty stezku k dokonalému Mistrovství a Svobodě. Jim patří vždy tvá první láska, tvé uznání a uctívání, nikdy to nezapomeň. Já jsem tvým starším bratrem, to je vše a mám velkou radost, že ti mohu pomoci ke stejné svobodě. Je to příkaz tvé vlastní ‘Mocné Přítomnosti JÁ JSEM’, který tě uschopňuje, abys dnešní noci v této postavě pobýval mezi námi. Je vždy radostí moci pomáhat, pokud to dovolí ten Velký Zákon tvé bytosti.

Přeji si, aby si sem přišel zítra v noci stejným způsobem, aby ses mohl setkat s matkou tvé milované, která bude také přítomna. Budeš vidět mnohé, čemu ještě nyní nemůžeš rozumět, ale tvá krásná láska a tvá důvěra ti otevřou bránu požeňnaní tak daleko, jak si o tom můžeš nechat jenom snít. Plné porozumění bude však držet krok s tvým rozvojem. Uspořádej tvou práci v dole tak, abys mohl jít přesně v devět hodin spát. A nyní se musíš vrátit zpět do svého fyzického těla.“

Saint Germain nás všechny požádal, abychom vytvořili okolo Boba kruh. Krátce na to nás opět zahalil zářící světelný kruh v růžové, modré a zlaté barvě. Oba zářící Mistři se postavili vedle Boba a všichni tři zmizeli z našich očí. My ostatní jsme šli do křišťálového sálu a asi po dvaceti minutách se znovu v našem středu objevili ti Zářící Mistři.

Nikdy v mém bytí jsem ještě nepocítil takovou nádhernou radost a Božskou Lásku, jakou vyzařoval každý z přítomných. Tímto byla naše práce až do příštího večera ukončena. Těch dvanáct Nanebevzetých Mistrů, kteří přišli nakonec, utvořilo kruh a brzy na to zmizeli z našeho dohledu. Zbylých šest Mistrů nám požehnal a zmizelo také.

S nekonečnou vděčností za všechny tyto zážitky, divy a požehnání jsme se shromáždili okolo našeho Milovaného Mistra Saint Germaina. Vysvětlil nám:

„Moji milovaní žáci, vidíte nyní, jak je jasnější a veselejší vzestoupil nade všechna lidská, pozemská omezení a všechno zvolené tvořit bezprostředně ze Světové hmoty? Ona je tou Věčnou Všudypřítomnou Zásobou všeho, co si jen můžete přát. Každý z vás čtyř sem pozvaných se toto může naučit dříve, než si to vůbec odvážíte ve vnějším rozumu představit. Potřebný čas k docílení tohoto Mistrovství se ohromně zkracuje, když jednotlivec dospěje k porozumění, že jeho fyzické tělo je chrámem té ‘Mocné Přítomnosti JÁ JSEM’ Božího Světa, a že ta životní síla, která pohybuje jeho tělem, je Nejvyšším Živoucím Bohem. To je Kristus, ten Jediný dosvědčený syn - ‘Bůh v činnosti’.

Vždy nacházejí mnozí velkou pomoc, když si představí Boha jako Nanebevzetého Mistra v nitru nebo jako tu ‘Mocnou Přítomnost JÁ JSEM’, ke které mohou hovořit. Tato Přítomnost je nádherné Planoucí Světlo. Můžete toto světlo vidět uvnitř vaší vnější mysli a těla, jako viditelnou, hmatatelnou Přítomnost, která se vznáší blízko nad vaším fyzickým tělem. Můžete k němu hovořit a přijímat určité odpovědi, dokonalé vedení a překvapující zjevení.

Když vnitřně a dost často budete chápat tu vaši ‘Mocnou Přítomnost JÁ JSEM’, můžete být trvale pod Božím vedením. Jeho Mocná Moudrost a Inteligence a jeho Tekuté Světlo budou nepřetržitě proudit do všeho, o co se snažíte, když jenom vaši pozornost neotřesitelně nasměrujete nejdříve na tu ‘Mocnou Přítomnost’ a potom na zvolený cíl. Toto se musí stát s určitou a vytrvalou Láskou. Taková všemocná síla a moudrost (inteligence) je nepřekonatelná a nezná nezdár.

Pochybnosti a obavy, tyto těžko proniknutelné pocity, mohou zabránit člověku uznat tuto ‘Mocnou Přítomnost JÁ JSEM’ a její dokonalost, když se jim to dovolí; ta ‘Přítomnost’ se však jimi nikdy nedá zmást. Toto vědění zajišťuje rychlé provedení. Nemůžete si ani představit, jak ohromný pokrok je možný v krátké době, když budete pouze trvale vědomě a neomezeně - a vy to můžete, když budete chtít! - přijímat tu nádhernou lásku, inteligenci a sílu té ‘Mocné Přítomnosti JÁ JSEM’, jejíž energie proudí každým okamžikem po čtyřadvacet hodin denně vaší myslí a vaším tělem a působí v nich.

Jednu důležitou věc musí hledači pravdy a dokonalosti naprosto srozumitelně poznat: podstatu přání. Nikdo nikdy nemůže dosáhnout bez jakýchkoliv přání Mistrovství nad lidským tvořením a tím vlastního vzkříšení. Bez přání něčeho dosáhnout se nemůže nic podařit. Každá touha pozitivního druhu je ‘Bůh v činnosti’ ve vás samotných, protože kdyby nebylo přání v Božském Principu, nikdy by nic nemohlo být stvořeno. Bez přání Božství nemůže být nic tvořeno.

Činnost touhy je pohyb kupředu, snaha o rozšíření života samotného a nikdy nemůže být vyražena. Život je stále trvajícím pohybem a všechna pozitivní touha udržuje tento pohyb v toku.

Je třeba ovšem pečlivě rozlišovat mezi smysluplnými přáními a lidskými pudy (žádostmi), protože ty jsou si tak vzdáleny, jako světlo a tma. Pud je pouze nashromážděním síly, která je ve své podstatě určována lidskými pocity a tvořena návykem ve smyslovém organismu. To

nemá co dělat s touhou uvnitř života Božího, protože uvnitř tohoto života je všechno čisté, dokonalé a pozitivní. K životu patří navěky také pozitivní touha. Bez té je nemožné rozvinout nebo vyjádřit život.

Je povinností žáka být vždy bdělým a mít se na pozoru ve zřetelném rozlišování, z jakých důvodů chce něco konat. V nejpřísnější upřímnosti musí zkoušet své pocity a důvody; protože často se mu pokouší vnější činnost rozumu našeptávat, že jedná z důvodů skutečně rozumových, zatímco hledá pouze uspokojení pocitů.

Dnes je většina lidí ve svém konání řízena ještě z devadesáti procent pocity a pouze málo moudrostí rozumu. Proto jsou především bytostmi s tělesnými pudy místo Bohem řízenými Mistry všech záležitostí a oblastí života.

Dokud neovládne žák své pocitové tělo a nebude mu s konečnou platností vládnout láskou, moudrostí a silou své 'Mocné Přítomnosti JÁ JSEM', nemůže být spolehlivým a nemůže postupovat trvale ke svobodě. Tato 'Mocná Přítomnost JÁ JSEM' si ukládá svou sílu do paměti pocitového těla a je na ní závislá při plnění toho Dokonalého Božího Životního Plánu. Každý zná rozdíl mezi pozitivním nápadem, stejně tak pocitem lásky, míru a klidu - a nesouladem. Nejprostší mysl, dokonce i dítě, zná v nitru rozdíl mezi Boží Cestou Života, Božím Přáním - a lidským požitkářským pudem. Máme se rozhodovat pro Boží Cestu Života a když nedonutíme smyslové pudy, aby poslouchaly naše příkazy, tak musíme trpět a zakoušet zmatek a destrukci, dokud nevedeme svůj vlastní svět opět do pořádku, aby se opět mohl radostně zapojit do velkého uspořádaného pohybu Celku.

Když si někdo přeje se poddat svému vlastnímu pocitu odporu, místo aby jej uklidnil a nahradil vnitřním mírem, zničí se sám, svůj rozum, své tělo a svůj svět. Protože ten 'Zákon' vyžaduje, aby všechny nesouladné myšlenky a pocity, které vysílá lidská bytost, nejdříve musely vibrovat mozkiem a tělem vysílajícího, než mohou dosáhnout zbývajícího vesmíru. Když tam dozněly, začínají svou zpětnou cestu k tvůrci. Na této cestě zpět přijímají ostatní příbuzné vibrace a s tímto přírůstkem tvoří svět individua. Tak zní 'Zákon' a ten je neměnný. Je-li ta Velká Životní Síla ve fyzickém těle použita pozitivně, vzrostou v nejvyšší míře radost, štěstí a velké tvoření - nejen v nás samotných, nýbrž ve všech lidech, v každém místě, každé věci a každé záležitosti, kterou ovládáme. Protože 'Mocná Přítomnost JÁ JSEM' představuje díky pomocnému prostředku toho osobního Já Božskou Lásku v činnosti a čím pevnější a usebranější je pozornost, tím podivuhodnější jsou výsledky.

Nyní však se všichni odebereme k zaslouženému odpočinku. Všemocné Osvícení a Nekonečný mír Nejvyššího Boha nechť vás obejmou. Zítřka v noci vám budu mít po ukončení dalšího denního díla ještě mnoho co říci. Setrvejte každý nejméně patnáct minut ve své koupeli. Bude připravena speciálním způsobem. Poté naleznete jídlo. Objímám vás svým mírem, svou silou a láskou a doporučuji vás všechny vaší vlastní 'Mocné Přítomnosti JÁ JSEM'. Dobrou noc!"

Šli jsme do našich pokojů a našli jsme všechno ozářené tím oslnivým světlem té „Mocné Přítomnosti JÁ JSEM“. Celá atmosféra byla nabita Čirým Elektronovým Světlem. Když jsem vstoupil do koupele, cítil jsem s rozkoší tuto Živoucí Přítomnost ve vodě jako magické laskání Matky Všeho Života.

Byla zvýšena vibrace každého atomu mého těla a bylo ukořeleno do zářícího míru. Když jsme byli připraveni k večeři, pohlédli jsme do zrcadla a nepoznali jsme se, jak jsme vypadali svítivě a zářivě. Po nebeském pokrmu jsme se ihned uložili ke spánku.

V pět hodin příštího rána nás probudil nádherný tón éterického zvonu a zjistili jsme, že světlo okolo nás svítí ještě oslnivěji než dříve. Také v našich vlastních tělech mělo takové vibrace, že proudilo živě z našich rukou.

Snídaně byla opět zázrakem. Smetanový zlatý nápoj se zdál být tekutým světlem, plný nashromážděné síly. Ochutnali jsme a řekl jsem Rexovi:

„Stojíme před neobvyklými mocnými zážitky a tento pohár nám dává sílu, aniž bychom tělo zatěžovali zbytečnými látkami.“

Po snídani se objevila na stole před každým malá křišťálová sklenice a vedle proužek papíru se slovy: „Pijte beze strachu!“ Tekutina vypadala jako Čirá Elektronová Síla. Vypil jsem ji jedním douškem. Nejdříve se má bytost rozšířila, jako by chtěla obsáhnout Nekonečno. Potom jsem se cítil ohromně povznesen. Myslel jsem, že ztratím vědomí, brzy jsem si však zvykl na tento stav, pohlédl jsem na Rexe a viděl jej stát v planoucím ohni Světla. Jeho oči byly zavřeny a jeho tělo se kývalo, jako by chtěl upadnout. Přistoupil jsem k němu a náhle jsem před sebou viděl zazářit slova: „Neměj obavu“ - vtom Rex otevřel své oči a když na mne pohlédl, proudily z nich dva světelné paprsky. Byl to překvapivý zážitek a štěstí, že jsme neměli strach.

Nyní nás zavolal zvon do křišťálového sálu. Když jsme přistoupili k bráně, dveře se tiše rozlétly a přijala nás okouzlující hudba. U varhan stála ta nejnádhernější Mistrovská Přítomnost, krásnější než vše dosud viděné, a u klavíru její 'dvoupaprsek'. Jejich hudba zasahovala do hlubin duše. Teprve když dozněly nástroje jsme zjistili, že je ještě někdo přítomen. Viděli jsme nyní deset těch Nanebevzetých Mistrů mezi námi. Vedle nich stály Nada a Pearl, zahaleny do zářícího světla, které svítilo asi v okruhu jednoho metru okolo nich. Opět začala hrát hudba. Náhle jsme svůj zrak obrátili ke dveřím. Vstoupili Saint Germain a Daniel Rayborn a mezi nimi nádherná paní - Mistr.

Ve stejném okamžiku přestala hudba hrát a Nada a Rex nahlas zvolali: „Maminko!“ Spěchali do její náruče. Brzy přišel Rex znovu ke mně, položil mi ruku okolo ramenou a vedl mne ke své matce se slovy:

„Toto je náš nádherný přítel, který k nám před několika týdny přišel. Nemohli bychom jej milovat vroucněji.“

„Můj milovaný synu,“ řekla matka, „mnohé, co se událo, jsem pozorovala a jsem stejně tak vděčná, že jste našli takového přítele. Také k němu vysílám svou lásku a je nádherně opětována. Necht' vás vždy obklopuje žehnání, láska a osvětlení Boží.“

Všichni přistoupili a pozdravili se jako jedna velká šťastná rodina. Znenadání jsme pocítili silné vibrace a vtom jsme uviděli tu Mistryni, která hrála na varhany, jak se vznáší pod stropem nad námi. Bylo nám, jako bychom se zdržovali v éterických říších a ne v srdci hory na Zemi. Již stála Mistryně vedle nás. Byli jsme jí představeni, jmenovala se Dafné, „Dítě Světla“. Pozdravili jsme také Ariona, její doprovod na klavír. Saint Germain upozornil, že jsou oba ze sedmé sféry a již dávno ukončili své putování lidskou zkušeností a dosáhli Mistrovského Stavů.

Dafné a Arion přišli k Nadě a Rexovi, spojoval je velký vnitřní soulad. Ptali se, zda by děti v doprovodu varhan a klavíru nezaspívali. Rádi oba svolili a Dafné se ptala Nady, co by chtěli zpívat.

„Lásky věčné Světlo,“ řekla, „Rex a já jsme to napsali.“

Dafné se dotkla na okamžik čela Nady a řekla: „Mám to.“ Přistoupila k nástroji a začala. Hlasy dětí byly vždy pěkné, nyní však zněly přímo nádherně, plny nové síly a krásy. I samotní Nanebevzetí Mistři vyjadřovali své uznání. Někdo prosil Nady matku, aby také zaspívala, a když začala, naplnila nebeská radost každé srdce. Její velká láska proučila ke všem skrze její tóny a zasypávala Zemi nebeskou blažeností.

Nyní nás zavedl Saint Germain do elektrické laboratoře. Shromáždili jsme se okolo atomového urychlovače a Saint Germain vyzval každého z nás, který ještě nepovznesl své tělo, aby si sedl do židle; nejdříve Daniel Rayborn, potom Pearl, Rex, Nada a také já.

„Ta ‘Mocná Přítomnost JÁ JSEM’ v každém z vás vám řekne, kdy máte tuto židli opět opustit,“ řekl, „protože se během postupu zvýšení nemá hovořit.“

Dafné předstoupila před židli, Saint Germain se postavil za ní. Rayborn se posadil a vytrysklo oslepující modrobílé světlo v křišťálové čistotě. Po asi deseti minutách byla struktura jeho těla zcela průsvitná. Pomalu vystupoval pulzující modrý proud po jeho páteři nahoru a roztavil se se sjednoceným proudem ze šišinky mozkové, slinných žláz a podvěsku mozkového. Vytvořilo se tam Oslnivé Zlaté Světlo, ohraničené tou nejsilnější modří, jakou jsem kdy viděl. Silou tohoto svého vlastního Světla se zvedl a sestoupil ze židle; zdál se spíše se vznášet nežli jít. Do židle si sedla Pearl. Za méně než pět minut zmizela její postava zcela v oslnivém Bílém Světle. Trvalo to asi deset minut, než se ze Světla vynořila. Když sestoupila ze židle, Světlo ji následovalo, jako by ji chtělo laskat.

Rex byl na řadě. Nejdříve se zatřpytilo mírným narůžovělým Světlem a potom se to Světlo přeměnilo Světlo na zlatou, modrou a nakonec na svítivě bílou barvu, která si ovšem podržela nádherné modravé zbarvení. Jeho postava nám zcela z očí nezmizela, po deseti minutách však sestoupil ze židle s planoucím zrakem plným Světla té „Mocné Přítomnosti JÁ JSEM“. Nyní se posadila Nada a okamžitě se stalo Světlo oslepujícím sluncem a její postava zcela zmizela v nádherném žáru. Zdálo se, že se vznáší, jak lehkonoze sestoupila ze židle a paprsky silného Světla ještě dlouho tryskaly z horní části jejího těla.

Nakonec jsem zaujal místo také já. Cítil jsem, jak strukturou mého těla plápolá milion Světelných bodů, když byla ta větší síla elektronů osvobozena atomickou strukturou. Nejdříve bych býval chtěl skutečně vyskočit z mého pozemského těla a okamžitě si nárokovat plnou svobodu mé „Mocné Přítomnosti JÁ JSEM“. Brzy však jsem se přizpůsobil a pocíťoval skvostnou extázi jak naplňuje mé celé bytí - pocit nepředstavitelné krásy.

Vyslal jsem mocný proud lásky ke všem lidem a modlitbu, aby všechna tato nádherná osvětlení mohli zažít všichni, protože již nikdo nesmí více stát stranou, pokud již jednou tímto způsobem vstoupil do Světla. Nikdy jsem si nepomyslel, že lze tu Mocnou Sílu Boží Lásky tak silně vysílat. Kdyby mohly být tři čtvrtiny lidstva pozdviženy do tohoto osvětleného stavu a mohly vědomě vysílat po sedm dní tuto sílu Boží Lásky, byla by Země a všichni její obyvatelé přeměněni. Neexistovaly by více žádné hádky a sobectví. Dá-li Bůh, aby takový den již byl tady!

Náš Milovaný Mistr nás požádal o návrat do křišťálového sálu. Tam jsme našli židli pro všechny přítomné, uspořádané směrem k východní stěně divuplného prostoru. Saint Germain přistoupil k nějakému lanu, které viselo na stěně a zatáhl za něj.

Stěna se odsunula stranou a uvolnila hladce vyleštěnou plochu o velikosti asi sedm krát čtyři metry. Saint Germain vysvětloval:

„Toto je kosmické zrcadlo, ve kterém může každá bytost, která dosáhla určitého stupně dokonalosti, vidět celou řadu svých životů, příčinu a následek své vědomé činnosti a pozvolný vzestup k Mistrovství. Pozná-li tím Boží plán své budoucnosti, naučí se pracovat společně s tím velkým dopředu ženoucím Kosmickým impulsem. To mocně zvýší sílu jeho potřebného sloužení a vědomě v něm rozšíří Lásku, Světlo, Moudrost a Sílu té ‘Mocné Přítomnosti JÁ JSEM’.“

Pět židlí se nacházelo bezprostředně před středem zrcadla. Na tyto jsme si na pokyn Saint Germaina sedli my, Rayborn, Pearl, Rex, Nada a já sám.

„Nechte své oči zavřené,“ řekl Saint Germain, „až na toho, koho vyvolám. Mluvit nesmí nikdo. Když jeden skončí, vyvolám příštího. Pouze ty,“ obrátil se na mne, „budeš pozorovat celé dění, protože jsi tu proto, abys vše správně pochopil a světu mohl podat zprávu. Ti ostatní jsou zde kvůli svému vlastnímu osobnímu růstu.“

Nyní mi bylo dovoleno sdělit pouze zlomky následujících dějů.

„Zvolám-li nějaké jméno,“ poučoval nás Mistr, „má ta osoba vhodit do zrcadla Světlo své vlastní duše, držet je tam neotřesitelně a klidně pozorovat výsledky, ať již se stane cokoliv.“

„Daniel Rayborn!“

Bezprostředně se objevila safírově modrá světelná skvrna na mléčně bílé ploše zrcadla a trvale se rozšiřovala, dokud nebylo křišťálově čisté. Saint Germain vysvětloval:

„Nyní se objeví v obrazu život za životem některé velmi zřetelné podrobnosti, některé budou ukazovat strašný boj vnějšího Já proti nezadržitelným útokům a rozšiřování toho ‘Velkého Vnitřního Světla’. Vítězství a vláda Světla mohou být možná zpožděny, nikdy však jim nemůže být zabráněno.

V některých případech za sebou následují staletí a životy, aniž by bylo lze nalézt mnoho pokroku; příčinou byla tvrdošíjnost vnějšího Já. Přece však je unavováno obalem bytí, neskutečností vnějších věcí a opravdově a radostně bude vzývat tu ‘Mocnou Přítomnost JÁ JSEM’. Tím zmizí všechny překážky a jeho Velké ‘Vnitřní Světlo’ se může vyjadřovat stále dokonaleji. Tím je nakonec dosahováno plného Mistrovství.“

Zrcadlo odhalovalo nyní Raybornovy zkušenosti, dokonce i ty z jeho přítomného života a našeho nového spojení. Saint Germain pokračoval:

„Tomuto dobrému bratrovi byla ponechána další lhůta, aby mohl dokončit určitou vnější práci a provedl děti jejich školním obdobím. Takové rozšíření vnějšího konání je možno poskytnout pouze tehdy, když je možné zvýšit atomickou strukturu fyzického těla do elektronové. Když je cíle plně dosaženo, spojí se se svým nádherným Dvoupaprskem, matkou Nady a Rexe. Potom mohou oba pomocí té ‘Mocné Magické Přítomnosti’ toho ‘JÁ JSEM’ rozvinout své skutečné služby, protože jejich záření bude stále jasnější. V určitou dobu vystoupí společně se svým Nanebevzetým Mistrem a budou pracovat ve svých viditelných a hmatatelných vzkříšených tělech jako Velcí učitelé ‘Světla’ v nejvyšších pozicích, jako bezprostřední poslové Nejvyššího Živoucího Boha.“

Nyní se třpytilo zrcadlo pět bíle a Saint Germain řekl:

„Pearl!“

Objevila se skvrna fialového světla, rozšiřovala se a pokryla zrcadlo nádherným zářením. Celý děj by nyní zcela jiný. Pouze ve třech z těch mnoha životů se vnější Já rebelantsky odklonilo od „Světla“. Byly odhaleny mužské a ženské inkarnace. Často žila Pearl jako hlubokomyslný učitel pravdy mezi lidmi. Byla také očitým svědkem ukřižování Krista a pozorovala upálení Jany z Arku. Nakonec přišlo její setkání a sjednocení s Rexem, konečné osvícení a zvýšení jejího těla a její budoucí úřad. Pearl zůstala také vždy ve spojení se svými rodiči ve smyslu vnitřního přátelství, ne však pokrevního příbuzenství. Znovu zhaslo světlo, zrcadlo zbělelo a Saint Germain řekl:

„Rex!“

Kotouč silného růžového Světla pokryl rychle celé zrcadlo a v dlouhé řadě následovaly životy ve formě mužských a ženských inkarnací. Třikrát žil jako velký učitel životní moudrosti a často působil jako důležitý důstojník velkých vojsk. Jako takový byl velmi činný, zvláště během té doby, kdy byla řecká kultura na vrcholu. Jeden život se odehrál ve Francii, jeden v Anglii, třetí v Americe během revoluce. Zde nás Mistr upozornil na jednu zvláštní skutečnost. Řekl:

„Růst Rexe byl tak trvalý, že nemusel v žádné z těch inkarnací vybojovat zvláštní boje. To se stává velmi zřídka, když pomyslíme na ty stovky nebo dokonce tisíce inkarnací, kterými musí duše projít, aby dospěla k věčnému vítězství a svému Mistrovství. Ve třech po sobě následujících životech působil jako známý vědec a učinil důležité vynálezy k blahu lidstva. Nyní přicházíme k současnému životu, který již dobře začal. Tu vidíme ukončení školy a

sjednocení s Pearl. Potom následuje volání k Mistrům v Himalaji a na Dálném východě. Tato doba bude trvat nejméně dva roky. Pozorujte ten překvapivě živý popis určitých prací, které v budoucnu uskuteční. Bude také hrát velmi důležitou roli v americké vládě.“

Se vzplanutím vše ze zrcadla zmizelo a Saint Germain řekl:

„Nada!“

Skoro ihned pokrylo zrcadlo světlo jako slunce. Když se vyjasnilo, Saint Germain začal: „Zde je velmi pozoruhodné projevení stovky životů, jejichž inkarnace vykazuje velmi silnou činnost a trvale upřímnou převládající touhu po Světle. V nynějším průběhu obrazu vidíme pohyb Nady a Boba Singletona na Atlantidě. Tenkrát byl synovcem jednoho z těch Velkých Mistrů - Vládců. V jednom z dalších životů působila Nada jako kněžka v Egyptě. Zde je dcerou arabského šejka a již několik životů ji chráním a učím.

Toto je její současný život, naše setkání, její dotek s Bobem a náhlé ukončení jejího školního období. S konečnou platností přijme Kosmickou práci, zatímco Bob na ni ještě není zcela připraven. Pozoruj, jak se nyní plně probouzí a jak se rozsvěcuje to Velké Světlo. Stanou se velkými učiteli Boží Moudrosti. Bob zvýší své tělo, jako ti ostatní, s pomocí Nanebevzetých Mistrů. Budoucí práce těch obou Nanebevzetých bude plná krásy.“

Nyní řekl Saint Germain moje jméno. Vhodil jsem Světlo své duše do zrcadla a Světlo se začalo uprostřed točit jako velký diamant a rozšiřovalo se rychle až k vnějšímu okraji. Daleko v minulosti jsem viděl mé Skutečné Já, tu „Mocnou Magickou Přítomnost“ toho „JÁ JSEM“, jak používala jedno tělo za druhým v celé řadě životů. Dva z nich se odehrávaly na Atlantidě jako inženýr v dole a ve vzduchoplavbě. K tomuto sledu obrazů poznamenal:

„Nyní přichází tvůj dnešní život znovu v plném souladu s tvým Dvoupaprskem. Ten zasahuje do daleké budoucnosti, protože budeš pomáhat v té velké rodině Nanebevzetých Mistrů povždy skrze Boží Lásku lidem na Zemi v jejich Nanebevzetí. Požehnání Božího Sloužení je velkou výsadou, nezapomeň však, že ta největší služba, která je možná, spočívá v plném uznání tvé ‘Mocné Přítomnosti JÁ JSEM’, toho Mocného Světla v tobě a nad tebou.

Podrž všechno pevně v paměti, co říkám o sloužení, protože zde lehce dochází k omylu. Mnoho lidí označuje jako službu mnohé, co ve skutečnosti představuje pouze otroctví ve vztahu k potřebám, které byly lidmi v jejich omezenosti vytvořeny. Činy k jejich uspokojení nejsou smysluplnou službou a nikdy jí nebudou. Ujasněte si to a nikdy to nezapomeňte. Jedna z Nanebevzetých Mistryň to vyjádřila takto:

‘První služba každého člověka spočívá ve velebeném uctívání toho ‘Božího Já’, toho ‘Velkého Mistra’ v sobě samotném. Tím připoutá pozornost vnějšího rozumu na zdroj, z něhož samotného můžeme přijímat Dobro. To pozdvihne vnější rozum k plnému uznání té ‘Nejvyšší Vítězné Síly’, která je zakotvena uvnitř lidské postavy, a která je Božská. Když člověk dobře slouží svým lidem, neudrzuje však trvale svou pozornost na tom ‘Nejvyšším zdroji’ Lásky, Moudrosti a Síly, potom může být jeho služba lidem jen nedostatečná.

Je-li člověk takovým způsobem zaměstnán hledáním věcí, které leží v dosahu vnějších smyslů, že jeho vědomá pozornost zůstane nasměrována na ně, místo na tu ‘Nejvyšší Přítomnost’, která je tvoří, opět půjde o omyl.

Přeje-li si člověk naléhavě sloužit svým lidem a obrátí tím svou pozornost od ‘Nejvyššího Tvůrce’, podaří se mu jen nemnohé.

Jediná skutečná služba spočívá v pevném udržování pozornosti a uznání na tom ‘Velkém Mistrovi v Nitru’, tom jediném Tvůrci, aby vnější rozum byl tou ‘Vnitřní Přítomností’ naplněn takovým způsobem, že se přirozeně veškeré konání celého dne okamžitě stává Dokonalou Boží Službou, aniž by se muselo o něčem přemýšlet. Pouze tehdy může ten ‘Velký

Mistr v Nitru', ta 'Mocná Přítomnost JÁ JSEM' trvale řídit vnější konání, dokud se nestane jen výrazem dokonalosti.

Dokud vnější Já ještě není plně probuzeno tak má období, ve kterých, aniž by si toho bylo vědomo, podléhá potřebě předvádět svou ješitnost a své schopnosti ostatním lidem. To vždy vyvolá určitý druh otřesu, který zatřese vnějším Já, dokud si neuvědomí své naivní konání. Nyní bude žádostivě hledat svůj 'Zdroj Síly', které buď zapomnělo nebo vědomě odsunulo stranou, protože ten 'Velký Mistr v Nitru' se nikdy nebude nutit do našich vynucených rozhodnutí a do naší svobodné vůle, když jej k tomu radostně nevyzveme. Říkám radostně, protože ta zjevení (manifestace) následují tím rychleji, čím radostněji jsme schopni uznat tu 'Mocnou v Nitru sídlící Sílu'.

Naše uznání (akceptace) je příkazem, který musí být poslechnut. Nesmí být odmítnut. Nyní musí pozornost a uznání zůstat dlouhou dobu a dostatečně pevně nasměrovány do nitra, dokud nedojde k úplnému odstranění mylného dojmu toho vnějšího Já, že má samotné nějakou vlastní sílu.

Vnější rozum nemůže pominout skutečnost, že všechna síla, kterou užívá, přichází z té 'Velké Přítomnosti v Nitru', a je jedno, jak je tato síla užitá. Nedovol nikdy, aby tě touha po službě okradla o nutný a nedělitelný čas, abys mohl svou pozornost a uznání udržet nasměrovány na tvého 'Velkého Mistra v Nitru', protože vědění o správné službě pro správnou věc a ve správný čas tě potom napadne samo.

Toto je zákon Skutečné Boží Služby, který po všechny časy říká tomu osobnímu Já: 'Nemáš mít kromě mne žádné jiné Bohy.' Toto je plné užití celého Zákona.'“

(Toto poučení o podstatě služby bylo uděleno původně jednou Mistryní, která se také jmenuje Nada a která zvýšila své tělo již před 2.700 lety. Vykonal nejvyšší práci pro lidstvo této Země, tvoří však zároveň také v daleko vyšších sférách. Saint Germain si přál, aby byl tento popis uveden na tomto místě v „Magické Přítomnosti“, protože ji dává všem hledajícím a chtěl by, aby se každý čtenář této knihy aspoň částečně zúčastnil záření jejího požehnání. - Nakladatel)

Saint Germain rozváděl dále:

„To osobní Já nemá absolutně nic vlastního, protože přichází do svého vtělení dokonce i bez pozemského těla a není-li fyzické tělo osvíceno nebo vzkříšeno, prochází Já takzvanou smrtí a dokonce toto tělo odkládá. Tak nevlastní to osobní Já skutečně nic. Vše je pouhým lénem Velké Mistrovské Přítomnosti, a je zcela jedno, jak dalece zneužívá to Já ty nádherné dary života.

Udržujte svou pozornost ve výšinách, na 'Světle' a brzy již ustane to zbytečné vlastní úsilí toho vnějšího Já. Pozdvihněte se v trvalém vzestupu na stupeň vznešenosti, na kterém překonává radost z Boží služby dalece všechny pozemské představy.

Toto ukazují ta projevení osobního růstu ve stovkách pozemských životů se všemi jejich zkušenostmi. Je to zvláštní událost a zvláštní výsada, když je toto ukazováno nějakému hledači a je dovoleno pouze tehdy, když jednotlivá bytost dosáhla určité výše konání a vnitřní síly, která jí umožňuje přehlédnout zkušenosti z minulosti, aniž by tím byla v nejmenším ovlivněna nebo odvedena, ať již jsou jakkoliv hrozné.“

Pouze malý zlomek toho všeho, co zjevilo kosmické zrcadlo, zde může být popsáno, protože ty zkušenosti byť i jen jedné jednotlivé bytosti v průběhu stovky vtělení by naplnily mnoho svazků.

Nyní zatahl Saint Germain opět kryt nad zrcadlem, usadil se mezi hosty a udělovat překvapující poučení. Většina se týkala nás jednotlivě a naší budoucí práce samotné a může zde být pouze naznačena. Řekl k Pearl, Nadě a Rexovi:

„Je mým přáním, aby se Nada vrátila do své školy a Pearl s ní, aby se obě během roku věnovaly určitým studiím, které jim ještě označím. Zajistím, aby mohli důl a ranč převzít spolehliví lidé. Dnes máme 28. července 1931. Přesně za rok, 28. července 1932 se zde všichni znovu v jeskyni symbolů setkáme. Daniel Rayborn dokončí své vzkříšení do svého elektronového těla a vstoupí se svým milovaným Dvoupapřskem Nadou, ‘Dítětem zpěvu’ do plné svobody.

Každý z vás přijme čas od času nutná poučení a školení a tato vás navedou na stezku svobody. Víte, že existuje pouze jediný zdroj všech věcí: vaše ‘Mocná JÁ JSEM Přítomnost’ ve vás a okolo vás, na kterou se můžete obrátit a která vás nikdy neopustí. Z ní můžete přijímat v neomezené míře Odvahu, Sílu, Ochranu a Vedení, které vás bezpečně provedou každou zkouškou.

Nenalezl jsem ve vás již žádnou slabost, jinak byste zde nebyli. Pokušení se může objevit na nečekaných místech. Přece však si budete trvale připomínat, že opravdový hledač nikdy není bez ochrany. ‘Vnitřní Světlo’ nikdy nezklame, pokud se od něj záměrně neodvrátíte; a že byste tak učinili u žádného z vás nevěřím.

Chcete mne nyní následovat ke kříšťálovému stolu? Musíme našemu milému bratrovi Bobovi ještě prokázat jednu službu.“

Když jsme usedli, prosil Nadu, aby zavolala Boba „vnitřním Světlem“. Po asi deseti minutách stál před námi na stole. Rex mu podal ruku a Bob lehce seskočil ze stolu a objal Nadu.

Zavedla jej ke své matce, která se s Danielem Raybornem vrátila do sálu. Tato se na něj na okamžik pevně zadívala, rozevřela potom s půvabným úsměvem svou náruč a objala jej.

Přítom vyzařovalo Světlo v ní tak mocně ven, že obě těla nebyla skoro vidět.

„Můj milovaný synu, ze kterého mám potěšení,“ řekla a propustila jej, „raduji se za vás oba, že jste se našli a že ta láska vás zavedla k Božskému spojení. To nejvyšší požehnání, kterou může poskytnout moje síla Nanebevzetého Mistra, vás bude stále obklopovat. Myslete stále na to, že čistá nesobecká láska a odevzdání tvoří otevřenou stezku k Nanebevzetí.“

Nada se ptala Dafné a Ariona, zda by mohli opět zahrát. Rádi oba svolili. Když se usadili k varhanům a klavíru, vznášelo se nad nimi v blízkosti stropu oslnivé světlo. Když zahráli první akordy nádherné melodie, zazněl z toho světla nádherný tenor. Jeho rozsah se zdál být skoro bez hranic a tóny se zřetelně a měkce perlily.

Naslouchali jsme bytosti, kterou jsme neviděli, jejíž hlas ovšem představoval nejskvostnější důkaz její Přítomnosti a jejích velkých darů. Po první písni modulovaly oba nástroje a hlas společně „Ameriku“. Všichni jsme povstali, nejen k počtě naší země, ale také k počtě Velkého Mistra, jehož kouzelný hlas nás hluboce dojal.

„Amerika,“ řekl Saint Germain, „znamená mnohem více, než se odvažují mnozí její obyvatelé snít, protože tato země je srdcem - středem duchovního pokroku na této planetě. V Americe má pevnou domácí půdu kosmický Kristus, ta ‘Mocná JÁ JSEM Přítomnost’, a odtud se probouzí v srdcích lidí. Toto velké Všemocné Světlo se bude zesilovat a rozšiřovat, až nezůstane ani stopa sobectví nebo politikaření a nic to nebude připomínat. Mnoho překvapujících věcí se stane v následujících letech, až lidé skutečně pochopí, že nezanikl čas zázraků, nýbrž že u nás zůstanou navždy. Porozumíme potom, že divy nejsou nic, než výsledky poslušnosti v naplňování Velkého Božího Životního Plánu. Stojíme teprve na začátku věku takzvaných zázraků, který zjeví mnoho nádherného, co má pro své děti připraveno ta ‘Magická Přítomnost’.

Amerika je ‘Grálem’, ‘Kalichem’ pro tuto Zemi, který nese Světlo Kosmického Krista, které osvíti Zemi a přivede ji k Božímu pořádku skrze tu Sílu té ‘Mocné JÁ JSEM Přítomnosti’.“

Bob byl tak šťasten! Ptal se, zda by se nemohl setkat s naším Milovaným Mistrem ve viditelném, hmatatelném těle, než začne opět škola. Saint Germain odpověděl:

„Stane se to dříve, než si myslíš, protože naši milí přátelé budou brzy opět zpátky v dole. Setkám se tam s vámi všemi, řekneme desátého srpna. Ale nyní, Bobe, se musíš opět vrátit do svého fyzického těla.“

Ihned vedle něj stáli oba Zářící Mistři. Bob popřál své milované a všem ostatním dobrou noc a ihned nám ti tři zmizeli z dohledu. My ostatní jsme se shromáždili okolo Nady, její matky, která objímala všechny své milé.

„Je čas, musíme jít,“ řekla, „ale tentokrát v radostném nadšení, ne ve smutku, jako při našem prvním rozloučení.“

„Přeji si, abyste se nyní vrátili do vašich pokojů,“ požádal nás Saint Germain, „odpočinuli si do zítřka do dvou hodin a potom se vrátili domů. Stůl bude prostřen, jakmile budete připraveni. Je mou výsadou, abych doprovodil to milované ‘Dítě zpěvu’ - poukázal na matku Rexe a Nady - do její sféry, ve které nyní pobývá.“

Pozorně jsme pozorovali, co se nyní stane, a viděli jsme obě postavy pomalu, asi za tři minuty, zmizet z našich očí. Takového druhu je síla Nanebevzetých Mistrů, přijít a odejít, učinit hmatatelné tělo dle své svobodné vůle viditelným nebo neviditelným. Ponoření do prožívání tohoto děje mizení jsme teprve později upozorovali, že také ti ostatní Nanebevzetí Mistři zmizeli, a že Daniel Rayborn, Pearl, Nada, Rex a já jsme zůstali sami. Když jsme se na sebe podívali, nebylo žádné oko suché; naše srdce naplnila největší vděčnost a radost a přetékala ve formě slz radosti.

Vrátili jsme se do našich pokojů a našli jsme tam nádherné jídlo: lahodný oříškový chléb, tekutinu jako jantar, nádherně osvěžující a míchaný salát z různých dobrých věcí, jaké jsme ještě nikdy nejedli. Když jsme se ukládali k odpočinku, pomalu zhaslo to zářivé světlo, až zůstal jen modrobílý třpyt jako měsíční světlo. Přivedlo nás do nepopsatelného uvolnění a naplnilo nás klidem.

Éterický zvon nás probudil z hlubokého spánku. Pohlédl jsem na své hodiny: jedna! Oblékli jsme se a našli jsme náš malý křišťálový stůl obložen sladkým ovocem, také broskvemi a jahodami, jaké jsem ve vnějším světě ještě nikdy neviděl. U něho stála mísa naplněná nějakým druhem těžké šlehačky, která se jedla k ovoci. Každá lžice vyslala do mého těla elektrický proud, který poskytoval takový pocit síly, odvahy a důvěry, že si to ani nelze představit.

Když jsme ukončili naše jídlo, přilétl na stůl kousek papíru a pozval nás, abychom přišli do křišťálového sálu. Tam se otevřely ty velké dveře a pozdravili nás Saint Germain a ti ostatní, kteří tam již byli. Posadili jsme se a Saint Germain řekl:

Naše práce tady je pro tuto dobu ukončena, protože každý z vás se v těchto dnech mocnými skoky posunul ve vývoji kupředu. To bylo umožněno kvůli předešlým výkonům, jichž si však ještě nejste vědomi. Nyní se vrátíte k vaší obvyklé práci a činnosti ve vnějším světě, ale nebudete pro ni déle příslušni. Nikdy více se již vibrace vaší mysli a vašeho těla nevrátí zpět na ten stupeň, na kterém jste stáli ještě před třemi dny při vstupu do Jeskyně symbolů.

Vaši přátelé budou tu změnu vidět a cítit, nebudou však schopni poznat příčinu. Neodváží se vás na to ptát. Oblečte si nyní opět váš oděv vnějšího světa, vezměte si však ten oděv, který jste zde nosili, sebou, protože vám bude sloužit při meditaci a ke sjednocení s Nanebevzetými Mistry.

Svým způsobem s vámi zůstanu v trvalém spojení. Dovolíte-li, dovedu vás nyní k východu jeskyně, protože musím být dnes odpoledne v pět hodin na Dálném Východě. Naše spojení nyní zůstane trvalé.“

Převlékli jsme se a Saint Germain nás zavedl k východu. Pokusili jsme se vyjádřit svou vděčnost, Saint Germain však zvedl svou ruku, přikázal mlčet a řekl:

„Pokusme se do budoucna zabránit potřebě vyjadřovat to, co ostatní již vědí. Domnívám se, že nyní stojíme mimo společenské zvyklosti. Znáš tu velkou lásku a vděčnost ve vašich srdcích. Moje vlastní láska a vděčnost, že jste našli cestu do Věčného Světla, ke Svobodě a k Dokonalosti, je stejně velká jako ta vaše.

Že jsem vám směl pomoci je pro mne dostatečnou odměnou. Vše se děje z vůle té ‘Magické Přítomnosti’ ve vás, té ‘Mocné JÁ JSEM Přítomnosti’ Vesmíru.“

Když přestal hovořit, ztratilo jeho tělo svou hustotu, obrysy se rozplynuly a následně zcela zmizel našim očím.

V. Vyšší příkaz

Když jsme náš pohled opět obrátili k vnějšímu světu, skoro se nám zdálo, jako bychom se vrátili z jiné planety. Sestoupili jsme po stezce k našemu vozu s nepopsatelnou zpívající radostí v našich srdcích. Jeli jsme zpět a dorazili jsme na ranč v půl čtvrté odpoledne. Tam jsem se vícekrát podívoval, jak to bylo jen možné, že se Rayborn mohl věnovat takové své činnosti jako chovatel dobytka a přesto získal výsadu zažít tak nádherné věci, jejichž svědky jsme se v Jeskyni symbolů stali. V odpovědi na tyto moje vnitřní otázky mi Saint Germain vysvětlil:

„Stává se velmi zřídka, že někdo, kdo je svému Nanebevzetí tak blízko, zůstává ještě zaměstnán v takových nízkých oborech vnějšího světa. Přece však může být výjimečně jednotlivá bytost ve vysokém stavu vývoje takřkajíc skrze obchodní spojení osobnosti zapletena do takového vnějšího úkolu. Přitom mu poskytují Nanebevzetí Mistři pomoc poučením v použití Stravujícího Plamene, který mu dovolí rozpustit velkou část toho, co v dřívějších životech sám stvořil. To musí dokázat vlastní volbou. Tímto způsobem může být taková nouzová pozice využita a může být naplněn i plán mnoha životů. Přece však tento zkrácený postup neplatí pro obvyklý průběh osobní obchodní činnosti. Nechtěli bychom dopustit, aby došlo k nepochopení těch stavů, které byly vytvořeny lidským omezením, protože chov dobytka za účelem usmrcování pro lidskou výživu je od začátku do konce nesprávný. Přesto může být nějaká velmi vyvinutá duše příležitostně zapletena do takové činnosti našeptáváním a všeobecnou polohou vnějšího světa. Když se toto stane, potom ten velký Boží Zákon pomocí Moudrosti Nanebevzetých Mistrů ukáže jednotlivci cestu, pokud se všemi silami snaží dosáhnout svého konečného cíle - osvobození.“

Ráno v sedm hodin devátého srpna (1931) jsme byli připraveni k návratu do dolu. Mimořádně krásný den inspiroval Nadina otce k návrhu, abychom použili vysoký horský pas, kde jsme zažili jeden z nejkrásnějších rozhledů celého Západu. Daleko na severozápadu se zvedal Velký Teton uprostřed divoce rozeklaných horských pásem nesrovnatelné krásy. Na jihu stály Pikes Peak, na jihozápadě Longs Peak a nespočetný zástup jiných, do nebe sahajících vrcholů. Nikdy ten pohled nezapomenu. Při další cestě se měnily opět nádherné obrazy. V sedm hodin večer jsme vjeli do tábora, žádný z nás však nebyl ani v nejmenším unaven.

Zatroubili jsme na roh a brzy přiběhl Bob v mohutných skocích. Tentokrát se zdálo, že na Pearl zapomněl; běžel ihned k Nadě. Tato stála nejprve zcela tiše, jako by jej neznala. Zastavil

se a smrtelně zbledl. Nyní však k němu Nada vztáhla se spanilým úsměvem paže. Musel se nejdříve sebrat, než mohl hovořit.

„Miláčku,“ řekl, „nahnala jsi mi pořádné leknutí; na okamžik jsem si myslel, že moje zážitky v jeskyni symbolů byly jenom sny. Nyní však vím, že jsou skutečností.“

„Ano, ty milý,“ odpověděla Nada, „Bohu díky byly skutečné. My oba za ně zůstaneme navždy vděční.“

Nyní se Bob rozhlédl a jak se zdálo, teprve teď nás ostatní začal vnímat. Objal Pearl a zvolal: „Milá sestro, odpusť mi, ty víš, že jsem tě nechtěl zanedbat.“

„Milý bratře,“ odpověděla, „rozumím ti, vše je v nejlepším pořádku.“

Bob nás všechny objal, dokonce i Daniela Rayborna.

„Bobe,“ řekl Rayborn, „těší mé srdce, že jsi tak přirozený a láskyplný. Pojď s námi povečeřet. Od nynějška patříš k rodině. Budeš jíst vždy s námi a ne již v táboře.“

Při večeři vyprávěl Bob své zážitky v Jeskyni symbolů, protože si přesně pamatoval každou maličkost a byl zcela okouzlen Nadinou matkou. Bylo zjevné, že tyto zážitky mocně zvýšily jeho vibrace. Poté jsme pohovořili o práci na ‘mistrovském nález’. Bob podal zprávu:

„Nález je překvapivě bohatý, již jsme vydolovali zcela bezpečně v hodnotě třiset tisíc dolarů.“ Již jsme se chtěli zvednout od stolu, když před Daniela Rayborna přilétl lísteček se slovy:

„Poctěte mne a povečeřte se mnou zítra večer. Sám připravím všechno pro tabuli z hmoty vesmíru. Můžete dát své hospodyni pro tento večer dovolenou.“ Podpis: Saint Germain.

Tento nápad byl pro Boba něco zcela nového, nanejvýš jej ohromil. Zeptal se:

„Má to snad znamenat, že Mistr vykouzlí večeři z neviditelného?“

„Přesně to, Bobe,“ odpověděl mu Daniel Rayborn, „budeš mít dostatek příležitostí k pozorování všeho, co se bude dít. Otevře se ti nový svět.“

Stůl byl uklizen a začali jsme hovořit obchodně. Bob začal:

„Pane Rayborne, v celém svém životě jsem ještě nikdy nezažil tak nádhernou harmonii mezi důlními dělníky jako zde či takovou lásku a uctívání k majiteli; musí to být dílo Mistra. Dorazil nový vedoucí Dave Southerland a byl bych rád, kdybyste se s ním ráno mohl sejít. Studoval se mnou na důlní škole v Coloradu a složil zkoušku rok po mně s výborným výsledkem.“

„Necht’ přijde hned,“ odpověděl Rayborn. Bob zatelefonoval. Po půl hodině vstoupil silný mladý muž, dobře stavěný, vysoký minimálně šest stop a dva palce (185 cm), otevřeného pohledu, který si hned získal všechna srdce. Prokázal velký smysl pro čestnost a ideály; bylo hned cítit, že mu lze ve všech časech plně důvěřovat.

Příštího rána jsem šel s Rexem a Bobem do kanceláře a našli jsme tam již Davea v plné práci. Zdál se vypadat velmi šťasten a nadšeně řekl:

„Nikdy se mi ani nezdálo, že budu nebi tak blízko!“

„Dave,“ odpověděl mu Bob, „ty nevíš, jak blízko tady ve skutečnosti nebi jsi.“

Ve třičtvrtě na šest večer jsme se shromáždili v obývacím pokoji. V šest hodin někdo jemně zaklepal na dveře. Když Rex otevřel, stál před ním Saint Germain ve skvostném bílém flanelovém obleku jako vysoce elegantní pán moderního světa.

„Chtěl jsem vás trochu překvapit,“ řekl a pozdravil nás svým zářícím dobráckým úsměvem.

„Tak Bobe, proč to neuděláš?“ zeptal se a škádlivě na něj pohlédl.

Bob se zdál být na okamžik zaskočen, potom rychle přistoupil a položil své mohutné paže okolo Mistrových ramen.

„Můj milý bratře,“ řekl Saint Germain, „první krok k dokonalosti spočívá v tom, být přirozený, protože všechny věci, které vycházejí z Božské pohnutky, jsou správné.“ Bob současně zaznamenal, že Saint Germain znal jeho nejnuitnější myšlenky.

„Usedněme a pojezme. Ubrus a celé prostírání, které dnes použijeme, zůstanou zachovány a jsou darem Pearl a Rexovi od někoho, kdo je velmi miluje.“

Daniel Rayborn zavedl našeho Milovaného Saint Germaina do čela stolu, Nada usedla po jeho pravici s Bobem, potom Pearl, Rex a já na levé straně, zatímco Rayborn usedl na druhý konec stolu. Všichni sklonili mlčky své hlavy, když Mistr děkoval za hojnost všeho, co jsme potřebovali.

Když jsme opět vzhlédli, pokrýval stůl vybraný bílý ubrus a u každého místa ležel ubrousek. Uprostřed tabule stála nádherná vyřezávaná váza z jadeitu, plná růží; někteří otevřeli své kalichy a celý prostor naplnila nádherná vůně. Před každým přítomným se objevil křišťálový pohár se zlatou tekutinou a Saint Germain pozvedl svůj pohár s provoláním:

„Na vás a všechny lidi plné osvětlení, nádhery a dokonalosti!“

Bob vypil svůj pohár jedním douškem a když zahořela tato esence jako oheň jeho tělem, bylo v jeho obličejích vidět nejvyšší překvapení.

Nyní se objevily talíře, šálky, podšálky a jiné mísy ze skvostného porcelánu. Byla to hmota jako z perel se zapracovanými zlatými listy nádherných tvarů. Nože, vidličky a lžíce byly z ojedinělého bílého kovu s vyřezávanými křišťálovými držadly. Na talíři se nyní objevilo něco jako kousek masa, když jsme však ochutnali, žádné maso v tom nebylo.

„Tento kousek,“ vysvětloval Saint Germain, „sestává z hmoty, která ještě na Zemi není známa. Má to svoje dobré důvody proč nikdy nejíme maso, proč by žádný člověk neměl jíst maso. Atomy, ze kterých je strukturováno, jsou zhmotněním vlastních minulých zlých myšlenek a pocitů lidí ve hmotě tohoto světa.“

Během těch prvních dvou zlatých věků nebyla na této planetě žádná zvířata. Začala se tvořit teprve tehdy, když lidé vytvořili nesoulad, který pak následoval. První stvoření, jak jsou popsána v biblických dějinách, poukazují na tyto dva zlaté věky a označují je jako ‘velmi dobré’. Potom se zvedla mlha a nastal ten takzvaný ‘hřích lidí’, protože pozornost intelektu byla skrze pocity nasměrována na tělesné pudy.

Tak byl vnější rozum stále více zaplétán do světa věcí. Tím zapomněl člověk svůj původ a silový střed svého bytí, tu ‘Mocnou JÁ JSEM Přítomnost’. Plán dokonalosti nebo Boží životní cesty se ztratil z očí a od té doby se prosazoval do pocitů lidí stále větší nesoulad.

Dokud budou lidé trvat na tom, že budou usmrcovat zvířata, nebudou nikdy moci překonat ty špatné vlastnosti svého pocitového života. Těmito vlastnostmi se sami spoutali, ničí trvale svá vlastní těla a nenechají působit ty jemné duchovní impulsy. Láska lidí ke svým domácím zvířatům čistí a zvyšuje něco z těchto tvoření minulosti a osvobozuje životní proud pro harmonický rozvoj bytí. Kdyby byli lidé čistější a harmoničtější, zmizela by ze Země všechna zvířata. Dokonce i plevel a škůdci rostlin zmizí a Země se zase vrátí ke své dřívější čistotě, jak je popisována v Rajské Zahradě. Toto vše přijde, jakmile bude opět prožívána Božská Moudrost.

Velké škody spojené s konzumací masa vyplývají ze skutečnosti, že si maso zvířete pamatuje pocity strachu, které zakouší zvíře při porážce. Zvíře má emocionální tělo a vibrace strachu ze smrti a během umírání se vtiskávají do masa. Jsou potom přijímány emocionálním tělem konzumenta masa. Určitá hmota se zhušťuje také v mozku a tlumí intelekt a nemohou do něj již vstoupit jemné impulsy té ‘Mocné JÁ JSEM Přítomnosti’.

Jednotlivá bytost volí tyto zatěžující zvyky ze své vlastní svobodné vůle; proto do ní ani Nanebevzetý Mistr nezasahuje. Strach v jeho rozmanitých podobách je převládající pocit dnešních lidí. Představuje široce otevřenou bránu, skrze kterou osobnost ovládají temné síly a dokončují své ničivé dílo. Poučování, že je nutné jíst maso k získání sil, je zcela nepravdivé a zlé, vždyť ani slon, nejsilnější zvíře naší Země není masožravec.

Představa, že nějaké sérum, získané ze zvířat, může poskytnout tělu člověka zdraví, dokonalost nebo ochranu před nemocemi, je výsledkem jiné vědomě konané činnosti temných

sil tohoto světa s cílem podlomit zdraví a odpor lidí, aby stále více získávaly převahu rušivé pocity a ničily vysoké ideály. Lékařství se stalo, aniž by to zpozorovalo, bezmocným nástrojem tohoto ničení pod pláštíkem údajné vědy. Tyto zvrácené pocity v lidském těle jsou příčinou tvrdošíjného setrvávání pudů a žádostí smyslů. Tyto zabraňují lidstvu užívat ty nádherné duchovní schopnosti a Čistou Sílu, kterou by mohlo obdržet od té 'Mocné JÁ JSEM Přítomnosti'. Proto se to ničení stále více rozšiřuje.

Když budou lidé někdy používat ke studiu dokonalosti a divů tvoření, které všude potkáváme, ten samý čas a sílu, jakou dnes užíváme k uspokojení tělesných pudů a nálad osobního Já, potom budou tvořit ty samé divy jako dnes Nanebevzetí Mistři. Za méně než padesát let se budou lidé na zvyk jíst maso dívat jako my na druh kanibalismu.

Existují různé věci, které zanechávají v mozku látky, které musí být nejdříve vymýceny, aby se mohla tím osobním Já nastolit úplná dokonalost té 'Mocné JÁ JSEM Přítomnosti'. Jsou to postupně dle pořadí škodlivosti: omamné látky, alkohol, maso, tabák, nadbytek cukru, sůl a zrnková káva.

Popřemýšlejme nyní, jako mohou být tyto škody překonány. Protože nikdy bych neobrátil vaši pozornost na nedokonalost, aniž bych vám hned neukázal cestu k jejímu překonání, k jejímu harmonického nahrazení dokonalostí. Chtěl bych, abyste si byli trvale vědomi: necht' již cokoliv má být změněno ve fyzické zkušenosti, přivolejte svým rozumem a tělem do činnosti vaši 'Mocnou JÁ JSEM Přítomnost' a vždy bude dosaženo zvoleného výsledku bez jakéhokoliv utrpení nebo nesouladu jakéhokoliv druhu.

Cesta dokonalosti - to je činnost té 'JÁ JSEM Přítomnosti' - nepožaduje od osobního Já nikdy nic jiného, než aby se vzdalo svých pout, nesouhlasu, omezení a trápení. Tato změna je vždy prováděna harmonicky a Boží Láskou.

Pokud osobnost v minulosti tyto cizorodé látky vpravila do fyzického těla a chtěla by mozek a tělesnou tkáň od nich vyčistit, necht' zavolá tu jedinou 'Mocnou JÁ JSEM Přítomnost' a nechá proudit myslí a tělem její Fialový Stravující Plamen. Tato slova mohou znít: 'Mocná JÁ JSEM Přítomnosti'! Prožeň mnou svůj Stravující Plamen Boží Lásky! Vyjmi ze mne tu pudovou touhu. Spal její příčinu a důsledek pro minulost, přítomnost a budoucnost. Nahraď ji hojností svého Já ke své plné spokojenosti a navždy ve mně udrž svou určující nadvládu!

Toto nařizující posílení může být použito pro každý dílčí cíl a vždy bude výsledek nádherný a trvalý. Nejméně třikrát denně se na několik okamžiků uvolněte, abyste se mohli vnitřním zrakem vidět ve sloupu fialového ohně, jehož plamen sahá od nohou až nad hlavu do výšky, a který se rozšiřuje nejméně tři stopy okolo těla. Udržte pevně tento vjem, dokud to je pro vás snadné a pociťujte ten plamen, tuto čistící sílu Boží Lásky, jak proniká každou buňkou vašeho těla. To rozpustí všechny nečisté a nepotřebné látky v tělesných buňkách a vyjasní a osvítí vědomí.

Toto je část vědění o Svatém Ohni, které bylo předáváno po všechna staletí pouze na tajných místech Velkého Bílého Bratrstva. Tímto způsobem čistí, léčí a harmonizují Nanebevzetí Mistři lidstvo a dokonce i Zemi. Je to ta síla, která způsobuje takzvané zázraky. Nikdy nemůže v nějakém mozku, těle nebo záležitosti vytvořit něco jiného, než radostné bytí, posilu, mír a věčné dobro.

Poukázal jsem na to, jak byla stvořena zvířata této Země. K tomu bych chtěl dodat, že ptáci obdrželi původně svůj tvar od Nanebevzetých Mistrů jako poslové ve službách lidí. Jestliže skrze ně působí také ničící síly, je to důsledkem vyzařování lidské nedokonalosti. V novém věku, který nyní přijde, tyto vlastnosti zmizí. Příroda, a pod tím rozumím život v rostlinné říši a říši minerálů této země, bude vytvořena Velkými Kosmickými Mistry, kteří navrhují planetu dle kosmických měřítek a řídí její tvoření.

Příroda sama o sobě je vždy čistá a kdyby lidé nevnucovali atmosféře svůj vlastní nesoulad a nečistotu, ve které vyrůstají rostliny, nikdy by nemohly existovat rostliny jedovaté. Byla na Zemi doba, kdy celá příroda působila v každé maličkosti na mysl a tělo lidských bytostí pouze harmonicky.

V přírodě působí samočistící, sama sebe ochraňující, nesmrtelná činná síla, která trpí člověku jeho ďábelský sklon k ničení v jeho důsledcích pouze určitou dobu. Její prostředky k sebeobraně spočívají v povodních a katastrofách, ve kterých vrací člověku to, co jí během staletí vnutil. Tak naráží člověk život za životem na své vlastní tvoření, které se obrací proti němu, dokud nakonec nepostaví svůj svět podle vzoru Boží Dokonalosti, která představuje skutečný výraz jeho vlastního Božství.

Věk za věkem vrací příroda mocnými otřesy zlé činy člověku zpět a je silnější než jakýkoliv protivník, protože je přímým stvořením Nanebevzetých Mistrů. Tímto způsobem zahubí vlastní nesoulad v člověku jeho samotného a pohrbí jej, zatímco příroda kráčí ve své dřívější čistotě dále a vyjadřuje klidně svou nesmrtelnost. Pohleďte na ty mnohé kultury, které již byly na Zemi objeveny, a tu skutečnost, že příroda zcela zničila všechny stopy lidského tvoření mnoha věků, takže lze nalézt pouze v prastarých zvycích a mýtech jemné náznaky dřívějších dějů.

Moudrost znamená: tvořivé užívání všech znalostí. Žije-li člověk takto moudře, bude s ním příroda se svými ohromnými silami dokonale spolupracovat. Tímto získá jeho dílo nesmrtelnost. Nejdříve však musí ustát s nepochopitelným zabíjením zvířat za účelem získávání potravy, stejně tak s chovem zvířat pro následné zabíjení.“

Krátce po začátku večeře se objevila před každým houska a ty dvě pro Nadu a Boba a pro Pearl a Rexe se dotýkaly. Potom následoval lahodný salát ze zeleniny zcela odlišné od všeho, co jsme dosud ochutnali. Jako zákusek byla podávána pohádková ovocná smetana s broskvemi a švestkami a s ovocem nám zcela neznámým. Vmícháno bylo něco jako šlehačka; třpytila se jako jinovatka a chutnala příjemně chladně. Jak nádherné, netušené požitky.

„Nyní,“ řekl Saint Germain, „obdržíte něco, o čem jsem přesvědčen, že vám to bude chutnat lépe než nejlepší káva.“

Zatímco hovořil, objevila se před ním skvostná nádoba, ve které se kouřilo z horké tekutiny barvy jantaru. Pohár za pohárem se zvedal ze stolu a vznášel se k Saint Germainovi, byl naplněn a vrátil se zpět na své místo, jako by jej držely neviditelné ruce, dokud nebyli všichni obslouženi. Mistr řekl:

„Tento nápoj nepotřebuje žádnou smetanu. Nelekněte se, až je budete poprvé chutnat. Není omamující, spíše jej lze označit jako jeden z nejvýživnějších nápojů.“

Ochutnali jsme velmi rozvázně a cítili jsme něco jako elektrický proud, jako by naše těla pronikalo živoucí Světlo. Rozkošný pocit! Po každém chodu zmizelo všechno použité nádobí dřív, než se objevil další chod. Po jídle už se nemohl déle Bob udržet a vyrazil ze sebe slova: „Ještě nikdy ve svém životě jsem nebyl takovým způsobem překvapený a šťastný. Téměř tomu nemohu ani věřit. Žijeme vlastně vždy mezi všemi těmito divy a přece si jich nejsme vědomi! Ta možnost získat toto vědění a tak neomezené užívání Boží síly a hmoty, jak jsme to zažili dnes večer tady, mnou nejhloběji otřásl. Rád bych pochopil používání tohoto Velkého Zákona, bylo by to pro mne důležitější, než všechno jiné na světě. Jsem připraven učinit vše, co bude dosažení tohoto cíle vyžadovat. Chceš mi při tom, Milovaný Mistře, pomoci?“

„Můj milovaný bratře,“ odpověděl Saint Germain, „hovoříš z popudu svého Velkého Vnitřního Já. Musíš se naučit užívat pouze to ‘JÁ JSEM’ v sobě a jeho velkou moudrost a

sílu, pokud chceš přijmout v celé hojnosti tuto 'Magickou Přítomnost'. Potom budeš konat ty samé věci se stejnou lehkostí, jak jsem vám to ukázal dnešního večera.

Všimněte si v této souvislosti, že Nanebevzetí Mistři nikdy neužívají zatemněné místnosti, aby bezprostředně z hmoty vesmíru vytvořili nějaké věci. Co nesnese Světlo, nepochází z Krista a mělo by být bezodkladně odmítnuto. Necht' nikdo, kdo slouží Světlu, neusedá v temné komnatě a nezkouší vytvářet okultní divy. Co je Světla, působí vždy ve Světle a vše, co se Světla chrání, bezpečně nekráčí po stezce pozitivního vývoje, dokonalosti. Co vyhledává tmu, pochází z fyzické úrovně a zaplete dříve nebo později ty, kteří ji používají, do smyček a sítí nouze a ničení. Následujete-li oproti tomu toto učení, které vám je předáváno, zůstane při vás radost ve věčnosti.

Nyní chci splnit svůj slib,“ obrátil se k Rexovi a Pearl. Ve stejném okamžiku stálo všechno nádobí a příbory, použité při stolování, opět na stole, jako kdyby tam byly položeny neviditelnými rukama. „Čistíme všechno silovými proudy tak, jak to bude běžné v Novém Věku, který začínáme. Tento porcelán a křišťálové sklenice jsou také nerozbitné.“ S těmito slovy spadly na podlahu jedna sklenice a podnos, aniž by byly v nejmenším poškozeny. „Ubrus a ubrousky se nikdy nezašpiní a neopotřebují,“ pokračoval, „nikdy je však nedávejte k ošetření jiným rukám. - A nyní bych vás prosil o pozornost. Máme zde dvojí spojení dvou párů Božích Dvoupaprsků; proto vám chci k vašemu poučení ukázat další věci.“

Vztáhl před sebe ruce a otevřel dlaně. Ve stejném okamžiku se objevil na každé dlani kotouč zlata ve velikosti zlaté dvacetidolarovky. Poznamenal:

„Chápete-li ten Velký Zákon, který ovládá tvoření, splní Bůh kdykoliv vaše požadavky. Podrobně si tento zlatý kousek přezkoušejte,“ řekl a nechal jej kolovat. Když jsme mu jej vrátili, pokračoval:

„Pohleďte opět sem!“ Ihned se vytvořil v každé dlani dokonalý modrobílý diamant. Znovu nám jej podal k přezkoušení. Nyní položil do každé ruky kousek zlata a jeden diamant, zavřel pěst a když ji po několika okamžicích znovu otevřel, ležel v každé ruce nádherný diamantový prsten. Jeden podal Bobovi, druhý Rexovi. A řekl: „To je znamením mé lásky k vám. Povždy noste tyto prsteny a dávejte dále pozor.“

Znovu vztáhl své ruce před sebe. Za několik okamžiků se objevil, jako by byl pověšen ve vzduchu, nad jeho levou rukou perlový náhrdelník, nad pravou rukou diamantový náhrdelník. Jemně se položily do jeho rukou a on pokračoval:

„Jsou stejné hodnoty a stály by celé jmění. Daruji je svým milovaným žákyním Pearl a Nadě, přece však pro vyšší účel, než jen pro nějakou peněžní hodnotu.“ Předal Pearl perlový náhrdelník a Nadě diamantový náhrdelník se svým požehnáním.

„To je znamením mé lásky k vám. Vždy je noste. Nyní je vaše vědomí zakotveno a proto vám mohu předat 'Vyšší příkaz'. S ním můžete poroučet tělu, aby manifestovalo (projevovalo) dokonalost a získáváte vládu nad užíváním určitých prvků, elektrických silových proudů a světelných paprsků. Tak můžete mistrovsky zvládat svůj život a vaše úkoly v dokonalosti Božího pořádku. Toto je čistě osobní poučení, které vám tu nyní nabízím. Nesmí být nikdy nikomu jinému předáváno - pouze mnou samotným.“

Vysvětlil nám nyní rozsáhlé používání 'Vyššího příkazu'. Jeho jednoduchost je nádherná a jeho síla překvapivá. Jednoho po druhém nás vyzval, abychom vyslovili 'Zákon', abychom mohli plně zažít, že výsledky nemohou přinést nic jiného, než nejvyšší harmonii a požehnání pro každého.

Každý z nás měl okamžité výsledky; skoro jsme ztratili řeč nad mohutností této síly. Slíbili jsme tomu Mocnému Božímu Já v každém z nás, že nepoužijeme tuto sílu nikdy jinak, než ve službách Boží Lásky.

„Často jste slyšeli slova: ‘U Boha je možné všechno’. Nyní vám říkám, že se můžete takovým způsobem zdokonalit, takovým způsobem pozvednout své vědomí do Čiré Boží Podstaty, že ‘bude u VÁS všechno možné’, jakmile se naučíte tuto ohromnou sílu řídit skrze lásku a moudrost své vlastní ‘Mocné JÁ JSEM Přítomnosti’. Tato ‘Magická Přítomnost’ ve vás stojí vítězně nade vším, v nebi a na Zemi. Vždy ji postavte na první místo a pozorujte tuto mocnou pravdu, kdykoliv budete několik okamžiků v klidu.“

Bylo již devět hodin a venku se velmi setmělo, nikdo však nepozoroval, že bylo světlo v místnosti stále více jasnější, čím více se venku po Zemi rozšiřovala temnota. Nikdo si na to ani nevzpomněl, aby rozsvítil, protože Saint Germain ozářil pokoj svým uměním ovládnout elektrickou sílu. Pokračoval:

„Chtěl bych, aby se každý z vás vyškolil takovým způsobem, aby nebyl mým objevením se nikdy překvapen. Chtěl bych se objevit v tom čase a na tom místě, kde mne bude zapotřebí.“ Obrátil se na Boba a řekl:

„Ne, Bobe, nikdy nedáme žáku něco, k čemu ještě nedozrál. Nanebevzetý Mistr se nikdy nemylí, tím si můžete být jisti. Existují však i lidé, kteří se nechávají oslovovat jako mistři, aniž by jimi byli. K tomu bych ještě chtěl podat vysvětlení, které má velký význam pro všechny žáky Světla a Pravdy:

Zaprvé jsou všichni ti nazýváni Mistry, z nichž mnozí dosáhli velmi vysokého stupně moudrosti, a kteří udrželi svůj život ve jednom fyzickém těle téměř dvě stě let, aniž by bylo jejich tělo vzkříšeno. Tak to bylo u Ježíše. Přesto jsou však mnozí, kteří sami sebe označují za mistry, nemají však ani v nejmenším představu o tom, co skutečný Mistr je.

Jedno je bezpodmínečně a na věčné časy jisté: skutečný Mistr by se nikdy jako takový neoznačoval a Nanebevzetý Mistr by za poskytnutou pomoc nikdy nepřijal jakoukoliv platbu. Přece je prvním požadavkem Skutečného Mistrovství, darovat vše jako radostný svobodný dar své služby lásky ke světu.

Nanebevzetý Mistr je vždy bezpodmínečně neomylný, protože vyrostl z vibrační oktávy té činnosti, ve které jsou možné omyly a stal se zcela Božským. Vzkříšením svého těla se zcela přeměnila jeho celá atomická struktura na elektronovou formu. Jeho síla zraku a jeho vědění nemají hranic, protože nepoužívá nic, než Vševědoucího Ducha Božího.

Oni Mistři, kteří získali vysokého stupně moudrosti, přesto však ještě nezvýšili vibrace svého atomického těla, mohou své dary dosud kalit svými vlastními osobními představami a také to dosud činí, protože nikdo není neomylný, než může působit ve svém elektronovém těle, v těle Čistého Světla, ve kterém nemůže existovat ani jeho zkalení, ani osobní představy.

Bobe, ty si zasloužíš všechno, co jsi zde nyní směl zažít. Snaž se i nadále, aby sis ještě více zasloužil tu ‘Mocnou JÁ JSEM Přítomnost’, která bije ve tvém srdci, a která tě nechá užívat každou dobrou věc.

Chtěl bych navrhnout, že by se měli Nada, Pearl a Rex vrátit ke své školní práci a tento dobrý bratr,“ poukázal na mne, „zůstane s vaším otcem na ranči, dokud děti neukončí svá studia a nebudou vzkříšeni. Potom bude vás pět považovat Diamantový ranč za svůj trvalý domov. Za tři roky vám vaše činnost umožní, že se vám stane vaším domovem celý svět, protože budete sloužit, kde to bude nejpotřebnější. Desátého září příštího roku (1932), tedy za více než jeden rok, bych chtěl, aby mne Nada, Pearl, Rex a Bob doprovodili na Dálný východ, do Indie a Arábie, abychom tam dva roky setrvali.

Bobe, bude lépe, když v mezičase dobře připravíš Davea Southerlanda, aby potom mohl převzít během tvé nepřítomnosti vedení dolu. O našich plánech prosím s nikým nehovořte. Před odjezdem mládeže do školy se s vámi ještě jednou na ranči setkám a chtěl bych tě tam Bobe také vidět. Zaříd' se podle toho. Datum později sdělím.

Vaše velká láska a přirozená upřímnost otevřely bránu osvětlení do široka. Zůstaňte vždy věrni tomu Velkému Světlu ve vašem Nitru, té Nádherné ‘JÁ JSEM Přítomnosti’. Při všem se ptejte

vašeho Vnitřního Vedení a jen to poslouchejte! Bude vám jasně, srozumitelně a správně odpovídat. Raduji se, že jsem směl být hostem takových ryzích věrných přátel. Moje láska a moje požehnání budou vždy s vámi. Dobrou noc!“

Těmito slovy zesláblo a zhaslo světlo v pokoji. Rex šel ke dveřím a rozsvítil světlo elektrické. Saint Germain byl pryč. Vrátili jsme se do jídelny a před námi ležely na stole všechny ty nádherné dary: křišťál, porcelán, ubrus, stříbro. Jsou ještě dnes v majetku mých milovaných přátel.

„Ó, ty nádhero této noci! Vždy budeš u mne!“ zvolal Bob ve svém přirozeném nadšení. „Přesahuje všechno, o čem jsem kdy slyšel nebo snil, a je skutečností, pravdou a každému z nás dosažitelnou. Jsem tak pln vděčnosti, že tyto oba proudy štěstí přišli spolu ke mně: Nada a tato zjevení dokonalosti a síly. Nyní se splnil ten div, po kterém jsem po celý život toužil: dar nejvyšší lásky a nádhery mého dvoupaprsku se vším tím vnitřním věděním v jednom! Jaký zázrak!“

Nalezení toho štěstí, té ‘Mocné JÁ JSEM Přítomnosti’ ve mně samotném, se nedá slovy vyjádřit a když myslím na pomoc našeho Milovaného Saint Germaina a na moji hospodářskou nezávislost získanou díky vám, nezná moje vděčnost hranic. Je mi, jako bych mohl zaplavit celý svět touto ‘Mocnou Vnitřní Láskou’, tak jasně vidím Velké Řešení každé věci.“

Příštího rána jsme zaslechli Boba zvolat jako první: „Ó, jaká radost, mám jej ještě!“ „Copak?“ zeptal jsem se. „Můj prsten!“ odpověděl. Tím pro nás všechny začal nový radostný den. Rex zabalil Saint Germainovy zázračné dary a zabezpečil je ve voze, když jsme se ráno patnáctého srpna vraceli na ranč. Velké slzy radosti stály v Bobových očích, když nás všechny pln vděčnosti objímal. Když přišel k Nadě, skoro jej opustila síla. Když však vzhlédl, uviděl obličej našeho Milovaného Mistra, a ihned se sebral. S nádherným úsměvem každému z nás pomohl do vozu a zamával nám na pozdrav. Příštího dne jsem dojeli na ranč.

Když se Rayborn v sobotu ráno probudil, našel poselství od Saint Germaina, který nás všechny prosil, abychom se s ním večer v osm hodin setkali ve věžovém pokoji; pozval také Boba.

Dvacet minut před osmou jsme šli k věžovému pokoji. Když jsme se blížili ke dveřím, náhle se rozskočily. Před námi stál náš Milovaný Mistr ve svém bežešvém bílém oděvu, každá linie plná vznešenosti, síly a lásky. My ostatní jsme měli oděvy, které jsme přijali v Jeskyni symbolů, s výjimkou Boba, který ještě žádný neměl. Saint Germainovo vyzářování nás všechny při jeho uvítání objalo:

„Vidím, že jsi ve všem hbitý a věrný,“ řekl Bobovi a také jemu předal oděv se slovy: „Vezmi si ode mne s mým požehnáním!“

Bob se brzy vrátil jako bytost z jiného světa, zářící půvabem a silou. Usedli jsme. Mistr řekl: „Nechť každý nasměruje své vědomí na Světlo té ‘Mocné JÁ JSEM Přítomnosti’ ve svém srdci!“

Brzy jsme znovu otevřeli naše oči a nyní jsme mohli tím zvýšením našeho vědomí během meditace vidět a slyšet svět Nanebevzetých Mistrů. Na každého z nás se radostně usmívala naše vlastní ‘Mocná JÁ JSEM Přítomnost’. To nám srozumitelně ukázalo, čím bychom mohli být, kdybychom neotřesitelně udrželi znalost a uznání té ‘Mocné Přítomnosti’ a užívali její neomezenou moudrost a sílu. Je přece tou jedinou Přítomností ve vesmíru, která nás může v našem lidském bytí pozvednout a vtáhnout do sebe. Tak se můžeme skrze její lásku, její sílu a její Světlo stát zcela dokonalými. Jistě nemůže být pro člověka větší pohnutkou, než s celou silou, rozhodností a zbožností dosáhnout této ‘Mocné JÁ JSEM Přítomnosti’, aby se mohl

povznést nad jakákoliv omezení. Potom teprve budeme schopni žít tak, jak to bylo původně myšleno, a moci skutečně božsky sloužit.

Příležitost vidět, i když pouze na několik okamžiků, naše vlastní elektronová těla, je požehnáním a výsadou, která nemůže být dostatečně oceněna, protože nám dává sílu a odvahu a přitahuje nás jako magnet, dokud nakonec nevstoupíme do Nejsvětějšího a nesjednotíme se se zdrojem, z něhož jsme vzešli. Po krátkém pozorování této „Mocné JÁ JSEM Přítomnosti“ naladil Saint Germain naše vibrace opět hlouběji a vidění Vyššího Vědomí opět zmizelo našim smyslům. Vysvětloval:

„Vidíte nyní, moji milí, jak je lehké vidět vaše vědomí tak, že se rozšiřuje a vše, co si můžete přát, obsahuje? To je ta metoda, kterou si přeji, abyste používali ke zvýšení vašeho vědění až ke skutečnému pochopení a plnému užívání a používání toho Velkého Zákona. Tak si můžete tuto Mocnou Sílu neomezeně podřídít. Je pravdou, že jsem vám zatím pomáhal; brzy však budete i vy samotni schopni vykonávat tyto věci.

Ukáži vám individualizovanou ‘JÁ JSEM Přítomnost’ každého z vás, abyste pochopili, jak malinkou část vaší vlastní Bohem dané vlády vlastně používáte ve své fyzické zkušenosti. Tato Nádherná Přítomnost vás vždy nutí, abyste se pozvedli, abyste přijali korunu této Nádhery, abyste nesli vaše žezla všeobjímající Nádhery a navždy se osvobodili od každého omezení. Tato ‘Nejvyšší JÁ JSEM Přítomnost’, kterou jste právě zhlédli, je vašim vlastním skutečným Mistrem, to Čiré Kristovo Já. Je jen Výsostí a Mistrovstvím a vládne navždy nade vším světem, nad vším stvořeným.

Musím vám ještě předat nějaké směrnice, než vás dnešního večera opustím. Chtěl bych, aby se s námi Nada, Pearl, Bob a Rex setkali mezi vánočními svátky a Novým rokem ve Washingtonu, D.C. Váš otec a tento dobrý bratr,“ poukázal na mne, „tam budou již o několik týdnů dříve, protože tam máme práci.

Přítel vašeho otce, Alexander Gaylord, vás zde zítra navštíví. Myslete na to, když se budete vracet do spojení s vnějším světem, že existuje pouze skutečná služba: v dokonalém Božím pořádku rozumět a používat tu Mocnou Sílu Boží ve vás a okolo vás. Jediná důležitá skutečnost vašeho života je v tom, konat toto vědomě a dokonale. Vše ostatní přijde teprve ve druhém sledu. Opět vás pozvedávám do Věčného Světla lásky, míru, plného osvětlení a uděluji vám své požehnání.“

S těmito slovy na rozloučenou se tělo našeho Milovaného Saint Germaina rozpustilo v oné vyšší vibrační oktávě a zmizelo.

VI. Posel Velkého Bílého Bratrstva

Vyhlídka, že uvidíme našeho starého přítele Gaylorda, nás uchvátila, protože Rayborn a já jsme s ním byli dlouhým přátelstvím vnitřně spojeni. Cítil jsem, že jeho návštěva bude mít velký význam. Dorazil v jedenáct hodin příštího dne dopoledne a srdečně nás pozdravil. Chtěl jsem mu právě poděkovat za to, že mne seznámil s rodinou Raybornovou, když se na mne pevně podíval a řekl:

„Poděkuj našemu Milovanému Mistrovi.“

„Ty znáš také Saint Germaina?“ zeptal jsem se.

„Ano,“ odpověděl, „znám jej již asi deset let a pracuji pod jeho vedením na určitých úkolech. Nyní sbírá některé své žáky, protože je třeba v tomto roce začít nějaké důležité práce. Týká se

to jedné těžké krize, která zasáhne celý svět a zvláště Severní Ameriku. Přesto je možné, že něčemu bude lze zabránit. Když se to podaří, velký svět se nikdy nedoví, jak velké nebezpečí mu hrozilo a jaká mohutná pohroma byla od něj odvrácena.

Uvnitř atmosféry Země pracuje určitá temná síla, která se pokouší zničit to nádherné Kristovo Světlo, které jako květina vrůstá do více než třech pětina lidí. Velká část z nich žije v Americe, mnoho však také ve všech jiných národech Země.“

Vstoupili jsme do domu, kde pozdravil Gaylord Rexe a Nadu, jako by byli jeho vlastními dětmi. Potom byl představen také Pearl. Hned se zeptal:

„Mohu požádat za prominutí? Chci s vaším otcem prohovorit soukromé záležitosti. A chceš také zůstat v blízkosti na zavolání?“ zeptal se mne. Po asi jedné hodině jsem se k nim přidal a teprve jsem zjistil, jak důležitá ta návštěva byla.

Gaylord podal zprávu ze své činnosti tajného posla Velkého Bílého Bratrstva a předkládal pověřovací listinu. Tímto způsobem pracoval již sedm let. Měl své vlastní osobní kontakty s vysokými státními politiky a diplomaty ve Washingtonu i na jiných důležitých místech.

Tento vliv jej uschopnil prokazovat Bratrstvu potřebné velké služby. Začal vyprávět:

„Saint Germainovi záleží velice na určité činnosti, kterou je třeba posléze ve Washingtonu vykonat. Chtěl by, abychom tam my tři druhého října přijeli; uvítá nás tam při našem příjezdu. Řekl, že bude možné, že tě“ - podíval se na mne - „použije pro určité účely, pro které se ostatní žáci moc nehodí, stejně jako při pokusu o vraždu na Raybornovi. Nezapomeň přitom, jak zní naše hlavní věta: ‘Vědět, zvážit, jednat, mlčet!’ Tvá důvěra ke své vlastní ‘Mocné JÁ JSEM Přítomnosti’ projde zřejmě v následujících měsících těžkou zkouškou, musíš se však naučit poznat, že se poslové Velkých Nanebevzetých Mistrů dají poznat teprve v tom nejvhodnějším nejsprávnějším okamžiku, který je určován odpovědnými vůdci.“

Hovor skončil některými dalšími pokyny. Po jídle šli Rayborn a Gaylord do věžního pokoje. Opět jsme se setkali příštího rána při snídani a tam jsme se dověděl, že se ti oba zúčastnili důležité porady Nanebevzetých Mistrů v Arábii. S Gaylordovou pomocí se mohl Rayborn pohybovat se svým jemným tělem, zatímco jeho fyzické tělo zůstalo neobtěžováno a chráněno ve Svaté komoře. Když nás Gaylord opustil, poznamenal:

„Jsem rád, že jste všichni vstoupili na stezku Světla, protože pouze tam najdete trvalé štěstí. Budeme se setkávat častěji zcela neočekávaně a na nejrůznějších místech, protože pro nás nyní neexistuje již více žádná překážka ve vzdálenosti.“

Rozloučil se, vstoupil do svého vozu, zamával na pozdrav a odjel. Ptal jsem se Rayborna:

„Odkdy víš, že zná Gaylord Saint Germaina a že je pod jeho vedením?“

„Již asi čtyři roky,“ odpověděl. „Znal jsem jej sice mnohem déle, avšak teprve později jsem začal rozeznávat skutečnou velikost a vnitřní charakter tohoto muže.“

Ptal jsem se na to později Saint Germaina. Odpověděl:

„Lidé poznají velmi zřídka, jak často se dostávají do kontaktu s velmi osvícenými dušemi, které jsou často posly Nanebevzetých Mistrů. Často otevře tu bránu porozumění teprve nějaká neobvyklá událost a přinese do zjevení Velké Vnitřní Světlo. Někdo může žít pod jednou střechou po měsíce nebo léta s poslem a přece jej nepoznat, dokud mu nějaká krize nedá popud k ukázce své síly.“

Příštího dne odjela mládež do školy. Vyprovodili jsme všechny na dráhu a Bob se s námi vrátil na ranč, aby obdržel od Rayborna další pokyny k práci v dole. Časně příštího rána se tam vrátil. V podvečer odjezdu jsme my tři vedli tiché, důvěrné hovory, které nám dovolili ještě hlouběji nahlédnout do jeho ryzí povahy. Bylo dohodnuto, že má přijít také na vánoční svátky k setkání se Saint Germainem.

Rayborn a já jsme strávili mnohý krásný večer při hovorech o úkolech, které nám Saint Germain přidělil. Asi týden po Bobově odjezdu jsme zabředli hlouběji do otázek znovuvtělení. Rayborn mi přečetl něco, co mu o tom řekl Saint Germain. Slovo od slova to znělo takto:

„Lidská inkarnace na této Zemi je příležitostí, kterou poskytuje osobnímu Já Velký Zákon Rovnováhy, aby mohlo urovnat chyby dřívějších životů. Kdyby to lidé pochopili, využili by každé zkušenosti, aby mohli přijímat to učení, které chce poskytovat, místo aby se protivili poměrům a stali se tím jejich obětí.

Tento trvalý návrat zpět do fyzického oděvu by byl nekonečným koloběhem příčiny a následku, kdyby neměl člověk v sobě tu ‘Boží Přítomnost’.

Ta část tebe, která říká ‘JÁ JSEM’, je život, inteligence a síla, která proudí tvým fyzickým tělem. Nyní se může stát, že se disharmonické návyky atomického vědomí tvého fyzického těla stanou natolik pudovými, že se to Světlo té ‘Mocné JÁ JSEM Přítomnosti’ nemůže více rozšiřovat a tím nelze dosáhnout splnění pozitivního životního programu. Potom začne to Mistrovské Já omezovat výdej své síly nebo se zcela stáhne.

Existuje pouze jediná příčina toho, co zná svět jako smrt: je to nedostatek světelné tekutiny v nervových vláknech. Její záření je tou svazující silou, která drží pohromadě ty atomy, které tvoří pozemské tělo. Toto ‘Tekuté Světlo’ přichází od té ‘Mocné JÁ JSEM Přítomnosti’ vesmíru a je vlastní pouze jí. Vnější oděv je nádobou, do které tato ‘Přítomnost’ vylévá své Světlo a sice pouze pro pozitivní účel a užití. Je-li tomuto účelu trvale bráněno, je Světlo staženo a hmatatelné tělo, které by mělo být chrámem Nejvyššího Živoucího Boha, se rozpadne na své součásti.

Zkušenost, která se nazývá smrtí, je pro člověka trvalou pohanou a osobnímu Já připomenutím jeho neposlušnosti vůči svému původnímu Božímu plánu, Životní Boží Cestě.

Kdyby chtěl žák skutečně nalézt pravdu o znovuvtělování a životě, musí jít k původu života, k ‘Mocné JÁ JSEM Přítomnosti’ a hledat tam, protože pouze když přijímá moudrost od svého vševědoucího ducha, může se tento také stát jeho ‘Světlem’.

Můžeme mít tisíce rozumných představ a ideálů - nejsme-li vnitřním pocitem ztotožnění s tou věcí, nemůžeme ji ani pořádně znát. Ze světa smyslů a tvarů nebo vnější činnosti rozumu shromažďovat skutečnosti přináší pouze další představy. Věčná Pravda, Světlo a Inteligence přicházejí pouze z té ‘(Mocné JÁ JSEM Přítomnosti’, toho Světla vesmíru.

Kdyby chtěl někdo sám sobě dokázat pravdu znovuvtělení, může toho dosáhnout pouze svou vlastní skutečnou zkušeností, jak mu může být zjevena jeho vlastním Božím Já. Jakoukoliv osobu nemůže přesvědčit hojnost důkazů nebo zjevení a zázraků. Kdo si skutečně tyto důkazy přeje, tomu dávám následující recept, který je neomylný, protože Nanebevzetí Mistři dosáhli dokonalosti svého Nanebevzetí praktickým použitím. Nechť ostatní učiní totéž, když tyto důkazy potřebují.

Bude-li žák s neústupnou rozhodností svou ‘Mocnou JÁ JSEM Přítomnost’ uznávat, akceptovat, stále volat a upřímně po ní toužit, milovat ji a bude ji vděčný za její nádherný život, který on každým okamžikem v bdění i ve spánku užívá, pověří své vnější vědomí, aby se tak dalece zvýšilo, že sám v původním zdroji zří, pozná a zažije odpověď na každou otázku, na každý problém, který jej tíží.

Tou největší a nejdůležitější činností života je život milovat, ctít a být mu vděčen, protože nám dává všechno. Zůstává-li naše vnější vědomí v trvalém uctívání nasměrováno na tu ‘Mocnou JÁ JSEM Přítomnost’, neuznává-li tedy nic jiného než dokonalost života, bude zvýšeno a zmizí všechny lidské zvyky a nesoulad. Potom jsme pouze výrazem ‘Světla’.

To je stav vědomí Nanebevzetých Mistrů.

Vnější činnost rozumu a fyzického těla se stává viditelným, hmatatelným výrazem všech našich myšlenek a pocitů. Člověk se stává tím, na čem spočívá jeho pozornost. Medituje-li

nad tou 'Mocnou JÁ JSEM Přítomností', vyjádří plně její dokonalost. Promarní-li však svou sílu a čas, aby setrval v žádostech svého fyzického těla a zkoušel uspokojovat jeho nenasytné požadavky, zničí svůj chrám. Může si zvolit, co chce, následky však ponese. Nemůže uniknout odpovědnosti za svou volbu, protože ta neoddělitelně patří ke svobodné vůli.

Nejvyšší přikázání věčnosti zní: 'Buďte dokonalí, stejně jako je dokonalý váš OTEC v nebi'. Protože život se k vám, tomu individuálnímu vědomí, bude stále znovu vracet v lidských vtěleních, dokud nesplníte Nejvyšší Nařízení života. Je-li následováno přikázání, stává se tvoření (manifestace) pozitivního způsobu života nesmrtelným.

Kosmická činnost a světlo naší Země se v tomto čase rozšiřuje. Mnozí cítí tuto mocně stoupající energii. Není-li používána pozitivně, zatěžuje jí ta jednotlivá bytost svými pocity podrážděnosti a hněvu proti osobám, místům a poměrům. Ty vytváří ještě větší vzpouru v jeho vlastním rozumu a těle a stává se pro něj i ostatní trvalým utrpením.

Během současného rozšiřování světla po celé Zemi je pro jednotlivou bytost bezpodmínečně nutné železně kontrolovat své vlastní myšlenky, pocity a sdělovaná slova a nutit je, aby nesloužili ničemu jinému než pozitivnímu vývoji, jestliže chce ušetřit sebe i svůj svět trvalé nouze a nesčetných ztrát. Ještě v žádné době v dějinách naší planety to nebylo tak důležité, jako dnes.

Země kráčí dnes porodními bolestmi ohromného nového zrození a přijde již za několik let do přechodného období, protože se nyní mění kosmickým způsobem z postoje válečného na mírový, od nenávisti k lásce, od sobectví k nesobeckosti a dojde k plnému zjištění, že v budoucnu bude muset lidstvo nasadit dostatečné množství sil, aby žilo dle 'Zákonu Lásky'. Ve vývoji každé planety a jejích obyvatel udeří hodina, kdy musí vyjádřit hojnost míru, harmonie, dokonalosti a Božího plánu světového systému, ke kterému patří. Buď v této hodině rozhodnutí půjdou tito obyvatelé kupředu a splní plán, nebo se ta část, která se nezařadí do nové činnosti, sama přesadí do jiného školního prostoru vesmíru, dokud se tyto osobnosti nenaučí naslouchat životu.

Zákon života znamená nebe, mír, harmonii a lásku pro každou stvořenou věc. Dokonce i éter nekonečného prostoru vyjadřuje všude tuto harmonii. Lidé jsou jedinými stvořiteli pekla. Mohou ten 'Zákon života' přijmout a poslouchat jej a těšit se tím ze všech těch dobrých věcí 'Boží říše' - nebo neuposlechnou tento 'Zákon' a budou svým vlastním vytvořeným nesouladem zlomeni jako rákos v bouřlivém větru. Každý jednotlivec v sobě nese každým okamžikem svoje vlastní nebe nebo svoje vlastní peklo, protože tyto jsou pouze výsledky rozumových a pocitových stavů, které člověk sám svým vlastním postojem stvořil. Nemají žádný jiný původ.

Nad tímto člověkem vytvořeným chaosem minulosti vylévají Nanebevzetí Mistři a Velcí Kosmičtí Poslové nyní mocné proudy lásky a harmonie, na kterých závisí mír. Lidé tak dlouho bojovali proti Velkému Kosmickému Proudům Lásky, který se snaží jim trvale žehnat, že jsou nyní nuceni se obrátit a hledat Světlo, pokud chtějí vůbec uprostřed svého vlastního ničivého vysílání a přijímání minulosti přežít. Trvalé přikázání Nanebevzetých Mistrů zní: 'Nechť to Velké Světlo té 'Mocné JÁ JSEM Přítomnosti' rychle obejmě lidstvo Země, aby jejich utrpení došlo konce! Bída, temnota a neznalost existují pouze z nedostatku lásky.'

Rayborn a já jsme ten příští týden zůstali na ranči sami. Dostali jsme nádherné dopisy od Nady a Rexe, příležitostně také od Pearl. Byli ze srdce vděční za to krásné bydlení, které jim Saint Germain ve své lásce opatřil. Dva jeho jiní žáci, chlapec a děvče, se jim starali o domácnost. Přišli z Arábie a byli sama pomáhající dobrota.

Dvacátéhočtvrtého září jsme s Raybornem navštívili naposledy důl, a to ještě dříve, než jsme odjeli do Washingtonu. Cesta byla krásná a hmatatelně jsme cítili tu nad námi se vznášející

sílu té „Magické Přítomnosti“, což nás naplňovalo nevyslovitelnou radostí a štěstím. Bob nás čekal, protože mu Saint Germain poselstvím oznámil náš příjezd.

Rayborn chtěl při této cestě navázat bližší spojení se svými dělníky a přinést jim žehnající záření. Promluvil ke všem třem směnám, když přišli z práce a vyprávěl jim o novém vrchním dozorcí, Dave Southerlandovi. Oceňovali plně Raybornovu dobrotu a velkomyslnost. Když jim děkoval za dobrou práci a povzbuzoval je, zdál se být spíše jejich bratrem než zaměstnavatelem. Stále více mne překvapovala síla lásky, jak velice žehná lidem a jejich dílu, když je skutečně přijímána a žita. Rayborn byl zářícím příkladem její účinnosti a moudrosti v praktické denní zkušenosti pracovního života.

Toho večera vyprávěl Rayborn Bobovi o mnoha věcech, které mu Saint Germain v hodinách učení vyjevil. Bob byl šťasten jako školák a ze srdce vděčen za všechno, co mu bylo podáváno. Příštího rána jsme se my tři se srdcem plným lásky rozloučili. Rayborn a já jsme po dobré cestě dorazili na ranč a šli jsme brzy spát.

Příštího rána navrhl Rayborn vyjížďku s tím nádherným arabským koněm Pegasem, na kterém jsem měl jet já. Když podkoní vypustil koně, přiběhl ke mně v plném cvalu a otíral si svůj nos o má ramena, jako by chtěl ukázat svou radost, že jsem na něj nezapomněl. Rayborn usedl na černého Rexova koně a odcválali jsme. Když jsme se vraceli podél vršků, náhle se Pegas zastavil jako do země vrostlý a nebyl ochoten se pohnout. Rayborn mluvil:

„Povol mu, v blízkosti je chřestýš. Uvolni uzdu a pozoruj, co se stane.“

Kůň šel pomalu o malý kousek dále a zůstal stát. Zaslechli jsme zřetelně klapání a viděli kousek před námi mohutného chřestýše. Rayborn mne varoval:

„Nedotýkej se uzdy! Zažiješ něco neobvyklého!“

Pegas zvedl svou pravou nohu a začal pomalu bít do hada, ostře jej zrakem pozorujíc. Náhle vystřelil had kupředu do útoku. Jako blesk zasáhlo kopyto koně hlavu hada a zcela ji oddělilo od trupu. Nemohl jsem jinak, hladil jsem krk ušlechtilého zvířete, které však bylo zcela klidné. Sestoupil jsem a zvedl jsem chřestýše. Bylo z něj dvanáct kusů.

„Ponesu toho chřestýše,“ řekl Rayborn, „Pegas nestrpí, aby sis jej vzal k jízdě na jeho zádech, důrazně to odmítá.“

Příštího dne jsme jeli do Denveru. Šli jsme ihned do Brown Palace Hotelu, kde jsme našli dopis od Gaylorda s prosbou, abychom jej ihned vyhledali v jeho pokoji. Tam nás přátelsky přijal. Zařídil nám podání našich kufrů na dráhu. Když přinesl ten muž zavazadlové lístky, věděl Gaylord, aniž by se podíval, že jeden chybí. Řekl:

„Dobrý muži, zapomněl jste jeden z těch zavazadlových lístků!“ Nosič uznal svůj omyl a později přinesl chybějící stvrzenku. Nastoupili jsme do vlaku v devět hodin večer a vstoupili jsme do ložnic a obytných místností, které byly pro nás rezervovány vedle sebe. Gaylord se ihned omluvil se slovy:

„Půjdu do své kabiny a opustím své tělo, protože si musím jít pro další úkoly do Arábie. Ke snídani se opět vrátím.“

Když volali k první snídani, šli jsme Gaylord, Rayborn a já do jídelního vozu. Zatímco jsme seděli u snídani, prošel okolo našeho stolu nějaký tmavý, statný, svalnatý muž v doprovodu nápadně pěkné ženy. Bezděčně jsme ty dva pozorovali. Po snídani nás Gaylord vyzval, abychom jej doprovodili do jeho obytné místnosti. Když jsme tam usedli, vysvětlil nám:

„Tento muž a tato žena jsou dva komunističtí zástupci, kterými se máme zabývat. Jsme dokonale v bezpečí, protože ti dva nevědí, jak mohou sebe a svá tajemství chránit silou Vnitřního Světla. Neslouží ‘Světlu’ a tak nejsou schopni užívat je a jeho sílu pro svou potřebu tak, jak to můžeme my. Musíme se však přesto mít na pozoru, aby nikde ani nemohli vytušit

něco z naší činnosti. Průvodkyně toho muže je jednou z nešikovnější, nejnebezpečnějších a v Evropě nejznámějších osob.“

„Vyzbroj se,“ řekl ke mně, „protože až přijde čas, budeš muset použít svou celou sílu a schopnost diplomacie, aby si zvládl tuto ženu. Máš při tom hrát nanejvýš důležitou úlohu. Znáš však tvou odvahu, tvůj postoj a tvou sebedůvěru, plynoucí z vnitřní ‘Mocné JÁ JSEM Přítomnosti’. Pomohou ti k vítězství.“

Za mé návštěvy na Dálném východě během této noci jsem se dověděl, že zde nebudeme tak brzy zasahovat. Nástroje temných sil již pracují skrze podvod, zradu a korupci. Nyní vidíte, jak moudře si Saint Germain počínal, když vás během těch tří dnů v Jeskyni symbolů školil a naladil na vyšší vibrace. Divíte se, že toto místo také znám? Často jsem se tam zdržoval.“

„Chceš nám vyprávět o svých zážitcích, pokud je ti to dovoleno?“ ptal jsem se jej.

„Rád tak učiním,“ odpověděl přátelsky, „ale pro vaše poučení a osvícení, ne k pouhé zábavě. V Chicagu budeme přestupovat a v devět hodin večer pojedeme dále. Potom vás znovu vyhledám. Až dojedeme do Chicaga, vezměte všechna zavazadla do vašeho oddělení a počkejte na mne; předám vám důležitá sdělení.“

Když vjel vlak do Chicaga, vystoupil Gaylord a zmizel ihned v davu. Řekl jsem Raybornovi: „Musel si jistě přehodit kabát neviditelnosti, tak rychle zmizel.“

Přestoupili jsme do rezervovaného oddělení. Když se vlak rozjel, slyšeli jsme Gaylorda vstoupit do svého oddělení. Asi po deseti minutách zaklepal na naše dveře a pozval nás k sobě.

„Bylo to jak jsem předpokládal,“ mínil, „naš protivník má v tomto městě mocného pomocníka, jednoho vysokého úředníka, který dostává na podporu těch ničivých činností velké finanční sumy. Je však hlídán a zítra ráno bude zatčen. Neodvází se to oznámit veřejně kvůli ostatním, se kterými je ve spojení a ohlášení jeho jména znamená přílišné nebezpečí. Je to stále znovu stará historie: je-li boj v táboře příliš divoký, cítí se být každý sám a jeho činy jej zachytávají do svých vlastních sítí.“

Ten muž a jeho družka, které jsme viděli při poslední snídani, obývají oddíl vedle tebe,“ řekl mi. „Budeš však v pravý čas přesně vědět, co správně udělat a také to vykonáš. A nyní vám chci pro vaše poučení vyprávět nějaké moje zážitky, které začaly v Indii, dosáhly vrcholu v Arábii a uzavřely se v Americe.“

Před několika lety, když ještě panoval strach v poválečné době, jsem byl radou Velkého Bílého Bratrstva v Indii zvolen jejich poslem. Tato práce vyžadovala schopnost moci s sebou vzít své tělo, protože v té době jsem ještě nebyl schopen levitovat a pohybovat se atmosférou, jak to činí Nanebevzetí Mistři; nyní však mohu vědomě v jakoukoliv dobu opustit své tělo, jak jste již zaznamenali a jak to tento dobrý bratr fyzicky pozoroval,“ poukázal na Rayborna.

„Poslechl jsem volání rady v Indii a jel do svého prvního cíle, do Francie. V oné době jsem si ještě nebyl tak jasně vědom jemných vibrací jako dnes a musel jsem být více nebo méně veden intuitivně. Skoro jsem nevěděl, že jsem už i tehdy tak jistě naslouchal, jak to činím dnes. Prvního rána na moři, když jsem přišel ke snídani, našel jsem u svého stolu sedět jednoho velmi vznešeného muže. Povstal a představil se mi se slovy: ‘Dovoluji si sám se představit a doufám, že neobtěžuji.’ Ihned se mi velmi zalíbil a podal jsem mu ruku. Krátce jsme hovořili o všedních věcech a brzy připomenul: ‘Předpokládám, že cestujete pro radost nebo snad s nějakým posláním?’ Položil určitý důraz na poslední slovo a velmi ostře na mne pohlédl. Pocítil jsem, jak se ve mně něco napjalo. Hned jsem byl na stráži a odpověděl jsem: ‘Velmi rád cestuji po moři, hlavně v měsíci květnu.’“

Po jeho obličejí přeběhlo tiché zasmání a jeho oči se vesele podívaly. Můj pocit vůči němu však ještě narostl, aniž bych si nějak byl schopen vysvětlit důvod. Náhle změnil téma, začal hovořit o jednom mladém princovi a ptal se, zda jsem se s ním již setkal.

‘Když byl malým dítětem,’ odpověděl jsem, ‘cítíl jsem však již tenkrát, že je velkou duší.’
‘Co si pod tím představujete?’ ptal se.

‘Myslím, že je jedním z těch, kteří žili mnoho životů a mnohou zkušenostmi získali určité vnitřní vědění.’

‘Vy tedy věříte na reinkarnaci?’ ptal se dále.

‘Já tomu nejen věřím, nýbrž vím, že je skutečností a představuje určitý stupeň v provádění Velkého Kosmického Zákona.’

‘Hovoříte s velkou jistotou,’ pokračoval.

‘V této otázce hovořím se skutečnou znalostí,’ odpověděl jsem.

‘Činíte tak? Tedy si například myslíte, že jsme se již někdy setkali?’

V jeho hlase zazněl škádlivý tón, byl však plný milující dobroty, která dokazovala, že není k mým myšlenkám v opozici.

‘Ano,’ řekl jsem, ‘znali jsme se již před poslední potopou Atlantidy, stejně tak v Egyptě. A nyní jsme se znovu setkali a budeme častěji k oboustrannému blahu spolupracovat.’

Hovořil jsem z vnitřní naléhavé síly a pocitu autority, která mne uvedla v úžas. Překvapila mne moje vlastní slova. On však napřáhl ruku, pohlédl na mne s úsměvem, který by pohnul každým a dal mi znamení, které, jak jsem věděl, poukazovalo na nejvyšší místo ve Velkém Bílém Bratrstvu. Byl jsem naplněn vděčností a štěstím.

‘Ve zkoušce jsi hladce obstál, můj bratře,’ vysvětlil, ‘a je dobře, že se máš tak přirozeně na pozoru. To umožňuje té vnitřní přítomnosti kdykoliv konat. Nezapomeň nikdy, ta ‘Mocná JÁ JSEM Přítomnost’ je tou jedinou silou, která tě může ve tvé vnější činnosti ochránit, protože osobní vůle do neumí.’

Nikdy nevzdávej tuto trvalou bdělost, která je při tvé práci nezbytností. Ten velký proud života a plán našeho díla nás pro příštích pár měsíců svedl dohromady. Tvoje ‘JÁ JSEM Přítomnost’ hovořila pravdu o našem spojení v minulých životech. Těší nás oba, že nás naše vnější činnosti dnes opět spojuje. Pojďme do mé kajuty, abych ti mohl vyprávět o našich úkolech. Od indické rady obdržíš další pokyny.’

Když jsme vstoupili do jeho kajuty, viděl jsem, že všechny věci, které jej obklopují, jsou vybrané krásy. Tenkrát jsem ještě nevěděl, co jsem se od té doby naučil, že to nebylo nábytkem, nýbrž tím divukrásným zářením, které rozšiřoval. Jeho planoucí aura pronikala, zvala a osvětlovala každou věc v prostoru.

‘První důležitou věcí, kterou ti mám sdělit,’ vysvětloval, ‘je to, že mám úkol zabránit s tvou pomocí zavraždění mladého prince, o které jsme hovořili a kterého máme oba rádi kvůli jeho Vnitřnímu Světlu. Za druhé máme zabránit těžké úražce Arábie určitými evropskými mocnostmi. Třetí úkol se týká činnosti temné síly, kterou se zabýváme právě nyní. Na cestě Francií se zdržíme dva dny v Paříži a navážeme tam důležitá spojení, která nám pomohou při plnění našich úkolů.’

Dny s tímto úžasným mužem chvály příliš rychle. Jediný slib, který si na mně vyžádal, spočíval v tom, že nikomu nebudu sdělovat jeho jméno. To jsem věrně plnil a budu tak činit i nadále, jedině kdyby mi dal svolení o tom hovořit.

Tenkrát jsem myslel, když jsem jej viděl konat věci, které se světu zdály být zázraky, že je tím největším člověkem světa a přece mi v oné době dal poznat pouze zlomek svého vědění a umění. Když jsem se jej ptal na jeho tvoření, odpověděl: ‘Tento způsob činnosti je tou nejmenší prací, které jsou členové Velkého Bílého Bratrstva schopni. Ve skutečnosti neexistuje nic, co nemohou, když to vyžaduje nutnost a dovolí to Boží Zákon.’

Lod' vplula do Cherbourgu. Když jsme vystoupili, zpozoroval jsem, jak nějaký muž, který vypadal jako Arab, ukázal mému příteli znamení Bílého Bratrstva a on jej opětoval. Arab nás zavedl k nádhernému vozu, do kterého jsme hned nastoupili a on se posadil k řízení. Ve voze seděla dáma se silným závojem, které jsem nebyl představen mým jménem, nýbrž jako 'bratr z dálného Západu Ameriky', a ona mně jako 'sestra Bílého Bratrstva'. Zdála se být velmi mladá, ne starší než sedmnáct let. Sotva jsme usedli, řekla: 'Do Paříže dojedeme rychleji touto silnicí,' a ihned jsme tam zabočili. 'Jsme sledováni!' varovala o okamžik později. Když jsme se ohlédli, viděli jsme za námi jiný vůz v plné rychlosti. Hned se zvedla mezi oběma vozy od silnice stěna z páry a ta žena poznamenala: 'Oni to překážku neprojedou, dokud nebudeme bezpečně z dosahu.'

Po několika hodinách jsme dorazili do Paříže a zastavili jsme před jedním starým domem, který vypadal jako zámek a ze kterého jsme mohli v dálce rozeznat Eiffelovu věž. Byl položen na výšině a z jeho mnoha oken se dalo přehlédnout skoro celé město. Zdálo se, jako by byl dům postaven především pro tento účel.

Zahalená dáma nás zavedla ke vchodu a širokým schodištěm nahoru. Vstoupili jsme do jakéhosi druhu přednáškového sálu a přišli bočními dveřmi do velké knihovny. Od jednoho stojanu s knihami přišel velký statný muž a pozdravil nás s důstojným půvabem tak, jak to v našich časech již není obvyklé. Později jsme se dozvěděli důvod. Byl jedním z Velkých Nanebevzetých Mistrů, který dokončil své Nanebevzetí před více než pěti sty lety. Jeho oči zářily dobrotou a moudrostí starou jako věčnost. Řekl nám, že ta dáma se závojem, která nás doprovázela, byla v jeho dřívějším životě jeho dcerou a nyní se stala jeho žákyní. Žije již více než tři sta let ve vzkríšeném těle, vypadala však jako nanejvýš sedmnáctiletá. Účinek této zkušenosti na mne se dá těžko popsat. Každý nový jev ve mně vzbouřil pocity, o kterých jsem dříve nikdy nevěděl.

'Moji milí přátelé,' řekl hostitel, když jsme se představili a pozdravili, 'posad'te se, prosím! Hned bude servírováno občerstvení. Následně vám chci předat nutné úkoly.'

Krátce na to se objevili dva mládenci v oděvu smetanové barvy a přinesli jídlo. Bylo nade vše lahodné a stejného druhu, jaké jsme všichni jedli na tajném místě Saint Germaina v Jeskyni symbolů. Náš hostitel řekl:

'Dnes večer jste mým hosty, společně s osmi bratry, kteří se zde chtějí setkat s naším bratrem z Ameriky. Znají jej, on však dosud znovu nenašel vzpomínku na ně.'

Přesně v osm hodin nás domácí pán zavedl do horního poschodí. Tam jsme vstoupili do kruhové místnosti, ve které bylo všechno tónováno do měkké mléčné barvy. Uprostřed stál bílý stůl z onyxu, okolo něj dvanáct židlí. Stáli jsme okamžik každý na jednom rohu stolu a skláněli své hlavy. Když jsme vzhlédli, stálo těch osm bratrů před námi v živoucích, hmatatelných tělech. Byl jsem každému představen a usedli jsme.

Všichni znali velmi dobře mého přítele z parníku. Bylo diskutováno mnoho otázek národního a mezinárodního významu a byla předložena skutečná řešení. Přitom jsem se dozvěděl, že náš hostitel je vedoucí Rady Francie, i když sám Francouzem není.

Každý bratr obdržel zvláštní posláni, jehož splnění bylo jeho povinností. Když schůze skončila, všichni jsme se rozloučili a přijali požehnání: 'Objímáme vás tou mocnou silou té 'Magické JÁ JSEM Přítomnosti', na kterou hledí všichni bratři Velkého Bílého Bratrstva, a ze které všechno neomezeně přijímáte.' Sklonili jsme své hlavy a ti bratři zmizeli tak tiše, jak přišli. Popřáli jsme našemu hostiteli dobrou noc a byli jsme uvedeni do svých pokojů.

Příštího rána jsme brzy posnídali a byli jsme připraveni v devět hodin k odjezdu. Opět nás provázela dáma se závojem. Včas jsme dorazili do přístavu v Marseille, popřáli naší krásné sestře Boží požehnání a rozloučili jsme se. Vstoupili jsme na palubu a zeptal jsem se svého

přítele, proč se tak velmi cítím tou dámou se závojem přitahován, co to má znamenat. Protože od té doby, co jsme sedli v Paříži do auta, objevovala se stále před mým duchovním zrakem a byla stále při mně. Odpověděl mi:

‘Měj trpělivost, brzy se to dozvíš.’

Naše kabiny byly vedle sebe a zařídili jsme se pohodlně, abychom mohli plně užívat plavbu po Středozemním moři. Loď plula do Bombaje, Suezkým kanálem a Rudým mořem, se zastávkami v Alexandrii a Káhiře. Byla to plavba, kterou nelze zapomenout ani za tisíc let. Její krása a naše radost nebyly ničím rušeny a protože velmi miluji cestování po moři, vznášel jsem se ve své nově nalezené blaženosti.

Když přistála naše loď v Bombaji, byl jsem plný dětské zvědavosti, protože jsem tuto část Země ještě neznal. Od té doby jsem se ovšem s Východem zcela důvěrně seznámil.

Očekával jsem, že zbytek cesty pojedeme vlakem, k mému překvapení však sotva že jsme opustili přistávací molo, přiblížil k nám mladý hezký hindu, oblečen v bílém. Dal nám poznávací značku vozidla, zavedl nás ke dveřím a čekal, až usedneme. K mému údivu seděla ve voze opět dáma se závojem, která se velmi podobala té, kterou jsme zanechali ve Francii. Mému rozumu se to zdálo být nemožné a proto jsem tuto myšlenku vypudil z mysli. Byl jsem té dámě představen jako předtím ve Francii. Netrvalo dlouho, když naše pěkná průvodkyně odpověděla na moje myšlenky otázkou:

‘Nu, můj dobrý bratře, proč by mělo být něco nemožné, když je pochopení jednotlivce rozsáhlé?’

‘Moje dobrá sestro,’ odpověděl jsem, ‘podobáš se tak velice jedné láskyhodné dámě, kterou jsem poznal v Paříži, že bych chtěl věřit, že jsi tou samou osobou. A přesto jsme ji tam zanechali, takže zde nemůže být.’

‘Proč ne?’ opáčila, ale můj přítel mínil:

‘Je moudřejší, pozorovat tu nádhernou krajinu, protože se touto cestou nebudeme vracet.’

V deset hodin dopoledne jsme opustili Bombaj a jeli až do šesti hodin večer. Dojeli jsme do tichého městečka a vjeli do velkého místního dvora. Ten muž v bílém, který řídil vozidlo, počkal až vystoupíme a ihned potom odjel.

Opět nás zavedla ta sestra se závojem do domu. Statná bělovlasá Angličanka mladistvého vzhledu a svěžího obličejem nám otevřela dveře, pozdravila nás srdečně a řekla:

‘Buďte vítání, moje dobrá sestro a bratře, očekávám vás. Vaše pokoje jsou připraveny, sluha vám je ukáže, abyste se mohli po tak dlouhé cestě osvěžit. Jídlo bude připraveno za dvacet minut.’

Brzy zazvonil měkký tón zvonku k jídlu a šli jsme do jídelny. A kdo tam seděl? Ta dáma z Paříže! Představte si můj pocit! Ona byla tou dámou se závojem, která s námi přijela z Bombaje sem! Jakmile jsem ji s jistotou poznal, pozdravil jsem ji se slovy: ‘Moje milovaná!’ Neměl jsem v úmyslu něco takového říci a byl jsem velmi rozzloben a spleten. Omluvil jsem se rozvláčně a pokusil jsem se potlačit tu skoro neodolatelnou touhu s ní hovořit. Zdálo se však, že mi nemá moji důvěrnost vůbec za zlé a odpověděla:

‘Velmi oceňuji tvůj upřímný pozdrav.’ Trochu jsem se sebral a zeptal se jí:

‘Nechceš mi, prosím, říci, jak se to mohlo stát, že jsi byla v Indii dříve než my?’

‘Mám transportní prostředek,’ vysvětlovala, ‘který ti ještě není znám. Však i ty se naučíš jej používat jako já. Můžeme našimi těly pohybovat dle přání libovolně na jakoukoliv vzdálenost bez fyzických pomocných prostředků.’

Příštího rána jsme byli již při rozbřesku na cestě. Den byl horký, vnitřek vozu však byl lahodně chladný. Osvěžující nápoje jsme měli trvale k dispozici. Jeli jsme nyní do hor a stále jsme stoupali výše, dokud jsme nedorazili k hluboké strži, jejíž skalní stěny byly po obou

stranách nejméně sedm set metrů vysoké. Zdálo se, jako by byla pohořím vytesána ohromná trhlina, aspoň jednu míli dlouhá.

Jeli jsme touto průrvou a přijeli jsme na dno údolí v rozsahu šesti kilometrů, obklopenému hrdými vrcholky. Nikdy jsem neviděl líbeznější místo na Zemi. Byl to dokonalý ráj.

Na západním okraji údolí stál s pohledem proti východu nádherný palác z bílého mramoru a nikde ve vnějším světě jsem ještě nenalezl podobnou budovu. Saint Germain mi to neřekl, vždy jsem si však myslel, že tato stavba byla bezprostředně vytvořena z kosmické hmoty. Mocná zlatá kupole se klenula uprostřed střechy a každý ze čtyř rohů nesl malou kupoli. Když na ně zasvítilo ranní slunce, stal se celý obraz planoucím ohněm vši nádhery, jako by příroda chtěla nabídnout denní symbol a uznání toho 'Velkého Světla' a té moudrosti, která trvale proudila z tohoto chrámu krásy po celé Zemi.

Jeli jsme k východnímu vchodu této skvostné budovy. Uvítali nás dva mládenci v běloskvoucích oděvech. Byli obrazem dokonalého zdraví, mládí a krásy, jejich vlasy byly zvláště krásné, jeden měl vlasy jako měkká hnědá vlna, druhý jako zářící zlato. Tento nás pozdravil se slovy:

'Milovaná sestro a bratři, jste očekávání a srdečně vítáni. Chcete mne, prosím, následovat?'

Vstoupili jsme a znovu jsme byli pozdraveni jedním Nanebevzetým Mistrem, který je ve vnějším světě velmi milován a pracoval nepřetržitě po staletí, aby přinesl lidstvu osvícení. Měl velmi laskavý obličej a úsměv, který byl obměkčil i kamenné srdce. Ihned bylo cítit, že má k dispozici sílu, která řeší všechny věci.

Jiní sluhové přišli s půvabným rytmickým pohybem a zavedli nás do našich pokojů. Vnitřní vybavení tohoto paláce bylo vybrané krásy. Od mé návštěvy tohoto divukrásného místa mne vedly moje pracovní povinnosti pro Velké Bílé Bratrstvo i moje potěšení do mnoha důležitých míst po celé Zemi, ale nic jiného nedosahovalo ani přibližně té vybrané dokonalosti tohoto mramorového paláce Nanebevzetých Mistrů.

Celý vnitřek této divukrásné stavby byl vytvořen z nepomíjitelné hmoty mléčné barvy a tu či onde s linkami velmi něžné barvy zlaté, fialové, zelené a silné elektrické modři. To představovalo nepředstavitelný umělecký půvab. Vše zůstávalo svítivě čisté, protože stavba a celé okolí bylo nabito ohromnými elektrickými silami. Vibrace byla tak vysoká, že síla Světla odpuzovala vše nedokonalé a vše uchovávala v sama sebe udržujícím stavu krásy a dokonalosti.

'Jídlo bude přineseno do vašich pokojů,' řekl ten mládenec se zlatými vlasy, 'a jste žádáni si obléci hedvábné oděvy a sandály, která tam naleznete.'

Jídlo sestávalo z vícero druhů čerstvého ovoce, mezi tím lesní plody s nějakým druhem šlehačky, jak jsme ji jedli v Jeskyni symbolů a lahodného nápoje ze zlaté tekutiny, o něco lehčí než med.

Po jídle jsme byli voláni do poradního sálu pod střední kupolí. Při vstupu nám hned padl do oka mohutný stůl ve středu sálu. Byl celý z jadeitu, žilkovaný těžkým zlatem a v každé jednotlivosti velmi nádherně vypracovaný. Šedesát židlí stálo okolo něj, z těžkého zlata a s polštáři jemné fialové barvy, které vypadaly jako hedvábný samet.

Zůstali jsme stát a obdivovali celou tu krásu a dokonalost okolo nás. Najednou jsme si všimli Saint Germaina. Celý poradní sbor vstoupil ve skupinách po třech až dvanácti. Když už přišli všichni až na jednoho a usadili se, promluvil náš milovaný Mistr:

'Skloňme hlavy v tiché chvále a díky za tu 'Mocnou JÁ JSEM Přítomnost', která pozvedává srdce lidí a osvětluje jejich mysl!'

Když jsme opět vzhledli, stála na horním místě u tabule, které zůstalo volné, ta nejnádhernější bytost: jeden z těch Velkých Nanebevzetých Mistrů, jehož vznešené bytí nebudeme moci

pochopit, protože jeho vznešenost a síla přesahuje veškeré lidské chápání. Jeho oděv se podobal třpytícímu se množství drahokamů; když jsem si však trochu zvykl na třpyt jeho světla viděl jsem, že ty domnělé drahokamy byly body oslepujícího záření, které vycházelo z jeho těla a z jeho oděvů. Ta láska, kterou vyzařoval, se zdála obsahovat celý vesmír a nořit se do světla.

‘Milované sestry a bratři Velkého Bílého Bratrstva, zdravím vás!’ řekl a učinil znamení řádu, který neuznává nic jiného, než Vševědoucnost té ‘Mocné JÁ JSEM Přítomnosti’, tu Všudypřítomnost toho ‘Nepomíjivého Plamene Života’ a tu Všemocnost toho ‘Světla beze stínu’.

‘Můj bratře z Ameriky, vítám tě. Přijmi prosím moji lásku a můj dík za tvé vykonané služby. Pohovořím si s tebou trochu déle po ukončení schůze.’

Tento mocný bratr Světla poskytl určitá poučení o nejdůležitějších činnostech Země, zvláště o vnitřních a vnějších změnách, které musí být pro pokrok člověka dokončeny. Mnoho z poradních sborů celého světa zde bylo přítomnými zastoupeno. Vedoucí každé rady obdržel své úkoly přímo od Předsedajícího Mistra a předal je dále svým lidem. Když byly uděleny směrnice, vyzval nás všechny ten Svítící Mistr, abychom obrátili židle a pohlédli na západ. V atmosféře před námi začaly procházet živoucí obrazy problémů, které ošetřovalo a zpracovávalo Velké Bílé Bratrstvo. Ukazovaly jednotlivé bratry a jejich zvláštní úkoly včetně nejdůležitějších jednotlivostí a prostředků k požadovanému řešení. Jedna z těch mnoha scén, které před námi probíhaly, se týkala ochrany mladého prince, o kterém jsme předtím hovořili, stejně tak ty bratry, kteří zde pracovali. Metoda k ozdravení poměrů v Arábii byla také představena a získala si můj zvláštní obdiv.

Byla zjevena ta velká řešení k odvrácení temných sil, které zkoušejí člověka odvrátit od toho, aby poznal dokonalost a požehnání té ‘Mocné JÁ JSEM Přítomnosti’ a uskutečnil ji. Bylo to nade vše úžasné. Ukazovalo to ve skutečnosti neomezenou sílu toho ‘Světla Kosmického Krista’ v boji s temnotou. Žádná slova nemohou vyjádřit tu vznešenost, sílu a vítězství té ‘Přítomnosti toho Nekonečného JÁ JSEM’.

Dnes nemohu sdělit žádné další jednotlivosti, ta nádhera a činná svrchovanost toho Mocného ‘Nekonečného JÁ JSEM’ překonávají veškeré představy - tak jako to ‘Světlo’ temnotu. Obrazy se chýlily ke konci a Vedoucí Mistr toho Oslnivého Záření se obrátil na sestru z Francie a na mne se slovy:

‘Pojďte, moje milované děti!’ Přistoupili jsme k němu. Vztáhl obě ruce a podal svou levou ruku sestře a pravou ruku mně. Pokračoval:

‘Můj bratře z Ameriky, tobě žehnám zvláště. Ty jsi ještě nepoznal jakou Věčnou Dokonalostí ve vnějším konání nyní disponuješ. Naše milovaná sestra je tvým dvoupaprskem. Toto je jedno z největších tajemství Božích a vysvětluje vaši vzájemnou náklonnost od vašeho prvního setkání v Paříži. Kdyby měli lidé Země porozumění vůči této části Božího plánu, pomohlo by jim to více, než cokoliv jiného k vyčištění a překonání chaosu vnějšího světa. Přiblížil se čas, kdy musí být od základu pochopena pravda o dvoupaprscích a musí být využita jejich mocná moudrost a síla. Žádná individualizace Boží nemůže na kosmických úrovních v celé hojnosti té ‘Mocné JÁ JSEM Přítomnosti’ tvůrčím způsobem pracovat, dokud není zvýšen také její dvoupaprsek. Pozemská volba s tím nemá co do činění. Každý paprsek musí vědomým porozuměním a užitím ‘Vyššího příkazu’ vyčistit, zdokonalit a osvětlit veškeré lidské tvory, kterými se sám obklopil. Potom se stane Nanebevzetým Mistrem a věčně bude vlastnit vědomou ‘vládu’ nad Zemí a vším, co tu žije.

Pokud oba paprsky dokončily své Nanebevzetí, mají stejnou čistotu, svobodu a dokonalé Mistrovství. Nyní jsou zralé k práci na Kosmických Úrovních. Tam mohou plánovat velké

Kosmické Záření lásky, světla a moudrosti a nashromáždit v nich takovou sílu a nasměrovat je tak, že zvládnou a ovládnou Kosmické Činnosti a projeví tu velkou nádheru té ‘Mocné JÁ JSEM Přítomnosti’.

Naše milovaná sestra to již dlouhou dobu ví a čekala trpělivě na tento Božský okamžik. Když bude tvé tělo jednou zvýšeno, dosáhne vaše společná práce velkých výšin.’

Zvedl levou ruku, aby nám požehnal a jeho hlas, nádherný jako zvon se zvukem Věčné Autority, vyslovil k našemu spojení nejvyšší příkázání stále trvající lásky:

‘Příkazem té ‘Mocné JÁ JSEM Přítomnosti’ sjednocuji tento dvoupaprsek Věčného Plamene Života v Nejvyšší Lásce, Světle a Dokonalosti.’

Při těchto slovech nás zahalil oslepující světelný proud a jím vtiskl ten ‘Mocný Plamen našeho Dvoupaprsku’ svou věčnou pečeť na naši Kosmickou Stezku Světla. Tak jsme si uvědomili naše Já jako jedinou ‘Mocnou Přítomnost toho JÁ JSEM’. Tím byla ukončena schůze rady. V následující hodině jsme se seznámili s obyvateli tohoto tajného místa a přijali jejich blahopřání. Řekli nám, že nyní začne naše neomezená kosmická služba. Příští den nám Mistr, který měl toto místo na starosti, vysvětlil něco z práce a odhalil dokonalost, která zde vládne po staletí. O začátku jeho činnosti sdělil:

‘Tato Rada Velkého Bílého Bratrstva byla vytvořena Velkými Bratry Světla před staletími jako silové centrum pro pomoc a osvícení lidstva a na určitý časový úsek. To nádherné subtropické klima bude trvat tak dlouho, jak dlouho si budeme přát toto tajné místo užívat.’ Toho večera nám byl předveden dokonalý televizní přístroj. Jaké nádherné věci a zázraky by se mohlo lidstvo dovědět, kdyby jenom chtělo vědomě a upřímně pochopit to ‘Vnitřní Světlo’ a otevřít svá srdce a pocity té ‘Mocné Magické Přítomnosti JÁ JSEM’!

Příštího dne ráno jsme se vrátili do Bombaje, odkud jsme odjeli do Arábie. Jízda k pobřeží byla nádherná, vzduch ve voze zůstal i přes veškeré horko venku stále chladný a příjemný. Věděl jsem, že za to mohu zcela děkovat tomu velkému vědění a umění mé milované a mého přítele. Jeli jsme úplně novou trasou. Příštího dne ráno jsme odpluli na malé lodi, která nás na naše přání vysadila v malém přístavu na západním pobřeží Arábie. Když jsme pluli na klidných vodách Rudého moře na sever, byl náhle můj přítel nabit silnou elektrickou silou, což jsme všichni zaznamenali. Řekl:

‘Z jistých důvodů jsem se dostal do spojení s tím časovým úsekem, kdy převáděl Mojžíš své děti Izraele tímto mořem, protože se přede mnou objevují všechny živé obrazy tohoto éterického děje. Jaká obrovská událost v oné velké nouzi! Mojžíš byl skutečně v nádherném spojení s Nanebevzetými Mistry, kteří mu svými ohromnými silami pomohli dokončit tento velký podnik.

Poprvé nyní vidím toho Velkého Nanebevzetého Mistra, na kterého směřovala tenkrát Mojžíšova žádost o pomoc. Vznešenost a síla této Mocné Bytosti nemůže být lidským rozumem pochopena, tak velmi přesahuje všechny obvyklé lidské zkušenosti.

Jak málo ví moderní svět o takových zázracích, které byly skutečně provedeny takovými vysokými Sluhy Božími k osvícení a vyzdvižení lidstva! Tyto udivující události jsou pouze jednoduchým následkem jednoho zákona, který lidé ani nepoužívají, ani jej nestudují, ani mu nerozumí.

Hovoříme-li ve výrazech obsahujících pravdy, tak neexistují v nekonečném tvoření žádné ‘zázraky’. Události, které svět označuje jako zázraky, jsou pouze výsledkem činnosti Božího Zákona, který je ve své podstatě dokonalý a proto odsouvá stranou všechny lidmi stvořené, tedy nedokonalé zákony. Nanebevzetí Mistry spolupracují již dlouho a také ještě dnes

nepřetržitě s obyvateli této planety, aby je konečně naučili plnému porozumění účinnosti 'Božího Zákona'.

Dnes jsou konány ještě nádhernější věci než v oněch dřívějších dobách; vnější svět o tom však nic neví. Proti těmto mnohem hlubším moudrostem a silám vypadá většina lidí jako děti. Rychle se však blíží ta hodina, kdy se musí lidé probudit k Všeobsahující Vnitřní Přítomnosti Boží, která působí skrze jednotlivou bytost.'

Nakonec loď zastavila v našem přístavu, na pobřeží provincie Hedšas, na poloostrově, který vystupuje v severovýchodním koutu Rudého moře. Přistáli jsme na tomto podivném místě. Opět dal jeden vysoký štíhlý Arab v bělostném oděvu tajné znamení a otevřel nám dveře velkého, těžkého vozu.

Aniž by se slovem vyjádřil, vyjel velkou rychlostí po tvrdé, písčité silnici. Ve voze jsme měli stále připraveno lahodné občerstvení. Pozdě odpoledně jsme vjeli do malé horské vesnice a zastavili jsme před nízkým bělostným domkem. Náš mlčenlivý arabský průvodce otevřel dveře a vyzval nás, abychom vstoupili. Zaklepal na vnitřní dveře. Hned byly otevřeny jedním bělovlasým starším pánem hnědé pleti a velmi laskavým okem. Pozdravil nás slovy: 'Sestro a bratře, jste očekáváni. Osvěžte se, jídlo bude hned připraveno. Až nastane noc, přijde pro vás jeden bratr a zavede vás na místo určení. Pevně důvěřuji pomoci Bratrstva v naší zemi.'

Chtěl jsem na to odpovědět, moje milovaná mne však pevně uchopila za paži. Pochopil jsem znamení a mlčel jsem.

'Světlo Boží nikdy nezklame,' odpověděl můj přítel našemu hostiteli hlasem, který rozechvěl vzduch: tak silně bylo promluvené slovo nabito silou a pravdou, tak určitě znělo toto 'Všemocné rozhodnutí'. Účinek byl magický. Ten starý muž padl na kolena a sklonil před mým přítelem svou hlavu až k zemi. V devět hodin přišel ke dveřím statný mladý muž v bílém arabském oděvu a dlouhém indigovém plášti a řekl: 'Přátelé ze západu, pojd'te, cesta je volná.'

Okamžitě jsme jej následovali, aniž bychom slovo promluvili. Šli jsme krátký kus a našli jsme čekající velbloudy. Mlčky jsme nastoupili a jeli ve velkém spěchu k jedné vysoké hoře. Později jsem se dověděl, že to byli ti pověstní dostihoví velbloudi. Ten jeden, který nesl mou milovanou, byl sněhobílý. Téměř dvě hodiny trvala ta spěšná jízda. Potom jsme přijeli k nějakému domku z těžkého kamene, který byl postaven těsně na skalní stěně. Když jsme sestoupili, vynořil se ze tmy nějaký muž a převzal velbloudy. Náš průvodce vstoupil do domku a zval nás, abychom jej následovali.

Když jsme došli k zadní stěně prostoru, zvedl svou ruku a položil ji na stěnu. Ihned se přeměnila na planoucí Světlo, tak velká byla síla, které poroučel. Byla tak oslnivě bílá jako elektrická lampa, ještě mnohem bělejší. Zatlačil na jednom místě stěny. Rozskočila se ve stěžejích a uvolnila vstup do tunelu, který byl naplněn silným bílým Světlem.

Vstoupili jsme a následovali jsme jej asi sto metrů ke kovové bráně. Náš průvodce položil ruku na určitý symbol na ploše dveří, a ta brána, těžká mnoho tun a silná na dvě šířky rukou, se pomalu rozevřela a vedla do dlouhého úzkého prostoru, jehož stěny, podlaha a strop byly z lesklého kovu.

Po několika málo okamžicích se otevřely v boční stěně dveře, které jsme předtím nemohli vidět. Vystoupil z nich muž a pokynul nám, abychom jej následovali. Náš ještě stále mlčenlivý průvodce šel napřed až k jiné pevné stěně. Ta se otevřela, když jsme se k ní přiblížili, a umožnila nám vstoupit do divukrásného sálu, dlouhého určitě čtyřicet metrů a širokého asi čtrnáct metrů, který byl mimořádným způsobem vybraně umělecky vybaven a krásný jako sen.

Uprostřed podlahy byl namalován velký kruh, který v sobě zahrnoval nádherný zvěrokruh. Okolo něj ležely velké měkké polštáře pro dvacet osm osob. Náš průvodce nás doprovodil k jedné místnosti podél boční stěny sálu. Skrývala perlovou lázeň; vedle ležely oděvy a sandály pro naši potřebu.

‘Až budete připraveni, zavolejte mne myšlenkou,’ řekl nás průvodce a opustil nás. Osvěžili jsme se a připravili se. Potom, na popud naší myšlenky, přišel sluha a přinesl lahodný pokrm. Po jídle jsme vstoupili do poradního sálu a našli tam shromážděných dvacet čtyři sester a bratrů. Náš průvodce nás představil a všichni jsme se posadili okolo zvěrokruhu.

K mému překvapení jsem nyní objevil, že ten bratr, který nás vedl, nebyl nikdo jiný, než vedoucí Arabské Rady, Velký Nanebevzetý Mistr, o kterém jsem již často slyšel. Pozvedl se, zavolal Božství a promluvil ke shromáždění:

‘Dnešní neobvyklé vzrušení v politických kruzích Arábie způsobilo naši velkou opatrnost, se kterou jsme zavedli cizozemské účastníky do této rady. Proto jsme byli každým okamžikem v plné bdělosti.’

K diskusi byly předloženy závažné otázky, které všem velmi ležely na srdci. Vedoucí upozornil na mého přítele a řekl:

‘Tento bratr nám přináší řešení problémů naší milované arabské země.’ A požádal jej, aby řešení předložil.

Můj přítel v krátkých rysech načrtnul plán. Všichni v místnosti byli překvapeni jeho odvážností a důvtipem, s výjimkou vedoucího. Tento se uklidněn zasmál a mínil:

‘Plán, ať je již jakkoli mimořádný, se dá provést. To se stane rychle a úspěšně. Celé Velké Bílé Bratrstvo Země bude bdít nad tím setkáním, které se uskuteční. Můžete být co se týče výsledku klidni.

Sestra a bratři, kteří přišli pod zvláštním dozorem, zůstanou dnes v noci a zítra zde. Pozítí s nimi půjdu na britský konzulát, kde se uskuteční jednání.’

Když bylo všechno stanoveno, zasáhla vlna radosti shromážděné. Byly ještě projednány různé otázky a po ukončené poradě zmizel jeden účastník po druhém. Nyní se zvedl vedoucí, přišel k nám třem a řekl:

‘Milovaná sestro a bratři, nedal jsem se vám nejdříve poznat z důvodů, které se brzy dovíte. S velkou radostí vás vítám na tomto tajném místě Velkého Bílého Bratrstva. Je k vašim službám. Bratře ze západu, jdi nyní do svého pokoje a spi, dokud nebudeš probuzen.’

O dvanáct hodin později jsem se na znamení probudil a cítil jsem se jako znovuzrozený, tak velmi jsem byl nabit novým životem a Světlem.

‘Myslím, že se rádi dozvíte více o tomto tajném místě,’ řekl náš hostitel, ‘o jeho historii a jeho úloze jako centra síly této Země. Je jedním z nejstarších ohnisek duchovní síly na této planetě. Viděli jste pouze jeho malou část. Za jeden rok se bude Velká Rada Bílého Bratrstva konat zde. Potom pozná každý účastník celý tento rozsáhlý neznámý hrad.’

Věnoval mnoho času, aby nám ukázal ohromné sbírky spisů, které zde uchovávají k osvětlení lidstva. Bylo velkou výsadou moci hodinu za hodinou prohlížet tyto poklady. Nakonec nám náš hostitel vysvětlil:

‘Ve dvě hodiny odtud odjedete. Nyní jdete a oblékněte se opět do vašich oděvů vnějšího světa, protože již brzy budou čekat u vchodu velbloudi.’

Poslechli jsme. Když jsme se vrátili, našli jsme vedoucího v nádherných modrých flanelových šatech a dlouhém indigovém přehození. Kdyby nebylo nádherné tkáně jeho pleti a zářícího, pronikavého světla jeho očí, mohl by být snadno považován za muže vnějšího světa. Poznal moje myšlenky a poznamenal:

‘Proč bych neměl vypadat jako vy? Jsem jednotlivou bytostí jako vy, pouze mám větší zkušenosti a moudrost, kterou jsem používal déle než vy. To je všechno. Moudrost není nikomu platná, když se nepoužívá. Pokud se to však stane, vyjádří jednotlivá bytost dokonalost a nemůže tomu již zabránit žádné omezení více.’

S těmito slovy jsme došli k východu, nastoupili na velbloudy a spěchali nocí, jako první ten nádherný bílý velbloud. Byli jsme dokonce ještě rychlejší než na cestě tam, protože jsme dorazili k domku, od kterého jsme vyjeli, již v půl čtvrté. Vůz nás čekal. Když jsme nastoupili, zašeptal řidič něco Mistrovi, čemu jsme nerozuměli. Tento odpověděl:

‘Bud’ bez starostí, přehodíme přes nás a přes vůz plášť neviditelnosti a projedeme bez povšimnutí. Jen kupředu!’

‘Špioni,’ vysvětlil nám, ‘čekají nás na cestě, aby odchytili vůz a zametli za námi všechny stopy. Správné užití poznatků, které teprve činí pravdu skutečností, nás vždy osvobodí, jak již brzy uvidíte.’

Brzy jsme dorazili k záloze špionů. Hned nás obklopila hustá bílá pára jako mlha a zcela zahalila vůz. Současně jsme nad námi zaslechli svištění jako od letadla a zatímco protivník hleděl k nebi a hledal příčinu, projeli jsme jako šíp okolo něj.

Byl to pro mne nádherný zážitek, protože jsme mohli zřetelně tímto pláštěm neviditelnosti vidět ven, zatímco jsme zvenčí nemohli být viděni. Ptal jsem se překvapen: ‘Čím to bylo, že nás jak se zdá, také neslyšeli?’

‘Také zvuk,’ vysvětlil Mistr, ‘nepronikne pláštěm neviditelnosti ven, jinak by nám málo posloužil. Pohádky arabských nocí, můj bratře, jsou skutečností. Když jim správně rozumíme, jsou zjevením Božího Zákona, nejsou však tím, co z nich učinil ve své sebeuspokojující neznalosti dětský doslovný výklad vnějšího světa. Nejsou to chůviny pohádky, nýbrž vnitřní důvěrná sdělení o tvoření, které je skutečně možné, když je žák dostatečně upřímný, skromný a je hoden se blíže seznámit se silou a pravdou, kterou odhalují. Ten velký netvor, pochybnost a její hanební společníci: nevědomost, chvástavost, výsměch, skepticismus, strach a mnoho jiných nepotřebných zátěží takovým způsobem vrostly do myšlení a citění lidí, že jsou jako cizopasně houby, které visí na stromě a působí hnilobu kmene.

Bez těchto vampírů by mohli lidé vidět a poznat, že uvnitř ‘Světla’, které oživuje fyzické tělo, existuje inteligence a síla, která vykoná každý příkaz ducha v plné dokonalosti, když je udržována harmonie a všechny příkazy slouží pouze kladnému vývoji.

Láska, moudrost a síla jsou pra-vlastnostmi, které život používá, aby projevil trvalé tvoření. Vzdají-li se lidé nesouladu, který sami vytvořili, vyjádří se ve všem životě okolo nich a v přírodě trvalá dokonalost.’

Jeli jsme podél mořského pobřeží po krásné silnici a nakonec jsme dojeli do města, které bylo naším cílem. Vystoupili jsme u nejlepšího hotelu a měli příštího rána slyšení na britském konzulátu. Můj přítel řekl, že je pověřen předložit jako zástupce arabské vlády k hrozící krizi urči-té řešení, které podle jeho přesvědčení uspokojí všechny účastníky a může zabránit velké nespravedlnosti a urážce Arábie. Britský konzul se ptal po pověřovacích listinách. Vedoucí Arabské rady tyto předložil. Bylo domluveno, že se sejdeme s britskými zástupci v jedenáct hodin. Objevili jsme se přesně. Hovor začal obvyklým diplomatickým způsobem a šachovými tahy v boji o vlastní výhody. Brzy však se objevila příležitost, kdy se můj přítel zvedl a předložil návrh arabské vlády.

Hovořil klidně, mistrovsky a laskavě: každý však naprosto srozumitelně pochopil, že je pánem situace a že se okolo něj shromáždila veškerá důstojnost a síla v místnosti. Jeho protivníkům se to stalo nepohodlným; pro jejich obvyklé diplomatické šermířské souboje byl příliš určitý, ostrý a upřímný. Nemohli tak proti takovému upřímnému smýšlení a otevřené laskavosti postavit své nápady do příznivého světla.

Chvíli zkoušeli mnohé hmaty své vysoké strategie. Náhle jsem viděl všechny přítomné jako zahalené ve velkém kruhu oslnivého Světla, tak zářivého, že se mi zdálo, že jej musí každý vidět. Bylo mi jasné, že Velké Bílé Bratrstvo přivedlo do tohoto prostoru ohromnou sílu. Za méně než jednu hodinu bylo řešení mého přítele přijato. Byla sepsána ujednání, podepsaná oběma stranami a schůze mohla být ukončena v míru a štěstí. Zpráva pronikla rychle celou Arábií a vyvolala velkou radost. Když jsme se vrátili do hotelu, pozdravila nás moje milovaná a obrátila se na mého přítele:
 ‘Drahý bratře, blahopřeji ti k tvé vážnosti a tvému skvělému výkonu.’

Příštího dne se vedoucí arabské rady rozloučil s mou milovanou a se mnou a nastoupili jsme na parník zpět do Francie. Večer jsme pluli již při úplňku Středozemním mořem. Byla to ta nejmírumilovnější noc, kterou jsem kdy zažil. Přistáli jsme v Marseille a jeli hned vlakem dále do Paříže. Noc jsme strávili s tím nádherným Mistrem, vedoucím rady Velkého Bílého Bratrstva ve Francii. Příštího rána nás zavezl do Cherbourgu. Zde jsem se rozloučil s mou milovanou; měl jsem ji znovu vidět teprve za dva roky. Potom jsme měli být již navždy spolu. Přítel se mnou plul do New Yorku. To byla ta nejneobvyklejší cesta celého mého života, protože mne můj nádherný přítel učil ty nejpřekvapivější moudrosti starověku. Naučil jsem se používat ‘Vysoký Zákon’; výsledky byly ohromující. Sotva jsme dorazili do New Yorku, spěchali jsme do Washingtonu, kde můj přítel sdělil výsledky z Arábie prezidentovi a vládě. Zprávy o tom dorazily již před námi. Tak skončila moje první osobní známost a pozorování nepředstavitelně mocné činnosti Velkého Bílého Bratrstva.“

Když Gaylord skončil se svou zprávou, prosvítávalo na východě první denní světlo. Řekl mi: „Pojďme do tvého obytného oddělení, protože jeden z Nanebevzetých Mistrů má hodně co činit s naším budoucím úkolem. Ta dáma a ten pán jsou jen nástroji temné síly. Vlastní jistá potvrzení a zprávy, které ukradli. Tyto papíry obsahují zprávy, které mají být použity jako prostředek vydírání vůči nevinným lidem a potřebujeme je, abychom ty ohrožené mohli ochránit.“

Šli jsme nyní do mého oddělení a ptal jsem se sám sebe, co bude Gaylord dělat. Několik okamžiků jsme čekali a slyšeli jsme ty dva jít do jídelního vozu. Nato řekl Gaylord: „Pozoruj přesně, co se bude dít a nemluv a nehýbej se, zatímco budu pracovat!“ Usedli jsme a on zaměřil svou pozornost na ty dveře, které vedly do jejich oddělení. Vrhнул na ně paprsek elektronového Světla, trvale zvyšoval sílu, až jsme mohli do pokojů vidět. Cestovní kufr ležel na jednom ze sedadel. Gaylord na něj nasměroval svou sílu, dokud nerozeznal obsah. Výraz jeho obličeje dokazoval, že našel hledané vysvětlení. Uvolnil opět sílu a řekl: „Za tři dny budou úřady schopny ty dva na delší dobu zneškodnit. Když u nich budou tyto papíry nalezeny, nepomohou jim žádné výmluvy více. V tomto případě nebude moci tisk prorazit stěnu mlčenlivosti a neviditelnosti Nanebevzetých Mistrů, kteří ovládají všechny lidské zákony svým ‘Věčným Zákonem Boží Spravedlnosti’.“ Saint Germain nám označil ve Washingtonu hotel, ve kterém jsme měli bydlet. Když jsme tam dorazili, osobně nás přivítal. Jeho vzezření bylo trochu změněné, takže nebyl zvláště nápadný. Jako prvního pozdravil Gaylorda se slovy: „Můj milovaný bratře, blahopřeji ti upřímně a děkuji ti za tvůj skvělý úspěch, protože jsi zlomil páteř jedné velmi ničící činnosti, aspoň co se týká této skupiny.“

Nyní pozdravil též Rayborna a mne oním líbezným a laskavým způsobem, který je zvláštním znamením všech Nanebevzetých Mistrů a zvláště našeho Saint Germaina. Řekl: „Smím pro vás opatřit snídani? Jsem si jist, že bude zcela uspokojivá a lahodná. Půjdete se mnou do mých pokojů?“

Po jídle dal podnět, abychom šli do svých pokojů a oddali se naléhavě tolik potřebnému klidu, i když jsme si v jeho nádherné „Přítomnosti“ nikdy nebyli vědomi nějaké únavy.

Třetího dne po našem příjezdu jsme šli Rayborn, Gaylord a já v doprovodu Saint Germaina a mužů z tajných služeb na setkání jedné důležité skupiny, která představovala ochotný kanál pro temné síly. Bylo tam přítomno sedm nejdůležitějších vůdců Ameriky. Dospěli jsme k tomu místu a zůstali jsme okamžik před těmi místnostmi stát. Mohli jsme slyšet rozčilený hovor tlumených hlasů a blížili jsme se ke dveřím. Tyto se náhle otevřely a my jsme vstoupili. Saint Germain nabil atmosféru elektrickou silou, která nedovolovala přítomným jakýkoliv pohyb. Jejich odjištěné zbraně padly na zem a jejich ruce byly ochromeny.

Saint Germain zvedl svou pravou ruku, učinil znamení Kosmické Ochrany a Kosmické Síly a s hlasem, který pronikal každým atomem a i samotnou budovou, vyslovil Věčný Mocný Výrok Pravdy, před kterým se sklání veškeré ničivé síly a jsou navždy umlčeny:

„Rekněte všem, kteří s vámi byli ve spolku a všem, kteří přijdou po vás: Světlo Boží nikdy nezklame!“

Když vnesl jeho hlas toto vysoké rozhodnutí do jejich vědomí, zpopelavěli strachem nad svým vlastním stvořením a jejich těla se kývala jako listy ve větru. Muži z tajných služeb předstoupili a zatkli je. Ve vězení zůstanou, dokud nebudou také oni sloužit tomu Jednomu: „SVĚTLU“.

VII. Tajemné poselství

„Zůstanu u vás dva týdny,“ řekl Saint Germain, když jsme se vrátili do hotelu. „S vaším dovolením vám denně budu věnovat určitou dobu pro vaše osobní poučení, které nutně potřebujete, jak mi to ukazuje můj Vnitřní Neomezený Vhled.“

Naše vměšování do plánů temných sil a zatčení jejich nástrojů na vás upoutalo pozornost určitých sil, zvláště na Gaylorda a tohoto bratra,“ poukázal na mne. „Vy dva jste v minulých životech rozvinuli jisté schopnosti, které mohou být nyní mnohým překvapujícím způsobem použity. Proto se bude snažit s vámi ta temná síla setkat.“

Vy však budete vždy chráněni a zcela v bezpečí, dokud se vyvarujete hněvu, nenávisti nebo strachu. Proto bych vám chtěl ještě předat určité konečné učení ve smyslu ochrany sebe sama. Jako nejdůležitější a nejnutnější věc byste měli trvale plně uznávat a zpřítomňovat, že je ta ‘Mocná JÁ JSEM Přítomnost’ tou ‘Magickou Přítomností’, která je po všechen čas ve vás, skrze vás a okolo vás koncentrovaná jako v ohnisku. Viděli jste to oslnivé světlo vašeho nádherného Božího Já, ten vlastní život vašeho nejvlastnějšího bytí tam na ranči, nemáte tedy žádný důvod jej plně neuznávat.

Tato vnější činnost vašeho rozumu je vzpouzejícím se divokým ořem. Musíte ji přivést za všech okolností k plné poslušnosti, do podřízenosti té ‘Mocné JÁ JSEM Přítomnosti’. Kdo tutu výsadu, moci vidět své vlastní Boží Já, ještě neměl, mohl tím být omlouven, i když mluví skrze srdce ke každé lidské bytosti, která byla v tomto světě narozena. Viděla-li však jednotlivá bytost jednou toto své ‘Dokonalé Já’, to planoucí Boží Světlo, nemá již právo tuto ‘Přítomnost’ později opět znevažovat.

Pokud se stala forma a Světlo té ‘Přítomnosti’ ve vnější činnosti rozumu jednou viditelná, může si jednotlivá bytost tento obraz kdykoliv znovu představit, vědomě a ze svobodné vůle a tím opět uvolnit onu sílu k řešení všech pozemských problémů.

Upřímný žák může k sobě v každé situaci přitáhnout tu plnou sílu té ‘Mocné JÁ JSEM Přítomnosti’ a tím dovést všechny věci k dokonalosti. Tak může opět žít v domě svého OTCE, v té nádherné svobodě, která mu byla původně určena. To je to jediné předurčení, které existuje.

Protože jste jednou vaši ‘Mocnou JÁ JSEM Přítomnost’ viděli, stala se nyní vaše vlastní schopnost vidění přemocnou schopností, jak přivést neviditelnou činnost do viditelné fyzické formy. Stavitelé vašeho vnějšího světa tak činí neustále. Z neviditelné činnosti přijímají nápad, nato navrhnut jeho obraz. Je třeba pouze málo času k zahuštění a shromáždění té hmoty - a neviditelná idea se stane viditelnou, hmatatelnou budovou.

Schopnost jednotlivé bytosti prakticky využít tento zákon není vůbec omezena, pouze však za předpokladu, že se naučí žák vědomě ovládat svou sílu vidění a nedovolí v prostoru nijakou zápornou myšlenku a pocit. Tím je mu darována svoboda a on může uvést svůj svět do pořádku.

Myšlenky a pocity většiny lidí jsou pouhým zmateným hromaděním chaotických obrazů a negativních sugescí, které přijali ze svého okolí a trvale je sytí a obnovují vlastní silou své nasměrované pozornosti. Pořádek je prvním zákonem nebe, harmonie a mír je soudržnou silou vesmíru. Tyto přicházejí pouze z jednoho zdroje: z té ‘Mocné JÁ JSEM Přítomnosti’ vesmíru, z vašeho Božího Já.

Neomezená hmota a nepřekonatelná síla jsou stále okolo vás. Je třeba pouze zvýšit nebo snížit atomické vibrace silou toho ‘JÁ JSEM’, aby bylo možno splnit každé libovolné přání. Ty jednotlivá bytosti, pouze ty sama můžeš určit, co má přijít do tvé zkušenosti a světa.

Neomezená všudypřítomná hmota je vždy okolo tebe a čeká na to, aby mohla být použita. Ty, jednotlivá bytosti, jsi tím kanálem, skrze který si ta ‘Mocná JÁ JSEM Přítomnost’ přeje rozšiřovat svou dokonalost. Vylévá nepřetržitě to ‘Neomezené Světlo’ nebo životní substanci, ty jsi však pánem nad jejím použitím, vládcem nad jejím určením a tím také nad výsledky, které pro tebe vytvoří.

Životní síla může vytvořit a vytvoří hned vše, co si přeješ, pokud jen udržuješ svou osobnost v harmonii, aby nemohly žádné myšlenky, pocity a slova nesouladu rušit její k tobě vždy proudící dokonalost. Život je dokonalost a skrývá v sobě veškeré dokonalé tvoření. Osobnost má svou jedinou povinnost být obalem, který nese a projevuje dokonalost života. Kdo nedonutí vnější smysly k poslušnosti a neudrží v sobě trvale pocit míru, ten znesvěcuje a kalí čistotu a dokonalost života, který jím protéká.

Je tvou povinností vědět, že moudrost té ‘Mocné JÁ JSEM Přítomnosti’ bude chtít vždy řídit tvoje užívání její síly a jejího života. Pouze ona ví, kromě Nanebevzetého Mistra, co je pro tebe dokonalé. Mistr je jednotou s tím Vševědoucím Duchem Božím a tím také jednotou s tvou ‘JÁ JSEM Přítomností’ a je zcela jedno, zda je činná tebou nebo jím. Proto ví pouze tvá vlastní ‘JÁ JSEM Přítomnost’ nebo nějaký Nanebevzetý Mistr, co je pro tebe v té určité době to správné. Pouze tyto dva prameny, které jsou ve skutečnosti pramenem jedním, mohou přehlédnout tvůj celý životní proud a znají všechny síly, které jsou činné ve tvých problémech a způsobují tvou zkušenost v minulosti, přítomnosti a budoucnosti.

Nedostatek bystrosti při rozlišování pravdy od zdání je příčinou trvalého selhávání člověka ve vnějším světě. Kdo se rozhodne dosáhnout dokonalosti, ten musí vyškolit vnější činnost svého rozumu, aby neposlouchala nic, než hlas své 'Mocné JÁ JSEM Přítomnosti'. Pouze její moudrost a nic jiného musí přijmout a smí poslouchat pouze její pokyny. Světlo té 'Nekonečné JÁ JSEM Přítomnosti' musí slyšet, musí vidět, musí cítit, musí jím být.

Každé lidské tělo je ovládáno zvláštní individualizací nebo Božím Plamenem. Všechny tyto individualizace však jsou, mají a užívají tu Jednu Univerzální Duchovní Hmotu, tu Jednu Moudrost a Sílu. Proto existuje pouze Jeden Duch, pouze Jeden Bůh, pouze Jedna hmota a pouze Jedna Síla, a ty čekají trvale na to, že s nimi bude vědomě pracováno, že budou řízeny tou 'Mocnou JÁ JSEM Přítomností', tím vědomě použitým rozumem nebo vnější činností jednotlivé bytosti.

Jsou-li pocity a myšlenky osobnosti udržovány v harmonii, potom rozšiřuje ta 'Mocná JÁ JSEM Přítomnost' ve vnější činnosti jednotlivé bytosti svou dokonalost. Jsou-li nesouladné, stává se osobnost lokomotivou bez strojvůdce a zničí sama sebe. Toto je stav většiny dnešních lidí. Každý používá neustále tuto nádhernou neomezenou energii, tu největší sílu vesmíru. Odpovědnost za způsob jejího použití leží zcela u jednotlivé bytosti, protože ona je zde tím tvůrcem. Je-li tato ohromná síla používána s vědomým porozuměním lásky, moudrosti a síly té 'Mocné JÁ JSEM Přítomnosti', nebude moci jednotlivá bytost vyjádřit nic jiného, než svobodu, dokonalost a mistrovství.

Všichni víme, že tisíce žádají takové poučení. To souhlasí. Žádné jednotlivé bytosti, ani v nebi ani na zemi nemůže být toto učení odepřeno, pokud je její touha po 'Světle' opravdová, určitá a dosti silná, aby udržela pozornost intelektu nasměrovanu na toto 'Světlo'. Toto se musí stát nejvyšší ideou života, ke které se mají sjednotit všechny síly. Kdo je schopen takové velké odhodlanosti, tomu se otevrou netušené cesty, aby k němu přivedly splnění této touhy. Hledají-li ale lidské bytosti Světlo s jedním okem, s druhým však uspokojení smyslů, nepřijmou mnoho Světla.

Ti Velcí Nanebevzetí Mistři byli Dokonalí a Všemocní, protože setrvali svými myšlenkami stále v dokonalosti a poslouchali jediný Zákon života - Lásku. Stali se tím, co meditovali. Také lidé jsou dnes tím, co si mysleli v minulosti, z čeho si udělali ohnisko své pozornosti. Lidské bytosti by nepřežily dvanáctý rok života, kdyby jim tyto Velké Světelné Bytosti Nejvyšší Dokonalosti a Lásky trvale nepomáhali. Necháávají obyvatele Země vyrůstat se stejnou nádhernou péčí jako milující, nesobečtí rodiče své děti a pomáhají jednotlivým bytostem, které upřímně touží po pozitivním životě. Takovým se vždy naskýtají příležitosti, naladit se na spojení s tou 'Mocnou JÁ JSEM Přítomností'. Přijmout ji do sebe, zakotvit se v dokonalosti a tím dosáhnout cíle Vzkříšení - jenom když jsou dostatečně odhodláni. Nanebevzetí Mistři pracují vždy v dokonalém souladu s Kosmickými zákony lásky.

Příležitostně je kladena otázka: 'Proč nerozpustí tito Mistři nesoulad na Zemi a neukončí utrpení lidí, když jsou nejmoudřejší a všemocní?' Oni pomáhají ve skutečnosti každé jednotlivé bytosti, která si přeje sloužit světlu a přivést své myšlenky a pocity do harmonie a své tělo přivést k poslušnosti pro tu 'Mocnou JÁ JSEM Přítomnost'. Ochraňují ji při tisících příležitostech před ničícími silovými proudy a činnostmi, o kterých nic neví. Nemohou však za ni plnit jeho životní úkol a také to nečiní.

Každý jednatelce pozná nějakou věc teprve tehdy, když vlastními silami získá o ní vědomí, protože v tom okamžiku ji cítí. Nikdy nebude zasahovat nějaký Nanebevzetý Mistr do věčné svaté výsady svobodné vůle jednotlivce. Shromáždí-li ničící energie nějaký druh určitého napětí nebo pudové síly, ať již skrze jednotlivou bytost, skupinu, národ nebo v přírodě, dovoluje Velký Kosmický Zákon ji vydat, aby zmizelo ohnisko, aby byl vyrovnán tlak a aby mohla být vrácena zmýlená síla do zásoby vesmírné hmoty. Tam je Velkým Životním Plamenem očištěna a může být potom znovu použita.

Naučí-li se osobnost poslouchat, může vědomým příkazem té 'JÁ JSEM Přítomnosti' uvolnit ten Stravující Plamen Boží Lásky a z vlastní vůle očistit své vlastní tvoření. Tak zabrání jednotlivce té nutnosti, aby muselo být vyrovnání a očištění provedeno činností Kosmického zákona.

Připravenost urovnat bezpráví, napravit omyl, vyrovnat chybné tvoření a čistit otevře vždy Nanebevzetému Mistru cestu k poskytnutí pomoci a zajištění trvalého zdu. Tato připravenost se může probudit ve nějaké skupině, národu nebo v celém lidstvu stejně tak dobře, jako v jednotlivé bytosti, protože nekonečno pohybuje a ovládá vesmír pouze svou vlastní individualizací, bytostí, která říká 'JÁ JSEM'. Tvoření by nikdy nenastalo, kdyby nekonečno nepotvrdilo své vlastní Já skrze jednotlivou bytost (individuum), tím 'JÁ JSEM'.

Rozhodne-li se jednotlivá bytost vyjádřit dokonalost života, musí stát vůči všem svým vnějším zkušenostem věrně při své vlastní 'JÁ JSEM Přítomnosti', aby podporovala svá vlastní rozhodnutí. Potom může vyslovit ten 'Vysoký Příkaz' a život jí daruje hojnost všech dobrých věcí, dokud bude uznávána ta 'Mocná JÁ JSEM Přítomnost' jako vlastník a tvůrce všeho dobrého.

Kdo odmítá svou 'JÁ JSEM Přítomnost', ten odmítá vše dobré včetně zdroje, který to dobré poskytuje. Protože život je tím Velkým Božím Plamenem, ze kterého vše vzniká, odmítá takovýmto myšlením a cítěním život samotný. Tak dovoluje jednotlivce vnější činnosti svého vědomí, aby uložila svému vlastnímu životnímu proudu zkušenost, kterou sám zvolil a která vede k rozpadu.

Lidská bytost, která trpí ve svém vědomí myšlenky a pocity zlosti, nenávisti, sobectví, malicherné výtky, deformace a zoufalství vůči té 'JÁ JSEM Přítomnosti', uzavírá bránu k dokonalosti a jeho bytí se stane pouhým přehledem spaní a krmení, dokud není ta síla, kterou k sobě přitahuje vnější vědomí, spotřebována a tělo připadne rozpadu.

Později vyvine jednotlivá bytost další úsilí na to, aby stvořila pomocí jiného těla hojnost dokonalosti. Tyto pokusy se opakují, když je třeba, po mnoho věků, dokud není skutečně tato dokonalost vyjádřena. Chce-li jednotlivce ukončit tato neustálá znovutělování (inkarnace) do omezených poměrů, musí se naučit vědomě porozumět účelu života, protože teprve když může být to vědění, jako láska, moudrost a síla, uvolněno, uschopní jej to tento účel dokonale splnit.

Mohu vám pomoci tohoto cíle dosáhnout, protože se můžete kdykoliv sami osvobodit použitím Stravujícího Plamene Boží Lásky k očištění a k požehnání lidí.

Jsem velmi potěšen Bobovými pokroky. Již dlouho jsem nepotkal nikoho s takovou odhodlaností a tak silnou touhou k dosažení cíle. Jeho rozvoj je skutečně nádherný.

Mám vstupenky do opery. Dnes večer dávají 'Parsifala', "navrhl náhle Saint Germain, „ chcete být mým hosty?"

Tohoto večera se nám stal „Parsifal“ v nádherné Přítomnosti našeho Milovaného Mistra více než jen operou. Bylo to pronikání jednotlivce lidským vtělením. Poučení, které nám nabídl, zatímco se před námi odkrývalo drama duše a vítězství té „JÁ JSEM Přítomnosti“ v hudbě a obrazech, pro mne znamenalo jednu z mých povznášejících zkušeností. Při začátku představení řekl:

„Pozorujte nyní, co může být dosaženo těmi, kteří se pokoušejí svým uměním upřímně a věrně sloužit nejvyšším ideálům.“

Parsifala a Kundry zvolil, aby k nim mohl nechat proudit své zvláštní požehnání. Již nějakou dobu zpívali, když na ně Saint Germain nasměroval silný proud duchovní síly. Ihned nastal zřetelný obrat v jejich hlasech. Zkrásněly, zesílily a umocnila se barva tónu, takže zpěváci byli sami zjevně překvapeni a potěšeni. Bylo cítit ten náboj elektronového Světla, které pronikalo

vše. Cítili to i ostatní posluchači, chvěli se potěšením a nadšením a vyvolávali umělce stále znovu na jeviště.

„Jaký bude účinek,“ zeptal jsem se při první příležitosti, „když budou zpěváci při dalším vystoupení cítit, že jejich hlasy nejsou takové jako dnes večer?“

„Toto vystupňování síly a dokonalosti bude trvalé,“ odpověděl Saint Germain. „Dřívější vývoj těch dvou dnes umožnil tento dar. Bez jejich dřívějších výkonů by mi nebylo toto zasahování dovoleno, kdybych jej chtěl použít jen k vašemu poučení. Ti oba milovaní, sestra a bratr, si budou myslet, že jim pomohla Boží Prozřetelnost, což je také doslovně pravda, pouze že v tomto případě jsem náhodou já tím vůdcem této Prozřetelnosti.“

Když se před námi tohoto večera odvíjela scéna za scénou, ukázal nám Saint Germain skutečný význam představení způsobem, který nikdy nezapomenu. Když nastal konec, cítil jsem se být vynášen do ohromných duchovních výšin. Extáze byla tak velká, že mne mnoho hodin neopustila. Plni nevyslovitelné radosti a vděčnosti jsme se vrátili do našeho hotelu. Příští dva týdny uplynuly jako v letu s denním vyučováním. Jednoho rána oznámil náš Milovaný Mistr, že nás na nějaký čas opustí, zajistil však pokoje pro Nadu, Pearl, Rexe a Boba během svátků. Láskyplně se s námi rozloučil a zmizel.

Příštího rána přišel Gaylord v ruce s dopisem, který našel na stole ve svém pokoji. Byl žádán, aby přednášel na určité adrese v New Yorku. Přemýšlel o té věci a pociťoval určitou nejistotu, jako by bylo něco v nepořádku. Vysvětloval:

„Nerozumím, jak se ten dopis dostal na můj stůl, aniž by prošel poštou. Ptal jsem se, zdá se však, že nikdo neví, kdo tam ten dopis položil.“

Když o tom dále přemýšlel, stoupal ve mně pocit stísněnosti. Otevřeně jsem to řekl, on však jen poznamenal: „Musím tam jet a přijít té věci na kloub. Pojedu příštím vlakem.“ Chtěl jsem jej doprovodit, od to však jako zbytečné odmítl. Rozhodl jsem se naslouchat mému vlastnímu vnitřnímu vedení. Jakmile odešel, domluvil jsem se s Raybornem a sledoval jej.

„Ihned odletím letadlem,“ řekl jsem. „Cítím přesně, že je ve velkém nebezpečí a nerozumím tomu, že to sám necítí. Pro každý případ budu vše pozorně sledovat a možná tě zavolám.“ Naštěstí jsem si pamatoval adresu v Gaylordově dopise. Spěchal jsem k letišti, hned jsem mohl odletět a dorazil jsem do New Yorku dlouho před Gaylordem. Odebral jsem se na uvedenou adresu a důkladně jsem se rozhlédl, nic nápadného jsem však nezjistil. Konečně přijel Gaylord, vystoupil z taxi a vstoupil do domu. Byl to vybraný dům hotelového typu. Když se ptal po čísle, slyšel jsem vrátného říkat:

„Oni bydlí v desátém poschodí.“

Sledoval jsem Gaylorda, držel jsem se ovšem z dohledu. Dveře bytu se otevřely a jedna velmi pěkná žena jej vyzvala ke vstupu. Čekal jsem dlouho a už jsem chtěl jít konečně ke dveřím, když se otevřely a dva velcí elegantní pánové s tou pěknou ženou a ‘Gaylordem vyšli ven. Opustili rychle hotel a vstoupili do vozidla, které na ně čekalo před vchodem. Gaylord byl velmi bledý, přesto však klidný a usebraný.

Rychle odjeli a já jsem rychle nastoupil do taxi a řidiči jsem poručil, aby je sledoval. Jejich vozidlo zastavilo u mola oceánského parníku a oni se ihned nalodili. Informoval jsem se a zjistil jsem že ta loď odplouvá v deset hodin do Cherbourgu.

Byl jsem nyní pevně přesvědčen, že byl Gaylord donucen. Šel jsem do kanceláře té společnosti a podařilo se mi s velkou námahou a spropitným ještě získat jedno místo. Telegrafoval jsem Raybornovi o svém odjezdu a poslal ještě vysvětlující dopis. Potom jsem se zabezpečil tím nejnужnějším a vstoupil jsem v půl desáté na palubu. Prosil jsem tu „Mocnou JÁ JSEM Přítomnost“, aby se postarala o to, aby byla moje luxusní kajuta vedle té Gaylordovy. Nevěděl jsem, pod jakými jmény tito čtyři lidé cestují, prohlédl jsem si seznam

cestujících a prosil svou „JÁ JSEM Přítomnost“ aby mi ukázala, kde bydlí. Moje pozornost byla svedena na čtyři jména a Vnitřní Světlo mi potvrdilo můj pocit. Jedna z jejich kajut hraničila s mojí.

Dal jsem si za úkol pozorovat a naslouchat. Druhého dne ráno ve čtyři hodiny jsem byl odměněn tím, že jsem slyšel tiché hlasy, mezi nimi také Gaylordův. Položil jsem své ucho na stěnu, abych nic nezmeškal a mohl svému příteli pomoci, kdyby bylo zapotřebí. Zřejmě se pokoušeli jej vícekrát k něčemu nutit, protože jsem nyní slyšel jeho zvednutý hlas; stavěl jim požadavky, které se jim nelíbily. Nakonec mluvil tak hlasitě, že to musel slyšet každý, kdo náhodou procházel okolo:

„Ne, nepostavím se za vaše spoluviníky, také tehdy ne, když mne budete chtít zabít.“

„Uvidíme,“ odpověděl hluboký mužský hlas, „až vás dostaneme do rukou našich pomocníků v Paříži.“

Těchto málo slov mi odhalilo úmysl zločinců, vynutit si osvobození svých kamarádů, kteří byli ve Washingtonu zatčeni. Poslal jsem Raybornovi pro jeho uklidnění zprávu vysílačkou, že má počkat, že se musím dozvědět potřebné podrobnosti.

Nyní jsem vyslal v tichu své kabiny vnitřní poselství Saint Germainovi a Bratrstvu, aby mne někdo uvítal při přistání lodi v Cherbourg. Neuvědomil jsem si odpověď, cítil jsem se však potom v blaženém klidu a mohl několik hodin dobře spát. Věděl jsem: brzy budu potřebovat celou moji bdělost a sílu.

Zatímco jsem spal, měl jsem sen, aspoň tak jsem si to tenkrát myslel. Mistr, o kterém Gaylord vyprávěl tolik nádherných věcí a který jej zavedl na základě posláni Bratrstva do pohoří Himalaje, ke mně přišel a řekl zřetelně:

„Zůstaň v klidu, můj bratře, setkáme se v Cherbourg při přistání. Vše je připraveno. Situace je zvládnuta těmi, kteří nikdy nezklamou.“

Viděl jsem jej ve snu tak zřetelně, že jsem byl přesvědčen, že jej všude znovu poznám. Celý zážitek byl příliš skutečný a hmatatelný, než aby byl pouhým snem a já jsem cítil, že jsem musel k němu přijít v mém vyšším rozumovém těle, zatímco ostatní těla spala. Probudil jsem se a cítil jsem se nádherně svěží.

Celý den jsem ostře pozoroval obytné pokoje těch ostatních, nic jsem však nezjistil. Příštího rána jsem vstal ve čtyři hodiny a byl jsem odměněn, když v pět hodin vyšli z pokojů dva muži. Viděl jsem je tak zřetelně, že jsem si byl jist, že je později znovu poznám. Chodili chvíli po palubě sem a tam a zase se vrátili. Potom vyšla ven ta žena, aby měla trochu pohybu na čerstvém vzduchu.

Doufal jsem, že ti tři vyjdou jednou ven ve stejnou dobu, byli však příliš chytří a drželi Gaylorda pod přísným dohledem. Čtvrtý den byl velmi bouřlivý a neviděl jsem nikoho. Této noci jsem se znovu a znovu snažil naslouchat a doufal jsem, že se něco dovím. Konečně o půlnoci opět promluvili na Gaylorda, on však neustoupil. Řekli mu, kam jej chtějí dovést. Napsal jsem si tu adresu. Bylo zvláštní, že neměli žádné podezření, že by je mohl někdo sledovat. Hlíдали si pouze to, aby byli během celé cesty uzavřenou společností.

Pátého rána se ta dáma opět krátce procházela po palubě, v této době jsem slyšel ty muže, jak se o ní baví. Byla zřejmě Američankou a v Paříži měla vysoké společenské postavení. Zdála se být pod vlivem těch mužů a pomocí její osoby mělo být od těch mužů odvráceno jakékoliv podezření. Poznal jsem, že neexistuje možnost Gaylorda zastihnout, aniž by byla ohrožena celá záležitost. Spolehl jsem se na můj vnitřní pocit a na Bratrstvo a Saint Germaina, kteří mě měli dále vést.

Doufal jsem, že je maškarní ples posledního večera na moři vyláká do společnosti ostatních cestujících, nic je však nemohlo vylákat z jejich pokojů. Všichni ostatní cestující se nadšeně zúčastnili.

Příštího rána jsem vstal ve čtyři hodiny, kabiny však zůstaly uzamčeny, dokud loď nepřistála. Nyní všichni čtyři vystoupili. Neodvážil jsem se před Gaylordem objevit, abych se neprozradil, cítil jsem však, že pomoc je blízko a byl jsem jim těsně v patách. Spěchali pryč a již jsem si chtěl zoufat, když se nějaká ruka dotkla mého ramene. Když jsem se otočil, stál přede mnou Mistr z mého snu. Řekl:

„Rychle mne následuj, po cestě ti vše vysvětlím.“

Spěchali jsme a hlídali jsme si ty ostatní, dokud nevstoupili do vozu. Ve stejném okamžiku zastavilo vedle nás auto. Mistr mne vyzval, abych nastoupil. Chtěli jsme těsně sledovat první vůz. Nyní mi vysvětlil:

„Jsem Gaylordův přítel, o kterém ti vyprávěl. Obdržel jsem tvé poselství, krátce na to také jedno o Gaylorda.“ Představil se mi, požadoval však, abych jeho jméno nikdy nevyslovoval. Mínil: „Můj synu, jsi skutečným bratrem Velkého Bílého Bratrstva a z tohoto zážitku pro tebe vzejde mnoho dobrého.“

Mnoho vozidel jelo po silnici, takže bylo lehké sledovat naše protivníky, aniž bychom byli nápadní. Nejeli příliš rychle. Brzy jsem dojeli k předměstím Paříže.

Nyní jelo vedle nás velké vozidlo. Obě zastavila. Mistr otevřel dveře. Z druhého vozidla vystoupil muž a sedl si k nám. Jeho průvodce zmizel za příštím rohem. Mistr vysvětloval: „To je další ‘Bratr Světla’ a bude sledovat Gaylorda, dokud nedosáhne svého místa určení.“

Konečně vozidlo, které jsme sledovali, zastavilo před velkou vilou, která ležela v nádherné zahradě, skoro se však rozpadala. Zastavili jsme trochu stranou. Ti čtyři vstoupili do domu a jejich vozidlo rychle odjelo. ‘Bratr Světla’ vystoupil a sledoval, co se dále stane. Mistr mu řekl:

„Pozoruj každý pohyb. Víš, kde a jak mne můžeš zastihnout, když to bude nutné. Zavezu tohoto bratra na jedno místo, kde si může v klidu odpočinout. Nutně to potřebuje. Žehnám ti. Nechť tě obejmě svým paprskem ta ‘Mocná Přítomnost’.“

Řekl něco našemu řidiči v cizím jazyce a odjeli jsme tak rychle, jak se normálně ve městě nesmí jezdit. Nyní mi Mistr dále vysvětlil:

„Ti oba muži, kteří drží Gaylorda v zajetí, čekají ve vile na dalších pět kumpánů, dva z nich jsou na cestě z Ruska. Telegrafovali jim z New Yorku. Ti dva z Ruska sem přijedou pozítří.“

Naše vozidlo zastavilo brzy před nádhernou vilou. Když jsme vystoupili, naplnila vzduch lahodná vůně růží. Vstoupili jsme do domu a byli jsme uvítáni nádhernou mladou dámou, sestrou toho Mistra, který mne sem přivezl. Když jsem pomyslel, jak mladě vypadá, usmála se a její bratr odpověděl mým myšlenkám:

„Moje sestra je mnohem starší, než by se dalo odvozovat z jejího vzhledu. Můj dobrý bratře, moje sestra a já žijeme již mnohem déle, než těch nám přisouzených sedmdesát let. Náš rozum nás uschoptil užívat určité zákony, řídit určité silové proudy v těle a udržovat je, vymazat všechny známky stáří a zůstat věčně mladými a krásnými. Mám své tělo již tři sta deset let, moje sestra tři sta let. Vidiš, z lidského hlediska bychom měli již dávno projít tou změnou té takzvané smrti; to nás již však nemůže více vyděsit. Ta se nás nikdy nedotkne. Podíleli jsme se na požehnání atomového urychlovače v Jeskyni symbolů ve tvé milované Americe. Divíš se, že jsme tam byli? Proč? Viděli jsme tebe a tvé přátele zcela krátce na tomto divukrásném tajném místě. Radost a nádherná láska, která proudila z vašich srdcí, byla jedním z nejkrásnějších a nejpovzbudivějších zážitků, jaké jsme již dávno nezažili. Brzy tam opět budeme, abychom naše těla s konečnou platností zvýšili do Věčně Dokonalého Stavů Nanebevzetých Mistrů. Potom budeme i my osvobozeni a budeme moci svobodně přicházet a odcházet a všude jako oni bez omezení pracovat.

Zajisté chápeš, že žák, který přijal požehnání nádherného atomového urychlovače, musí zůstat v trvalé vědomé harmonii, ať již jsou okolnosti v něm nebo okolo něj jakkoliv ohrožující.

Obdrželo-li vnější Já tuto pomoc, musí nechat trvale svým tělem protékat tu sílu té ‘Mocné Já JSEM Přítomnosti’. Pro mnohé je to skutečný boj, který však trvá pouze krátce, když je to Velké Světlo se vši odhodlaností pevně udržováno. - Pojd’ nyní! Zapomínáme zcela na radost z pohostinnosti! Chci ti ukázat tvůj pokoj a jakmile se osvěžíš, pojíme.“

Zavedl mne do pokoje vybrané krásy s koupelnou. A znovu jsem pozoroval, jak jsou tito Velcí, ti nositelé Světla, trvale obklopeni v každé oblasti své zvláštní činnosti krásou, harmonií a dokonalostí. Řekl jsem to jednou Saint Germainovi a on mi na to odpověděl: „Je-li život prožíván tak, jak to odpovídá jeho smyslu, tak je vše mír, soulad, krása, hojnost a štěstí. Kdo zvítězí nad tou touhou pociťovat nebo vyjadřovat nesoulad, ten uzavírá nesouladu bránu. Tento se pak nemůže projevit ani v osobním Já ani v jeho okolí. Je velkou radostí vědět, že lidé mají sílu toto učinit a tím přijímat přebohaté požehnání života.“

Po jídle mne Mistr vyzval, abych se šel prospat do mého pokoje, dokud nebudu volán. Učinil jsem tak a byl jsem probuzen příštího rána v sedm hodin v pokoji rozkošnou zvonkohrou. Projela mým tělem jako nálož elektronové síly. Rychle jsem se oblékl a šel k Mistrovi a jeho sestře do obývacího pokoje. Cítil jsem se nádherně osvěžen, jako bych již nikdy nemohl být unaven. Zatím se mnohé událo. Došla zpráva, že ty nástroje temných sil dorazí příštího dne ke svým kumpánům do vily. Mistr vysvětlil:

„Vše musí být připraveno pro rychlý zásah. ‘Bratři Světla’, kteří jsou členy francouzské tajné služby, byli požádáni, aby všechno důkladně připravili, aby mohla být ta skupina zatčena, aniž by veřejnost o tom měla povědomost.“

Lze si jistě představit mou radost, když jsem vešel o dva dny později do obývacího pokoje a tam mne pozdravil Saint Germain, veselý a laskavý jako vždy. Krátce na to, když vstoupil Mistr a jeho sestra, se zablýsklo místností ‘Oslnivé světlo’. Saint Germain řekl:

„Pojďte, vše je připraveno, můžeme jít.“

Když jsme se blížili k tomu místu, nebylo v okolí domu nic vidět ani slyšet. Saint Germain přistoupil ke dveřím, vztáhl ruku, zámek se zlomil a dveře se nehlučně otevřely. Vedl nás, jako by se zde přesně vyznal. Přišel před těžké dvojité dveře a opět pozvedl ruku. Dveře se rozletěly, tak silná byla ta na ně směřovaná síla. Před námi stálo těch sedm kumpánů, Gaylord a ta žena.

Když jsme se tak náhle objevili, tasilo těch sedm své zbraně a na zlomek sekundy se přeměřovaly naše duchovní síly. Náhle se okolo nich utvořil kruh modrého plamene. Jejich ruce klesly beze sil a vstoupili ti Bratři tajných služeb. Za méně než jednu minutu byli ti lidé spoutáni a byli v uzavřených vozech zavezeni na bezpečné místo, kde s nimi nemohli přijít do styku žádní ostatní vězni. Gaylord byl překvapen a velmi šťasten, že se jeho osvobození a zatčení zločinců odbylo tak rychle a klidně. Pokoušeli se jej přinutit, aby skrze jemu náležící zákonné plné moci osvobodil kumpány v Americe. Řekl:

„Milovaní bratři, nikdy vám nebudu moci dostatečně poděkovat, že jste zachránili toto tělo pro další službu. Byli zuřiví a rozhodnutí zničit mé tělo, kdybych se dále vzpouzel splnit jejich vůli. Naučil jsem se však z jejich nerozvážných rozhovorů mnohé, co nám bude v budoucnosti k velkému užitku.“

Objal každého z nás s velkou něžností, láskou a vděčností. K té ženě, která zůstala u nás, řekl Saint Germain: „Byla pod naší ochranou, je ještě dítě a není nutné ji postihovat. Je nevinnou obětí hanebné zrady.“

Moje milovaná sestro,“ řekl jí, „nechceme ti ublížit. Byla si hračkou této temné síly. Budeš nyní zcela osvobozena z jejího vlivu a její nadvlády.“

Hned ji zahalil ve formě spirály od hlavy až k nohám modrý plamen. Její tělo se kývalo, jako by mělo upadnout, držela jej však ta nádherná síla. Tak stála plných deset minut. Potom pomalu plamen uhasínal. Tělo té ženy se okamžik silně chvělo. Potom otevřela své oči s pohledem, vědomým si své viny a snažně prosícím.

„Ó, kde to jsem?“ ptala se.

„U přátel,“ odpověděl Saint Germain a vzal její ruku do své.

„Jsi nyní provždy osvobozena ze situace, která byla horší než smrt. Pojď, dovezeme tě domů.“

„Ne, ne,“ volala v divokém strachu, „nikdy více nemohu jít domů po tom všem, co jsem učinila, po všem, co se stalo. Nemohu, nemohu!“

„Ovšem že můžeš,“ řekl Saint Germain s přesvědčením a silou pravdy, která měnila každý odpor na okamžitou poslušnost.

„Najdeš vše změněné, tvůj muž vše pochopil a přivítá tě. Tvá dcera, která tolik trpěla svou nemocí, se uzdraví, tvůj domov se stane opět šťastným místem.“

Opustili jsme ten dům a jeli jsme vozem Gaylordova přítele k nádhernému obydlí v nejvznešenější části Paříže. Vstoupili jsme a byli jsme přijati velkým štíhlým mužem, kterého jsem ihned poznal jako Američana. Byl dříve statným mužem, nyní však vykazoval jeho obličej hluboké vrásky žalu a starosti. Slzy stékaly po jeho tvářích, když své ruce vztáhl po své ženě. Vrhla se do nich a vzlykala, jako by se jí chtělo zlomit srdce. Saint Germain chvíli čekal. Když se uklidnila, představil nás. Potom řekl:

„Milí přátelé, pojďme nyní k vaší láskyplné dcerce, protože musíme dokončit další dílo.“

Vstoupili jsme do nádherného pokoje a našli jsme tam děvče, které bylo kdysi krásné, ležící na posteli tak znetvořené a zkroucené, že se skoro již nepodobalo lidské bytosti. Saint Germain přistoupil k posteli, vzal její levou ruku do své a položil palec své pravé ruky na její čelo mezi oči. Tak stál asi pět minut, zatímco jsme my ostatní plni očekávání přihlíželi. Náhle ze sebe vyrazilo to děvče hrozný výkřik. Celé její tělo se roztáhlo po posteli a zůstalo tiše ležet jako mrtvé.

„Nestrachujte se,“ řekl Saint Germain, „brzy přijde k sobě. Potom jí dám sílu, aby se mohla postavit a chodit.“

A hle, již otevřela oči s nejsladším úsměvem lásky a vděčnosti a to Světlo její „JÁ JSEM Přítomnosti“ proudilo blaženě k Saint Germainovi; podal jí svou ruku a pomohl jí na nohy, zatímco jí otec a matka láskyplně podpírali. Saint Germain vzal to dítě do svých rukou a přenesl je na měkkou pohovku do obývacího pokoje. Předal pokyny pro její ošetřování a řekl, že přijde znovu příštího dne. Nyní jsme se vrátili domů k našemu nádhernému příteli. Tam bylo Gaylordovi vysvětleno všechno, co se přihodilo od jeho odjezdu do Washingtonu. Byl plný díků a vyprávěl nám o svých vlastních pocitech a úsilí během plavby po moři. Mínil:

„Ten jediný pocit během celé události byla plná důvěra v ‘Moji Mocnou JÁ JSEM Přítomnost’ a ve Velké Bílé Bratrstvo.“

„Moji milovaní žáci a bratři,“ řekl Saint Germain, „vidíte nyní, jak neomylně působí ten Velký Zákon Boží? V tomto případě se pokusila temná síla přinutit člena Velkého Bílého Bratrstva, aby sloužil jí a tím temnotě. Náš dobrý bratr byl návnadou a jeho ‘Světlo’ pomocným prostředkem, kterým bylo sedm dalších nástrojů zla ochromeno a jedné požehnané rodině bylo opět navraceno velké štěstí a velká radost.“

Mám pro vás další dobré zprávy. Ten muž, kterému byla v těchto dnech navracena žena a dítě, je Artur Livingston, strýc našeho milovaného bratra Boba Singletona. Je jedním z nejnadanějších důlních inženýrů, které znám. Je při své práci dobře veden svou ‘Mocnou JÁ JSEM Přítomností’.

Je mým přáním, aby se tito tři vrátili s vámi do Ameriky, protože se stanou vašimi skutečnými spolužáky. Zítřka vám objedná místa pro zpáteční jízdu, zůstanete však před svým odjezdem ještě týden v Paříži.“

V této době jsme byli hosty Gaylordova nádherného přítele a jeho sestry. Příštího dne jsme doprovodili Saint Germaina k rodině Livingstonů. Přeměna těchto lidí byla větší, než by si mohl kdokoliv vůbec představit. Otec vypadal o deset let mladší, dcera byla zářivě krásná a šťastná a získala zpátky podivuhodně rychle sílu a vládu nad svým tělem. Nádherná láska matky se opět plně probudila. Věnovala se zcela svým láskám. Nepřála si nic tak toužebně, jako napravit všechno to utrpení, které jim způsobila. Řekla:

„Toto utrpení, které téměř zničilo mne a moji rodinu, bylo výsledkem mé touhy po nejvyšším společenském uplatnění, kdekoliv jsme žili. Podívám-li se zpět na celou tuto zkušenost tak poznávám, jak moje chorobná mánie po společenském vlivu zcela pohltila můj čas a pozornost. Jakou nezměrnou škodu jsem tím způsobila! Toto ponaučení nikdy nezapomenu. Chci dát opět vše do pořádku svou větší oddaností ke své rodině a věčnou službou ‘Světlu’.“

„Chtěl bych,“ řekl Saint Germain k Livingstonovi, „abyste vy tři jeli s těmito přáteli do Ameriky, kde vám chci připravit trvalý domov. Pomohu vám zapomenout na ty události, které vám přinesly takové utrpení.“

Jejich radost a vděčnost byla převeliká. Když jsme se za týden rozloučili se Saint Germainem, Gaylordovým přítelem a jeho sestrou, přetékala naše srdce láskou a vděčností. Ve čtyři hodiny jsme vstoupili na parník a těšili se z každého okamžiku plavby. Gaylord mne vícekrát žádal, abych mu vyprávěl další podrobnosti všech těch událostí a vždy mohl jen zvolat:

„Jak podivuhodné, jak nádherné!“

Při našem přistání v New Yorku nás vyzvednul Rayborn a nikdy jsem neviděl šťastnějšího člověka. Byl uchvácen Bobovým strýcem, Arturem Livingstonem. Hned jsme jeli do Washingtonu, kde si zařídila rodina Livingstonova svůj nový domov.

Tímto nádherným tichým způsobem pracuje Velké Bílé Bratrstvo nepřetržitě k pozhelnání lidí svou neporazitelnou silou a inteligencí. Naplňuje vždy Zákon Věčnosti a dokazuje svými činy Velkou Pravdu:

„Světlo Boží nikdy neseleže.“

VIII. Vítězná síla

Po našem návratu do Washingtonu s rodinou Livingstonovou druhého října následovaly týdny příjemného školení, protože náš Milovaný Saint Germain nám nabídl své vysoké vědění. Dny utíkaly jako v letu, protože během našeho pozorování „Světla“ a Nanebevzetých Mistrů mizel veškerý smysl pro čas. Čas si uvědomujeme pouze tehdy, když lidské události přitahují naši pozornost. Vánoce byly přede dveřmi. Jednoho rána mi Rayborn řekl:

„Saint Germain by si z určitých důvodů přál, aby sem děti přijely dříve, než bylo plánováno. Zatelegrafujeme jim, aby sem dvacátého prvního prosince přijely.“ Řekl, že je již zařízeno, aby mohly jet o několik dní dříve. Neudal žádný důvod, tak jsem se ani neptal.

Odeslali jsme tu depeši a pozdě odpoledne dvacátého prvního všichni dorazili. Bobův vlak přijel o půl hodiny dříve, než vlak těch ostatních dětí. Všichni jsme šli do hotelu, kde se

mohly Nada a Pearl nastěhovat do pokojů Saint Germaina. Večer se zeptal Saint Germain těch čtyř se šibalským úsměvem, zda nechtějí zazpívat několik písní. Bob vysvětloval:

„Nechal jsem si poslat tyto písně a nyní jsem se je po tři týdny učil.“

„My také,“ volali ti ostatní tři překvapeně. „Proč jsme si jen zvolili ty samé písně?“

„Výborně!“ řekl Saint Germain s vědoucím úsměvem. Potom zveřejnil své překvapení. Začal:

„Máme v úmyslu navštívit na Štědrý večer koncert. Oba sólisté však budou nedosažitelní.

Znám vedoucího tohoto představení a hned mu ve vhodném okamžiku nabídnu náhradu.“

Bob se na něj zadíval polekaně a vysvětlil:

„Ještě nikdy v mém životě jsem veřejně nevystupoval, k smrti bych se vylekal!“

„Bobe, nemáš snad ke mně důvěru?“ ptal se Saint Germain, přistoupil k Bobovi a položil své ruce na jeho ramena. Odpověděl se slzami v očích:

„Přirozeně, mám veškerou důvěru světa.“

„Dobře, tak to přenech nyní mně,“ řekl Saint Germain. „Až se zítra ráno probudíš, onen strach zmizí. Zůstávej v míru.“

Příštího rána v deset hodin zavolal pořadatel koncertu Saint Germaina ve velké tísní, protože dva z jeho sólistů onemocněli a nemohli vystupovat. Tento odpověděl:

„Jen žádný strach, vypomohu. Pošlu ti kvarteto se dvěma vynikajícími sólisty.“

Ten muž nevěděl, že má před sebou Nanebevzetého Mistra, přesto však si byl jist, že mu bylo správně porozuměno. Přijal nabídku bez otázek. V ohlášení oznámil, že místo sólistů bude vystupovat kvarteto.

Přišel Štědrý večer a ohromný sál byl zcela obsazen. Když se zvedla opona, uviděli uchvácení diváci nádhernou pohádkovou zemi. Saint Germain byl ve spojení s vedením a všichni pociťovali zvláštní vzrušení, že se stane něco zvláštního. Tento pocit stále vzrůstal. Ostatní umělci zpívali své písně. Potom nastalo ticho. Zvedla se druhá opona a uvolnila pohled na uchvacující krásný obraz. V pozadí se tyčil betlém a jasná hvězda rozlévala nade vším své nádherné záření. V tomto okamžiku se sneslo letadlo ve formě velkého bílého ptáka doprostřed jeviště. Z něho vystoupilo kvarteto v pohádkovém arabském oblečení.

Nejdříve zpívali „Tichá noc, svatá noc“ a posluchači vyžadovali bouřlivě opakování. Poté zpívala Nada sama: „Světlo života, díváme se na tebe“. Nadšení stoupalo ve vysokých vlnách. Kvarteto pokračovalo s „Mistře Ježíši, následujeme tě“. Potom Rex sám: „Ve Světle bezpečně odpočívám“. Všichni mávali a vyzývali k opakování. Znovu zpívalo kvarteto. Nyní vstoupil na jeviště vedoucí a oznámil jako velké překvapení poslední číslo se slovy:

„Dovolte mi, abych vám představil velkého hosta večera s písní: ‘Přicházím na perutích Světla’. Primadona Nada.“

Nevěřili jsme svým očím, když vystoupila matka Nady a Rexe ve svém oděvu ze třpytících se drahokamů. Její vlastní krása dalece přesahovala krásu oděvu. Vypukla bouře potlesku.

Pozvedla svou ruku a nařídila mlčení. Ihned nastalo v sále úplné ticho a ona mohla začít.

Zpívala s ohromnou silou a nádherou a její záření zaplavovalo požehnáním posluchače a celé město Washington. Odtud se rozšiřovalo jako plášť míru a pohody po celé Americe a celé Zemi. Po písni byli diváci jako kouzlem po několik sekund zcela ztichlí. Potom se vzedmula ohromná vlna nejvyšší milující vděčnosti. Stále znovu byla vyvolávána. Když zpívala po třetí, pozvedla svou ruku, vše oněmělo a nyní hovořila k těm tisícům:

„Vaše radost a vděčnost jsou tak velké a upřímné, že vám chci zazpívat něco, co mi je velmi milé a vyjadřuje mé city k vám; jmenuje se to: ‘Miluji tě’.“

Nyní odkryl její hlas lesk a sílu, které působily téměř magicky. Zpívala tak, jak by mohl pouze Nanebevzetý Mistr a posluchači byli uneseni dojetím a nadšením. Stále znovu chtěli vidět tu velkou zpěvačku. Saint Germain však dal pouze jedno znamení a opona spadla s konečnou

platností. Spěchali jsme do zákulisí. Tam následovalo přivítání, které se nedá slovy popsat. Rayborn byl téměř bez sebe radostí.

„Pojďte rychle!“ řekl Saint Germain, když přehodil přes ramena Nadiny matky indigový sametový plášť; nastoupili jsme do vozu, který rychle předjel. Byl nejvyšší čas, protože se posluchači vrhli na jeviště. Dorazili jsme do hotelu a odebrali jsme se ihned do pokojů Mistra. A již se tlačili reportéři a chtěli zjistit, kdo je tou pěvkyní. Saint Germain přistoupil ke dveřím, pozdravil je a podal jim informaci:

„Primadona Nada je manželkou majitele dolů ze Západu, Daniela Rayborna a ti oba sólisté kvarteta jsou její syn a její dcera. To je vše.“ A propustil je. Opět vstoupil dovnitř, zavřel za sebou dveře a mínil:

„Protože jste všichni tak věrně a výborně pracovali, myslel jsem, že jste si jistě toto šťastné překvapení zasloužili.“

Poblahopřál kvartetu, usmál se škádlivě na Boba a mínil:

„Vidíš, tvá důvěra se vyplatila.“

„Skutečně,“ odpověděl Bob, „ani na okamžik jsem neměl trému.“

Posadili jsme se všichni okolo matky Nady a Rexe a prosili ji, aby něco vypravovala o své práci a o místech, kde se zdržuje. Začala:

„Ráda vás budu krátce informovat, protože vás musím ve dvě hodiny ráno opět opustit. Zítra večer však budu od osmi do dvanácti ještě jednou tady.

Ta sféra, ve které se zdržuji, se dá označit jako vrstva (stratum), protože více takových vrstev halí Zemi. Místo, kde nyní přijímám určitý druh školení, je stejně tak skutečně a hmatatelné jako vaše fyzická Země; sloužím však ve vrstvě, která leží přesně pod tou, ve které se v této době učím.

Když jsem očekávala, že projdu tou změnou, která se nazývá smrtí, ztratila jsem na několik okamžiků jakýkoliv pocit života. Potom jsem se opět probudila a nalézala jsem se obklopena dvanácti Nanebevzetými Mistry, jejichž Světlo jsem v jejich oslepujícím záření nemohla téměř snést. Mezi nimi byl náš Milovaný Saint Germain, který mne předtím během mnoha let školil. Jakmile jsem si uvědomila Nanebevzeté Mistry, ukázali mi, jak při mně stojí a jak jsem si sama pomohla pozvolným zvyšováním atomické struktury mého fyzického těla na elektronové tělo, ten bezešvý oděv, který zůstane navždy čistý a dokonalý.

Když pomalu pokračoval postup Vzkříšení, stále zřetelněji jsem si uvědomovala to planoucí Světlo, které naplňovalo mé celé tělo. Cítila jsem v sobě tu nejnádhernější zářivou sílu, která odstraňovala každou stopu odporu a nedokonalosti a probudila mé vědomí.

Stále více jsem rozeznávala svou ‘Mocnou JÁ JSEM Přítomnost’ a nakonec stála přede mnou viditelná, hmatatelná a velmi skutečná. Trvale a silně jsem pociťovala, jak je mé tělo do ní vtahováno a zahalováno mým nádherným Božím Já. Když jsem potom kráčela ze hřbitova, mohla jsem stěží pochopit, jak velmi jsem již byla proměněna. Ty staré lidské omezené schopnosti mého vědomí byly vzkříšeny do tohoto bdělého pocitu svobody a neomezeného užívání moudrosti a síly. Protože jsem si nyní uvědomovala tuto velkou činnost, viděla jsem také zcela jasně, že jsem jí použít musela. Na to se začal stále více rozšiřovat pocit svobody, krásy, radosti a potřeby pomáhat všem těm, kteří ještě nebyli vzkříšeni.

Mojí první touhou bylo se dozvědět více o těchto Nanebevzetých Mistrech, kteří mi tak láskyplně pomohli. Hned se jeden po druhém přede mnou postavili a sdělili mi beze slov svá jména a své myšlenky. V tomto nádherném rozhovoru myšlenek se objevily také jisté příslušné barevné obrazy a nabízely svůj přesný výklad.

Toto dorozumívání prostřednictvím myšlenek bylo tak přesně srozumitelné, jako by se lidé dorozumívali slovy; ve skutečnosti ještě jednoznačnější, protože když se dotknou myšlenky tak neexistuje nedorozumění. K tomu dochází při užívání jazyka, protože slova jsou jen

nádržemi k přenášení myšlenek a pocitů. Kdyby tyto nebyly omezovány slovním vyjádřením, odpadly by mnohé nedokonalosti a odpory.

Kdysi dříve během Zlatého věku měli a užívali lidé ještě schopnost tohoto vnitřního myšlenkového spojení. Když se však osobnosti odvrátily od světla, stala se hmota jejich těl hustější, až dosáhla stavu fyzického atomu, jak jej vykazují lidská těla dnes.

Tato hmota vibruje pomalu, takže jí mohou myšlenky proniknout. Proto musely být zvuky a slova, která odpovídají této nízké vibraci, používány k účelu sdělování. I dnes by však mohl jednotlivec znovu v sobě probudit ten samý dokonalý způsob sdělování. Musel by jen určitým vědomým příkazem uvolnit paprsek Zlatého Bílého Světla ve své vlastní 'Magické JÁ JSEM Přítomnosti' a vidět, jak prochází z elektronového těla mozkovou tkání. Tato vlna většího Světla by zvýšila rychlost vibrací atomů fyzického těla až k bodu, že by mohly být opět myšlenky zaznamenávány a chápány bez mluveného slova.

Stále jsou vrhány myšlenkové vlny z vlastního vědomí jednotlivce i od jiných bytostí na tělesnou tkáň. Jak málo však existuje lidí, kteří tuto skutečnost dostatečně pochopili, aby mohli také číst tu myšlenku, jejíž náraz cítí? Přenos myšlenek (telepatie) představuje drobnou část této činnosti; jak málo lidí však může přijaté myšlenky také správně vyložit a vědět, odkud přicházejí!

Prošly týdny, než jsem si tak dalece zvykla na ten nádherný trojí prostředek vnitřního spojení vhladem, myšlenkou a pocitem, že jsem se již nad tím nepodivovala. Ta nádherná svoboda Nanebevzetých Mistrů je tak pohádková, že si toužebně přejeme, aby každá lidská bytost mohla zažít tu samou velkou blaženost ve vši lidské činnosti, ideál a naplnění, o které usiluje veškerá lidská zkušenost a pro kterou snáší všechna utrpení. Kdyby mohli lidé pochopit tento skutečný životní ideál a držet se jej, zmizely by za méně než sto let okovy a omezení, kterými bylo pokolení vázáno statisíce let a které samo stvořilo.

Nanebevzetí Mistři jsou rozhodnutí, to 'Světlo', které je tou prastarou moudrostí, nechat nyní téci na Zemi a její obyvatele a co tu zářící sílu tohoto 'Světla' nesnese, musí zmizet jako ranní mlha před ranním sluncem. 'Zákonem' života a celého vesmíru je 'Zákon Světla'. Jeho planoucí nádhera a neporazitelná síla stravuje veškerý nesoulad a veškerý chaos.

Moje první zkušenosti, které mne tolik udivily, se ukázaly být pouhými zlomky ve srovnání s tím, co mi bylo od mého Vzkříšení do této mnohem větší a nádhernější životní činnosti zjeveno. Podržte zřetelně tuto skutečnost ve vědomí, že ve stavu Nanebevzetí obsahuje každé zjevení rozšířené činnosti vždy také příslušnou moudrost a sílu k jejímu správnému použití. Toto je těm synům a dcerám 'Světla' nikdy nekončící radostí a zázrakem.

Poté, co jsem si trochu zvykla na ten nový stav, přivedl mne Saint Germain na místo, které bylo pro mne nejvhodnější a kde jsem si za krátkou dobu osvojila nové zkušenosti. Potom jsem obdržela školení obrazy a nyní jsem mohla začít se svou skutečnou činností, mou skutečnou službou.

Stav Vzkříšení nabízí nesrovnatelnou nejvyšší radost. Studujeme-li nějaký zvláštní stav, je nám stále ukazována doprovodnými obrazy ta přesná činnost, kterou máme užít.

Nedorozumění přitom neexistují, protože již na počátku je vždy viditelný konec. Přesto může být tento překvapující prostředek obrazového vyučování použit teprve od určitého stupně vědomí; předtím je nedosažitelný. Nastal-li čas, cítíme a naprosto přesně to víme.

Vy milovaní, nemůžete pochopit jaké máte štěstí, když přijímáte žehnání nádherného atomového urychlovače jako ohromného výsledku lásky a působení našeho Požehnaného Saint Germaina. Velká je jeho láska, služba a jeho dary, které od něj proudí k lidem.

Vaše upřímná a vroucí vděčnost je příčinou vašeho krásného a rychlého pokroku. Otevírá bezpečnou stezku k nejvyššímu úspěchu a je tou nejsnadnější metodou k dokončení každé dobré věci. Vděčnost za všechno, co vám život dává, je široce otevřenou branou ke každému požehnání vesmíru.

Lidé zapomněli být vděční za všechny dary této Země. Tím si uzavřeli bránu k míru a byli svázáni řetězy svého vlastního sobectví. Většina lidí usiluje o vlastnictví věcí. To je ale pravý opak životního zákona. Vždy říká život jednotlivci: 'Rozšiřuj se a dovol mi skrze tebe vylévat stále více dokonalosti!'

Zákon života znamená 'Dávat'. Pouze dáváním se může naše Já rozšiřovat. Dávat všem lidem, všemu životu nejvroucnější lásku vaší vlastní 'Mocné JÁ JSEM Přítomnosti' je tou nejmocnější činností, kterou můžeme použít k přechodu z lidského do Božího. Všechny dobré věci jsou obsaženy v této Boží lásce.

O Boží lásce bylo napsáno tisíce banálností. Teprve když jednotlivec pozná sám Boží lásku jako něco víc než myšlenkový princip, může pochopit, že ji může svou vůlí vytvořit a vědomě řídit, aby pro něj vykonala cokoli si bude přát. Nanebevzetí Mistři znají Boží Lásku jako Přítomnost, Inteligenci, Princip, Světlo, Sílu, Činnost a jako Hmotu. V tom spočívá tajemství její nejvyšší autority a síly, protože nic v celém vesmíru nemůže uzamknout přístup k Boží Lásce. Naučí-li se žák svým vlastním rozhodnutím brát si Plamen Boží Lásky ze své vlastní 'Mocné JÁ JSEM Přítomnosti', pozvedne jej to za velmi krátkou dobu ke Vzkříšení, pokud je to prováděno trvale. Každý toho může dosáhnout pouze skrze dostatečnou lásku. Teprve když je vyzařována láska, může probudit v srdci vysílajícího své požehnání.

Boží Lásky je tím věčným, je tou nesmazatelnou, nepřekonatelnou 'Přítomností' toho 'JÁ JSEM' a proto je nade vším Místrem.

Všechny radosti a potěšení vnějšího světa jsou pouhým prachem ve srovnání s těmi neomezenými, věčně se rozšiřujícími zázraky tvoření v kosmickém prostoru, které Nanebevzetí Mistři pozorují, kterých jsou si vědomi a nad kterými se mohou dle libosti radovat. Ohromné požehnání stavu Vzkříšení spočívá v tom, být zcela osvobozen od jakékoliv kritiky nebo odsuzování lidských slabostí nebo zmatků. Vychovává-li žák Světla sám sebe, aby zapomněl vše nepotřebné nebo jakkoliv nepříjemné, bude činit rychlé pokroky. Také to je nezbytným předpokladem k osvobození se od lidských omezení. Vláci-li žák sebou neradostné vzpomínky, znamená to jen jednu z mnoha cest, jak si stále znovu vytvářet ty samé zkušenosti nouze a zármutku, od kterých se chce přece osvobodit.

To 'Světlo' do sebe nepřijme nijaký nesoulad. Vstoupí-li žák do 'Světla', stává se zcela 'Světlem' a tím zcela dokonalým. Kdyby chtěla osobnost odstranit ze svého těla a všech záležitostí všechnen nesoulad, musí odmítat všechny myšlenky, pocity a slova nedokonalosti. Odpustí-li žák bezpodmínečně a věčně každému člověku a každé věci, povede toto konání vždy k plné svobodě. Nic nemůže tak osvobodit toho, co odpustil, jakož i toho, komu bylo odpuštěno.

Je-li toto odpuštění upřímné, nalezne jednotlivec svůj svět nově uspořádaný a naplněný každou dobrou věcí, jako by pomáhaly magické síly. Není-li nesoulad zapomenut, není také odpuštěn, protože se od něj nemůžeš osvobodit, když jej nepropustíš za svého vědomí. Pokud se ještě pamatuješ nějakou nespravedlnost nebo rušivý pocit, ještě si příslušné osobě nebo věci neodpustil.

Je-li odpuštění úplné, stává se hmatatelná příroda nebo emocionální tělo veselým, dobráckým, šťastným, míruplným a horou 'Světla'. Bude takovým způsobem nabitou silou, že v něm bude možno přebývat tak nepřekonatelně jako v nedobytné pevnosti. I kdyby někdo stál uprostřed hroucení celých světů, zůstane v dokonalosti 'Světla' a nic se jej nebude moci dotknout.

Nezapomeňte nikdy: co odhodlaně udržuje vaše vědomí, to uvádíte sami v sobě do skutečnosti. Je nemožné, že by váš život mohl obsahovat něco, co by se již nevytvořilo v přítomnosti nebo minulosti nejdříve ve vašem vědomí. Čeho jste si vědomi ve vašich myšlenkách a pocitech, to se vtiskne do vesmírné hmoty v a okolo vás a vytvoří stále jen svůj vlastní způsob. Toto je Mocný Kosmický Zákon, nezná žádné odchylky a žádný únik.

Skutečně je tou nejvyšší radost být spojen s těmi, které milujeme. Tak je dnešního večera moje radost velká. Blíží se doba, kdy porozumíte, že veškerá lidská příbuznost je pouhým stvořením fyzického světa. Ve stavu Vzkříšení jsou všichni skutečnými bratry a sestrami, syny a dcerami Nejvyššího Živoucího Boha. Na tomto stupni života je chápán a prožíván skutečný smysl přátelství. Pokud je správně chápáno, je tím nejkrásnějším příbuzenským vztahem v celém vesmíru.

Nyní již musím do zítřka večer do osmi hodin odejít, mám práci. Udržujte se trvale v mocném žáru toho 'Kosmického Světla', té 'Mocné JÁ JSEM Přítomnosti' vesmíru, aby byla vaše stezka ozářena jejím nádherným zářením!“

S těmito slovy začalo její tělo ztrácet stále více na hustotě a zmizelo.

„Milovaní žáci,“ řekl Saint Germain s blahovolným úsměvem, „dnes večer jsem vám ukázal vyšší ideál zábavy. Její způsob není jen velmi užitečný, nýbrž také ohromně vnitřně povznášející kvůli té 'Magické Přítomnosti', jejíž neomezená síla začíná působit. Vidíte: je-li otevřena ta správná cesta, může být posluchačstvo v bezmezné hojnosti požehnáno.

Nyní jste se dozvěděli, že s dostatečným pochopením je možné nastavit hned vaše těla na vyšší a neomezené použití té 'JÁ JSEM Přítomnosti' ve vás. Vaše tělo je tím nástrojem, ve kterém a kterým můžete nechat zpívat tu 'Mocnou JÁ JSEM Přítomnost' její životní píseň, která nezná ani omezení ani porážku. Nebo však dovolíte myšlenkám a pocitům omezení a nesouladu, které jsou vysílány jinými osobnostmi, aby hrály ve vašem těle a budete také potom sklízet, co vám patří. Vaše tělo je vaším rádiem a vaše myšlenky, pocity a vyslovená slova jsou spínači, jimiž můžete z vlastní vůle vypnout nebo zapnout jakoukoliv podmínku nebo činnost. Jediný skutečný rozdíl spočívá v tom, že vaše tělo je schopné být nastaveno na nepředstavitelně vyšší výšky a vlny, než je tomu u rádiového přijímače.

Vaším vědomím jste řídicí silou vašeho vlastního rádia. Můžete si z vesmíru vybrat vaše programy. Váš dnešní svět vám ukazuje, co jste si v minulosti zvolili. Jestliže se vám program nelíbí, vyberte si z vaší 'JÁ JSEM Přítomnosti' novy a lepší.“

Naše vděčnost a láska k Saint Germainovi byla větší, než kdy jindy. Poznali jsme jako nikdy předtím, že v přítomnosti a moudrosti Nanebevzetých Mistrů je skutečně nebe na Zemi. Řekli jsme si dobrou noc a šli jsme spát. Snídali jsme teprve v jedenáct hodin a odpoledne jsme ukázali Nadě, Pearl, Rexovi a Bobovi mnoho krás našeho hlavního města. Ve zvýšeném vědomí těchto dní jsme se mohli radovat z mnoha věcí daleko hlouběji než jindy a všude jsme viděli krásu.

Ve čtyři hodiny jsme se vrátili do hotelu, protože nás Saint Germain pozval, abychom s ním později v pokojích Nady a Pearl pojedli. Připomenul také, že přišel čas, kdy může začít školení rodiny Livingstonů. V šest hodin jsme byli připraveni, rodina Livingstonova byla tady a všichni jsme čekali na Saint Germaina, když zcela jemně zazvonil zvonek. Pearl hned zvolala:

„Přichází Saint Germain!“

„Kdo to je?“ ptala se Zara Livingstonová.

„Ten nádherný muž, který tě uzdravil,“ odpověděla Pearl, „a který osvobodil tvou matku od jejího strašného osudu. Jestli mne neklame můj pocit, zažijete brzy příklady jeho nezměrné moudrosti a síly mimo ty, které jste již sami poznali.“

V tomto okamžiku byl ohlášen jako jakýkoliv jiný host hotelu. Pozdravil nás všechny přátelsky a potom vysvětlil:

„Je mým přáním, aby si mohli naši dobří přátelé, rodina Livingstonova, zvyknout na vyšší užitečná použití 'Zákona Světla'. Nejdříve musíme poznat, že všude okolo nás je univerzální

hmota, kterou nazýváme ‘Kosmickým Světlem’ a o které hovoří bible jako o ‘Duchu’. Toto je ta Jediná Čistá Pralátka, ze které přichází tvoření. Je tou čistou Životní hmotou té první Boží Příčiny. Je nekonečná a můžeme si z ní vždy a pro všechno, co si přejeme, vzít potřebné množství. Toto Čisté Elektronové Světlo je tím velkým neomezeným skladem vesmíru. V něm je všechno dokonalé a z něho pochází vše, co se zde vyskytuje.

Nyní se posad’te okolo stolu, abychom mohli jíst a vy jste tuto nádhernou všudypřítomnou hmotu, o které se tolik mluví a která je tak málo chápána, mohli vidět, cítit, chutnat a poznat.“

Saint Germain šel k hornímu konci stolu, posadil Zaru, Boba, Nadu a mne po své levici, paní Livingstonovou, Artura, Pearl a Rexe po své pravici a prosil nás, abychom v tichosti sklonili své hlavy před tou „Mocnou Přítomností Boha v činnosti“.

Každý cítil silový proud Boží energie (tekutého Světla), jak se vlní duchem a tělem a naplňuje je pocitem nekonečné lásky a míru. Když jsme opět zvedli naše hlavy, ležel před námi na tabuli nádherný bělostný ubrus s růžovým vzorem z látky, která nám všem byla neznámá. Nejvíce se podobal v druhu a vzezření hedvábí, pokrytém jinovatkou.

Artur Livingston zbledl údivem, protože krátce předtím viděl pouze leštěnou stolní desku z ořechového dřeva. Nyní se pokryl tento vybraný ubrus u každého místa vhodnými ubrousky. Rychle následovalo celé prostírání. Talíře byly mléčně bílé a z látky jakoby atlasové, však velmi pevné a nerozbitné. Každý jednotlivý kus měl zvláštní mystické znamení, které bylo vypracováno ve zlatě. Nikdo z nás jim nerozuměl, byla však nade vše krásná. Stříbro s nádherně řezanými držadly z jadeitu, po pravé ruce každého hosta se objevily poháry z jadeitu s nádherně broušenými stojánky, naplněné blýskající se křišťálovou tekutinou, skutečnou životní esencí: ‘zahuštěným Světlem’.

„Nebud’te znepokojeni,“ řekl Saint Germain, „když budete tuto tekutinu pít; ona ohromně zvýší vibrace vaší atomické struktury. Kdybyste ztratili vědomí, bude to trval pouze několik okamžiků.“

Nyní pozvedl svůj vlastní pohár a řekl slova:

„Pro mír a osvětlení všech přítomných a všech lidí!“

Pozvedli jsme své poháry a pili jsme. Účinek té elektronové látky, která nabila naše těla, způsobil největší překvapení. Cítili jsme se jakoby pozvednutí ze židlí.

Následovalo jídlo ze sedmi chodů. Prázdné mísy mizely, jakmile byl jeden chod ukončen. Jídlo bylo velmi lahodné a mimořádně oživilo tělo. Jak zákusek bylo něco, co jsme znali již z pokrmů v Jeskyni symbolů.

„Vidíte,“ řekl Saint Germain po jídle, „není to vůbec obtížné hned vytvořit vše, co si přejeme, z čisté univerzální hmoty, když v tom není ani stopa sobectví. Dnes večer jsme zde nádherně pojedli. Vše přišlo z jednoho zdroje, který je trvale připraven proudit. Byl to však pouze drobný díl toho, co by mohlo být vytvořeno.“

Natáhl svou ruku a v ní se vytvořil zlatý kousek, který nechal kolovat z ruky do ruky. Natáhl druhou ruku a v ní se vytvořil nádherný modrobílý diamant, skutečně dokonalý klenot, který tak oslnivě lámal světlo. Vzal oba kusy do své pravé dlaně, chvíli ji zdržel uzavřenou a když ji opět otevřel, ležel v ní nádherný řetízek vybraného vzoru s blýskajícím se kamenem jako přívěškem. Podal jej Zaře a řekl:

„Chceš jej ode mne přijmout jako svůj talisman ‘Světla’? Není to žádný obyčejný drahokam, je spíše zahuštěným ‘Světlem’. Proto je to skutečný talisman ‘Světla’. Bude ti velkým požehnáním. - Nyní však budeme pokračovat. Veškeré nádobí, použité tohoto večera, dává Nanebevzetý hostitel Nadě a Bobovi.“

S těmito slovy se znovu všechno objevilo na stole, nechybělo nic. Náhle upadl jeden pohár na zem, když však byl zvednut, neměl žádná poškození. Saint Germain vysvětlil:

„Toto nádobí je nezničitelné, jak jste zjistili. Starejte se o ně vždy sami a necht' vám trvale přináší velké štěstí!“

„Nyní něco pro tohoto dobrého bratra,“ obrátil se na Livingstona. „Je velmi zdatným důlním inženýrem. Asi za šest týdnů převezme Bobovo místo v dole. O tom si pohovoříme zítra a k podrobnostem učiníme nutná ujednání. Dva roky na západě přinesou jeho milým velmi mnoho dobrého.“

Navrhuji, aby ti tři odjeli asi uprostřed dubna na ranč. Zara tam nalezne na sebe čekat svůj dvoupaprsek. Poznává je na první pohled. Sjednocení těchto obou dvoupaprsků je jedním z nejpodivuhodnějších výkonů, které jsem kdy směl učinit.

Můj milý Livingstone, naučíš se studiem těchto mocných zákonů docela jasně porozumět všemu. Co ti dnes připadá zvláštní a možná i neskutečné, prokáže se ti jako skutečné, protože všechny ostatní věci tvého života dokazují, že o tom není pochybností. Tato podmínka umožňuje, aby ti mohlo být uděleno s tvým dovolením určité vysvětlení.“

„Velký Mistře,“ řekla Zara, „jak ti mám vyjádřit svou vděčnost za mé uzdravení a nyní za tuto příležitost k takovému ponaučení! Tvé nádherné představení tohoto večera ve mně vzbudilo tichou vzpomínku, jako bych již někdy někde tyto zákony znala.“

„Mé milé dítě,“ odpověděl, „věděla si o tom velmi mnoho a opět si na to všechno vzpomeneš.“

Náhle jsme zjistili, že v místnosti jsou ještě nějaké osoby. K našim uším dolehlo tiché, sladké zasmání. Z přilehlého pokoje vstoupila matka Nady a Rexe v nádherném oděvu a její 'Přítomnost' vyzařovala všecken mír a požehnání. Vztáhla k Raybornovi ruku. Sklonil se a políbil ji.

Láskyplně všechny pozdravila. Byla jí představena rodina Livingstonova, jejíž obdiv byl otevřený a upřímný. Saint Germain jim vysvětlil v podobnostech Vzkříšení Nadiny matky, školení, kterým od té doby prošla a služby, které trvale lidstvu poskytuje. Ještě nikdy jsem nezažil Vánoce plné takového Božího štěstí, tak plné nádherného záření a nejvyššího poučení. O půlnoci se s námi matka Nada rozloučila, dokud se opět všichni v červenci nesejdeme v Jeskyni Symbolů. Ona a Saint Germain měli společně pracovat. Než zmizeli, řekl ještě Mistr k panu Livingstonovi, aby nás opět vyhledal příštího dne ve dvě hodiny.

Livingston nám nyní položil spoustu otázek k Saint Germainovi a jeho nádhernému působení. Byli přešťastní, že je chtěl přijmout za žáky. Teprve ráno ve čtyři hodiny se vydali na cestu domů. Příštího dne přišel Saint Germain ve třičtvrtě na dvě a všechny nás pozdravil.

Poznamenal:

„Jak vidím, zařídili jste se všichni co nejpěkněji dle plánu. Vidíte nyní, jak jsou všechny zkušenosti zapracovávány do Božího pořádku? Každý člověk je článkem ve Velkém Kosmickém Řetězu dokonalosti. Často jsem udiven nad tou přesností, se kterou pracuje ta 'Mocná JÁ JSEM Přítomnost'.

Před krátkým časem nás práce našeho dobrého bratra Gaylorda zavedla k rodině Livingstonů, abychom ji ochránili. Tím jsme našli nový pár dvoupaprsků, Zaru a jejího druha, kterého brzy potká. To přinese Livingstonovi a dalšího přítele do 'stále trvajících Světla'. Hodí se vám můj plán s bratrem Livingstonem?“

„Jsem tím velmi nadšen, nám všem se to stane požehnáním,“ odpověděl Rayborn.

„Nyní tedy s vaším svolením budeme v příštích třech měsících pilně pokračovat ve vašem školení. Ty bytosti, které jsou větší než já, si to přejí. Pojedeme sedmého dubna na ranč. Bob,

Nada, Pearl a Rex zůstanou ve Washingtonu do desátého ledna. Dvanáctého budou moci opět jít do školy.“

Tyto nádherné dny uplynuly příliš rychle. Potom doprovodil Bob ty ostatní na univerzitu a vrátil se odtamtud sám do dolů. My ostatní jsme začali věnovat všechny síly našemu studiu. Bylo pro nás velkou radostí zažít, s jak velkým nadšením se do této práce se Saint Germainem rodina Livingstonova vrhla. On je pro nás všechny skutečně a opravdově: „Světlem Božím, které nikdy neselže!“

IX. Nanebevzetí Daniela Rayborna

Pokračovali jsme tři měsíce v našem důkladném školení pod Saint Germainem. Bylo to nanejvýš šťastné období, vidět stále znovu tu „Mocnou JÁ JSEM Přítomnost“, poznávat ji a být jí. To může ocenit pouze ten, který měl již podobné zážitky.

Každý týden přicházely zprávy od dětí, které hladce pokračovaly ve svých studiích. Bob podával zprávu: v dole jde všechno dobře, muži si často při své práci zpívají. Saint Germain k tomu poznamenal, že spravedlnost a milující sloužení všude vyvolají tu samou činnost, také v celém vnějším světě, když vše probíhá dle stejných základních pouček.

Saint Germain slíbil, že se s nám opět později setká na ranči a odebral se na Dálný východ. Opustili jsme Washington sedmého dubna (1932) a dorazili jsme jedenáctého do Denveru. Příštího dne ráno jsme jeli na ranč, kde všechno dýchalo radostí, mírem a svobodou nádherných hor.

Když přišel čas závěrečných zkoušek, obdrželi jsme od Nady a Rexe nádherný dopis, ve kterém popisovali jeden zážitek, za nímž tušili Saint Germaina a který je všechny učinil velmi šťastnými. Jednoho večera seděli společně a hovořili o tom, jaké šaty si obléknou při závěrečné slavnosti. Příštího dne ráno našel Rex skvostný nový oblek na stole ve svém pokoji s lístkem: „Vezmi si toto jako dar od někoho, kdo tě miluje.“ Byl z nádherné modré látky a výborně mu padnul. Stejným způsobem našly Nada a Pearl šaty pro sebe. Byly zhotoveny z nějaké měkké bílé látky a vybrané vyšíváné. Rex trval na tom, že se jeho otec, Bob, Gaylord a já máme zúčastnit na těchto závěrečných zkouškách. Učinil to tak rozhodně, že jsme nemohli odřící a jeli jsme tam.

Tato vysoká škola se těšila z trvalé podpory nějakého dobrodince, jehož jméno nikdo neznal. Byl to Saint Germain? Řekl nám později, že vedoucí je členem Velkého Bílého Bratrstva. Rayborn pozval tohoto vedoucího a jeho sestru před naším návratem na západ na večeři. Když jsme se potkali, byl tam k radosti a překvapení nás všech přítomen také Saint Germain. Hovořil s námi potom dlouze o nových cestách vysokoškolského studia. Řekl:

„Ve všech oblastech výchovy se prosazuje všude na Zemi určitá potřeba vynutit si uznání té ‘Mocné JÁ JSEM Přítomnosti’. Nabízí jediný základ, na kterém lze vybudovat trvalé štěstí, svobodu a dokonalost.

Pouze tím ‘JÁ JSEM’ mohou být lidé osvobozeni od sobectví a žádostivosti. Pokud se to podaří, dostane se každému plného využití věčného přebytku, který chce již vždy sloužit všem. Každý jednotlivec je otevřenou branou vší dokonalosti, která se však může na Zemi vyjádřit pouze tehdy, když udržuje vnější Já své průchozí cesty otevřeny a v harmonii skrze uctívání a uznávání té ‘Mocné JÁ JSEM Přítomnosti’.

Udrží-li jednotlivce na ní svou pozornost, může si z ní každým okamžikem přivolat všechno dobré, co si jen přeje, do svého bytí a svého světa. Ta největší síla však, která dává tuto pravdu k dispozici tomu osobnímu Já, je používání Boží lásky jako 'Přítomnosti', která ve všem postupuje, která narovnává všechno vnější konání, která řeší všechny lidské problémy a zjevuje dokonalost, která se musí na Zemi uskutečnit.

Boží láska je srdcem nekonečnosti i jednotlivé bytosti (individua), je věčně tekoucím inteligentním plamenem, který neomezeně uvolňuje energii, moudrost, moc a hmotu. Chce v největší hojnosti rozšiřovat požehnání pro všechny, kteří dostatečně udržují ve své osobnosti harmonii, aby mohli umožnit této lásce průchod.

Boží láska je pramenem života a truhlicí s pokladem vesmíru. Samočinně dává tomu osobnímu Já všechny dobré věci, pokud ta vnější činnost rozumu uznává tu 'JÁ JSEM Přítomnost' a udržuje se naladěna na Boží lásku. Potom se vše bez boje a námahy daří a veškerá tvůrčí činnost se stává trvalým rozšiřováním a radostnou dokonalostí.

Čím více studujeme život a pozorujeme v něm to dokonalé, tím méně se lopotíme s lidmi a věcmi a tím více uctíváme tu 'Boží Přítomnost', protože kdo uctívá dokonalost, musí se nutně stát tím, na čem spočívá jeho pozornost. Naplní-li lidstvo tu vnější činnost myslí myšlenkami a pocity dokonalosti, uskuteční také jeho orgány tento pořádek a dokonalost. Čím více rozumíme životu a dokonalosti, tím jednodušší se stává všechno, až budeme mít pouze jednu činnost a sice po všechny časy trvale naplňovat naše myšlení a pocity Boží láskou.

Život se nikdy neunaví - co se unaví, je to vědomí v jeho pokusech život zúžit, překřížit a narušit tu dokonalost, která se vždy snaží se uskutečnit. Kdyby to osobní nebo vnější Já nechalo jen život plynout a nechat jej v klidu - získaný výsledek by byla dokonalost, naplnění Boží životní cesty. Mnozí, kteří opravdově začnou hledat toto porozumění, ztrácejí odvahu a upouštějí od svého cíle, protože očekávají určité plody, místo aby se jednoduše radovali z Boha uctíváním krásy a síly Velkého Světla kvůli němu samotnému. Hledáme-li Světlo, protože milujeme uctívání Světla, bude bezpodmínečně následovat výsledek. Stavíme potom Boha před vše ostatní. A to tak musí být, pokud má být to osobní Já udržováno ve svém správném vztahu k životu.“

Později odpoledne příštího dne jsme se s našimi přáteli rozloučili, vyměnili si přání všeho dobrého a nasedli do vlaku na západ. Sloužící, které zajistil Saint Germain k udržování domácnosti Nady, Pearl a Rexe, zmizeli tak bezhlesně, jak přišli. Jejich celé kamarádství dokazovalo, co to znamená: „Odvázat se! Jednat! Sloužit! A mlčet!“

Náš vlak přijel do Denveru ve čtyři hodiny třetího dne po ukončení školy. Příštího dne ráno jsme si Nada, Pearl, Zara, Bob, Rex a já vyjeli na koni k Jeskyni symbolů. Asi v jedenáct hodin jsme dorazili na vrchol hory a Zara byla nanejvýš šťastná. Omluvila se a řekla, že by chtěla být chvíli sama. My ostatní jsme připravovali občerstvení. Když se později vrátila, zářilo z jejích očí neobvyklé světlo. Vypravovala:

„Měla jsem nyní zvláštní zážitek: viděla jsem Boha této hory. Je nádhernou bytostí. Takovou důstojnost, moudrost a sílu bych nikdy nebyla mohla považovat za možnou. Je vysoký minimálně osm stop (240 cm) a je hlídačem této Svaté hory, jak ji nazývá. Je znám jako Bůh Tabor. Řekl mi, že bude mít v příští době mnoho práce, aby nám všem pomohl. Všechno se mi zde zdá tak známé, jako bych tu již byla.

Řekl, že to bylo před velmi dlouhou dobou. Nerozumím zcela tomu, co tím myslí, přece však mám pocit, že si brzy vzpomenu na důležité minulé události. Řekl mi, že jednoho dne vstoupím do srdce této hory a že budu přijímat z jejího věčného života a její moudrosti, předtím však uběhnou ještě dva roky. Mínil, že mohu v míru zůstat, vše že probíhá v Božím pořádku, že jsem nyní ve Velkém proudu života a tento mne přinese k Věčné dokonalosti.“

„Moje milá sestro, jak jsi pozeňnaná,“ řekla Nada a něžně ji objala, „důvěřuj pouze té ‘Mocné JÁ JSEM Přítomnosti’ v tobě a vše ti bude v pravý čas zjeveno. Pojď se nyní osvěžit.“

„Ráda se s vámi najím,“ řekla, „cítím však v sobě takovou sílu, jak jsem ji ještě nikdy nezažila. Jsem tolik vděčná, že jste mne sem dnes vzali sebou. Jste všichni ke mně tak dobří. Hluboce obdivuji krásu této přírody, tato vnitřní nádhera však překonává všechno, co jsem dosud prožila. Bůh vám žehnej, moji milovaní přátelé.“

Nyní jsme všichni věděli, co nás všechny tak pohánělo hned navštívit naši Tabulovou horu. Po jídle navrhl Rex sestoupit na protilehlé straně hory, aby mohla Zara vidět tu pohádkovou hru barev těch rozeklaných skal, stejně tak jako vstup do Jeskyně Symbolů. Když jsme tam dorazili, zadržel Rex svého koně a řekl:

“Pojďte, vstoupíme dovnitř!”

„Ne, ne!“ zvolala Zara a zbledla. Nepůjdeme tam teď. Pojedme prosím domů!“

Hned jsme zpozorovali, že je vedena vnitřním hlasem a obrátili jsme naše koně na cestu zpět. Když jsme dojeli na ranč, řekl nám Rayborn, že obdržel poselství: Saint Germain nás zve dnešního večera na osmou hodinu do věžního pokoje.

Nastal čas. Když jsme se blížili ke dveřím, otevřely se a před námi stál Saint Germain. Pozdravil nás laskavě jako vždy a posadili jsme se do kruhu. Rodina Livingstonova byla překvapena a ve velkém nadšení obdivovala krásu pokoje. Když jsme se uklidnili, řekl Saint Germain:

„Naše setkání tohoto večera platí zvláště Zaře, potom též Danielu Raybornovi.“

Krátce velebil a děkoval nádhernými slovy té „JÁ JSEM Přítomnosti“. Zatímco hovořil, vzplálo to „Světlo“ velkou silou a osvítilo pokoj zářícím leskem.

Nyní předstoupil Mistr před Zaru a dotkl se jejího čela. Hned ji obklopil kruh modrého, růžového a zlatého světla a byli jsme schopni pohlédnout do nejbližší vyšší oktávy Světla, ve které jsou obvykle Mistři činní. „Světlo“ se začalo okolo Zary shromážďovat a byl probuzen její vnitřní vhléd, takže viděla před sebou probíhat zkušenosti těch mnohých svých životů.

V jednom z nich byla pod vedením Saint Germaina a dosáhla vysokého osvětlení. V jiném byla kněžkou v jeskyni nějaké velké hory. Tenkrát se setkala poprvé s Bohem Taborem. Zatímco byla nabízena zjevení minulých životů, byla opět vkládána vzpomínka na tu činnost. Saint Germain vysvětloval, že se to za několik málo let prokáže jako velmi pozeňnané. Když skončil práci s ní, zhasl náhle ten nádherný světelný kruh.

„Můj bratře,“ obrátil se nyní na Rayborna, „je mým přáním, abys byl dvacátého července v Jeskyni symbolů, aby ses mohl připravit na své konečné dílo. Tento bratr,“ poukázal na mne, „tě doprovodí. Nada, Pearl, Rex a Bob tam budou dvacátého šestého července v osm hodin. Gaylord zítra ráno odjede, aby pokračoval v práci pro Velké Bílé Bratrstvo v Jižní Americe.“

Tato přípravná práce má pro vás všechny takovou nedocenitelnou hodnotu, jakou si ani nyní neumíte představit. To záření, které je přijímáno v Jeskyni symbolů, ukončí pozemskou pouť bratra Rayborna. Přece však nemůže být žádnému, kdo nebyl vzkříšen, odhalen den ani hodina, protože jen jeho vlastní ‘Mocná JÁ JSEM Přítomnost’ zná ten pevně stanovený okamžik, kdy bude dokončeno velké dílo staletí.

Předpokládám, že všechny vnější obchodní vztahy jsou vzhledem k této významné události uspořádány. Kdyby ještě něco chybělo, může se to dohnat v následujících deseti dnech.

Zaro, tvé dnešní setkání s Bohem Taborem je velmi významné. Je pro tebe velmi důležité.

Cvič se v trpělivosti, aby to přirozené odhalování ‘Světla’ v tobě mohlo probíhat tak rychle, jak jen to bude možné. Co jsi dnes večer viděla ze své minulosti je pouhou malou částí tvých dřívějších zkušeností, je to však vše, co je pro tebe dnes důležité.

Rexovi, Bobovi a tomuto bratrovi,“ mýnil mne, „si přeji říci, že ani ne půl míle od ‘Mistrovského nálezu’ leží další velké ložisko zlata, které vám označím při vaší příští návštěvě dolů od dneška za tři dny. Protože jsou všechny požadavky zapsány a všechny záznamy máte v rukou, zůstanou tyto v bezpečí, dokud se za dva roky nevrátíte z Himalají. Potom budou naši milí Livingstonovi připraveni se s vámi opět sejít a podniknout další kroky, které je přivedou blíže k jejich úplné svobodě. Necht’ každý z vás sleduje přijatý směr a myslí vždy na to, že v životě není nic důležitějšího, než milovat, uctívat a chápat tu ‘Mocnou JÁ JSEM Přítomnost’ ve vás a ve vesmíru. Neztrácejte při tomto hledání ani na okamžik radost a nadšení!

Znovu se sejdeme v dole, nebudu vám však viditelný. Když se odtamtud vrátíte, pojedete Bob s vámi a připraven na cestu na Dálný Východ. Rodině Livingstonů se před touto cestou již neobjevím ve viditelné a hmatatelné formě. Tobě, Zaro, chci říci, že Dave Southerland, kterého potkáš v dole, je tvým dvouapaprskem. Poznáš znovu jeho obličej a jeho záření, protože se podobají té inkarnaci, ve které jste spolu naposledy byli. Milí žáci, necht’ každého z vás obklopí mé požehnání v Božím objetí té ‘Mocné JÁ JSEM Přítomnosti’!“

S těmito slovy jeho tělo rychle zmizelo. Ráno sedmého července jsme jeli s rodinou Livingstonovou k dolu. Když jsme tam přišli, řekl Bob, že Saint Germain již oznámil náš příjezd na osmou hodinu večer. Naši hosté byli u vytržení nad svým bungalovem, který měli dispozici, a to právem, protože Rayborn všechno láskyplně připravil. Dokonce tam stálo připraveno malé klavírní křídlo. U večeře Zara Rayborna objala a políbila, aby aspoň trochu vyjádřila svůj velký dík za všechnu jeho laskavost.

Po jídle se Bob omluvil a vrátil se za půl hodiny s Davem Southerlandem. Zara v tom okamžiku nebyla přítomna a on byl všem představen. Zara se vrátila a náhle stála proti Daveovi. Všichni jsme s napětím hleděli na tento pár, aniž bychom dali cokoli znát. Když se jejich oči setkali, zůstali oba okamžik zcela strnulí. Potom řekl Dave:

„Tebe jsem často viděl ve svých snech a vždy ses mi zdála skutečnější než snový obraz.“

„Ano,“ řekla Zara, „je to pravda, přesně jak mi řekl náš Milovaný Saint Germain. Vzpomínám si na tebe. Také já jsem tě často viděla, zatímco mé tělo spalo. Když jsem ležela velmi nemocna a nebyla naděje na uzdravení, přicházel si ke mně a vždy jsem se cítila posílněna a měla jsem více odvahy. Potom přišel Saint Germain a za několik málo hodin jsem se zcela uzdravila. Později si budu vše vyprávět.“

Žádné oko v pokoji nezůstalo suché při tomto znovushledání tohoto páru dvouapaprsku.

Děkovali jsme ze srdce Saint Germainovi za tu dokonalost, kterou neustále pro nás všechny a pro svět kolem sebe rozšiřoval. Neexistuje silnější svazek lásky ve vesmíru jako ten mezi Nanebevzetým Mistrem a jeho žáky.

„Přeji vám štěstí a žehnám vám oběma, vy velké duše Světla!“ řekl Livingston a položil okolo Davea ruku a tu druhou okolo Zary.

„Moje štěstí je dokonalé,“ řekla paní Livingstonová a oba políbila. Nada, Pearl, Bob a Rex bouřlivě vyjádřili svou radost, protože chápali ještě hlouběji, než ostatní, co toto sjednocení dvouapaprsku znamená.

Z éteru začal zpívat nádherný jasný hlas: „Láska je naplněním zákona“, doprovázený nádhernými smyčcovými nástroji. Dave velkým překvapením oněměl, protože to bylo poprvé, kdy byl svědkem zázračných výkonů Nanebevzetého hostitele. Hudba byla uznáním a požehnáním věčného sjednocení těch tří párů dvouapaprsku a Dave se podobal květině, která právě svůj květný kalich otevřela do plné síly slunečního záření. Vyprávěli jsme mu tolik, kolik nám bylo dovoleno, o Saint Germainovi a jeho zázračném působení.

„Toto vše je tak pohádkové,“ řekl Dave, „vnitřní pocit mi však potvrzuje, že je to skutečně pravda. Chtěl bych o tom vědět víc a chtěl bych sám vidět Mistra.“

Příštího dne byl jmenován Livingston vrchním dozorcem dolu. Byl mu ukázán ‘mistrovský nález’. Byl nanejvýš šťasten. Po prohlídce všech zařízení odstoupil Bob z vedení. Každé směně, která přišla z práce, byl Raybornem představen Livingston s vysvětlením, že on a Dave Southerland zde budou v příštích dvou letech všechno vést s plnou odpovědností. Dal jim pocítit, že velmi oceňuje jejich věrnost a jejich služby pro něj a jeho spolupracovníky a že se budoucí vedení pokusí vždy pečovat o blaho všech. Znovu obšťastnilo královsky tato srdce kvarteto nádherným koncertem.

Když jsem se toho večera ukládal k odpočinku, padl před moje nohy lístek. Bylo to poselství Saint Germaina pro Boba, Rexe a mne. Měli jsme přijít příštího rána v sedm hodin na určité místo důlního komplexu. Učinili jsme tak a na místě mnou projel elektronový proud od hlavy až k patě. Všichni jsme slyšeli zřetelně mluvená slova:

„Sedněte si klidně do tvaru trojúhelníku. Nasměřujte pozornost své mysli na tu ‘Mocnou JÁ JSEM Přítomnost’ ve vás a pevně ji tam udržte.“

Po několika málo okamžicích jsem vystoupil ze svého těla a skrze kosmický obal. Tam stál Saint Germain v nádherném oslnivém záření. Pozdravil mne svým láskyplným způsobem a řekl mi:

„Pojď, vejdemo nyní do vnitřku Země. Tam ti ukáži to velké ložisko zlata, o kterém jsem s vámi hovořil. Stejně tak ti zjevím, jakým způsobem spolupůsobí v dokonalé harmonii Bůh přírody a Bůh zlata, aby vyrobili tento cenný kov, který lidé intuitivně milují a používají, aby jim sloužil a krásil je.

Bohem zlata a přírody označuji čisté a dokonalé inteligentní bytosti, které vědomě užívají a řídí síly této říše. Bůh přírody odebírá Zemi magnetické silové proudy a dosahuje jimi v a na naší planetě inteligentním zpracováním určitých výsledků. Tato činnost je skutečná a uskutečňuje se dle přesných zákonů tak bezpečně, jako by podle toho pracoval chemik ve své laboratoři.

Bůh zlata vezme, zpracuje a řídí elektronové proudy z našeho fyzického slunce. Vtáhne je až do určité hloubky pod povrch Země stejně, jako jsou nitě vedeny krajkou. Tato ohromně zahuštěná elektronová energie se nyní spojí uvnitř Země s magnetickou silou a tím se sníží její vibrace. Záření zlata je přijímáno jak rostlinami, tak lidmi a používá se pro mnoho účelů.

Během tvých prvních zážitků (jsou popsána v knize ‘Odhalená tajemství’) jsem se zmínil, že vyzařování (emanace) zlata má mocný čistící a oživující účinek v lidských tělech a v přírodě. Ve všech ‘Zlatých věcech’ byla kovová forma zlata k dispozici masám lidí k dennímu použití. Tenkrát dosahoval duchový vývoj velkých výšin.

Jedna z příčin dnešního chaosu spočívá ve skutečnosti, že je zlato finančními kruhy schraňováno (tezaurováno), místo toho, aby volně kolovalo mezi lidmi a mohlo vnášet svou vyrovnávající, čistící, oživující činnost do celého hospodářského života lidského pokolení. Schraňování zlata ve velkých množstvích znamená navržení vnitřní síly, která, když není během určité doby uvolněna, se sama vybije přetlakem své vlastní ohromné energie.“

Nyní mne přitáhl Saint Germain blíže do svého záření a přede mnou se zjevila vnitřní činnost Země. Před námi stály dvě Nejvyšší Zářící Bytosti. Ta jedna řídila magnetické proudy Země, ta druhá elektronové proudy zlata, které se vytvářelo v kůře zemské.

Ta bytost, která byla označena jako Bůh přírody, byla nápadně krásná a silná. Její tělo bylo vysoké celých šest stop (180 cm) a byla oděna do zelenozlatého a růžového oděvu. Zdál se být vyroben z látky, která sama září. Jeho hlavu obklopovala aura živé modré barvy a světelné paprsky proudily ze srdce, hlavy a rukou. Paprsek pravé ruky byl zelený, levé růžový, hlavy bílý a srdce zlatý.

Ta bytost, kterou nazýval Saint Germain Bohem zlata, byla zahalena do takového oslnivě zlatého světla, že jsem teprve po několika sekundách snesl její záření a mohl jsem vidět další podrobnosti. Také její oděv byl ze světelné látky, ale paprsky z hlavy a rukou byly žhnoucím zlatem, paprsky ze srdce planoucí bělostí a aura, která obklopovala v šířce celé stopy (30 cm) hlavu, vypadala jako světlé paprsky blesku.

Saint Germain pokračoval:

„Výskyt zlata v bílém křemeni je tou nečistší formací, která je dnes uvnitř Země k nalezení. Čistý křemen je takřikajíc zbytkem magnetických proudů, kovové zlato je elektronovou hmotou slunce v nižší vibrační formě. Proto je označováno doposud jako zhuštění (sediment) slunečního záření. Tento výraz je ve skutečnosti daleko blíže pravdě o skutečném postupu, než lidé tuší.“

„Dej nyní pozor!“ S těmito slovy nasměrovaly ty obě bytosti světelné paprsky svých rukou do jedné dutiny ve skále, do které trhlinou přiteklo malé množství roztaveného zlata, zřejmě během dřívější vulkanické činnosti. Ohromné horko uzavřeno tuto trhlinu tekutou žulou a tím byla zakryta celá žíla, která vedla do této jeskyně.

„Toto zvláštní ložisko zlata,“ pokračoval Saint Germain, „leží svým nejvyšším bodem asi sedmdesát metrů pod povrchem Země. Geologické znalosti by jej nikdy nemohly zjistit. Po vašem návratu z Dálného Východu bude tento výskyt otevřen a ruda bude použita pro určitý účel, lidem pro požehnání a k osvětlení.“

Dále jsme pozorovali obě bytosti a viděli, jak směřovaný proud jejich světelných paprsků zvětšoval množství zlata v jeskyni a nechal jej tavit; rostlo jako rostliny ve slunečním svitu.

„Byli jsme zde nyní půl hodiny,“ poznamenal Saint Germain, když jsme se obrátili k odchodu a vrátili se k mému fyzickému tělu. Rex a Bob vypadali jako by spali hlubokým spánkem. Když krátce na to otevřeli své oči, podal jsem zprávu o svých zážitcích. Jejich úkol byl jiného druhu, jejich zjevení a poučení bylo více osobní, ale částečně jim byly ukázány ty samé činnosti jako mně a oni si pamatovali každou podrobnost.

V osm hodin jsme se vrátili zpátky ke snídani a vyprávěli jsme Nadě, Pearl a Raybornovi, co jsme zažili. Řekl nám, že se vrátíme desátého července na ranč. Poslední večer byl naplněn hudbou a radostí; strávili jsme jej společně s rodinou Livingstonovou, kterou jsme nyní dva roky neměli vidět. Naše zpáteční cesta nepřinesla nic zvláštního. V příštích deseti dnech Rayborn vše obchodně uzavřel a předal Nadě a Rexovi. Měl nyní v majetku ohromné jmění a obě děti byly nyní jedny z nejbohatších na Západě. Jistě nebylo důstojnějších správců bohatství Božího.

Večer devatenáctého července (1932) jsme se shromáždili všichni ve vězním pokoji a objevili jsme tam překvapení, protože když jsme otevřeli dveře, byl pokoj osvětlen měkkým bílým světlem. Když jsme se utišili, zvedl se Rayborn v niterné modlitbě chvály a díky za všechno dobré, co směl přijmout a požehnal na rozloučenou všechen svůj pozemský majetek, který mu tak dobře sloužil. Ponořili jsme se do hluboké meditace a dostalo se nám velké pomoci a osvětlení.

Vrátili jsme se do hudebního pokoje a kvarteto asi jednu hodinu zpívalo. Potom objal Rayborn každého ze svých milých a šel do svého pokoje, protože jsme chtěli vyrazit příštího dne velmi brzy ráno k Jeskyni symbolů.

Opustili jsme ranč v šest hodin a Rex nás zavezl tak blízko k cíli, jak jen bylo možné. Procházka od toho místa ke vchodu posilujícím ranním vzduchem obveselila srdce a když jsme se blížili, slyšeli jsme dunění strojů. U druhého vchodu nás očekával Saint Germain. Zdál se být ještě nádhernější, ještě božštější, než kdykoliv předtím.

Přistoupili jsme k bílému oblouku vstupní brány a ten se nám otevřel zcela bez dotyku. Na místě dřívějšího modrého a červeného oblouku zde stály nyní oslnivě bílé. Symbolizovaly Kosmické uznání procesu Vzkříšení jednoho z lidských dětí, které mělo nastat.

Vstoupili jsme do radiového sálu a ještě nyní mohu pociťovat ten hluboký mír, který mne tam obklopol. Takové pocity nadšení, jaké vzbuzuje záření těchto divukrásných prostor, nemůže nikdo pociťovat, kdo je nezažil. Tyto haly byly desetitisíce let naplněny nádhernou „Přítomností“ mocných Nanebevzetých Mistrů lásky, světla a moudrosti, legií Světla, tím Velkým Bílým Bratrstvem.

Zde se stala naše meditace zcela jinou činností, než v obvyklém prostředí; hodnota takových silových proudů přesahuje lidskou představivost. Saint Germain nás vyzval, abychom usedli, a udílel nám nutné pokyny k tomu, co si přeje, abychom učinili. Ještě dnes se divím, jak srozumitelně žák taková poučení udrží v paměti, protože nejsou nikdy opakovány, s výjimkou Mistra samotného. A přece je všechno tak jasné, jako by to bylo nezapomenutelně vtisknuto světelnými písmeny.

Po těchto výkladech jsme šli do našich dřívějších ložnic a oblékli se tam do našich bezešvých oděvů. Ponořili jsme se do hluboké meditace a udržovali jsme svou pozornost nasměrovanou na „Mocnou JÁ JSEM Přítomnost“, na toho Mistra - Krista v našich vlastních srdcích.

Po třech hodinách bylo naše vědomí zavedeno do velkých výšin a zažili jsme zjevení, nad kterými jsme užasli. Vstoupili jsme do říší, o kterých jsme sice již slyšeli, na které jsme si však vědomě nebyli schopni vzpomenout. Nyní nám sdělovat jemný zvuk zvonu příchod Mistra. Jeho obličej zářil štěstím.

„Jsem velmi potěšen z vaší první skutečné meditace,“ řekl. „Každý den udržujte takovou posvěcenou hodinku.“

Vztáhl k nám obě ruce. V každé byl křišťálový pohár, naplněný těžkou zlatou tekutinou, která vypadala jako med; třpytila se, jako by sestávala z diamantů. Řekl:

„Toto bude v následujících dnech vaší hlavní potravou, protože to je ta pravá životní esence. Vrcholem zkušenosti našeho bratra Rayborna je ten nejdůležitější zážitek duše během jejího celého putování na Zemi a ‘sumum bonum’ veškerého lidského bytí. Pojd'te nyní se mnou do komory Světla a nedejte se ničím znepokojoovat, co tam budete vidět nebo o čem se tam dozvíte.“

Prošli jsme přijímacím sálem. Na jeho vzdálenějším konci se otevřely dveře tam, kde jsme ještě chvíli předtím viděli pevnou stěnu. Rychle se otvor za námi uzavřel a my jsme se nacházeli uprostřed dokonalé koule. Tři křesla z pevného zlata tvořily uprostřed podlahy trojúhelník.

„Posad'te se, prosím,“ řekl Saint Germain a posadil se do třetího křesla. Prostor byl naplněn měkkým žhnoucím Světlem. Toto začalo neustále nabývat na síle a začalo se pohybovat, až jsme si uvědomili jeho překvapující rychlost. Z to nás obklopujícího Světla začaly vystřelovat plamenné jazyky a začaly pronikat s ohromujícím účinkem naše těla. Cítili jsme do nás vstupovat elektrony a naplňovat svou ohromnou silou našeho ducha a tělo. Přitom jsme pociťovali lahodný chlad.

Toto pokračovalo a cítili jsme a viděli, jak v nás to Světlo stoupá a jak se rozšiřuje, až po několika málo okamžicích naplnila celý prostor lahodná růžová vůně. Nabývala na intenzitě a zjistili jsme nyní, že proudí ze světla v nás samotných.

Náhle ta růžová esence zhoustla a my jsme leželi na postelích z růží nejvybranější barvy.

Tento zážitek nám poskytl nepopsatelnou rozkoš a pocit nejhlubšího míru.

Tato celá zkušenost nebyla pouhým výmyslem, protože ta dokonalost uvnitř čistého elektronového Světla je bez hranic a skutečným porozuměním zákona může tato dokonalost přijmout a také přijímá každý tvar a způsob, který se jí Nanebevzetý Mistr rozhodne vtisknout.

Nádherný pocit míru, štěstí a požehnání, který jsme zažili, zrušil veškerý pojem o čase, protože ta vnitřní a vnější činnost se staly úplnou jednotou harmonie, protože jí Saint Germain nastavil na bezpodmínečnou čistotu a dokonalost toho Jediného Velkého Světla té „Mocné JÁ JSEM Přítomnosti“. - Postupně se měnila rychlost světelných vln, klesala stále níže, dokud nezůstalo jen měkké záření měsíce na klidném moři.

K našemu velkému údivu se prokázalo, že ty růže jsou skutečné. Vznikly sice ze Světla, nezmizely s ním však. Po této zkušenosti jsem porozuměl, proč je růže po všechny věky symbolem duše a proč s sebou často záření Nanebevzetého Mistra přináší růžovou vůni. „Můj bratře,“ řekl Saint Germain k Raybornovi, „přijdeš nyní každý den v tuto hodinu sem, po zbytek doby však zůstaneš sám.“

Vrátili jsme se zpátky do přednáškového sálu a konstatoval jsem, že jsme prodlévali ve světelné komoře více než tři hodiny. Zdály se nám jako pouhých několik okamžiků. Saint Germain nám poskytl jako potravu pro tělo další pohár Zlatého Světla.

„Jděte nyní do vašich pokojů a spěte, dokud vás nezavolám,“ řekl Saint Germain. Odebrali jsme se tam, stále nás zahalovala ta nádherná růžová vůně a sotva jsme se uložili, ponořili jsme se ihned do hlubokého spánku.

Tato pohádková událost se nyní opakovala každý den, dokud nedorazili dvacátého šestého července Nada, Pearl, Rex a Bob. Pozdravili jsme se a oni se hned ptali na růžovou vůni a na to měkké záření, které obklopovalo trvale mé tělo. Radovali se velice z mých pokroků. Během dvacátého sedmého července přišli mnozí Nanebevzetí Mistři, jednotlivě a ve skupinách, dokud se neshromáždili všichni, kteří na tomto díle pracovali.

Toho večera jsme byli uvedeni v jedenáct hodin do elektrického sálu, kde čekal nádherný atomový urychlovač na to, že přijme dalšího z nás Božích dětí a umožní mu vstup do věčné svobody jako syna Světla, jako skutečný portrét a jako postavu té „Mocné JÁ JSEM Přítomnosti“.

Sál byl naplněn silným Světlem a drobné body oslnivého Světla vystřelovaly trvale sem a tam. Rayborn se posadil do židle a těch dvacet čtyři přítomných utvořilo okolo urychlovače kruh, Saint Germain stál přesně za ním a já před ním. Matka Nada, Raybornův dvouprasek, se také nacházela v kruhu. Když byli všichni připraveni, prosil všechny Saint Germain, aby udržovali neustále svou pozornost nasměrovanou na tu „Přítomnost“ a svrchovanost toho „JÁ JSEM“ a Mistra Ježíše.

Náhle nás rychle jako blesk obklopil kruh nejsilnějšího, oslnivě bílého světla a stále se přibližoval k židli, až byl jeho průměr asi jenom ještě tři metry. Světlo v Danielu Raybornovi se rozšiřovalo, až se dotklo vnějšího světelného kruhu. Tím se začal pomalu vznášet do výše až skoro dva metry nad urychlovač a Světlo v něm se stávalo stále silnější. Také Nada, jeho dvouprasek, se vznášela ve výši a připlouvala k němu, dovnitř úzkého světelného kruhu. Setkali se na okamžik v Božském objetí. Přitom nad nimi zářil obličej Mistra Ježíše ze zlaté, růžové a modré aury. Oba k nám sklonili své hlavy, zářivě se usmívali, pohlédli vzhůru, protože k nim klesal velký Paprsek bílého Světla a chráníc je zahalil je do svého záření, požehnal jejich nádhernému spojení a oba zmizeli z našeho dohledu, když byli zbaveni všech starostí a omezení a vstoupili do Věčné Dokonalosti Bytí, oděni do těl věčného Světla, do šatu nesmrtnosti, který svítí jasněji, než slunce v poledne.

Tak vstoupila další „Mocná Mistrovská Přítomnost“ toho „Velkého JÁ JSEM“ do kosmické služby, zatímco Nebeský chór zpíval svou hymnu věčného velebení a vítězství toho „Světla Božího, které nikdy neselže“.

X. Konečné zážitky a naše cesta do Arábie

„Naše práce zde je pro dnešek ukončena,“ řekl Saint Germain, když dozněla hymna. „Pojďme nyní do velkého sálu a pojezme.“

Sotva jsme usedli k tabuli, objevila se u velkých varhan Dafné, vedle ní Arion se svými nádhernými houslemi. Začali hrát, zatímco se rozšířil pod stropem měkký deštník Světla v barvách duhy. Ten nejkrásnější tenorový hlas zpíval v tomto Světle: „Ve jménu Krista vládneme“. Melodie a slova vzbuzovaly nejvyšší nadšení. Saint Germain cítil naši otázku, kdo je tímto zpěvákem. Odpověděl:

„Přijde den, kdy budete tohoto kosmického zpěváka vidět proti sobě.“

Dafné nadšeně pozdravila děti a ptala se, zda by něco v doprovodu varhan a houslí nezazpívaly. Po jejich zpěvu jsme se radovali z nádherné chvíle, obnovili naše známosti s přítomnými, z nichž některé jsme měli potkat na Dálném Východě. Bylo skoro již ráno, když ostatní hosté odešli a nás pět zůstalo samo se Saint Germainem.

„Jděte a důkladně si odpočiňte, abyste se mohli zítra odpoledne vrátit domů.“

Příštího dne nás vzbudil zvon v jedenáct hodin. Měli jsme se setkat s naším Milovaným Mistrem ve velkém sále. Když jsme přicházeli, byla ta velká brána již otevřena a vnitřek zářil jako polední slunce. Ještě nikdy jsme nezažili takový účinek vnitřního slunečního svitu. Saint Germain zaznamenal náš údiv a ptal se:

„Proč se vždy udivujete nad takovými věcmi? Přece víte, že ve zvýšeném stavu vědomí může být vytvořena jakákoliv představitelná věc. To je vždy možné a zdaří se to s bezpodmínečnou jistotou a dokonalou lehkostí. Vy jste si na tuto skutečnost, která se nejprve zdá zvláštní, ještě zcela nezvykli, ale pro Mistra Krista, tu ‘JÁ JSEM Přítomnost’ ve vás, neexistuje nic neobvyklého. Pokuste se to zcela pochopit, abyste se také vy naučili žít ve vědomí Nanebevzetých Mistrů a mohli jste také přijmout vědění a použití té samé nejvyšší svobody. Posadíme se!“

Ihned se před námi objevilo nádherné občerstvení. Během jídla nám sdělil Saint Germain směrnice pro naši cestu na Dálný Východ. Rozváděl:

„Jeďte s tak málo zavazadly, jak to jen bude možné. Poslouchejte vždy váš vnitřní popud, potom budete vždy dokonale vedeni. Nyní jste zjistili, že oděv a vše ostatní potřebné je kdykoliv k dispozici. Nezatěžujte se tedy ničím nepotřebným. Budu vás očekávat desátého srpna večer v osm hodin ve věžním pokoji, potom bude stanoven den vašeho odjezdu.“

Saint Germain nás doprovodil až k vozidlu, rozloučil se s námi a vrátil se na tajné místo. Vrátili jsme se na ranč. Příští dva týdny proběhly jako v letu přípravami na naši cestu na Východ. Rex měl za úkol vysvětlit vedoucímu ranče trvalou nepřítomnost Rayborna.

„Můj otec,“ vysvětloval mu jednoho rána, „byl zavolán na Dálný Východ a zůstane tam neurčitou dobu. Převzal jsem zde nade vším majetkem plnou odpovědnost, i když také já s Nadou pojedeme na dva roky na cesty. Smím svěřit po tuto dobu ranč do tvého opatrování?“

„Učiním to nejlepší, co jen bude možné,“ odpověděl. „Můj zástupce je absolutně spolehlivý a mohl by dobře zastávat moje místo, kdyby se mi něco přihodilo.“

Již nastal desátý srpen a plni radosti jsme očekávali večer se Saint Germainem. Jaké nové osvícení přitom asi zažijeme! Naše krátké učení během Vzkříšení Daniela Rayborna a moje spojení s tím bělovlasým starším pánem, který tak dlouho hledal muže s křišťálovým

pohárem, nás mocně povzbudilo a posilovalo nás silně, abychom se vši vroucností našeho bytí usilovali o Světlo a o vlastní Vzkříšení.

Když jsme se blížili v osm hodin k věznímu pokoji, otevřely se dveře a Saint Germain stál před námi zářivý s rozepjatými pažemi. Pozdravili jsme se srdečně, posadili se a on nám předal lásku a požehnání matky a otce Rexe a Nady. Potom pokračoval:

„Váš odjezd byl stanoven na dvacátého srpna. Myslím, že bude lepší, když Rex, Bob a tento bratr,“ ukázal na mne, „před vaším odjezdem pojedou ještě jednou k dolu a předají rodině Livingstonů trochu síly a odvahy. Neměl jsem to při vašem odjezdu odtamtud v plánu, nyní však shledávám správnější to ještě učinit. Gaylord se s vámi setká na konci října v Paříži, až dokončí svou práci v Jižní Americe.“

Nyní vám musím sdělit něco jiného. Vnější vstup do Jeskyně Symbolů byl uzavřen a kdo z dřívějšíka nezná to místo, nebude jej moci najít. Určití lidé jej objevili a plánovali, že jeskyni prozkoumají. Považujeme za nutné tomu zabránit. Vidíte, že máme k dispozici všechny síly a prostředky, když chceme ohlídat nebo ochránit lidi nebo věci. Předám vám ještě nějaké osobní pokyny pro nejbližší dobu, potom musím odejít na shromáždění se skupinou Velkého Bílého Bratrstva Jižní Ameriky.“

Ještě nám sdělil, co naznačil, pozvedl ruku k požehnání, usmál se a zmizel.

Bobovo nadšení drželo krok s jeho vývojem. Byl to nádherný zážitek pozorovat, jak vroucná je jeho touha po Vzkříšení a jak neochvějně směřoval svou pozornost na „Světlo“. Nadě a Pearl svítily Velká Moudrost té „Mocné JÁ JSEM Přítomnosti“ z očí stále jasněji, čím více rostlo to Světlo v nich.

Dvanáctého srpna jsme odjeli do dolu a dorazili jsme tam večer v šest hodin. Všichni byli překvapeni až na Zaru. Řekla, že věděla, že před svým odjezdem k nim ještě přijdeme. Příštího rána jsme zase jeli zpět a měli jsme dojem, že naše návštěva rodině Livingstonů v mnohém pomohla. Nikdy nezapomenu poslední noc na onom nádherném ranči, kde jsme směli všichni zažít tolik štěstí, kde jsme směli prožít události takové velké důležitosti, že změnily náš veškerý život do základů. Pociťoval jsem silnou touhu jít ještě jednou do vězního pokoje k poslední meditaci. Řekl jsem to ostatním a šli rádi se mnou. Když jsme se blížili ke dveřím, ty se sami otevřely a ten prostor byl naplněn tím samým nádherným měkkým zářením, které jej zasvětilo Svatou Přítomností, nevyslovitelným mírem. Dveře se za námi zavřely a bezděčně jsem pokleknul, pln přetékající vděčnosti. Náhle se moje pocity vyjádřily: Moje slova proudila z mé „JÁ JSEM Přítomnosti“ a rozeznávala ty nejhlubší základy mé duše. Potom pronesl Bob modlitbu takové krásy, že to s námi otřásl. Tak následovala jedna po druhé. Jistě musely tyto proudy naší lásky a vděčnosti proniknout ke skutečnému srdci tvoření, tak byly vroucné a upřímné. Když jsme skončili, stalo se to Světlo téměř nesnesitelným. A náhle zazněl z éteru silný Mistrův hlas:

„Všechno je dobré. Proudící dík vašich srdcí dosáhl velkých výšin a Velké Nanebevzeté. Přinese vám to nejbohatší požehnání. Mír ‘Kosmického Krista’ nechť vás objímá a přinese na perutích Světla k věčné dokonalosti.“

Pomalou světla ubývalo, až zůstalo pouze mírné záření. Tiše jsme opustili místnost a věděli jsme, že jsme pod milující ochranou té „Mocné síly Světla“, které jsme ještě tak málo rozuměli. Jemné záření lásky a nebeské radosti přecházelo od jednoho k druhému a v klidu jsme ulehli.

Příštího dne ráno jsme odjeli vlakem a dojeli jsme do New Yorku několik dní před naším odjezdem parníkem. Navštívili jsme mnoho pěkných míst a cítili jsme se přitahováni zvláštní úctou k Soše Svobody. Nada řekla:

„Jaký nádherný symbol, přece však nemnozí pochopí někdy jeho význam! Je ve skutečnosti ohniskem duchovní síly, která střeží pobřeží Ameriky. Ta vysoko zdvižená pochodeň představuje Světlo té ‘Mocné JÁ JSEM Přítomnosti’. Ukazuje cestu a vysílá své paprsky lásky a míru ke všem lidem. Vznešenost a síla té postavy jsou nádherným výrazem té ‘Velké Přítomnosti’, která nese ‘Světlo’ a nestřeží a neudrzuje pouze Ameriku, nýbrž všechny lidi, kteří opravdově hledají ‘Světlo’.

Je to, jako by duch Ameriky držel v tichém pozdravu Světlo vzhůru k postavě Krista, který stojí vysoko v tyčících se Andách Jižní Ameriky. Nemnohým je něco známo o té Mocné Síle, která umožnila vztyčení zde této Sochy Svobody a tam v mohutném pohoří jihu postavu Ježíše. Zde nepůsobila ani náhoda ani slepá síla, protože nikde ve vesmíru neexistuje. Kde intelekt toto předpokládá, dokazuje pouze, že nerozumí zákonu vesmíru. Tyto postavy ukazují, jaké služby mají prokázat ty dva kontinenty, kterým patří, ostatnímu světu.“

Ve čtyři hodiny odpoledne dvacátého osmého srpna (1932) jsme vstoupili na palubu skvostného parníku „Majestic“, skutečného plujícího paláce. Tahače jej vytáhly ven na otevřené moře. Když loď začala brázdit svou cestu mocným širokým mořem, hleděli jsme ještě dlouho, jak naše tyčící se Bohyně Světla za námi zhasínala. Šli jsme do jídelny, kde jsme si objednali stůl pro šest osob, přirozeně v očekávání, že zůstaneme spolu sami. Právě jsme objednali naše jídlo, když steward přivedl k našemu stolu krásnou mladou dámu. Jaké bylo moje překvapení: když jsem vzhlédl, stála před námi ta žákyně vedoucího Rady Francie, v jejichž domově jsme před naší zpáteční cestou do Ameriky s rodinou Livingstonů týden bydleli. Poznal jsem ji tenkrát jako sestru se závojem a byla Gaylordovým dvoupaprskem. Pozdravila mne srdečně. Když jsem ji chtěl představit ostatním, řekla: „Říkejte mi Leto.“ Všichni byli uchváteni a radovali se z její přítomnosti. Vysvětlovala:

„Přišla jsem, abych vás zavedla do našeho domova v Paříži, který vám můj Mistr pro váš tamní pobyt dává k dispozici. Bude mít velkou radost, že vás smí všechny ubytovat.“ Rádi jsme toto pozvání přijali, protože jsme věděli, že patří k Božímu plánu, který pro nás Saint Germain připravil. Kabina Leto byla vedle kabin Nady a Pearl. Příležitostně jsem vyprávěl ostatním, že tato malá dáma, která vypadá jako sedmnáctiletá, používá svoje nynější tělo již déle než tři sta let. Mí přátelé mi to skoro nevěřili, i přes krátký pokyn Saint Germaina, abychom si konečně více zvykli na tu velkou pravdu a skutečnost Nanebevzetých Mistrů a jejich díla.

Prvního večera jsem spolu tiše seděli na palubě ve velkém míru moře; bylo klidné jako zrcadlo a stříbrné ve světle úplňku. Příští večer jsme strávili v našich pokojích a naslouchali učení Leto. Vysvětlovala, jak položíme tělo a jak jej můžeme vědomě dle chuti opustit. Učinila to tak jednoduše a jasně, že jsme zcela pochopili ty možnosti, které se před námi otvíraly.

„Školení, které vám zde uděluji,“ řekla, „je velmi účinné, již zítra večer vám to dokáží.“ V kruhu záření Leto se nám všechno zdálo tak jednoduché a jasné a lehce proveditelné, protože v její přítomnosti byla hned rozpuštěna veškerá nedokonalost či lidské tvoření. Naše radost a vděčnost byly obrovské, když jsme se dozvěděli, že nás bude učit během celé cesty. Opět jsme se divili, co všechno pro nás ta „Mocná JÁ JSEM Přítomnost“ připravila pomocí těch Nádherných Nanebevzetých Mistrů. Takto pracují pro žáka, když dostatečně vstoupil do „Světla“, do toho „Velkého Vzestupného Proudu Života“, ve kterém je vždy přítomna jeho Věčná Svoboda.

Když každý z nás popřál Leto dobrou noc, zdálo se, jako by nás obepnul lehký světelný šat a zůstala u nás vůně vřesu, která celý večer naplňovala místnost. Opět jsme se sešli při snídani.

Záření se stalo ještě silnějším. Zeptal jsem se Leto, proč pro naše vědomí okolo ní leží vůně vřesu. K tomu vysvětlila:

„V jedenáctém století jsem žila ve Skotsku. Kvůli jednomu tehdejšímu zážitku se mi stala vzpomínka na vřes zvláště milou. Od té doby mne ozáří zcela neočekávaně vůně vřesu tak, že ji zaznamenají také jiní lidé.“

Leto nosila jednoduché bílé šaty, přesto však vykazovaly takový účinek, jako by probleskovaly všechny barvy. Hned mi na mé myšlenky odpověděla:

„Toto je bezešvý oděv, který nebyl zhotoven rukama, nýbrž byl bezprostředně zhuštěn ze ‘Světelné hmoty’; proto jeho světlo a lesk. Nikdy se nezašpiní a nikdy se neopotřebuje. Po nějaké době budete vy všichni nosit šaty tohoto druhu. V plně probuzeném a jak říkáte ve ‘Vědomí Nanebevzetých Mistrů’ se nezatěžujeme nikdy zavazadly, protože okolo v éteru se nachází ta čistá hmota, ze které můžeme tvarovat vše, co si přejeme užívat.“

Potřebujeme jen naši vědomou pozornost směřovat na náš myšlenkový obraz nebo na viděnou formu, potom se také hned vytvoří fyzická forma. Vytvoří ohnisko, ve kterém se shromáždí a zahustí to elektronové Světlo éteru, které naplňuje veškerý prostor. Náš pocit, spojený s myšlenkovým obrazem, působí přitažlivou silou na tu čistou elektronovou hmotu jako magnet. S tímto pocitem se musí spojovat určité vědění jak může být zrychlena nebo zpomalena vibrace v auře okolo elektronu, protože tento způsob vibrace určuje druh a hmotu zhuštěné věci.

Když používám výraz elektron, rozumím tím věčný čistý středový bod - srdce nesmrtelného Ohně, dokonalou rovnováhu světla, hmoty a inteligence a tento střed obklopuje aura menšího světla, která je označována vědeckým světem jako silové pole. Elektron je věčně neměnitelně dokonalý, silové pole však nebo okolní aura podléhá rozpínání a stahování. Tato skutečnost umožňuje převádět neviditelnou hmotu do viditelného tvaru.

Elektron má v sobě inteligenci. Touto inteligencí se stává dobrovolným sluhou a s ním může jednat a tvořit taková jednotlivá bytost, která uznává jako svůj vlastní pramen života v sobě tu ‘Mocnou JÁ JSEM Přítomnost’. Při takové výši vědomí může jednotlivá bytost té inteligenci v elektronu přímo poručit, aby přivedla k vyzářování jednu vlnu elektronového ohně a nechala silové pole dle libosti roztahovat nebo smršťovat.

Toto stoupání nebo klesání rychlosti vibrace nutí silové pole vytvořit druh hmoty, která se má převést do fyzického tvaru. Tak má například železo mnohem nižší vibrační číslo než zlato. Chce-li někdo zhustit zlato, musí se silové pole okolo elektronu přirozeně roztáhnout mnohem více a bude také obsahovat více nesmrtelného ohně než železo.

Kdo chce uskutečnit takové tvoření, musí svůj vhled a své pocity udržovat pevně nasměrovány, aby mohl dosáhnout rychlých výsledků. Je proto úkolem žáka, aby sám sebe zvládnul a získal vědomou vládu a ovládání té síly ve své vlastní mysli a ve svém těle. Teprve potom může vládnout nad tokem této síly, nasměrovat ji svým zrakem a citem na nějaký určitý předmět a udržet ji tam, dokud není ta nádrž, ta forma jeho myšlenkového obrazu naplněna Živoucí Svítící Hmotou Univerzálního Ohně Života.

Toto poučení je určeno pro vaši potřebu a musí je také prakticky použít, když chcete dosáhnout nějaký stupeň Mistrovství. Pouze na používané znalosti, které již máme, může být skutečně navázáno ještě vyšším vědění. Pouze prací s Velkým Vnitřním Zákonem toho ‘JÁ JSEM’ může být dosaženo Mistrovství.

Navždy si pamatujte tento velký základní zákon: od nejnižší až k nejvyšší bytosti vesmíru je tou jedinou ‘Přítomností a Silou’, která může něčím pohnout nebo něco pozitivního vykonat, ona vědomá inteligence, kterou uznává vaše vlastní Bytí a vaše tvoření slovem ‘JÁ JSEM’. Tímto slovem může přijít všechno, co si jednotlivá bytost přeje, do vnějšího bytí. To je to ‘Slovo Boží’, kterým může být vytvořeno všechno. Bez tohoto slova není tvoření.

Nezapomeňte nikdy: existuje pouze jedna síla, která může něco tvůrčím způsobem vytvořit: to ‘Mocné elektronové Světlo’, které je všude přítomno a které proniká všim vytvořeným.

Jednotlivá bytost, která může říci ‘JÁ JSEM’ a tím uzná své vlastní bytí, musí také převzít odpovědnost za své vlastní příkazy a rozhodnutí. Velký Tvůrčí Princip je všudypřítomný, stejně jako užití násobilky. Jednotlivec však musí uznat svou ‘JÁ JSEM Přítomnost’, když ji chce uvést do činnosti a naplnit svůj životní plán, který znamená dokonalost nebo dokonalou rovnováhu.

Osobnost nebo vnější činnost jednotlivce (individua) je pouze ohniskem, skrze které jedná ta ‘Magická Přítomnost’ nebo to ‘JÁ JSEM’. Je-li energie toho ‘Mocného JÁ JSEM’ poznamenána myšlenkou nebo pocity, které se řídí pouze žádostmi fyzického těla, je narušena dokonalá rovnováha výrazového prostředí jednotlivce; je to potom jako kolo, jehož střed se posunul, čímž může být vyjádřena pouze nedokonalost a nesoulad. Respektuje-li oproti tomu jednotlivec ‘dokonalou rovnováhu’ a zahrne do svého mocného výroku celý svůj vesmír místo jen jeho část, bude naslouchat pouze svému uznání té ‘JÁ JSEM Přítomnosti’ a uvolňovat její sílu příkazy, které obsahují dokonalou rovnováhu. Každý mocný výrok života, který požaduje méně než neomezenou dokonalost, není plánem Božím a bude vždy ničit pouze ty formy, na které je směřován, protože mocný výrok požaduje tvoření veškeré dokonalosti. Chápe-li to žák, zůstane vždy zářivě veselý, nebude vědomě udržovat nic jiného než svou ‘Mocnou JÁ JSEM Přítomnost’ a neřekne nikdy slovo, které požaduje méně, než dokonalost života.

Z našich výšin vědomí můžeme sledovat, jak se ve všech staletích lidstvo nouzí a nesouladem, které samo tvořilo, dostávalo do těžkých bojů. Je překvapující, jak tvrdošijně se lidé brání porozumět příčinám, proč jejich těla a myslí trvale stárnou, rozpadají se a rozkládají se na části, když dokonce i někteří z těch nejmateriálističtějších vědců uznávají, že buňka, jak je používána fyzickým tělem k jeho vývoji, je věčně nesmrtelná. Buňka v sobě skrývá sílu sama sebe věčně obnovovat a udržovat, protože je v dokonalé rovnováze se všemi svými částmi. Je-li ponechána svému vlastnímu zákonu, udrží si také onu dokonalost.

Udivuje nás, že se s tím lidstvo spokojí, procházet stále znovu zkušeností smrti, když přece tolik visí na mládí a kráse a na životě. Přesto se však brání neporušovat tu harmonii, která by uskutečnila všechny jeho ideály. Žák, který je jednotou se svou ‘JÁ JSEM Přítomností’, uvolní její silový proud také pro vnější činnost svého rozumu a těla a vytvoří všechno, cokoliv si bude přát.

Ta schopnost, opouštět dle potřeby své tělo a znovu do něj vcházet, je nutným krokem ke svobodě žáka, který odkrývá také mnohé vyšší dovednosti. Část mé služby lidem spočívá v tom, učit jednotlivce těmto schopnostem - úkol, který mám velmi ráda a jsem pro něj přirozeně vhodná. Mohu tuto ideu zprostředkovat ostatním, aby také oni byli schopni pokročit kupředu a pochopit život ve větší míře.

Během dvou měsíců budete schopni vědomě vystupovat ze svých těl a zase se do nich vracet stejně lehce, jako nyní opouštíte svůj dům a opět do něj vcházíte. Nejdříve vám pomohu, dokud všemu neporozumíte a neupevníte si ten postup ve vašem vědomí; později dosáhnete tohoto cíle vlastním úsilím. Zřídka kdy nalezneme více lidí současně připravených pro tuto výuku; vy jste však dva dvoupaprsky, které pracují spolu, to vysvětluje toto neobvyklé setkání.

Pojďme nyní vychutnávat mořskou brízu, krásu noci a dokonalé počasí, které během plavby budeme mít, protože kde je ohnisko Velkého Bílého Bratrstva, tam není nikdy bouře nebo nějaká porucha. Každý člen je takovým ohniskem. - Nyní musím pracovat mimo a musím vás do dnešního odpoledne do čtyř hodin opustit. Potom se vrátím a pojím s vámi.“

Mořské plavby byly pro mne vždy požitkem, tato plavba nabízela však nekonečně mnoho vyššího, protože naše spojení a práce s Leto nás trvale udržovala v Přítomnosti Boží. Měl

jsem příležitost krátce pohovořit s kapitánem. Mínil, že se plaví nyní již patnáct let po moři, takovou nádhernou plavbu však ještě nikdy nezažil. Mohl jsem mu říci důvod, bylo však moudřejší o těchto věcech mlčet. Když jsme si sedli ke stolu, přišla také Leto a řekla: „Přináším vám dobré zprávy. Pro požehnání lidstva byly právě vykonány velké věci. Říkám vám to, abyste se mohli radovat se mnou. Později se však dozvíte něco přesnějšího, pravděpodobně při našem příjezdu do Arábie. Raduji se, že se vám daří vaši pozornost tak dobře udržovat na té ‘Magické Přítomnosti toho JÁ JSEM’. Dnes večer, než začneme s naší prací, bych chtěla, abychom se společně radovali ze západu slunce. V příštích padesátí letech nebudete mít žádnou takovou zvláštní příležitost kvůli určitým kosmickým činnostem, kterým nyní ještě nerozumíte.

Leto nechala přinést židle na horní palubu, kde jsme mohli zůstat nerušení. Když jsme se uvelebili, začala:

„Vzpomínáte si na jisté poučení Saint Germaina následujícího druhu: ‘Slunce tohoto systému je pro celý systém to samé, co je srdce pro lidské tělo. Silové proudy jsou krevními řečišti tohoto světového systému, éterický pás okolo této Země je plícemi, kterými trvale proudí silové proudy a soustavně čistí tělo Země. Slunce je také hlavou nebo otcem těchto systémů. Tam je soustavně tato mocná energie vyráběna nádhernými Nanebevzetými bytostmi, které stojí v čele této činnosti a řídí ji tou ‘Mocnou Inteligencí’, která tam má svůj střed.’

Slunce není horké, jak se domnívají vědci. Je tak chladné a tisíckrát více osvěžující, než mírný vánek lahodného letního večera. Silové proudy slunce se stávají horkými teprve tehdy, když proniknou éterickým pásem Země. Slunce je elektrickým polem a Země je magnetickým polem. Éterický pás je element, který jsou proudy měněny.

Kristův duch je ztělesněn ve Velkých bytostech ve Slunci, stejně tak je tomu zde na Zemi.

Nezapomeňte nikdy: Bůh vysílá své paprsky, které jej samotného individualizují za účelem řízení, uspořádání a ovládnutí své činnosti skrze bytosti, které jsou si vědomy samy sebe. Proto nám byla, jako synům Božím, předána svobodná vůle, vlastní volba.

Plným uznáním a přijetím této Mocné Boží síly, lásky a inteligence, která je zakotvena v nás samotných, budeme uschopněni stále více vědomě vyjadřovat plnou sílu Boží. Pouze pokročilí žáci poznají, že existují Mocné bytosti, které stojí tak vysoko nad ‘Pánem Země’, jako on nad obyčejnými smrtelníky.

Nechť nyní každý z vás své vědomí odpoutá od svého těla a plně jej nasměruje na slunce. Zavřete oči až na malou škvírku a počkejte.“

Seděli jsme velmi tiše skoro dvacet minut, potom jsme jako skupina pokročili; Leto nás vedla. Stala se oslnivou a zářící. Hluběji a hlouběji jsme se nořili do silného Světla onoho velkého středu Kosmického Světla a najednou jsme zjistili, že se přibližujeme k té kouli samotné. Záření, které vysílala, dávalo pocit velkého povznesení a žhavý pocit míru a síly. Čím blíže nás Leto táhla, tím jasnější bylo její záření.

Blížili jsme se k nádhernému městu, které bylo nazýváno „Městem Slunce“. V něm žijí nádherné dokonalé bytosti velmi nám podobné, pouze jejich těla byla o něco větší než naše a jejich záření a krása byla nepopsatelná.

Brzy jsme se obrátili. Nádherné město začalo blednout, Nebeské Světlo bylo nyní slabší a slyšeli jsme Leto říkat, abychom se s ní zase vrátili. Náhlým cuknutím jsme si znovu uvědomili naše těla.

„Velký úspěch!“ pravila Leto usmívajíc se. „Chtěla jsem vám to ukázat, abyste mohli jeden druhému vyprávět o svých zážitcích, protože to dává velkou sílu. Představa lidí o slunci jako ohnisku ohromného horka je mylná a dětská. Skutečností je, že ty ohromné paprsky

elektronové energie se teprve tehdy stanou teplem, když se dotknou atmosféry Země a proniknou jí. Atmosféra okolo naší planety je silovým polem, které je vytvářeno magnetickými silovými paprsky, které jsou vysílány středem této planety. Teprve když se paprsky elektronové síly slunce setkají s těmito magnetickými paprsky, vzniknou v naší atmosféře jevy, které označujeme jako sluneční teplo a sluneční světlo.“

Radovali jsme se ze soumraku až do půl osmé a potom jsme šli do kabiny Leto. Sedli jsme si do pěti lehátek, které opatřila a ve kterých mohlo tělo odpočívat zcela pohodlně. Zde Leto pokračovala v našem školení. Vysvětlovala:

„Nasměřujte vaši pozornost na okamžik na vaše srdce a potom ji pozvedněte na temeno hlavy. Tam ji upevněte a necht' je vaší jedinou myšlenkou:

‘Mocná JÁ JSEM Přítomnosti’, to JÁ JSEM, převezmi nyní v tvém plném Mistrovství toto mé tělo. Vědomě a dle libosti jdu z něj ven a zase se do něj vracím. Již nikdy mne nemůže vázat nebo omezovat mou svobodu.“

Netrvalo to ani tři minuty, stáli jsme před našimi těly, svobodni - vědomě svobodni - v tělech z hmoty, ale z jemnější hmoty než je fyzické tělo. V tomto stavu jsme byli jasněji bdělejší a svobodnější, než by kdy bylo ve fyzických tělech možné.

„Pojďte se mnou!“ řekla Leto. Ihned jsme vypluli z místnosti ven nad a po tiché vodě až do jejího domova v Paříži. Viděli jsme a pozdravili jejího Mistra. Potom jsme v cestě pokračovali do tajného místa Bratrstva v Arábii, které jsme později navštívili.

Když jsme se opět blížili k našim tělům, řekla Leto:

„Počkejte, vykonáme to vědomě!“

Šla ke každému tělu, jak leželo v lehátku a dotkla se jeho čela. Hned vstalo, vypadalo však jako spící. Potom nám dala pokyny, které zde nelze sdělit, a opět jsme se nacházeli při plném vědomí v našich tělech. Tato celá zkušenost se lišila ode všeho, co jsme kdy zažili, a zanechala v nás pevnou, nepopsatelnou důvěru v to, že to budeme moci zopakovat. Chtěli jsme jí poděkovat, ona však pozvedla ruku a nařídila mlčet. Řekla prostě:

„Láska slouží, protože darování patří k láskyplnému bytí. Neočekává uznání svých darů a nestará se o to. Vaše krásná vděčnost je mi však dobře známa. Pokuste se stát se sami onou láskou, která si nepřeje vlastnit. Jenom ta je skutečně Božská.“

Následující dny byly naplněny radostí, krásou, klidem a mírem. Hleděli jsme na sluneční světlo za dne, na měsíční světlo za noci a naše celá bytost dýchala chválu a dík jednoduše za to štěstí smět žít.

Lod' přistála v Cherbourgu a následovali jsme Leto ve dvou vozidlech, která na nás čekala a dovezla nás do Paříže. Pearl a Nada jeli prvním vozem, my muži druhým. V jejím domově v Paříži nás uvítal Mistr svým přátelským způsobem a řekl:

„Je nám velkou radostí, že u nás budete tak dlouho, jak si budete přát; chtěli bychom, abyste zde stejně tak volně vcházeli a vycházeli jako ve vašem domově v Americe.“

Příští dny jsme prožili s těmito nádhernými Mistry, naučili se mnoho nádherných věcí a získali přehled o mocném tvoření Velkého Bílého Bratrstva. Jeho ohromná síla, jeho skryté působení a tvoření je nepochopitelné rozumu těch, kteří ještě v této oblasti nemají zkušenosti. Byli jsme nyní Leto pravidelně vyučováni dle určitého plánu a navštívili jsme odpoledne krásná a poučná místa. Žádný okamžik nezůstal nevyužit, protože říkala, že brzy pocestujeme do Arábie; očekávala příkaz během jednoho týdne.

Při jedné návštěvě musea Louvru nám ukázala Leto obraz jednoho mladého umělce, který měl název „Sjednocení dvou duší“. Chtěl znázornit „Sjednocení dvoupaprsku“ a učinil tak s mimořádným vhledem a provedením. Řekla:

„Čekáme na příležitost probudit tohoto umělce k vnitřní moudrosti, když je schopen své ideje takovým způsobem vytvářet. Uprostřed své práce uzavřel z neznalosti bránu inspirace, skrze kterou na začátku přijímal. Můj Mistr viděl jeho nouzi a dovolil mu potřebnou pomoc, aby mohl znovu získat spojení se svou Božskou tvůrčí silou a dokončit svůj obraz. On si této pomoci přirozeně nebyl vědom, ten krásný obraz před námi je však výsledkem.

Často pomáhají Nanebevzetí Mistři umělcům, hudebníkům, básníkům, vynálezčům a mnoha jiným, kteří jsou tvůrčím způsobem činní, aniž by tito o tom něco věděli. To je část našeho skrytého působení.“

Navštívili jsme setkání Velkého Bílého Bratrstva a potkali tam členy z celého světa, mezi nimi také Gaylordova přítele, kterého jsem poznal při Gaylordově únosu v Paříži. Pohledy do všeho tohoto laskavého, svět obepínajícího tvoření se nám staly trvalým zdrojem nejryzejší radosti. Mnozí upřímní lidé, kteří věnují svůj život pozitivnímu vývoji, jsou vnitřně členy tohoto Bratrstva; daleko dříve, než to vnějšími smysly sami poznají.

Nastal čas našeho odjezdu a Leto nás měla doprovázet na Východ. Rozloučili jsme se s jejím Požehnaným Mistrem a jeli vozem do Marseille. Zastavili jsme před kanceláří lodní linky Messageries Maritimes. Když jsme tam dorazili, přišel k nám velký statný muž v arabském oděvu, uklonil se před Leto a řekl:

„Výsosti, místa jsou objednána na parníku ‘Mariette Pache’. Tato obálka obsahuje potřebné doklady. Vaše ubytování na obvyklém místě je připraveno. Mám ještě něco zajistit?“

Dotkl se svého srdce a svého čela a Leto opětovala pozdrav se znamením, kterým se poznává Velké Bílé Bratrstvo. Muž byl tedy jedním z bratrů. Jeli jsme nyní ke starému soukromému hostinci, staromódnímu, přece však úzkostlivě čistému a s rozkošnými pokoji. Leto řekla řidiči, aby nás příštího rána v devět hodin vyzvedl. Musím přiznat, že bych velmi rád věděl, proč ji oslovovali „Výsost“.

Přesně v devět hodin jsme jeli k přístavišti a Leto dala pokyn řidiči, aby se vrátil do Paříže. Když jsme vstoupili na loď, bylo s námi všemi jednáno s nejvyšší pokornou úctou a naše obytné místnosti byly skutečně knížecí.

Po nádherné plavbě na modrých vodách Středozemního moře jsme přistáli v Alexandrii. Opět nás zavedla Leto k čekajícím vozům a po asi dvaceti minutách jsme projeli branou a zastavili před nádhernou usedlostí v maurském stylu. Nějaký mládenec v maurském kroji nám otevřel a zavedl nás do kruhové místnosti. Tam nás pozdravila nějaká velká krásná žena. Nezdála se být starší dvaceti let, z jejích očí však zářila hluboká moudrost. Leto nám ji představila jako Elektru. Tato řekla se srdečnou laskavostí:

„Milované sestry a bratři, jste zde radostně vítáni. Přijměte prosím mé skromné pohostinství, nyní a v každou dobu, kdy se budete zdržovat v Alexandrii. Uctíte mne, když učiníte můj dům svým domovem. Váš Milovaný Mistr zde byl včera a prosí vás, abyste se zde dva dny zdrželi. Potom vás člun doveze na jedno místo na arabském pobřeží, ze kterého můžete dosáhnout svého místa určení.“

Dotkla se rozkošné zvonkohry, mládenec se vrátil a zavedl nás do pokojů.

Během rozhovoru při jídle jsme se dozvěděli něco o rodině Elektry. Její otec byl Angličan, její matka Francouzka. Někdo se ptal, zda-li oba rodiče ještě žijí. Odpověděla:

„Ne, uzavřeli svůj pozemský život před sto dvaceti pěti lety. Vidíte, nejsem tak daleko jako vaše nádherná průvodkyně, dosáhla jsem však dostatečného sebeovládání, abych mohla vypnout čas a prostor.“

„Elektra,“ řekla Leto, „stojí na vysokém stupni a koná nádhernou práci, jak ještě uvidíte. Příští dva dny se však budeme radovat ze všech krás Alexandrie.“

Příštího rána jsme učinili okružní jízdu. Zastavili jsme u obchodu jednoho starého zlatotepce a obdivovali jeho nádherné kameny a práce. Majitel se hluboce uklonil, dotkl se na pozdrav

svého srdce a čela a ptal se, zda se smí podívat na prsteny Rexe a Boba. Ponořil se do hlubokého mlčení, na to se na oba pevně podíval a poznamenal:

„Mí bratři, prokázali jste mi velkou čest. Teprve jednou předtím jsem směl uzřít takové klenoty. Jsou ‘Zhuštěným Světlem’ - ‘Živoucími drahokamy’. Jste skutečně požehnání.“
Když jsme mu poděkovali a obrátili se k odchodu, prosil pro nás o požehnání Nejvyššího Boha.

Druhého večera po této návštěvě nám vyprávěla Elektra nějaké své zážitky, když dopadl před nohy Rexe zavřený dopis. Spěšně jej otevřel a našel v něm poselství našeho Milovaného Saint Germaina. Znělo:

„Zítřka vás doveze jachta, která patří jednomu z bratrů, do jistého přístavu, ze kterého vozem dojedete na vaše místo určení v Arábii. Vaše matka a váš otec vám všem posílají pozdravy a lásku.“

Příštího rána nás doprovodila Elektra na jachtu, krásné, skvostné plavidlo, ošetřované jako chrt. Rozloučila se s námi se slovy:

„Očekávám vás při vaší zpáteční cestě, dříve než pojedete do Indie.“

Na jachtě jsme zažili nové překvapení, protože jejím majitelem nebyl nikdo jiný než Gaylordův přítel, ten bratr, který nás očekával tenkrát v Cherbourgu při Gaylordově únosu. Naše celá jízda byla co nejlépe promyšlena a připravena. Jakmile jsme byli na vodě, věnoval nám hostitel svou nedělenou pozornost. Informoval nás:

„Právě jsem obdržel dopis od Gaylorda; zdržuje se stále ještě v Americe. Musí tam dokončit svou práci a dává všechny pozdravovat. Doufá, že vás za několik málo týdnů opět uvidí, jeho láska bude vždy při vás.“

Ze srdce jsme poděkovali a mysleli plni lásky na našeho laskavého přítele.

Plavba Suezkým kanálem byla skvostná a s Rudým mořem je spojeno tolik Boží tradice, že jsme se k němu blížili s napjatým očekáváním. Zažili jsme nyní tolik nádherných věcí, že jsme tajně očekávali, že rozdělíme vody a uvidíme se v éteru objevit dřívější děje. Když jsme o tom hovořili, vysvětloval náš hostitel:

„Zázraky jsou pouze výsledkem mocného všudypřítomného Kosmického Zákona, který je uveden v činnost někým, kdo uznává jeho Boží autoritu a umí ji použít. Ty zákony, které ovládají všechny druhy tvoření, které se zdají lidskému rozumu nadpřirozenými, jsou tak přirozené a neomylné jako pohyb planety. Všechna činnost od elektronu až k největšímu Slunci vesmíru podléhá vládě a přesné účinnosti ‘Zákona’, který může být potvrzen individualizovanou, sebe sama si vědomou inteligencí. Rozumí-li jednotlivá bytost tomuto ‘Velkému Zákonu’, který ovládá veškeré tvoření, může a také dosáhne přesných výsledků. Proto ve skutečnosti neexistují zázraky. Zázraky jsou pouze důsledkem použití zákona jednotlivou bytostí, která chce dosáhnout něčeho určitého. Každý se může naučit provádět takové výkony, když si to dost silně přeje a zvládne vnější činnost myšlení a citění.“

Vpluli jsme do přístavu a jeli vozy, které na nás čekaly, dále. Náš hostitel nás doprovodil až k arabskému tajnému místu a nařídil své jachtě, aby na nás čekala až do našeho návratu. Již jsme pojedli, když jachta pozdě odpoledně přistála v přístavu. Leto řekla, že pojedeme v noci, abychom nebyli zpozorováni. Projeli jsme mnoha zvláštními místy a krátce před rozbřeskem jsme přijeli k tomu malému domku na úpatí jednoho vrchu, jak nám Gaylord již popsal. Nevěděli jsme, jak máme nyní dojet k cíli místo na velbloudech s našimi vozy; neptali jsme se však. Byli jsme si vědomi jako hosté té „Mocné Přítomnosti a Síly“ a bylo naší povinností mlčet, pokud jsme nebyli poučeni. Při duchovním školení je zvědavost žáka neomluvitelná; musí být z jeho vědomí zcela odstraněna, a to dříve, než mu na stezce k Mistrovství bude dovoleno určité porozumění, síla a zkušenost. Nebude-li zvědavost uvnitř osobnosti zcela

vymýcena, nabízí temným silám široce otevřenou bránu a může jimi být kdykoliv zneužita k tomu, aby zdržela další pokrok již pokročilého žáka. Věděli jsme, že všechno potřebné nám bude sděleno také bez vlastních otázek.

Svítalo, když jsme dojeli k domku. Hned vyšel velký muž v indigovém plášti a srdečně nás uvítal. Řekl, abychom se vrátili k našim vozům. Tam náš očekávalo velké překvapení a ani povodeň by nemohla zapůsobit silněji. Před námi se otevřela Země a uvolnila vstupní bránu z kovu, dost velkou pro naše vozidla. Za ní vedla dlážděná cesta dolů. Brána byla ovládána mocnými stroji a když se zase krátce po našem průjezdu uzavřela, nebylo zvenčí jistě vidět nic, než kousek arabské pouště.

Když jsme vjeli do tunelu, rozsvítilo se měkké bílé světlo, které nám již bylo známo a kterým osvěcují Nanebevzetí Mistři vždy své tunely, jeskyně a podzemní průchody. Jeli jsme pomalu asi dvacet minut a přijeli jsme do velkého kruhového prostoru o průměru asi šedesáti metrů. Zde bylo všechno, co by mohlo být potřebné pro péči o auto.

Ten bratr v indigovém plášti vystoupil a zavedl nás k výtahu. V něm jsme sjeli asi sto dvacet metrů hlouběji a vstoupili do ohromného sálu s mohutnými sloupy, skoro sto metrů vysokými. Byly bohatě zdobeny hieroglyfy, vypracovanými v nádherných barvách. Tento sál se později ukázal být přední místností ohromné vládní budovy. Náš průvodce nás zavedl k velké obloukové bráně, která se na jeho příkaz otevřela a uvolnila nám cestu k jiné nádherně zdobené místnosti. Její strop byl klenutý a byl nesen jediným ohromným sloupem uprostřed. Tento druhý sál měřil do každého směru nejméně šedesát metrů. Konečně prolomil bratr v indigovém plášti své mlčení a vysvětlil:

„Toto je jeden z našich nejdůležitějších poradních sálů, který je také používán k velkým hostinám. Milované sestry a bratři, nejste sice ještě vlastními členy našeho řádu, ale prvními žáky tohoto druhu, jimž byl dovolen přístup do těch velmi starých tajných míst, aniž byste byli zařazeni do vnějších činností Velkého Bílého Bratrstva. Vaše doporučení dostatečně postačují.“

S těmito slovy shodil kapuci svého pláště a před námi stál náš Milovaný Mistr Saint Germain. Projela námi nejvyšší radost a hned jsme se cítili docela jako doma.

„Budete nyní dovedeni do vašich komnat. Až se osvěžíte a obléknete si vaše bezešvé oděvy, přijďte znovu sem ke mně.“

Objevil se jeden mládenec a jedna panna a ukázali nám naše pokoje. Když jsme se později vrátili do poradního sálu, dorazili již někteří bratři a hovořili se Saint Germainem. Tento nám oznámil:

„Za sedm dní se zde bude konat mezinárodní kongres Velkého Bílého Bratrstva. Tento se koná pouze jednou za sedm let. Budou přítomni Nejvyšší z našich členů. Při této příležitosti budete povoláni za členy vnější a také ‘vnitřní’ organizace. Posadte se, chtěl bych vám vyprávět více o tomto městě, ve kterém se nyní nacházíte.“

A opět nám přednesl jeden ze svých nádherných projevů a my jsme se podívovali nad všemi těmi divy naší Země a vesmíru. Vysvětloval:

„Byla doba, tu stálo toto město na povrchu Země. Určení Nanebevzetí Mistři věděli, že hrozí potopa a zapečetili část tohoto města pro budoucí použití. Když nastala potopa, město se ponořilo a bylo poté naplněno a zakryto pískem okolní země, která se stala pouští. Štíty těch nejvyšších budov ležely na některých místech plných čtyřicet metrů pod povrchem zemským. Cesty pro přívod vzduchu byly udržovány otevřené a zajišťovaly vždy dokonalý přísun čerstvého vzduchu. V tomto podzemním městě bylo ukončeno mnoho nejnádhernějších objevů chemie a velké vynálezy a potom byly předány vnějšímu světu. Toto bylo prováděno

vždy zprostředkovaně skrze nějakého muže nebo ženu, kteří byli shledáni hodni a byli pro tento úkol vyvoleni.

Zde je připraveno mnoho důležitého, co bude pro lidi uvolněno, jakmile nastane dle moudrého rozhodnutí Nanebevzetých Mistrů pro to vhodná doba. Znova přijde další velká potopa, zničí povrch Země a smete ony lidi, kteří svou sílu zneužili ke zkáze, kterou sami vytvořili a říkali ve své nevědomosti a domýšlivosti: 'Neexistuje žádný Bůh!' Těm, kteří jsou takovým způsobem vázáni k vlastnímu tmě, že zničí na Zemi skutečné symboly všeho toho, co je dobré a pravdivé, co pozvedává a osvětluje, musí být kvůli temnotě jejich vlastní mysli zabráněno, aby nadále na této planetě vytvářeli nesoulad a ovlivňovali jiné svými vlastními mylnými představami o životě.

Ať již cokoliv a kdokoliv zapírá Boha, ten původ všeho života a veškerého Světla, může existovat pouze tak dlouho, jak dlouho jej udrží ta síla, kterou již přijal. V tom okamžiku, kdy jednotlivá bytost, skupina nebo národ zamítne skutečný původ života, bude přisun životní energie odříznut a mohou žít jen tak dlouho, dokud se ta síla, kterou již shromáždili, nevyčerpá. Zhroucení a samozničení jsou nevyhnutelné.

Ten velký Zákon, který řídí všechny formy nebo ten 'Zákon příčiny a důsledku' trpí nespravedlnost lidí pouze tehdy, když je nasměrována proti ostatním lidem. Pokud je nasměrována proti Bohu, původu všeho života, následuje odplata rychle a spolehlivě. V rámci všech životů existuje samočinný čistící a vyrovnávající postup a když se nějaká vnější činnost postaví do opozice ke Kosmickému Zákonu o pohybu vpřed a té věčně se rozšiřující dokonalosti, která se trvale dere z vnitřku ven, tak přijde hodina, kdy je sám odstraněn každý odpor průraznou vůlí života.

Pokud se vládci nějakého národa odvrátí od Boha a zničí vše, co směřuje pozornost na 'Světlo Kristovo', tak je konec této vlády a skupiny blízký, protože to uvolní onu určitou Kosmickou Činnost na planetě, která takové rouhače odstraní.

Lidský rozum si přivlastní kdejaké zvláštní vrtochy v myšlení. Nejhorší je, když se v činnosti svého vědomí brání nebo zapomene MILOVAT a děkovat tomu 'Životu', té 'Mocné JÁ JSEM Přítomnosti' za požehnání, které trvale poskytuje lidem této Země.

Průměrný člověk žije život za životem, aniž by s láskou děkoval své vlastní 'Mocné JÁ JSEM Přítomnosti' za tu sílu, která protéká neustále jeho myslí a jeho tělem, za hmotu, kterou ve svém těle a ve svém světě užívá nebo za stovky dobrých věcí, které jej trvale obklopují, ze kterých se raduje - a za které nedává nic zpátky.

Někteří lidé skrývají určitý druh zášti proti životu, obviňují jej za svá vlastní trápení a chyby. Přitom by trochu díků a lásky za tu 'JÁ JSEM Přítomnost' ve vlastním srdci přeměnilo každý nesoulad na mír a lásku a uvolnilo dokonalost života ve vnější činnost jednotlivé bytosti.

Mnoho lidí nachází bohatě času k milování psů, koček, jídla, šatů, peněz, diamantů, jednotlivých lidí a tisíce jiných věcí; velmi zřídka však existuje člověk, který by byl i jen na pět minut ve svém celém životě miloval své vlastní Božství. A přece potřebuje každou sekundu jeho život a sílu, aby se mohl radovat z těchto jiných vnějších věcí. I ti, kteří myslí, že milují Boha, neuznávají téměř tu 'Mocnou JÁ JSEM Přítomnost' ve svém vlastním nitru a neděkují za všechny dobré věci, které z ní trvale přijímají.

Není to tak, že bychom neměli přidělovat naši lásku věcem vnější činnosti, přece však bychom měli nejdříve milovat své Božství v nás a sice více, než nějakou vnější věc nebo osobu. Toto Božství je skutečný život a vědomí, kterým existujeme.

Není štěstí bez lásky, to je zákon života. Kdo miluje věc nebo člověka, je šťasten. Dokonce i lakomec je šťasten, když miluje své zlato, protože nechává proudit pocit lásky k věci, kterou se pokouší získat. Ve skutečnosti je to to štěstí, co hledá; nevidí však, že pocit štěstí není obsažen ve zlatě, nýbrž ve vysílání lásky ze svého vlastního srdce. Toto nechává život proudit nepřetržitě a harmonicky.

Všechno dobré, co kdy používáme, jsme přijali od té ‘Mocné JÁ JSEM Přítomnosti’, která staví každé fyzické tělo. Proto patří první a největší proud naší lásky vždy našemu vlastnímu individualizovanému plameni Božimu, tomu Mocnému Vědomí života v nás, které nás uschopňuje uznat naše vlastní bytí a původ všeho života, když promluvíme ta slova: ‘JÁ JSEM’.

V těchto slovech spočívá vše Božské a nic v lidské skutečnosti není skutečně tak důležité, jako ‘Vše Boží’. Uzná-li, cítí-li a přijme-li jednotlivá bytost ‘Vše Božské’, potom je šťastna, potom má vše dobré, potom žije v domě svého OTCE. Může být něco důležitějšího a většího než ‘Vše Božské’? Pouze když tomu bude rozumět a cítit to, může lidstvo rozbít okovy těch omezení, které si samo vytvořilo.

Nyní však si musíte jít odpočinout; potom bude mou výsadou vás provést tímto podzemním městem, kde budete vidět bratry při jejich práci. Požaduji jen jedno: žádná podrobnost tohoto tvoření nesmí být bez dovolení Nejvyššího odpovědného Mistra odhalena.“

Popřáli jsme si dobrou noc a šli do svých místností. Tyto připomínali řecký a římský stavební styl, byly však mnohem starší. Vedle mého pokoje se nalézaly vestavěné římské lázně, nejkrásnější tohoto druhu, jaké jsem kdy viděl. Vzduch byl naplněn květinovou vůní, většinou z růží.

Ráno jsme byli probuzeni tichou hudbou, hranou na nástrojích námi neznámého druhu a účinek na naše těla lze těžko popsat. Dala nám pocit lehkosti a svobody, jako bychom byli osvobozeni od nějakého tlaku. Tento pocit stoupal. I když jsme si byli vědomi změny v nás, nepoznali jsme, na jaký vyšší stupeň byla naše vnitřní těla naladěna. Když jsme porovnali naše záznamy, naprosto přesně naše pocity souhlasily.

Když jsme vstoupili do poradního sálu, pozdravil nás Saint Germain a Gaylordův přítel. Saint Germain nás vyzval, abychom usedli a hned nám byla nabídnuta snídaně. Nejdříve bylo podáváno lahodné ovoce. Potom následovalo něco, co nazýval slunečním obilím, potřené nějakou látkou jako med a šlehačka. Následovaly další chody. Ukončili jsme jídlo horkým nápojem na místo kávy, jenž chutnal tak, jak jsme ještě nikdy nezažili.

Po těch mnohých zážitcích jsme museli přece vždy znovu žasnout, jak se všechny tyto věci jednoduše objevovaly na základě vědomého pokynu Nanebevzetých Mistrů, přímo z univerzální hmoty: potrava, šaty, zlato - vše, co si přáli. Jsou ve skutečném slova smyslu Mistry, dokonalí, nádherní, vznešení.

Když jsme se zvedli od stolu, slyšel jsem Gaylordova přítele nazývat Leto ‘Výsostí’ a znovu jsem se divil, proč byl takový titul použit na tajném místě. Obrátila se na mne a vysvětlovala mi co nejlaskavěji:

„Můj bratře, ten, kterého jsi potkal, podědil titul ‘Princ Rexford’ a já titul ‘Princezna Luisa’. Ten můj na mně po všechna ta léta bez zvláštního důvodu ulpěl. Proto jsem často nazývána ‘Výsostí’.“

„Odpusť mi moji zvědavost,“ odpověděl jsem, protože jsem si uvědomil, jak tito Nanebevzetí Mistry pozorují všechny mé myšlenky a pocity.

„Pojď,“ řekl Saint Germain, „půjdeme nejdříve do televizního sálu.“

Následovali jsme jej do jedné velké kruhové místnosti. Uprostřed stál mohutný reflektor, obklopený labyrintem elektrických přístrojů, které měli na jedné straně velký ciferník. Saint Germain vysvětloval:

„Tato místnost je zvláštním způsobem izolována, takže můžeme nanejvýš přesně pozorovat. Nasměrujeme-li ukazatel tohoto přístroje na nějaké místo na povrchu zemském, vidíme jej ihned společně s činností, která tam probíhá. Vzdálenost nehraje žádnou roli. Podívejte se sem, nastavím New York.“

Otočil ukazatelem a viděli jsme tak jasně, jako bychom tam sami byli, Grand Central Station, Pátou Avenue, Sochu Svobody. Nastavil Londýn: Trafalgarské náměstí, Parlament, Britské Muzeum, Bank of England, Temži. Stejně tak zřetelně se ukázalo Melbourne a Yokohama. „Tento nádherný přístroj,“ pokračoval, „je zde používán více než sto let. Pojd'te nyní do vedlejší radiové místnosti. Všimněte si bezhlesného ticha. Tato komora je úplně odhlučněná materiálem, který ji bezpodmínečně ochrání před jakýmkoliv tónem nebo vibrací.“

Přistoupil k přístroji uprostřed místnosti a nastavil New York. Ihned jsme slyšeli hluk dopravy a když jsme naslouchali pozorněji, rozhovory jednotlivých lidí, kteří šli okolo. Vzdálenost při tom nehrála žádnou roli.

„Tento přístroj,“ řekl, „bude všude brzy používán. - Pojd'te nyní dále do chemické laboratoře, kde někteří bratři pracují na nádherných vynálezech. Zde byly objeveny prostředky ke zneškodnění ničících plynů, chemikálií a postupů všeho druhu, které mohla temná síla skrze své nešťastné nástroje použít proti lidem. Protože víme, že se horečně pracuje na takových ďábelských věcech, bratři z tohoto tajného místa pracují proti všemu tomuto snažení, aby jej neutralizovali.“

Kdykoliv, když vynalezne nějaký na scestí svedený člověk zvláště nebezpečný ničící prostředek, ztratí své tělo, jakmile jeho ďábelské dílo dosáhne určitého bodu, protože ten ničivý účinek, který si přeje obrátit proti ostatním lidem, se obrátí proti němu.“

Jako další jsme navštívili místnost Kosmických Paprsků. Zde vysvětloval Saint Germain: „Tato komora je osazena čistým kovovým zlatem. Ti bratři, kteří zde pracují, se učí na určitém stupni rozlišovat různé paprsky, řídit je a používat je na mimořádně dobré účely. Velcí Nanebevzetí Mistři stále hledají na Zemi žáky, jejich vnitřní vývoj jim umožňuje pracovat s úspěchem v těchto oborech.“

Když to Bob slyšel, zvolal nadšeně:

„Tímto způsobem bych chtěl nejraději sloužit!“

„Uvidíme,“ mínil Saint Germain s vědoucím úsměvem. „Mezi těmi, kteří zde pracují, je sedm bratrů a tři sestry, kteří nyní svá školení v použití těchto paprsků končí. Dozráli k tomu po školení v průběhu mnoha životů.“

Nyní půjdeme do sálu umění, kde se dvacet bratrů a sester učí novému druhu umění, které potom předají vnějšímu světu. Jsou zasvěcováni do tajemství a výroby nepomíjivých barev. Během příštích dvaceti let bude toto nové umění přijato do života lidí a nabídne jim vysoký vzestup. Dále následuje sál hudby - nádherné místo! Dokonalost nástrojů dosáhla vysokého stupně.“ Plni velkého zájmu jsme tam vstoupili. „Toto je nový kov pro trumpety,“ ukázal jistou slitinu, „dovoluje nanejvýš něžný tón. - Zde jsou tři nové látky pro výrobu houslí. Jedna vypadá jako perleť, druhá jako glazované stříbro, třetí jako římské zlato. Z takových materiálů budou vyrobeny hudební nástroje nového věku.“

Jeden z bratrů nám zahrál na tyto nástroje a nikdy ještě neslyšelo lidské ucho nádhernější tóny. Každá barva zvuku byla jiná, všechny ale tak krásné, že by bylo těžko vybírat. V přilehlých místnostech se psaly a připravovaly nové kompozice, aby mohly být vyzářeny do vědomí tvořících hudebníků vnějšího světa.

„Někteří z těchto bratrů,“ řekl Saint Germain, „jsou použiti ve vnějším světě a jsou činní jako učitelé, zatímco jiní působí z té neviditelné stránky života.“

Nyní vstupujeme do sálu pro státní umění. Zde se učí vyšším formám vlády. Čtyřicet bratrů se zabývá správným používáním tohoto vědění a současně uměním, jak naučit tyto schopnosti lidi, kteří jsou dnes na vysokých úradech a jejich upřímnost to dovoluje. Deset z těchto vysoko stojících bratrů bude sloužit na Zemi a dají se zvolit obvyklým způsobem do vlád. Pět je určeno pro Spojené státy Severoamerické.“

Tato okružní procházka se všemi těmi prohlídkami a vysvětlováním byla tím nejkrásnějším vyučováním, kterého jsme se kdy zúčastnili. Jak bylo utěšující se dozvědět, že přes všechny hrozné události, ve kterých se dnes člověk nalézá, činí ta síla toho „Mocného JÁ JSEM“ všechno možné, aby přinesla lidskému pokolení osvícení a osvobození. Plná očekávání se pozvedla naše srdce v očekávání všeho dobrého, co lidi brzy potká, v každém případě ty, kteří touží po pozitivním vývoji života.

Byly nám ukázány také tajné místnosti s nezměřitelným bohatstvím a jiné s nepředstavitelně starými listinami. Některé byly z doby, kdy přišel člověk na Zemi. Potom jsme se vrátili do poradního sálu a zjistili, že jsme byli na cestě osm hodin. Nikde v celém tomto podzemním městě jsme nenalezli to nejmenší smítko, žádnou špínu a žádný zmatek. Vše bylo v nádherném stavu, dokonalé a bezchybné. Opět jsme se divili a Saint Germain nám vysvětlil zákon, který zde působil.

„Tato dokonalá čistota je udržována vědomým užitím Velkých Kosmických Paprsků. Během příštích sta let se mnoho hospodyněk naučí používat fialový paprsek, aby udržovaly svůj domov stejně tak čistý. Ó, kdyby lidé brzy pochopili, jaká nádhera a svoboda, jaké požehnání je pro ně kdykoliv připraveno, kdyby jen udržovali houževnatě a bez zakolísání vysoké ideály, stavěli na té ‘Mocné JÁ JSEM Přítomnosti’ a věděli, že je tato tou jedinou skutečnou silou trvalého tvoření.“

Náhle jsme ucítili ohromnou vibraci. Když jsme se ohlédli, viděli jsme pět Nanebevzetých Mistrů, kteří museli přijít z Indie, protože muži měli turbany. Byly to dvě ženy a tři muži. Když jsme jim byli představeni, dozvěděli jsme se s překvapením, že jeden muž a jedna žena měli velmi známá jména. Muž přišel k Rexovi, Bobovi a ke mně, ta žena k Nadě a Pearl. Srdečně nás pozvali, abychom byli v Indii jejich hosty a vždy považovali jejich domov za náš vlastní.

„Chceš přijít s těmito přáteli,“ ptal se ten muž Gaylordova přítele, „a přivést je k nám, až nastane čas?“

„Jsem velice šťasten,“ odpověděl tento, „že mohu přijmout vaše pozvání a přivést těchto pět na své jachtě do Bombaje.“

Nyní nám znovu nabídl Saint Germain nádherný pokrm. Pozorně jsme naslouchali, co vše je v plánu a co vše již bylo dokončeno. Jak málo ví vnější svět o tomto vnitřním skutečném tvoření. A jak malá se zdají být lidská díla ve srovnání s těmi těch Nanebevzetých Mistrů, kteří jako synové Boží vyjadřují svou plnou svobodu. Jaké štěstí, že existuje nekonečně mnoho nádhernějších cest života, než po kterých naše lidstvo dnes jde. Kdo může hledět dost daleko za vlastní myšlenkové představy, získá od nich odstup a srovná je se skutečnými ostatního vesmíru, ten se naučí chápat velkou pravdu.

My všichni jsme měli podniknout vnitřní cestování, aby jsme natáhli naše myšlenkové svaly a poznali, že každý lidský intelekt patří jen jedné z asi tří miliard duší, které dnes žijí na této Zemi v těle. Naše Země je jednou z nejmenších planet našeho slunečního systému. A náš systém je pouhým atomem v mléčné dráze, ke které patříme - a je mnoho dalších mléčných drah. Přemýšlí-li o tom příležitostně žák, nebude již déle brát vážně namyšlené teorie a sobecká mínění intelektu, která zpochybňují a vysmívají se bytí a nádhernému tvoření dokonalosti tak, jak je tito Nanebevzetí Mistři trvale tvoří.

Osobnost každého má v nádherném plánu života pouze takový význam, jak poslouchá tu „Mocnou JÁ JSEM Přítomnost“ a jak dovoluje té dokonalosti, aby se rozšiřovala do vnější

činnosti jednotlivé bytosti. V opačném případě je pouhou překážkou ve vesmíru, která spotřebovává hmotu a sílu, aniž by vytvářela něco trvalého.

Tímto vzletným poučováním, které jsme směli získávat od těchto Velkých Dokonalých Bytostí, prolétly dny a začal Velký Mezinárodní Kongres. Neustále přicházeli bratři a sestry z celého světa. Při otevření v sedm hodin bylo přítomno více než dvě stě hostů, většina z nich byla vedoucími různých národních rad. Když byli všichni připraveni, sklonili jsme všichni v tichosti naše hlavy a očekávali jsme toho Vysokého Předsedajícího Mistra. Náhle se objevil velký ovál oslnivého Světla v čele tabule; v něm byla postupně vidět postava muže, stále zřetelněji a hmatatelněji, protože se snižovala vibrační rychlost na naši oktávu vědomí, dokud nestálo jeho tělo plně zde.

Jeho obličej vypadal nádherně a zářivě, jeho oči oslepovaly leskem, jeho celá bytost svítila výsostí a silou své „Mocné JÁ JSEM Přítomnosti“ od hlavy až k nohám. Zvuk jeho hlasu vyvolal v mém těle elektrické mrazení, které nezapomenu po celou věčnost, když řekl: „Posaďte se, moji milovaní!“

Převzal od několika bratrů krátkou zprávu a udělil přesně pokyny pro pokračování v práci. Potom se obrátil na nás se slovy:

„Můžeme ještě mnohé potřebovat, kteří jsou připraveni poznat a používat Velké Kosmické Paprsky Světla. Je mou výsadou vám sdělit, že můžeme přijmout deset nových přátel, pokud je jejich přáním spolupracovat.“

Vše bylo v napjatém očekávání, když prosil každého, jehož jméno vyslovil, aby potvrdil svou přítomnost povstáním. Potom pokračoval:

„Nada, Pearl, Leto, Rex, Bob, Elektra, Gaylord a jeho milovaný přítel, Nada a Daniel Raybornovi. Milované sestry a bratři z Ameriky, tato událost přináší Velkému Bílému Bratrstvu velkou radost a je pro něj velmi důležitá. Můžeme si všichni blahopřát, že to bylo umožněno. V krátkosti pojedete do Indie na školení v délce deseti měsíců a po jeho ukončení se vrátíte sem. Naučíte se používat tyto Mocné Paprsky a tím budete schopni vyšších služeb. Za čtyři dny se vrátíte do Alexandrie, tam se k vám připojí Elektra. Odtamtud pojedete do Bombaje. Váš hostitel vás zavede na vaše místo určení. Nesouhlasí někdo zcela s tímto plánem? Necht' se ozve.“

Všichni jsme s radostí souhlasili a vyslovili jsme svůj dík, že smíme dle našich nejlepších sil sloužit. O mnohém dalším zde nemohu podat zprávu. Po schůzi jsme hovořili s ostatními účastníky. Náš přítel z Indie nás představil vedoucímu Mistrovi. Nikdy nezapomenu na tu sílu, která projela mým tělem, když mi podal svou ruku. Zdálo se mi, jako by mne zvedla ze země. Jeden z bratrů nám předal pozdravy od Gaylorda z Jižní Ameriky; viděl jej ještě před dvěma dny.

Celé shromáždění dokonale potvrzovalo svou velkou rozhodovací sílu, nejvyšší moudrost a neomezenou činnost. Nádherné melodie Boží hudby zněly v atmosféře a všichni se bezděčně obrátili k Mistrovi. Zvedl svou ruku a všem nám požehnal. Potom se zvedl ze země, obestřel jej ovál oslnivého světla a zmizel.

Nikdy po celou věčnost nezapomenu na tuto první návštěvu arabského tajného místa Velkého Bílého Bratrstva. Za čtyři dny jsme opustili tento pohádkový přístav míru, světla a moudrosti, doprovázeni požehnáním jeho obyvatel, kteří slouží té „Velké JÁ JSEM Přítomnosti“ a tím celému lidstvu. V noci jsme jeli k pobřeží, kde na nás čekala jachta a brzy jsme rychle na perutích noci proplouvali Rudým mořem.

Příštího dne ráno jsme snídali na palubě, abychom zažili východ slunce, který je v oné části světa nádherný. Večer druhého dne jsme dorazili do Elektřina domova v Alexandrii. Byla si

plně vědoma, že byla spolu s námi pověřena sloužit užíváním Velkých Kosmických Paprsků toho „Světla Božího, které nikdy neselže“.

XI. Skutečný posel Boží služby

Jednoho pozdního odpoledne jsme se vrátili s Elektrou z plavby podél pobřeží Středozemního moře a právě jsme vstoupili do domu, když spadl Rexovi pod nohy zapečetěný dopis. Zvedl jej, otevřel a četl:

„Moje milované děti, zítra brzy ráno odjed'te do Indie; vše je připraveno a jsme velmi šťastni, že vás tam přivítáme.“
Saint Germain

Náš hostitel z jachty nás na plavbě podél pobřeží nedoprovázel. Když jsme však dorazili do přístavu, pozdravil nás radostnou zprávou, že budeme mít jistě klidnou okouzující cestu. Opět jsme rychle proplouvali Rudým mořem k jednomu z největších silových center duchovního Světla naší planety.

Leto během celé plavby pokračovala ve svém vyučování, protože si Saint Germain přál, aby Bob a Rex také dosáhl toho stupně, aby mohli vědomě a dle libosti opustit své fyzické tělo a opět se do něj vracet. Pátého dne to již bylo dobře nacvičeno a nyní chtěli, jací již mladí lidé jsou, hromadně svými nově získanými silami provádět pokusy. Leto to však nedovolila. Vysvětlovala:

„Abychom směli používat tyto Mocné síly té ‘JÁ JSEM Přítomnosti’, je zapotřebí velmi rozvinutého smyslu pro duchovní čest a poctivost. Protože Velký Zákon bytí nedovoluje používat takové síly pro vnější potřebu, pouze týká-li se to dobrého účelu s trvalou platností. Musíme si být vždy vědomi, že kdykoliv používáme život, hmotu a sílu vesmíru k pouhému uspokojení smyslů a jejich požitku, může být následkem pouze nouze a zničení.

‘Mocná JÁ JSEM Přítomnost’ pracuje nepřetržitě na tom, aby vybuodovala, uvolnila, vyjádřila a rozšířila dokonalost ve vši její tvůrčí činnosti a trvale udržovala lásku, mír a službu všemu. Dovolí-li se pocitům těla a vnější činnosti rozumu, aby se vybouřily a zničily Boží plán života jednotlivé bytosti, je výsledkem neštěstí a nezdar. Skutečný žák Světla nikdy nepoužije své síly k potěšení a rozkoši, ani k vykořisťování jiných lidí, ani k získávání peněz předváděním určitých zázračných výkonů.

Způsob života Nanebevzetých Mistrů spočívá v DÁVÁNÍ. Nejdříve dávají lásku a úctu své vlastní ‘Mocné JÁ JSEM Přítomnosti’ a rozšiřují a vylévají tím lásku a dokonalost na všechny lidi a věci. Vysílat vždy neomezeně Boží lásku je plným užitím Zákona. Kdyby to lidé pochopili, poznal by jednotlivec, že musí tento plamen Boží Lásky sám vyzařovat, než bude moci ta dokonalost, kterou si přeje, vtékat do jeho života a tam uvolňovat věci pro jeho potřebu.

Boží láska je pocit, skutečný světelný paprsek, který přichází z plamene v srdci. Může být tak silně vyzařován, že se stane viditelným a hmatatelným jako světelná hmota. Je jako neporazitelná síla vesmíru. Používejte ji, vy milovaní, bez omezení a nic pro vás nebude nemožné.“

Ve své podstatě a svým školením byla Leto klidným, laskavým vychovatelem, který se trvale ovládá, přesto jsme však byli překvapeni silou, kterou mohla náhle ukázat, když si přála

vtisknout do našeho vědomí určité porozumění zákonu. Nebyla zvyklá na rozpustilá použití, jak by je rádi provedli Bob a Rex; všem nám dala naprosto jasně na srozuměnou, že takové potřeby v užívání těchto Velkých Kosmických Zákonů nesmějí hrát žádnou roli.

„Kosmický zákon působí,“ pokračovala, „kdykoliv myšlenky a pocity řídí a usměrňují tu sílu; tato nebere žádný ohled na osoby, místa, poměry, věci, důvody, neznalost nebo poznání stejně tak, jako elektrický proud, který prochází strojem. Zapnete-li tu sílu, působí odpovídajícím způsobem tím směrem, který je jí dán. To je skutečnost, které, jak se zdá, mnozí žáci nerozumí - nebo nechtějí nést odpovídající odpovědnost. Je to však pravda toho Zákona samotného, kterou se máme zabývat.

Je naším úkolem ukázat přesnou pravdu Zákona lidem. Brání-li se jí rozumět a poslouchat ji, bude se jejich trápení zvětšovat, dokud nerozbijí tvrdou skořápku své tvrdošijnosti a sobectví a nepřenechají veškerou vládu té ‘Mocné Přítomnosti toho JÁ JSEM’, jak to odpovídá dokonalosti života.

Nevtipkujte proto nikdy o Božích silách, ani v myšlenkách a pocitech, ani vyslovenými slovy; to by nutně vtáhlo do vašeho světa velké utrpení srdce. Ovládejte proto vaše nálady silnou vůlí, kdykoliv používáte sílu té ‘Mocné JÁ JSEM Přítomnosti’.

K dokončení velkých výtvorů té ‘JÁ JSEM Přítomnosti’ si musí jednotlivec uvědomit tuto Přítomnost ve svém nitru, cítit ji a vědět, že vlastní životní síla, která uvádí jeho srdce a plíce do činnosti, vytéká trvale z jeho elektronového těla do jeho těla fyzického. Jeho elektronové tělo bylo projektováno (vrženo) ze skutečného srdečního centra Kosmického života vesmíru, toho takzvaného Centrálního slunce, do prostoru.

Tato Čistá Životní Energie, která trvale protéká myslí a tělem jednotlivce, je tou trojjedinou činností Nejvyššího, která působí do vši nekonečnosti. Je inteligencí, hmotou a silou, tím ‘Jediným Univerzálním Světlem’, ze kterého pochází veškeré tvoření.

Po všechny časy podléhá tato síla vědomému ovládnutí a užívání jednotlivou bytostí, její vlastní sebe-si-vědomou individualizovanou svobodnou vůlí. Kameny, rostliny a zvířata nemohou tuto činnost ovládat, protože je touto samostatně určující svobodnou vůlí vybaven pouze plamen Božího Vůdce.

Čím větší pozornost budeme věnovat té ‘Mocné JÁ JSEM Přítomnosti’, tím více se dozvíme o širokých říších moudrosti, které se před námi otevrou. Čím hlouběji poznáme nesmírnou odpovědnost a neomezené možnosti, které nám jsou otevřeny, tím vroucněji budeme prosit tu ‘Mocnou JÁ JSEM Přítomnost’ v našem vlastním srdci, aby nás naučila všechny věci.

Kdo si přeje moudrost, musí obrátit svou pozornost na jediný zdroj moudrosti, tu ‘Mocnou JÁ JSEM Přítomnost’. Pouze když uzná to ‘JÁ JSEM’, může být dán první impuls, aby byla ona moudrost uvolněna pro vnější užití jednotlivce. Uznáním je vyslána ven do fyzické činnosti první vlna. Jinak zůstane povždy odpočívát ve vědomí toho ‘JÁ JSEM’. Její uvolnění může být provedeno pouze příkazem sebe-určující vůle Plamene Božího.

Naučte se tyto vlastnosti a činnosti Boží vyvolat z vlastního srdce vesmíru a potom je s láskou používejte, abyste žehnali všemu životu. Konáte-li toto, není žádná výše, které byste nemohli dosáhnout, žádný dar, který by vám život odřekl, pokud jen pochopíte, jaká část ve vás říká ‘JÁ JSEM’ a jste schopni žehnat veškerému životu s láskou.

Ó, používejte přece, vaše vědění o ‘JÁ JSEM Přítomnosti’, které jste nyní získali a trvejte na tom, milovat a všude žehnat životu! Potom je široce otevřete, ty brány stavidel ke svobodě, ty ‘Říše a činnosti toho NEOMEZENÉHO’, ten ‘přirozený svět’ a ‘život Nanebevzetých Mistrů’. Používejte nyní své vědění a stále více k vám bude přitékat tak jistě, jako že bije vaše srdce a váš duch myslí.“

Při večeři sedmého dne naší cesty nám hostitel oznámil, že dorazíme do Bombaje příštího večera v pozdních hodinách, zůstaneme však do příštího rána na palubě. Bombaj je jedním z nejkrásnějších přístavů světa. Když naše jachta přistála, byli jsme uvítáni indickým Mistrem Chanandou, kterému jsme byli naším hostitelem představeni. Jeli jsme k nádraží a našli jsme tam pro nás rezervován soukromý vagón; vše bylo zajištěno tak, že jsme mohli pohodlně dorazit na naše místo určení.

Teprve zde nám byl sdělen plán našeho pobytu v Indii. Jeli jsme nejdřív do Kalkaty a tam jsme zůstali dva dny kvůli určité práci. Byla to nádherná jízda; ve voze jsme nepocítovali nic z toho velkého horka venku. Kolem nás probíhalo mnoho nádherných obrazů krajiny. Krátce za Bombají jsme začali postrádat Boba. Hledali jsme jej a našli jej potom v jeho oddělení a zjistili jsme, že opustil své tělo. Hned nás Leto varovala:

„Nedotýkejte se jeho těla, Bob odešel s Mistrem Chanandou.“

Jeden okamžik Nada tvrdě bojovala, aby se ovládla a zůstala klidná, protože to bylo poprvé, kdy Bob bez přípravy opustil své tělo. Brzy však opět ovládla své pocity. Asi po dvou hodinách k nám do vyhlídkového vozu Bob opět vstoupil. Byl klidný jako vždy. Ptali jsme se přirozeně, kde byl a co zažil. Nechtěl však nic vyprávět a nakonec řekl:

„Každý z nás nechť své zážitky přísně chrání ve svém vědomí dokud nedosáhneme svého cíle. Potom můžeme své záznamy porovnat.“

Toto odpoledne se vzdálily Nada a Pearl na dvě hodiny a příštího rána jsme já a Rex také opustili svá těla. Každý z nás měl prakticky ty samé zážitky, protože jsme byli školeni přesně pozorovat.

Shri Singh, bratr, který zastupoval Chanandu, byl velmi potěšený a nanejvýš mlčenlivý. Hovořil pouze za určitým účelem. Když jsme dorazili do Kalkaty, objevil se u nás opět Chananda. U jídla řekl se svým magickým zářivým úsměvem:

„Blahopřeji vám ke způsobu, jak beze strachu opouštíte volně svá těla. To nám všem velmi usnadňuje úkol a otevírá velké možnosti služby. Leto, moje sestro, jsi nanejvýš schopnou učitelkou a pracovala jsi bezvadně. Pouze v této svobodě, moji přátelé, je vám dovoleno poznat plné užití Kosmických Paprsků, pocítovat je a užívat je. Jste nyní tak daleko, abyste mohli ze školení plně získávat.“

Elektra a náš hostitel z jachty mlčeli, všechno však velmi ostře pozorovali a byli jistě školeni podobně jako my. Ve všem jsme cítili velkou sílu vědomého učení; každá událost měla svůj dobře zvážený smysl a účel. Přijeli jsme do Kalkaty a jeli velkou rychlostí asi půl hodiny, až jsme zastavili před nádherným obydlím ve vznešené části města.

Chananda nás zavedl do domu. Řekl, že patří v tajnosti Velkému Bílému Bratrstvu a je jím veden. Vnitřek domu byl dokonalým snem o kráse, příkladem pro všechny divy Indie. Dýchal moudrostí, světlem a čistotou prastaré dokonalosti. Šli jsme bezodkladně do poradního sálu ve druhém patře, kde již bylo Bratrstvo shromážděno. Zjistili jsme, že na horním konci čestné tabule zůstala volná místa. Chananda nás tam zavedl a převzal předsednictví. Teprve nyní jsme se dozvěděli, že je hlavou Indické Rady.

Když byli všichni připraveni, začala obchodní část schůze. Někteří z Nanebevzetých Mistrů byli požádáni o poskytnutí své ochrany jistým Angličanům v Indii, kteří se vážně snažili o uskutečnění dobra. Podporu měla získat také jedna skupina hledajících, kteří vykonali skutečně mnoho dobrého, ve své vnější činnosti však nebyli schopni ostře rozlišovat, protože jejich horlivost byla často větší, než jejich moudrý náhled.

Po ukončení jednání jsme byli představeni všem členům a prožili radostnou družnou hodinu. Jeli jsme zpátky k našemu soukromému vozu. Byl posunut na vedlejší kolej, uprostřed jakýsi druh květinové zahrady s nádherným vodotryskem před okny našeho jídelního koutu.

Obdivovali jsme schopnosti Chanandy, jak umí všude vyjádřit krásu. Odpověděl svým úsměvem, který vždy vyvolával pocit slunečního svitu:

„Je skutečně mnohem lehčí vyjadřovat krásu než cokoli jiného, protože ta je přirozeným a skutečným výrazem té ‘Mocné JÁ JSEM Přítomnosti’ ve všem. Kdo tuto ‘Nádhernou Přítomnost’ skutečně přijme a pocít’uje ji jako Božství, které pro něj a skrze něj koná všechny věci, ten uvede do souladu také svou ostatní činnost s její nádhernou krásou a dokonalostí. Jen ten, kdo souhlasí s touto ‘Nádhernou Boží Přítomností’ v sobě, se může stát skutečným poslem Boží služby.

Začne-li se potom ta dokonalost té ‘Mocné JÁ JSEM Přítomnosti’ uskutečňovat ve vyšší míře ve vnější činnosti, dostaví se celá odvaha a vnitřní jistota; protože nakonec vidí a cítí to osobní Já, tu ‘Mocnou Vnitřní Přítomnost’ a zná její celou sílu, výsost a mistrovství.“

Příštího dne jsme byli dovedeni do jednoho ze starých chrámů, jehož podzemní prostory skrývaly takovou práci, o které si nemůže nechat vnější svět ani zdát. Při večeři nám Chananda řekl, že pojedeme brzy příštího rána do Darjeelingu a posnídáme po cestě. Krajina byla skvostná a byl okouzující zážitek vidět, jak se stále více blíží ty ohromné ledové vrcholky, čím výše jsme jeli. Brzy jsme však také pocítili změněný tlak vzduchu, protože jsme vystoupili více než na dva tisíce tři sta metrů.

Dosáhli jsme této výšky v ten správný čas, abychom zažili v tom čirém vzduchu nádherný západ slunce. V dálce se zvedal nadpozemsky krásný Mont Everest s ostatními slavnými vrcholy. Výsost a týčící se Přítomnost těchto vrcholů a tajemství mnoha věků, které je obestírá, v nás vzbudily silněji než kdy dříve hlubokou touhu dosáhnout toho „Nejvnitřnějšího Srdce té Velké Moudrosti“, pocít’ovat se jako jeho součást a moci darovat jeho požehnání všem lidem, aby i oni konečně mohli najít své štěstí.

„Navrhuji,“ řekl Chananda, „abychom dnes v noci zůstali zde a z tohoto zvláštního místa prožili východ slunce. Bude stát zítra ve spojení s určitou Kosmickou činností a teprve po sedmdesáti letech se bude takové setkání opakovat.“

Ve tři hodiny jsme vstali a jeli na malých koních výše do hor až na místo, které nám umožňovalo úplně volný pohled na východ. Když jsme tam dorazili, začalo svítat ranním světlem nadcházejícího dne. Po několika sekundách vystřelily Velké Světelné Paprsky všech představitelných barev k nebi a trvalo to celých deset minut. Bylo to, jako by se samo Světlo radovalo z Mocné Přítomnosti Života.

Když potom vystoupil ten velký zlatý kotouč, proniklo naše těla až do nejvnitřnějších struktur sršící záření. Ještě nikdy jsme nezažili takový oživující účinek slunečního světla. Vydrželo hodiny a ještě dnes mnou pronikne při vzpomínce na něj nádherný pocit. Po takové události víme, že ta Mocná Mistrovská Inteligence Vesmíru je ještě stále tou řídicí činností, která řídí dějiny naší Země a lidstva, i když se zdají vnější chaotické jevy potvrzovat opak.

„Ve vašich tělech,“ řekl Chananda, „jste pocítili lehký účinek Kosmických Paprsků, které byli dnes posláni na Zemi Velkými Kosmickými Mistry, aby v tomto časovém úseku pomohly lidstvu v jeho vnějším úsilí. Vyzařují lidstvu lásku, odvahu a sílu, aby mohla jednotlivá bytost v tomto období vydržet ohromné změny, aby mohla být osvícena její vnitřní těla a mohla být uvolněna ta ‘Mocná JÁ JSEM Přítomnost’ a její dokonalost ve vnějším Já a skrze něj. Kdo z vás bude školen v používání těchto paprsků, naučí se vědomě řídit mocné proudy světelné esence k požehnání lidí, proudy léčivé síly a vyrovnávající lásky. Pouze málo lidí je připraveno dosáhnout plného ovládnutí těchto mocných paprsků; ti jsou nyní školeni. Tyto Velké Proudové Zhuštěného Světla a Čisté Hmoty jsou potom přitahovány, zjemněny a znovu

vysílány, aby dosáhly určitých účinků, tak lehce, jako dnes osvětlují a zviditelňují reflektory místa, po kterých přejíždějí jejich paprsky.

Pojďte nyní, musíme se vrátit a vyhledat vedoucího Rady z Darjeelingu v jeho domě.“

Jeli jsme zpátky a byli jsme zavezeni v krásném voze k obydlí Mistra, k rozkošným vrškům v okolí města. Okolo se rozkládaly krásné prostory se statnými stromy a pohled těkal daleko po této nádherné zemi. Byli jsme ohlášeni a představeni vedoucímu této větve Velkého Bílého Bratrstva.

Byl to velký statný muž s tmavýma očima, jehož pohled se zdál nás zcela pronikat, mohl být však také mírný jako oči srdce. K našemu překvapení nenesl turban, jeho nádherné měkké tmavohnědé vlasy padaly ve vlnách až na ramena. Byl velmi přátelský a srdečně nás vítal. Obklopoval jej nádherný mír a naplňoval celý domov svým nádherným zářením.

Ptal se nás na naši cestu a zda se nám líbil východ slunce. Potom nás pozval k večeři. Hovořil velmi otevřeně a vyprávěl mnoho divukrásného o Indii, v naší radosti také pověsti o pohoří Himaláji, jednu z nich o několika jeskyních v srdci těchto hor. Řekl k tomu:

„Některé z těchto jeskyní budete vidět během vašeho pobytu v Indii, protože vím, že máte smysl pro staré záznamy lidstva, které jsou zachovány v jedné z nich. Dnes ještě nejsou zveřejňovány vnějšímu světu, protože k tomu lidé ještě nemají to pochopení a duchovní sílu. Ta rasa je neklidná a plná kritiky. Toto působí velmi ničivě. Takové záporné pocity vytvářejí fanatici různého druhu, jejich představy o tomto nádherném vesmíru jsou tak zúžené a dětské, že se pokoušejí zničit to, co neodpovídá jejich vlastnímu nedostatečnému mínění o smyslu a plánu tvoření.

Tato mylná sobecká neznalost v lidském pokolení je odpovědná za veškerý ten nesoulad po celé věky a za zničení mnoha záznamů, které mohly vrhnout světlo na důležité otázky. Byly to bezuzdné, zlé pocity, které vedly ke zničení nádherné knihovny v Alexandrii a podivuhodných záznamů o kultuře Inků.

Přes tyto dřívější ztráty Nanebevzetí Mistři Velkého Bílého Bratrstva vždy předvíдали takové ničící podněty, zadrželi všechny důležité záznamy veškerých kultur a uschovali je, takže těmi fanatickými zločinci mohlo být nalezeno a zničeno pouze málo z těch důležitých.

Jednoho dne, když k tomu budou lidé zralí a nebude již existovat pro tyto záznamy nijaké nebezpečí, budou dány na nějakém vybraném místě jako nádherná knihovna k dispozici pro takové lidi vnějšího světa, kteří toho budou hodni.

To se stane, až bude lidstvo dostatečně osvíceno a nebude již moci v té době vzniknout žádné ďábelské ničení. Rozvířeno divokými silami ničivých sil a pocitů zatížilo lidské pokolení viditelné a neviditelné myšlenkovými obrazy bezuzdné vášně, strachu, ničení a slepé nenávisti. Tyto přilnou k lidským bytostem, které je vytvořily, ale i k ostatním, které umožňují působení podobných pocitů zlé síly.

Lidé nemají skoro žádné pochopení pro důsledky, které musí vyvolat, když osobní Já vysílá pocity rozčilení, zlosti, nenávisti, závisti, žárlivosti, kritiky nebo odsuzování. V každém jednotlivci představuje pocitová stránka lidské přirozenosti ženskou činnost vědomí. Myšlení je mužská činnost vědomí. Myšlenka je ve vnějším životě činná (aktivní, dynamická) teprve tehdy, když projde pocitovým tělem. Pocit se zhuští do myšlenkového obrazu, do atomické hmoty vnější životní činnosti. Tak přijímá myšlenka na své cestě pocitovým tělem svůj šat. Od této chvíle existuje jako samostatná, živoucí bytost mimo vědomí člověka.

Miliony lidí sepsalo a rozšiřovalo své banálnosti a hlásalo Boží Lásku jako 'Zákon Života'. Kdo však ví, jak může být pocit Boží Lásky vědomě a dle potřeby a v neomezeném množství vytvořen a zaměněn za rozčilení, nenávist a vše podobné, jako vlna skutečné pohonné hmoty v pocitovém těle? Toto není jen možné, je to nezbytné, pokud chtějí lidé překonat svá trápení

a bídu a místo toho budou chtít vyjadřovat dokonalost. Osobnost může být jen trvale harmonická, když je vědomě naplněna Boží Láskou.

Kdyby mohly být rozumové výklady 'Zákona Života' a zbožnost 'Cestou k dokonalosti', ke štěstí a míru, stačila by již dávno všechna ta kázání, která byla pronesena na Zemi, aby zcela osvětila celé stovky planet a zdokonalila je. Kdyby modlitby, které jsou většinou pouze dlouhou řadou takových 'Já chci' nebo 'Ó Pane, dej nám', představovaly cestu k osvobození od vší bídy, mohly by tyto všechny modlitby, které byly již na Zemi drmoleny nebo řečeny, přinést tuctu lidského pokolení dokonalost.

Neříkám, že modlitby nikdy nezpůsobily něco dobrého, učinily tak. Modlitba však by měla uklidnit rozum a zjemnit pocity, aby mohla osobnost pociťovat proudění té 'Mocné JÁ JSEM Přítomnosti' a mohla přijmout odpověď ze svého vlastního nitra. Modlení by mělo být prouděním lásky a vděku k 'Přítomnosti', jásáním nad neomezenými příležitostmi a všemi dobrými dary, které život ukrývá.

Rád lichotí vnější svět své ješitnosti pocitem, že má sám tu schopnost vykonat velké věci; v oblasti ovládání a zdokonalování pocitů však je vnější svět ještě v divokém prastavu. Ještě mučí lidské bytosti jiné, jakož i samy sebe zlomyslnými pocity tak jistě, jako to činí škorpión svým trnem. Když lidé kritizují a potírají jiné, kteří s nimi nesouhlasí, děje se to v našem moderním světě s převládajícími zlými pocity. Takzvaní vzdělaní lidé každý den v týdnu vraždí tím, že vysílají zlostné a rozčilené pocity, které zabíjí v jiných vyšší impulzy.

Je to především pocitový život rasy, který musí být osvobozen, vysvobozen ze své zkázy, kterou sám stvořil. Dokud si neuvědomí jednotlivec nutnost sebeovládání v oblasti svých pocitů při bdělém vědomí a nepokouší se ji uskutečnit, je nemožné dosáhnout trvalého pokroku pozitivního druhu. Všechno tvoření, které není řízeno pocitem Boží Lásky, je pomíjivé, protože 'cestou k trvalé dokonalosti' může být pouze Boží Láska.

Je zarmucující vidět, jak lidské pokolení po staletí používá svůj čas a sílu k tomu, aby vytvořilo myšlenkami věci, a jak ve stejné době zmatenými pocity trvale své výtvořky trhá na kusy. Je to dětským vzpurným zdráháním, při naplňování věčného plánu dokonalosti.

Přišel čas, kdy ten Velký Kosmický Zákon, který řídí tento světový systém, umožňuje v naší celé skupině planet ohromné rozšiřování 'Světla té Mocné JÁ JSEM Přítomnosti'. Kdo se nenaučí přijímat sílu tohoto Světla, bude jím rozpuštěn. Necht' se lidstvo déle nenechá ovládat myšlenkou, že by mohlo i nadále vytvářet to, co ničí, a přesto přežít. Nastal konec etapy dřívějšího vydávání sil a všechny věci budou konány novým způsobem. Necht' se ten, kdo spěchá a lopotí se, zastaví a čte - aby se naučil jít 'Cestou Světla', dokud je ještě čas.

Není žádné zlo, ani na Zemi ani nikde jinde, leda že by jej lidské bytosti sami někde a někdy vytvořily. Mnohdy se tak stalo z neznalosti, často však také vědomou vůlí takových, kteří mají lepší náhled a měli by přesně vědět, že jednají nesprávně. Před krátkým časem jsme vstoupili do nové éry a ten jednotlivec, který ještě nyní zneužívá svůj rozum, aby zvýhodnil ničivé činnosti, ten zažije nevyhnutelně zpětným odrazem své vlastní zničení. Bude následovat rychle a určitě, protože dnešní aktivita dosáhla takové rychlosti, že zpětného odrazu je dosahováno již po hodinách, týdnech nebo nanejvýš měsících tam, kde dříve trval roky. Nanebevzetí Mistři neustále pracují, aby zprostředkovali lidem toto porozumění a tento náhled a naši poslové se pokoušejí rozsvítit tu PRAVDU ve vědomí lidí tak jasně, jak jen to je možné.

Brzy bude čas k jídlu. Sluhové vám ukáží vaše pokoje. Až se trochu osvěžíte, přijďte ke stolu.“

Brzy oznamovaly nádherné zvonky čas jídla. Náš hostitel nabídl Nadě své rámě a zavedl nás do nádherného slavnostního sálu, který nabízel nejméně pět set míst. Vysvětloval:

„To je ve skutečnosti náš poradní sál. Večer se zde shromáždí všichni členové rady Darjeelingu.“

Radovali jsme se z lahodného jídla, zatímco náš hostitel nás i nadále bohatě obdarovával z hojnosti svého vědění. Po jídle se omluvil, protože musel ještě připravit večerní schůzi rady. Zanechal nás pod ochranou Chanandy, který nám vysvětloval:

„Náš hostitel je bratr s velkou moudrostí a silou a přece opravdovým ztělesněním jemnosti a laskavosti.“

V devět hodin se vrátil a nabídl své rámě Leto, aby nás zavedl do poradního sálu, kde již bylo shromážděno dvě stě členů Velkého Bílého Bratrstva. Převzal předsednictví a vyzval nás, abychom si sedli po jeho boku.

Zahájil schůzi a začal s jednáním. Opět na nás velmi silně zapůsobila velikost světových problémů, jejichž řešení zde bylo hledáno, zvláště evropské otázky. Potom byly některým bratrům přiděleny další úkoly.

Po schůzi jsme byli představeni mnoha členům. Postávali jsme v družném rozhovoru, když jsem si všiml, že Rex silně vzrušen na něčem pracuje. Ostře pozoroval jednoho ze členů. Náhle šel rychle a odvážně k našemu hostiteli. Upozornil jej na to, že v sále je špion a upozornil na toho muže. Okamžik se zdálo, jako by ta síla vedoucího rady Rexe chtěla rozdrtit, byl však vybaven Boží důstojností, která nikdy neuhne zpět. Hostitel odpověděl:

„To je těžké obvinění; bude muset být dokázáno.“

V tomto okamžiku přišel k Pearl ten muž, o kterém byla řeč a hned zjistil, že je pozorován. Sáh do záhybů svého oděvu, vytáhl něco a nesl to k ústům. Pearl to zachytila, hbitě jako blesk, a Bob, který stál v blízkosti, zachytil skokem zezadu paži toho muže a držel ji pevně jako v ocelových kleštích.

„Prohledejte jej!“ řekla Pearl, když předstoupil náš hostitel. Rex, aniž by čekal na dovolení, prohlédl rychle všechny kapsy. Předložil všechny potřebné důkazy: obviněný pracoval jako špion. Když viděl vedoucí v některých zápisech, které mu Rex předal, určitá jména, byl velmi překvapen, protože ten špion, vzdělaný Afgánec, byl vyslán do Indie vládou, která se snaží ničit a vetřel se do vnějších řad této rady, aby získal informace a mohl je předat svým zaměstnavatelům. Na znamení přispěchal jeden z bratrů a špiona odvedl.

„Bratře Rexi,“ řekl nyní náš hostitel s přátelským úsměvem, „dobře jsi posloužil ‘věci Světla’ a prokázal jsi našemu bratrstvu důležitou službu. Krátce prosáklo něco z naší činnosti ven. Řekni mi, jak sis uvědomil jeho úmysly? Velmi šikovně nás klamal.“

„Ta ‘Vnitřní síla mé JÁ JSEM Přítomnosti’ nasměrovala mou pozornost na něj,“ odpověděl Rex, „a když jsem pozoroval jeho oči pocítil jsem: on musí být podvodník. Vše se událo tak rychle, že jsem ve vnější činnosti mého rozumu téměř nevěděl, co se stalo. Kdyby nespolečně pracovala Pearl, můj dvoupaprsek, byli bychom přišli pozdě.“

„Na venek jste vy tři možná nevěděli, o co jde,“ odpověděl hostitel, „ale ta ‘Mocná Přítomnost toho JÁ JSEM’ jednala s neomylnou rozhodností. Vidíte, moji milovaní, jak mohou dvoupaprsky rychlostí blesku jednat jako dokonalá jednota, když je přenesena plná vláda na tu ‘Velkou Vnitřní Přítomnost’.“

„Moje sestro a můj bratře,“ pokračoval a podal svou levou ruku Pearl a pravou Rexovi, „vykonáte velké věci pro tu ‘Mocnou JÁ JSEM Přítomnost’, pro Velké Bílé Bratrstvo a lidstvo; žehnám vám za tyto služby.“

„Co se stane s tím špionem?“ ptala se Pearl. Vedoucí odpověděl:

„Bratr, který jej odvádí, ví, co je třeba udělat. Zapomeňme na tuto příhodu. Vaše služba Bratrstvu nebude však zapomenuta.“

Mezitím již mnozí hosté odešli. Rozloučili jsme se s vedoucím, protože jsme chtěli příštího rána opustit Darjeeling. V Kalkatě jsme se nezastavili, nýbrž jsme projeli do Benaresu, svatého města hinduistů a jednoho z nejstarších měst Indie. Když jsme tam vjeli, cítili jsme zřetelně v atmosféře upřímnou zbožnost.

Lze si jistě představit naši radost, když jsme tam jako první osobu potkali našeho milého přítele Alexandra Gaylorda, který do Benaresu dorazil několik málo hodin před námi. Rex, Bob a já jsme se k němu vrhli, sotvaže vlak zastavil. Když jej pozdravil náš přítel, vlastník jachty, podívali se na sebe s velkou láskou a porozuměním, které mohlo dozrávat v úzkém spojení během staletí. Když přistoupila Leto, Gaylordův dvoupaprsek, vzal ji do náruče a přitiskl ke svému srdci. Potom představil Chananda Elektru a řekl:

„Jsme dnes večer hosty jedné z nejstarších Rad Indie. Bude to čistě duchovní slavnost, věnovaná vám. Všichni členové řádu budou mít své bezešvé oděvy. V šest hodin pro vás přijedu.“

Vrátili jsme se do našeho obytného vozu a připravili se na slavnostní večer. Když se Chananda vrátil, doprovázela jej jeho sestra Najah, krásné mladé děvče, alespoň dle vzezření, a my jsme jí byli představeni. Jeli jsme k nádherné stavbě na nějaké vyvýšenině, ze které jsme mohli přehlédnout celé město. Krásu toho obydlí a jeho okolí jsme vyjádřili našimi radostnými a obdivnými slovy.

Vstoupili jsme do kruhové haly z růžového mramoru se žilami v jemné zeleni a sedmi bílými mramorovými sloupy. Působila teple, vznešeně a velmi pěkně. Najah nás zavedla do šaten, kde jsme se oblékli do bezešvých oděvů, potom k jednomu velkému klenutému oblouku brány, který se před námi otevřel a my jsme vstoupili do velkého nádherného poradního sálu, který byl vystavěn celý z bílého mramoru a vybraně zdoben zlatem. Neviděli jsme žádná svítící tělesa, sál však zářil nádherným jemným světlem. V této mohutné hale mohlo sedět nejméně pět set lidí, dvě stě jich bylo již přítomno.

„Dnes večer nás poctí návštěvou tři Boží hosté,“ oznámil Chananda poté, co nás všem představil a my jsme se usadili. „Pojďme meditovat o Velkém Principu Života, o té ‘Mocné JÁ JSEM Přítomnosti’, dokud hudba naši meditaci neukončí.“

Brzy začaly zvonit měkké tóny velkých zvonů. Když jsme vzhledli a pohlédli k hořejšímu konci tabule, kde předtím stála tři prázdná křesla, mohli jsme sotva potlačit naše výkřiky radosti a překvapení. Stál tam náš Milovaný Saint Germain a vlevo vedle něj Nada, vpravo Daniel Raybornovi.

Všichni se zvedli na počest těchto pozeňnaných bytostí, našich čestných hostů. Naše radost byla tak veliká, že jsme chtěli hned vyskočit a spěchat k nim, abychom je pozdravili; něco v nás však ovládlo veškeré vnější jednání a my jsme se hluboce sklonili v tiché důstojnosti a milující úctě. Chananda promluvil k nám všem:

„Představuji vám našeho Milovaného Bratra ve Světle Saint Germaina a oba jeho hosty, Nadu a Daniela Raybornovi, kteří jako jeho žáci vzkřísili svá těla v Americe. Naše sestra vzkřísila své tělo po události, která se ve vnějším světě projevuje jako smrt, náš bratr Daniel došel vítězství bez tohoto průchodu.“

Po tomto vysvětlení se rozhořelo Světlo v Chanandovi a okolo něj v oslepujícím záření a on začal:

„Náš milovaný bratr a čestný host Saint Germain bude nyní řídit další program tohoto večera.“ Saint Germain se souhlasně sklonil ve své láskyplné důstojnosti a odpověděl:

„Naše dnešní slavnostní jídlo nám bude prostřeno z Kosmické kuchyně. Mnozí z vás jste již o takovém dění slyšeli, nezažili jste však ještě nikdy uskutečnění. Ve velkém kosmickém skladu, který vás obklopuje, je všudypřítomná ta hmota, ze které může být vytvořeno všechno, co si srdce přeje.“

Nádherné slavnostní stoly měly desku z jadeitu, takže žádné ubrusy nesměly zakrývat jejich krásu. Saint Germain všechny prosil, abychom sklonili hlavy v milujícím přijímání velkého přebytku a proudění té „Mocné JÁ JSEM Přítomnosti“. Když končil se svými slovy díky ke

zdroji veškerého života, objevilo se celé prostírání. Veškeré nádobí bylo z růžového porcelánu, zdobeného voňavými mechovými růžemi. Stříbrné nože, vidličky a lžice měly držadla z jadeitu. Po pravé straně každého hosta se objevil pohár z řezaného jadeitu, naplněný zlatým jiskřícím nektarem. Brzy ležela na talíři houska o průměru asi pěti centimetrů. Každý host byl obsluhován osobně, jako by všechno sám zvláště objednal, protože každý obdržel v přebytku to, co mu dělalo největší radost. - Následovalo mnoho druhů sladkého ovoce ve velkých zlatých mísách a jako zákusek jeden druh ovoce se šlehačkou v křišťálových pohárech. Vše se dělo bezhlesně, aniž by i jen jediný talíř lehce zazvonil. Po jídle se Saint Germain zvedl a začal:

„Velcí Nanebevzetí Mistři měli přání vás vidět a znát a ochutnat jídlo, které je bezprostředně vytvářeno z Všudypřítomné Kosmické Hmoty. Víte, že je tou Čistou, Elektronovou Hmotou, která naplňuje nekonečno a ze které jsou vytvářeny všechny formy a všechny tvary. Tato neomezená hmota okolo vás patří vám, abyste s ní zcela neomezeně pracovali, lili ji do forem, dokud pevně a dostatečně upřímně a nepřetržitě stojíte při té ‘Mocné JÁ JSEM Přítomnosti’ ve vás. Tato nádherná bytost podobná andělu, která je vaším skutečným Vnitřním Já a trvale nechává proudit svou energii do vašeho fyzického mozku a těla, je ‘Individualizovaným Bohem’ ve vás jako bod ve vesmíru, aby zde vsadil tuto Kosmickou Hmotu do forem, které vy určujete.

Ti lidé, kteří nemohou nebo nechtějí znát tu ‘Mocnou JÁ JSEM Přítomnost’, nemají žádný podíl na této radosti a svobodě tohoto velkého přebytku, protože může být použita teprve pomocí bezprostředního zhuštění. Jejich pocity strachu, pochybností, nenávisti, zloby, sobectví nebo pudové žádostivosti staví okolo nich neproniknutelnou stěnu a vylučují tu sílu a dokonalost toho ‘Světla’, které by tak rádo prorazilo.

Ten Velký, všemoudrý Tvůrce dokonalých tvarů v celém vesmírném prostoru tvoří tyto formy podle vzoru dokonalosti, jinými slovy: podle Zákona Boží Lásky. Tento zákon vždy používá tu klidnou, harmonickou cestu vzájemného přitahování. Pocity strachu, pochybností a podobná hnutí myslí v sobě skrývají určitou rychlost vibrací, která láme formy a rozpráší hmotu. Vůči tomu stojí v přesné diametrální odlišnosti láska, harmonie a pořádek.

Ten jednotlivec, který uzná tu ‘Mocnou JÁ JSEM Přítomnost’, s ní vchází do určitého vztahu a udržuje ve své osobnosti bez ustání bdělý pocit Boží Lásky. Může tvořit všechny věci, jak jste je dnes večer s námi zažili. Již nyní, v tomto životě. - Toto slavnostní jídlo vás mělo povzbudit na vaši stezce, osvětlit a posílit vás.

Síla zhuštění (precipitace, tvoření z neviditelného), která zde byla dnešního večera použita, je přítomna v každé jednotlivé bytosti, není mýtem. Přikloňte se k vašemu vlastnímu ‘Mocnému Mistrovi v nitru’! To vás uschopní uznat to ‘JÁ JSEM’. Obracejte se na něj bezustání, aby mohla být uvolněna Jeho Mocná Síla a mohla vás nalézt ta moudrost Nanebevzetých Mistrů a řídit všechno vaše konání. Rozlomte okovy, které jste si sami stvořili, které vás poutají a zažijte potom, jakou lavinu dobrých věcí pro vás má trvale připravenou ta ‘Mocná JÁ JSEM Přítomnost’, které můžete vědomě poroučet, když jen vaše pocity nabijete ‘Boží Láskou’ a v chrámu, ve vaší myslí a vašem těle se postaráte o pořádek. - Nyní by vám chtěl říci několik slov i náš dobrý bratr Daniel Rayborn.“

Když se Rayborn zvedl, cítili jsme vibrovat celým sálem radostné chvění. Déle než půl hodiny vysílal nádhernou moudrost s takovou silou, že se zdálo, jako by každé slovo ohněm vpaloval do vědomí každého přítomného. Hovořil s přesvědčením bytosti, která má k dispozici více než lidskou sílu. Chananda poděkoval našim nádherným hostům několika hluboce procítěnými slovy a prosil je, aby k nám zase brzy přišli. Potom ještě jednou vstal Saint Germain a řekl na závěr:

„Nejlaskavější hostiteli a přátelé, rád bych daroval vaší radě celé použité nádobí pro příští použití. Pohleďte!“

Hned se opět všechno objevilo na stolech tak čisté a svěží, jako by to nikdy nebylo použito. Uprostřed tohoto dění se také na každém stole objevila nádherná váza z řezaného jadeitu a naplněná nádhernými rudými růžemi. Největší dárců řekl jednoduše:

„To všechno k vám přichází, milovaní přátelé, s láskou a požehnáním Nanebevzetých Mistrů. Necht' vám zůstane povždy milou vzpomínkou!“

Se slovy: „Rozpustit!“ byla slavnost ukončena. Nyní jsme spěchali k našemu Milovanému bratru Saint Germainovi, k Nadě a Danielu Raybornovi. Rodiče podrželi své děti dlouho v láskyplném objetí, Matka Nada také Boba. Když jej uvolnila, křekla:

„Moje požehnané děti, blahopřeji vám k vaší lásce a uctívání toho 'Světla'. Vaše budou bohaté plody, protože na konci dvouleté zkušební doby je pro vás připraveno velké překvapení. Do té doby vás častěji uvidíme na vašem místě určení v Indii. A nyní musíme pracovat, proto: Dobrou noc a Boží požehnání!“ Uklonila se před Chanandou a Najah a ti tři čestní hosté, se Saint Germainem, zmizeli.

Jak jsme měli našemu hostiteli poděkovat za tento nádherný večer! Řekl nám nyní, že příštího rána brzy odjedeme do našeho místa určení, protože se naše tamnější práce již nedá odložit. Hned jsme se vrátili do našeho obytného vozu. Chananda nám popřál dobrou noc a nařídil, že se máme během cesty nasnídat; setká se s námi opět ještě než dorazíme do Simly. Odjeli jsme v sedm hodin a doufali jsme, že zastavíme v Locknow, Dilí a Simle. Obdrželi jsme však pokyn, že již nesmíme ztrácet čas, nýbrž že máme hned spěchat k cíli naší cesty do pohoří Himalají, kde by měl být po mnoho měsíců náš domov. Skutečně také nebylo nic jiného důležitějšího, než poslechnout tento příkaz. Pouze ten, kdo vážně hledá uvolnění „Světla v sobě samém“, může snad pochopit tento pocit: „Nic není skutečně důležitější, než jednota Boží“ a ony události, které uvolňují „Světlo“.

Gaylord dostal za úkol se s námi na cestě na sever setkat v Benaresu, aby po zbytek našeho pobytu v Indii zůstal s námi. Jeli jsme nádhernými krajinami. Hovořili jsme o tom, jaké zázraky zde působí moderní technické vybavení a jak mohlo Indii změnit na nejkrásnější zahradu Země. Bezpočetné řeky by mohly pomáhat tvořit skutečný ráj, protože Indie začíná opět hýbat svými perutěmi a její průmysl opět pokvete. Vráti se opět k oné vznešené nádheře, kterou dosáhla již ve své minulosti vícekrát, i přes ničící vlivy, které na ní posledních dvě stě či tři sta let hlodaly. Velké otazníky Indie musí být teprve rozřešeny - ve smyslu dokonalého Božího pořádku. Její hemžící se miliony ještě obdrží příležitost k vyjádření Světla, té „Boží Přítomnosti“, která v nich sídlí.

Existuje velké Kosmické kolo pokroku, které obepíná celou naši Zemi. Řídí rozšiřování Světla v celém systému, ke kterému patří naše planeta. Dosáhne-li toto kolo určitého bodu - a tento je blíže, než lidé předpokládají - potom se nasměrují na Zemi určité silové paprsky. Potom nebude odpor proti tomu vyššímu Dobru, který je ještě dnes shromažďován drobnými sobeckými osobnostmi a šejfíci se myslí, ničím víc, než plevou v silném větru. Jejich úsilí nebude mít žádný účinek více a oni sami budou nuceni naslouchat síle, která je mnohem větší, než jejich vlastní sobecké žádosti.

Rychle uplynul den. Po večeři jsme šli do Gaylordova oddílu a ptali se jej na jeho zážitky. Nechtěl nic říci a vynutil si na nás slib, že nic neprozradíme. Vyprávěl krátce o své vlastní inkarnaci v Jižní Americe v kultuře Inků. Tenkrát s ním byla i Leto. Více než tři hodiny jsme naslouchali v největším napětí minulým událostem. Spoluprožívali jsme tyto události častokrát tak velmi silně, že jsme slzeli, aniž bychom to hned zjistili. Nakonec nám řekl, že vlastní staré záznamy, ve kterých znaky Inků potvrzují všechny podstatné události jeho

tehdejšího života. Byly hrdinské. A protože on i Leto tenkrát ručili za právo, zjevilo nám to Světlo - které tím oba v sobě uvolnili - jeho svobodu.

Příštího rána nás pozdravil Chananda a řekl, že zabezpečil, abychom mohli z konečné stanice dráhy hned pokračovat v jízdě. Poznamenal k tomu:

„Musíte tam dorazit předtím, než Kosmický Kruh dosáhne určitého bodu.“

Když jsme opustili v Simle vlak, dovedl nás Chananda ještě kousek dále na místo spojení.

Bylo obklopeno vysokou zdí. Když jsme prošli branou, čekala tam na nás karavana, připravena k odchodu. Sluhové přinesli naše zavazadla a my jsme nastoupili na malé horské koně. Chananda poručil ihned odjet a jeho tajemný vliv stačil natolik, že nikdo nezpozoroval, že jsme opustili město.

Již brzy jsme se nacházeli ve vysokých horách a jeli na koních delší dobu podél nádherného potoka. Stezka neustále stoupala výše a náhle vedla okolo vystupující skály k otvoru v horské stěně. Bez zaváhání nás Chananda zavedl dovnitř a brzy se rozsvítila celá jeskyně jemným bílým světlem. Zdálo se, jako bychom sledovali koryto podzemního vodního toku.

Vstoupili jsme do tohoto tunelu kolem poledne a procházeli jsme jím až do půl páté odpoledne. Když jsme jej opustili, objevili jsme se v nádherném sluncem naplněném údolí, asi šest kilometrů dlouhém, na nejširším místě širokém tři kilometry, kterým po celé délce protékal rozkošný bublající potůček. Klima bylo subtropické a protože údolí probíhalo od východu na západ, svítilo do něj téměř celý den slunce. Severní stěna se vypínala stovky metrů kolmo do výše. Na západním okraji se dolů do údolí vznášel jako nevěstin závoj vodopád. V bohaté hojnosti zde dozrávalo to nejzvláštější sladké ovoce a zelenina. Ptal jsem se sám sebe, zda je zde to místo, o kterém nám vyprávěl Gaylord ze svých dřívějších pobytů v Indii. Hned odpověděl na mé myšlenky a řekl:

„Ne, toto není zmíněné místo; jsme od něj daleko vzdáleni.“

Blížili jsme se k velké budově a bezděčně jsem k ostatním zvolal:

„Toto je Světelný palác!“ K mému velkému překvapení odpověděl Gaylord:

„Ano, to je správně. Pod tímto názvem je znám všem, kteří vstupují na toto tajné místo.“

Když jsme projížděli vchodem do celého zařízení, učinila na nás ohromný dojem jeho velikost a krása. Hned jsme si zamilovali a obdivovali toto místo. Sestoupili jsme a sluhové zavedli koně ke skupině nízkých budov, které ležely asi kilometr od potoka.

Chananda nás zavedl dále ke vchodu do hlavní budovy. Když jsme přišli blíže, mlčeli jsme, hluboce zasaženi nádherou a dokonalostí jejího stavebního stylu. Byla postavena z čistého bílého onyxu, byla vysoká čtyři poschodí a uprostřed měla velkou kupoli. Když jsme vystupovali po schodech nahoru, oznámil nádherný zvon náš příchod a uvítal nás jako hosty. Nyní se rozskočila ta velká brána a stála tam Najah a zdravila nás. Chananda projevil svým zářícím úsměvem radost nad naším překvapením. Řekl radostně:

„Zde jsme doma. Víte srdečně každého z vás. Je to váš domov, dokud si budete přát zde zůstat a vždy, kdykoliv se sem budete chtít později vrátit. Najdete ve svých pokojích hedvábné oděvy a spodní šat, které můžete nosit během vašeho zdejšího pobytu. Nikdy se ani nezašpiní, ani neopotřebují. Noste je tedy bez rozpaků.“

Byli jsme zavedeni do našich pokojů ve druhém poschodí, kde jsme mohli přehlédnout celé údolí. Byly snem krásy: vybrané, útulné a vybavené vším možným pohodlím a vším luxusem. Osvěžili jsme se před jídlem a oblékli si připravený hedvábný oděv. Nemohli jsme se zdržet, abychom jej nesrovnali s naším cestovním oděvem. Struktura našich nových oděvů byla zhuštěná hmota tak ušlechtilého druhu, že by ji nikdy nemohly vytvořit žádné pomocné technické prostředky. Nic ve vnějším světě se jí nepodobalo. Blýskala se oslnivým leskem a na pohmat byla uvnitř silná a měkká jako prachové peří. Ke každému oděvu patřil pásek ze

stejně látky, bohatě zdobený drahokamy a sandály nejkrásnějšího tvaru, které se hodily k příslušnému oděvu.

V okamžiku, kdy jsme se oblékli do toho šatu, pronikl námi nádherný pocit lehkosti, jako bychom se vznášeli ve vzduchu. Účinek byl překvapující. Téměř jsme nemohli pochopit své štěstí, když jsme pozorovali tento nový zázrak a opět jsme oceňovali požehnané bytí těchto Nanebevzetých Mistrů, kteří i při svých nejvyšších silách a schopnostech byli přesto ve svém milujícím společenství a přátelství tak jednodušší a přirození.

Již nás zvaly zvony k jídlu. Šli jsme do přijímací místnosti v prvním poschodí, kde nás očekávaly ženy z naší skupiny v podobných oděvech. Chananda nabídl Pearl své rámě a zavedl nás do jejich soukromé jídelny, jak vysvětlil. Byla dost velká, aby v ní mohlo být pohoštěno s velkým pohodlím nejméně čtyřicet lidí a byla skvostně zdobena v barvě bílé a fialové. K našemu údivu jsme zjistili, že se křesla podobají těm ve věžních pokojích Diamantového ranče v Americe, pouze že byly čalouněny fialovým místo modrým hedvábným sametem.

V blízkosti jedné stěny místnosti stál mohutný stůl z týkového dřeva, u kterého mělo místo nejméně dvacet osob, bohatě vykládaný materiálem, který vypadal jako zlato; byl zhuštěn z neviditelného. V blízkosti jiné strany místnosti se nacházel stůl stejné velikosti z bílého onyxu, deska byla také ze zhuštěné hmoty, vykládaná fialovou a zlatou barvou. Přesně na každém místě, kde měl ležet jídelní talíř, byla do fialové plochy vložena bílá růže s jemně červenou vnitřní částí, uprostřed stolu byly dvě sepjaté ruce v nádherném zlatě. Krásu a dokonalost těchto věcí zhuštěných z neviditelného není možno popsat slovy, protože každá jiná hmota by mohla mít zcela jiný účinek.

Posadili jsme se a Chananda promluvil z hloubi svého srdce slova úcty k „Nejvyšší Přítomnosti Života“. My z vnějšího světa si nemůžeme představit, jak nepřetržitě tito Velcí Nanebevzetí Mistři chválí a velebí toho Velkého Dárce všeho dobrého.

Hned po těchto slovech přinesli dva sluhové tmavé pleti prostírání, potom následovalo nádherné jídlo. Ořechový chléb, sladký salát, teplé housky a jako zákusek nejlahodnější ovocný pudink, jaký jsem kdy jedl. Nápoj, který byl nabízen k jídlu, nazýval Chananda zlatým vínem. Nebyl omamující, přesto však nádherně oživující.

„Snídáme v devět hodin a hlavní jídlo je o půl šesté, když nenastanou zvláštní důvody k jeho posunu. Chodíme nejpozději v jedenáct hodin spát a vstáváme v šest hodin. Mísy s čerstvým ovocem a medovým koláčem budou stát každý den ve vašich pokojích, pokud dostanete v mezičase hlas a chtěli byste něco pojíst.

Jste tady proto, abyste začali se školením, které vás trvale naladí na vyšší vibrace a naplní vaše srdce velkou radostí, bude však často vyžadovat také nejvyšší nasazení sil. Zítřka vám též ukáží náš dům. Obdržel jsem sdělení, že budeme zítra večer vysoce poctěni přítomností Rady Nanebevzetých Mistrů a zvláště Velkého Božího Vůdce. Stává se to zřídka, i u těch, kteří již velmi pokročili. Cítím: dojde k ohromnému zvláštnímu osudovému spojení. Proto jděte dnes večer brzy spát a poprvé prožijte co to znamená, odpočívat v ‘OBJETÍ SVĚTLA’, Světla, které je zřídka viděno. - A nyní jděme do hudebního pokoje, protože Najah zaslechla něco o vašich nádherných hlasech a nyní by je ráda slyšela zpívat.“

Když jsme vstoupili do hudebního pokoje, viděli jsme varhany a klavír. Zdály se nám přesně dvakrát tak velké jako nástroje v Saint Germainově tajném místě v Jeskyni Symbolů v Americe; nacházelo se zde však také mnoho menších hudebních nástrojů a nádherná harfa. Najah usedla ke klavíru a nechala své prsty lehce běhat po klávesách. Nástroj odpovídal jako živoucí bytost na kouzlo jejího doteku. Nada a Rex zpívali svou „Arabskou milostnou píseň“ a kvarteto následovalo vícero písněmi, které byly všechny přijaty s velkou radostí.

„Milovaní přátelé,“ řekl Chananda, „jste bohatě požehnáni nádhernými Božími dary a budete jimi moci dosáhnout ve své službě lidstvu mnoho z lidí a obšťastnit je.“

Ptali jsme se, zda by nám také mohli něco zahrát. Rádi svolili. Podívali se na sebe krátce. Potom se posadil Chananda na lavici u varhan. Na začátku se ponořili do hluboké meditace. Vibrace v atmosféře okolo nás se začaly zvyšovat. A nyní připlula hudba jako oceán zvuků, jako by se nějaká velká duše ponořila do rozkoší věčné svobody a legie Světla ji vítají jako Nové Slunce, které ve vesmíru vychází.

Oba modulovali z jedné písně do druhé, dokud nezahráli čtyři písně. Když dospěli ke konci, byli vyladěni tak vysoko a šťastni, že jsme se neodvažovali ani pohnout. Pokusili jsme se vykoktat slova naší úcty, vděčnosti a radosti. Najah tomu porozuměla a krátce řekla:

„Ta ‘Mocná JÁ JSEM Přítomnost’ činí všechny věci, když nestojí mezi tím lidským a tím Mistrovským Já již žádná překážka, protože v tomto případě je veškeré vnější konání pozvednuto do živoucí vibrace ‘Vnitřního Světla’.“

Radostně jsme si vzájemně popřáli dobrou noc a šli do našich pokojů. Ptal jsem se sám sebe, zda budu nyní vůbec schopen spát a proto jsem zvýšil vibrace svého těla a nenadále jsem přece jen usnul. Ráno jsem se probudil s velmi živým pocitem, že jsem ve svém jemném těle odešel a že jsem prošel tajnou pevnou branou do hory za Palácem světla. Tam jsem vstoupil do řady jeskyní s důkazy nepředstavitelně staré kultury, o které nemá vnější svět žádné ponětí. Když jsme se setkali u snídaně, ptal jsem se Chanandy po významu mého zážitku. Jeho obličej se rozsvítil jeho nádherným úsměvem a vysvětlil:

„Můj dobrý příteli, viděl jsi velkou Pravdu a ujišťuji tě, že je skutečná. V danou dobu uvidíš svým vlastním zrakem to, co ti ukázal tvůj ‘vnitřní vhled’. Tvůj zážitek mne přesvědčuje o velkém významu návštěvy našeho vysokého čestného hosta dnešního večera. Skutečně jste, moji milí přátelé z Ameriky, připraveni pro to Plné Světlo. Čekám pouze na pokyn mého představeného, abych vám potom směl odhalit mnoho skutečných zázraků.

Každý z vás prošel nespočetnými zkušenostmi; úplná vzpomínka na ně vám bude brzy zjevena. Pokročíte velkými skoky kupředu - s budete žasnout. Pojd'te nyní, pokud jste připraveni, rád bych vám předvedl mnoho z těch zázraků tohoto tajného místa.“

Šli jsme nejprve ke kupoli uprostřed budovy, kosmické observatoři, jak ji nazýval Chananda. Zde se nacházelo mnoho přístrojů, které jsou vědcům vnějšího světa zcela neznámé. Jeden z nich byl absorpční reflektor, který k sobě éterickými paprsky přitahuje obraz zvoleného předmětu, a potom jej zpět vyzáří na pozorovatele. Ve své stavbě byl jednoduchý, ne však v jakosti té hmoty, ze které byl vytvořen. Chananda k tomu vysvětlil, že éterické paprsky jsou něco jiného než Kosmické paprsky vědců vnějšího světa.

Jiný přístroj se nazýval projektor. Umožňoval vyslat na neuvěřitelnou vzdálenost paprsek dávající život nebo ničící život. Vlnový televizor (rádio+televizor) představoval ve své dokonalosti zázrak všech dob. Prohlédli jsme si ještě vícero jiných vynálezů tohoto sálu s kupolí a vystoupili potom po schodech nahoru do dalšího poschodí do velkého poradního sálu s místem pro sedm set osob. Stěny byly z nádherného mléčně bílého onyxu s nádherným modrým osazením. Na podlaze ležel tlustý koberec ze stejné pohádkově modré barvy. Také zde se nacházela ta nádherná křesla jako v jídelně, čalouněná však stejnou měkkou bohatou modří jako výzdoba sálu. Okna tam nebyla žádná. Sál obsahoval bezmála celé poschodí. Po straně stál na estrádě oltář a zlatá židle. Nic dokonalejšího by se nedalo vymyslet.

Hlavní část oltáře byla zhuštěným zlatem; horní část však sestávala z nějaké jiné zhuštěné hmoty, jejíž modré stínování hraničilo s fialovou, sám však přesto vyzářoval stříbrné záření. Pásky zlata o šířce pěti centimetrů tvořily hranu. Židle měla ty samé znaky jako oltář. Její sedadlo bylo modře čalouněné a opěradlo se vypínalo významně až nad výšku hlavy.

Sešli jsme dále dolů do přízemí, jehož místnosti byly zařízeny pro elektrické a chemické pokusy. Kráčeli jsme okolo středu západní stěny, když jsem náhle zůstal stát a řekl jsem Chanandovi:

„Zde je to místo, kde jsem vstoupil minulé noci ve svém jemném těle do jeskyní.“

„Můžeš někde vidět dveře nebo nějaký vstup?“ ptal se mne s velmi vážným výrazem v obličeji.

„Ne,“ odpověděl jsem, „je to však tady a vím to určitě.“

Nyní se zasmál, dosti škádlivě se na mne podíval a poznamenal:

„Máš pravdu, je to zde, a raduji se, že ses nenechal ve svém přesvědčení zviklat. Měj trpělivost, všechno uvidíš.“

Vrátili jsme se zpátky do velké přijímací haly. Tam jsem se zeptal:

„Jak je to možné, že jiní žáci a lidé nevidí vstup do tohoto místa a nenajdou přístup do takového ráje?“

„Kdyby si šel ke vchodu,“ odpověděl, „neviděl bys tam žádný otvor. Když jsme včera vstoupili, byl opět uzavřen tak, že je vidět jen pevná skála. Co se týká ochrany, je toto vstupní místo tak neproniknutelné, jako horská stěna sama. Toto údolí existuje již více než dva tisíce let nezměněno tak, jak je dnes vidíš.“

Člověk může užíváním ‘Světelných paprsků’ nebo ‘Kosmických světelných proudů’ vypnout navždy čas, prostor, věk, nesoulad a omezení každého druhu. Nesoulad je ve skutečnosti první vlnou nebo výchozím bodem omezení. Udržuje-li jednotlivce ve svém vědomí dokonalou harmonii, je mu navždy široce otevřena brána k Boží říši dokonalosti, činnosti života bez jakéhokoliv omezení.

Pojďte nyní dále. Budete se sice velmi divit, když si však budete přát, mnohé se naučíte. Znáte z arabských pohádek z ‘Tisíce a jedné noci’ kouzelný koberec. Chci vám nyní dokázat, že se přitom nejedná o žádnou pohádku.“

Zavedl nás z paláce na nádherný trávník. Tam jsme viděli něco jako měděnou desku ve tvaru čtverce o velikosti strany skoro pět metrů. Dva mládenci přinesli nádherný hedvábný perský koberec v pohádkově žlutozlaté barvě. Na pokyn Chanandy jej rozprostřeli na měděnou desku. Potom se Chananda zeptal:

„Bojí se někdo z vás jít se mnou?“

Mlčeli jsme, vstoupili jsme na koberec a shromáždili se v jeho středu. Chananda nás začal zatahovat do živého rozhovoru, což nebyl jinak jeho způsob, a brzy jsme se cítili stále lehčeji. Pohlédli jsme dolů a zjistili jsme, že jsme se zvedli ze země a vznášíme se asi šest, sedm metrů vysoko ve vzduchu. Brzy jsme byli skoro dvacet metrů nad zemí a blížili se k vodopádu, který se ve své kráse pohádkově třpytil. Proploovali jsme nyní tiše nad údolím a radovali se z jeho rozkošného půvabu.

„Jste-li nyní připraveni, prohlédneme si hory,“ řekl náš hostitel.

Stoupali jsme dále, až skoro na čtyři tisíce metrů nad palác. Obraz pod našima nohama byl nade vše ohromující. Ledem pokryté vysoké vrcholky hor se jiskřily ve slunci jako diamanty. Nádherný výhled a hovor Chanady nás takovým způsobem upoutal, že jsme nemysleli ani na druh našeho dopravního prostředku, ani na výšku a teplotu, nepocítovali jsme také žádnou změnu a cítili jsme se zcela pohodlně, protože nás náš hostitel všechny zahrnul do své aury. Ovládal všechno v jejím okruhu a nenechal nás pocítovat nic jiného, než vlastní dokonalost Mistra.

Vznášeli jsme se okolo, klesali a potom jsme opět na trávníku před palácem sestoupili z koberce. Náš milovaný hostitel se srdečně smál nad našimi poznámkami a výkřiky blaženého údivu a radoval se z toho. Vysvětloval:

„Moji milí přátelé, na té celé věci, kterou jste právě zažili, není nic tajemného nebo nepřírozeného. Všechno se odvíjí podle jednoduchých, neměnných zákonů, které může uvést do činnosti každý jednatel bez omezení, jenom když chce.“

„Proč jsme necítili tu výšku?“ zeptal se někdo.

„V dokonalé Boží říši, to znamená v té ‘JÁ JSEM Přítomnosti’ není nic než dokonalost; existuje pouze pocit harmonie, proto tam také není žádné uvědomování si rozdílu ve výšce a teplotě. Myšlenka dokonalosti a pocitu harmonie jsou jednoduše rychlostní stupně vibrací, které přisuzuje vědomí hmotě a která dává energii vlastnosti, které se projevují jako dokonalost. Dokonalost nemůže existovat bez lásky, protože tato je tím nejvyšším stupněm vibrace ve vesmíru a tou nejvyšší a nejmocnější činností. Ovládá všechno, co je méně než ona sama.“

Měli jste sice ještě vaše fyzická těla, když jste se zdržovali na koberci a v mé auře, přece jste však mohli vědomě pozorovat jen tu dokonalost, která je po všechny časy v mé auře, protože všichni Nanebevzetí Mistři vysílají pouze tu vibraci, která je tónem Boží lásky. Proto musí také všechno ostatní poslouchat naše vědomí a dokonalost naší lásky.

Naším dalším krokem nyní bude naučit se otáčet Kosmickým spínačem, aby jste mohli osvětlit každou cestu, kterou si přejete jít. Spínač a klíče jsou ve vás samotných, Světlo je ve vás samotných a také okolo vás. - Nyní se však vraťte zpět do svých pokojů a přemýšlejte o Oslnivém, Nevyzpytatelném Duchu Božím, té ‘Mocné JÁ JSEM Přítomnosti’ ve vás samotných.“

Poslechli jsme a ještě nikdy jsme nepocítovali meditaci tak snadnou a nádhernou.

V půl šesté volaly domem nádherné zvony k jídlu. Chananda seděl na horním, Najah na dolním konci tabule. Dvě minuty jsme setrvali v dokonalém tichu. Poté jsme uviděli ovál Zlatého Světla s lehkým růžovým zabarvením, který se položil jako kolo okolo tabule a obestřel naše hlavy během celého jídla. Vzbudilo to v nás ty nejnádhernější pocity. Po jídle nám Chananda udělil určitá ponaučení a řekl:

„Vraťte se nyní do vašich pokojů, položte se na záda se vztaženými pažemi a nepohněte po dobu jedné hodiny ani svalem. Potom se vykoupejte, natřete svá těla ‘Tekutým Světlem’ které najdete pro vaše použití a oblečte se opět do vašich domácích šatů.“

Učinili jsme tak. Když se ‘Tekuté Světlo’ dotklo našich těl, pronikla nás taková síla a mír, jaký neměl období. Když jsme si oblékli pohádkové šaty, viděli jsme to jemné Bílé Světlo vyzářovat téměř v okruhu jednoho metru od našich těl a vycházela z něj nádherná růžová vůně. U každého z nás však vykazovala tato vůně jemné osobní rozdíly.

Nyní nás zavolaly zvony do přijímací haly. Tam jsme zjistili, že Světlo našich přátel se podobalo našemu, jenomže záření okolo Leto, Elektry, Gaylorda a jeho přítele bylo světlejší a šířilo se dále, než naše.

„V sedm hodin,“ řekl Chananda, „půjdeme do Velkého poradního sálu.“

Zavedl nás. Zaujali jsme místo před oltářem, Leto a Gaylord uprostřed a my ostatní vedle nich. Chananda se posadil na jeden konec napravo, Najah nalevo. Přesně za námi seděli náš Milovaný Mistr Saint Germain, Nada a Daniel Raybornovi, obklopeni dvěma sty ze zástupů Nanebevzetých Mistrů.

Po několika málo okamžicích osvítilo jemné bílé světlo s růžovým nádechem celou halu a Chananda nás vyzval, abychom se ponořili do nejhlubší meditace a uctili tu „Mocnou JÁ JSEM Přítomnost“ v našich vlastních srdcích. Rozhostilo se nad námi velké ticho a bylo stále hlubší. Dlouho jsme setrvali v meditaci, dokud se nedotkl našich uší zvuk toho nejnádhernějšího hlasu, který rozechvěl každý atom naší mysli a těla.

Otevřeli jsme své oči a viděli jsme před námi stát Nádhernou Bytost. Tato „Velká Nádherná Přítomnost“ ztělesňovala v dokonalé vyrovnanosti všechny nejvyšší mužské a ženské hodnoty a vlastnosti a udržovala je věčně sjednoceny pod svým vědomím příkazem moudrosti a síly věčnosti. Tato Vznešená Bytost byla skoro dva metry vysoká; její vlasy padaly ve vlnách na ramena a svítily jako sluneční světlo na zlatě. Její oděv se blýskal světelnými body jako od velkých drahokamů, ze kterých problýskávalo ohromné a silné záření, které dobrovolně naslouchalo jejímu vědomému vedení. Pásek okolo jejích beder se blýskal safíry a diamanty a splývající pruh dosahoval skoro až pod kolena a také ten v lesku nejryzejších kamenů. Později jsme se dozvěděli, že tyto klenoty byly „zhuštěným Světlem“; proto okolo sebe šířily nepřetržitě planoucí paprsky takové ohromné síly. Tato Nádherná Vznešená Bytost se stala známou jako „Velký Boží Vůdce“. Je tím Velkým „Kosmickým Mistrem“, kterým byli školeni Ježíš, Saint Germain, Mistr Kuthumi, Lal Singh. Jeho Velká Láska a široká ochrana objímají často mnoho těchto žáků také ještě nyní. Žádná slova jakékoliv řeči nemohou odpovídajícím způsobem popsat tuto „Vznešenou Bytost“ a když o ní žáci hovoří, jsou před Jejím Mocným Světlem tak malí, jako my před nimi samotnými. Ó, kdyby tak mohli lidé z Ameriky a celého světa vědět více o těchto Velkých Požehnaných Bytostech a mohli se se mnou podělit o radost, která mě vyzvedává nad mé vnější Já.

Nyní učinil ten „Velký Boží Vůdce“ kosmické znamení Nanebevzetých Mistrů a řekl: „Milované děti Věčného Světla, velká je radost zástupu Nanebevzetých, že jsme se zde shromáždili. Mnou požehnaní jsou připraveni pro naši pomoc, protože jejich těla nyní mohou být vzkříšena a oni sami mohou vstoupit do skutečné svobody.

Milovaný Saint Germaine, ty jsi tyto děti Světla během staletí trpělivě a láskyplně řídil a školil. Tvé dílo přináší nyní své ovoce, protože je výtečným způsobem splněno.

Je zde jinak ještě někdo, kdo by mohl dosvědčit, že jsou připraveni vstoupit do Světla?“

Hned se zvedl Chananda jako náš ručitel a řekl:

„Nejvyšší Mistře, dosvědčuji jejich připravenost.“

A ten Nejvyšší Boží Vůdce pokračoval:

„Potom jim chceme dát těla, která ještě dosud na Zemi nebyla, ve kterých mohou stát před světem jako živoucí příklady a mohou zjevovat naplnění ‘Zákona Lásky a Světla’. Tato se budou stejná jako těla Nanebevzetých bytostí a přece budou ve svém projevu odpovídat ve vnějším světě nanejvýš vyvinutému člověku Země.

Pod jejich vládou dáváme neomezené použití Kosmické energie a řízení těch Mocných Světelných paprsků. Budou sloužit lidstvu bok po boku, společně se svým Milovaným Mistrem, který je tak láskyplně až k tomuto bodu vedl. Přijímám vás všechny od tohoto okamžiku do svého ‘Věčného Objektu Světla’. Dvouleté školení, které je jinak potřebné, posuzujeme jako absolvované. Za dva dny dosáhnete toho, co dosud vyžadovalo dva roky. Myslete na to: v té ‘JÁ JSEM Přítomnosti’ neexistuje ani čas ani prostor. Je Všemoudrá a Všemocná a skrze ni navždy odstraníme atomickou překážku.

Bratře Chanando, vezmi je sebou do ‘Jeskyně Světla’. Tam zůstanou dva dny. Natřeš mužská těla třikrát denně, naše sestra učiní to samé těm ženským tělům.“

Když ukončil Velký Boží Vůdce svá slova, proudiv z jeho čela paprsek oslnivého křišťálového Bílého Světla, spočinul na hlavě jednoho každého jeho žáka a vrátil se opět do jeho těla. Hned následoval velmi silný jemný Zlatý Paprsek, zahořel z jeho srdce do srdeční oblasti všech před ním sedících, spočinul v ní a opět se vrátil do jeho těla. Zadržel jej chvíli uvnitř a zdálo se, že odvažuje sílu každého z nás. Z toho poznal velikost síly jejich vlastního Světla.

V příštím okamžiku vzplanulo z jeho celé bytosti Oslnivé Bílé Světlo, rozšířilo se do mnohanásobného záření a obestřelo všechna naše těla. Uvnitř tohoto Mocného Proudů vtékaly

silové vlny do nohou každého žáka a opět vystupovaly na temeni hlavy. V tomto okamžiku zastínily jako perutě zcela krátce tělo a byly rozpuštěny. Barva Světla se stala jemnou červení růží, změnila se opět na jemnou zlatou a mísila se dále na fialovou takového zabarvení, jaké vnější svět ještě nikdy neviděl. Náš vnitřní zrak a sluch byl navždy vyčištěn a stal se naším trvalým sluhou. A nyní se stalo to „Světlo“ takovou oslnivou bělostí, že jsme byli nuceni zavřít své oči. Hned jsme je však znovu otevřeli, nuceni svým „Vnitřním příkazem té Přítomnosti“.

Pohled na tu Velkou Bytost před námi se stal nyní skoro děsivý, tak ohromná výsost a síla z něj proudila. Nanebevzetí hosté zmizeli; nacházeli jsme se sami s tímto Oslnivým Nebeským Vyslancem Božství. Nyní řekl hlasem tak mírným, jako by matka laskala své dítě: „Vy všichni jste nyní a na věky částí Mé Lásky, Mého Světla a Mé Moudrosti. Za hodinu budu u vás v ‘Jeskyni Světla’.“

S těmito slovy stáhl zase do sebe proud Světla a zmizel.

„Pojďte!“ řekl Chananda. Když jsme vstali, mohli bychom se stejně tak lehce vznášet jako chodit. Odebrali jsme se do přízemí na místo, kde jsem v noci proklouzl svým jemným tělem tou branou. Nyní stála ta brána před námi stejně tak, jak jsem to viděl. Chananda na ní položil svou ruku. Pomalu a neustále se otevírala - silný kus, těžký mnoho tun.

Vstoupili jsme do úzkého průchodu, který se náhle rozsvítil jemným bílým Světlem. Hladce vyleštěné stěny jej vyzařovaly. Museli jsme jistě jít skoro půl kilometru, když jsme přišli před druhou bránu, méně těžkou než tu první, avšak celou nádherně ozdobenou velmi starými písemnými znaky. Otevřela se lehkým dotekem Chanandy a vstoupili jsme do jeskyně velké krásy, stejné jako ta druhá komora v Jeskyni symbolů v Americe, jenom mnohem větší. Tato jeskyně obsahovala ty samé symboly, také pokryté tou samou oslnivě křišťálovou hmotou. A potom jsme předstoupili před bránu se dvěma křídly z pevného zlata.

„Kdo hledá vstup?“ zeptal se náhle hlas z éteru.

Chananda hned odpověděl:

„Děti Světla, které hledají více Světla - Tvého Světla a jeho dokonalé užívání.“

„Řekni jméno!“ přikázal znovu hlas.

Společně jsme řekli to „slovo“. Nyní se brána Boží pomalu otevřela. Vnitřek dělal dojem bílého žáru mohutné vysoké pece. A znovu promluvil ten „hlas“:

„Kdo sem vstoupí, zanechá za sebou navždy svůj pozemský šat, pozemské tělo. Kdo se odváží první?“

„Já,“ řekl Bob bez váhání a my ostatní jsme jej následovali.

O dva dny a dvě noci později jsme se znovu vynořili z „Věčného plamene“ a měli jsme naše nová nesmrtelná těla. Nikdy více se do nich nemůže vtisknout nesoulad Země. Když jsme se vrátili do přijímacího sálu paláce, pozdravil nás tam Velký Boží Vůdce s našim Milovaným Saint Germainem, Nadou a Danielem Raybornovými.

Oslovil nás:

„Nyní začne vaše skutečná služba. Všichni až na tohoto bratra,“ poukázal na mne, „zůstanou ještě jeden rok zde v Paláci Světla. Jste nyní skutečnými posly Velkého Bílého Bratrstva. Co se týká vašich pozemských záležitostí, udělí vám náš Milovaný Mistr Saint Germain potřebné pokyny.“

Učinil znamení Nanebevzetých Mistrů, pozdravil Srdce toho velkého Centrálního Slunce a udělil nám své požehnání se slovy:

„Děti Diamantového srdce!

Objímám vás Zlatým plamenem své lásky,

ochraňuji vás brněním své síly,
 povznáším vás rukou vašeho vlastního Božství,
 žehnám vám hojností mého Světla,
 předávám vám žezlo vaší vlastní vlády,
 nejrůzněji vás přijímám do Věčné Svobody vašeho Vzkříšení,
 do oné nadšené Nejvyšší,
 ‘Té Přítomnosti toho Diamantového srdce’,
 ‘JÁ JSEM’.

Blesk planoucí nádhery naplnil místnost, okamžik se chvil - a ON odešel. Nyní se na nás obrátil Saint Germain a řekl:

„Nezapomeňte nikdy, milovaní, vy jste tím ‘grálem - pohárem Světla’, ze kterého necht’ piji všichni žizniví záření vaší bytosti, protože vy jste nyní vítězstvím lásky. Nádhera té lásky zpívá v trvalé úctě k životu veškerým nekonečným svůj velký chvalozpěv. Poslouchejte, moje Požehnané děti, její nadčasové Mocné slovo. Dejte Srdci tvoření pozdrav Světla a stůjte navždy věrně při ‘Nesmrtelném rozhodnutí Lásky’.

Ó, vy děti Světla! Vy plameny zítřka!
 Volejte skrytou hvězdu Lásky!
 Nechte její paprsky, aby vám utkaly Věčný šat nejvyššího půvabu
 a noste na vašem srdci klenot Svatého ohně.
 Nechte vámi proudit jeho nádheru,
 aby se stalo vaším to žezlo Nejvyšší síly.
 Vyslovte nyní Mocné slovo lásky, aby byla všude dokonalost.
 Naslouchejte zvuku jejího hlasu, aby mohli všichni slyšet píseň radosti.
 Hleďte na její Světlo, aby ten plamen sedmi Elohimů mohl spočinout na vašem čele,
 podržte pohár tekutého Světla a rozlévejte všude jeho život darující esenci.
 Potom osvíti ty paprsky Diamantového srdce vaší stezku a
 když ten Nejvyšší řádový rytíř zvedne svůj plamenný meč, najdete průchod
 a budete stát proti svému vlastnímu Božství,
 na skutečném Oltáři života.
 Protože v onom Nejsvatějším je to Jediné, Všemocné v Planoucí nádhře:
 Vaše vlastní Milované Já, ‘ta Mocná Přítomnost’ - ‘JÁ JSEM’.

V koruně vašeho Věčného vítězství svítí dvojitá duha:
 výsledek naplněné lásky, obklopený vší moudrostí.
 Váš královský šat důstojnosti je tkán ze skutků lásky,
 z paprsků Světla té ‘Magické Přítomnosti’ - ‘JÁ JSEM’.
 Tyto odívají navěky všechny bytosti svým zářením
 a jsou zdrojem věčného mládí a krásy.
 Jimi přitahuje vaše žezlo k lásce to, co jí patří:
 Hojnost té ‘Magické Přítomnosti’ - ‘JÁ JSEM’.

Paprsky Sedmi stavitelů dosahují vysoko nahoru
 a vylévají svou lásku ve třpytících se, blýskavých proudech.
 Tkají velké silové proudy do nepomíjitelného šatu,
 do planoucí nádhery a oslnivé krásy:
 dary té ‘Magické Přítomnosti’ - ‘JÁ JSEM’.

Ó, děti plamene, zpívejte 'Hymnu tvoření'!
Je 'Písní lásky', hudbou sfér,
která proniká celým vesmírem v úctě a jako hymna velebení:
skutečné vzývání života, té 'Magické Přítomnosti' - 'JÁ JSEM'.

Nechť vámi protéká ve své věčně se rozšiřující dokonalosti!
Bud'te všem nadšením a nádherou Světla!
Poznejte tajemství toho Jediného: bud'te všude dechem lásky a radosti!
A stále jej pociťujte, ten Velký tlukot srdce v nitru plamene:
Tu 'Magickou Přítomnost' – 'JÁ JSEM'."

